

يوئي ظلم يوئي جبر زمانه که سمندر دي
په غريب د وخت گزار دي د چپو په گنگخرو

د پښتو ناول

گنگخري

مصنف

پرويز شيخ

(ايم اے اردو، انگلش)

ټول حقوق محفوظ دي

د کتاب نوم: گنگخري

ليکوال: پرويز شيخ

اشاعت: مئی ۲۰۱۲ء

کمپوزنگ: حبيب الرحمن (صافي)

شمېر: (200)

پرېس: اعراف پرنټرز محله جنگي پيښور

+92-91-2580006

بيعه: (200) روپۍ

د موندلو درکونه

يونيورسټي بک ايجنسي پيښور

يونيورسټي بک شاپ

زيب آرت پبلشرز محله جنگي پيښور

رومي باب

عنبرين به هم لاره شي؟ هغه به هم د بل د كوره شي؟ چې هغه لاره شي نوزۀ به خۀ كوم؟ زۀ به چرته خم؟ زما او د هغۀ لارۀ به واقعي بيلې شي؟ زۀ به بيا هغۀ سره نشم ملاويدم؟ د هغۀ نه بغير به د دۀ ژوند خۀ خوند وي؟ زما په ژوند كښي به خۀ پاتۀ شي؟ زۀ خو به پاگل شم، ليونۀ به شم..... ته يې پاگل، ته يې ليونۀ.... ليونۀ تورو كۀ سپين؟... ستا هغۀ سره خۀ نسبت؟ خۀ تعلق؟... خۀ؟ د مينۀ تعلق؟ ستا او د هغۀ د مينۀ خۀ جوړ دۀ؟ هغه د شهباز خان طوطي خيل لورده او تۀ د هغۀ د يو غريب زميدار او خدمتگار خومۀ يې - لږ ځان ته پام او كړه، آيا تۀ د هغۀ د مينۀ جوگه يې؟ ستا پلار د هغۀ پلار سره جغ اوړم شي؟ تۀ د خانانو په وندر كښي تلۀ شۀ؟ نه هيچرۀ هم نه -

دا هغه خود كلامي وه چې عدنان د عنبرين د واده په ورځ ځان سره كوله او د هغۀ د ډولۍ په انتظار كښي د سړك په غاړه بوتو كښي پټ په دۀ غرض ناست وو چې درنگ ساعت له به د هغۀ ډولۍ په دۀ سړك تير يږي او د هغۀ اخري ديدن به او كړي -

ډولۍ د موټرو په قطار كښي د هغۀ په خوا كښي تيره شوه، كاكي خيل ته لاره او هغه نيمگړي نيمه خوا هلته پاتۀ شو - طوطي خيل او كاكي خيل كلي په لږه لږه فاصله باندۀ پرله پسې پراتۀ وو - د دواړو كلو خپلې خپلې خانې وې البته په دواړو كلو كښي د خانانو نه علاوه

تړون

په ډيره مينه د نوي كول نامتو ناول نگار
افسانه نگار، روماني شاعر، په پښتو او
پښتنو مټين او د اعراف پر نهنګ پريس پروپرائيټر
ښاغلي اياز الله تركزي ته

پرويز شيخ

24/4/2012

د هغوی زمیدار، کسب ګر او مزدور پيشه افراد هم اوسیدل - دغه خلقو به د هغوی زمکه هم کرلې، د هغوی خدمتونه او بیګارونه به یې هم کول، د هغوی ټوپک ماری به یې هم کوله او د شپې به یې د هغوی د کورونو څوکی هم کولې - د دې کلو د خانانو زمکه تر لمر لمره خورې پرته وې - دا دواړه خیلو نه بیل بیل قومونه وو او یو بل سره یې د وینې رشتې نه لرلې البته مری، ژوندی به یې یو بل سره ښه په نره کوو - د سړو نه علاوه زنانه به هم مری ژوندی او غم ښادی له تلې راتلې - د هر خیل د پیژندو قدرتی لحاظ سره خپله ښځه وه - طوطی خیل د طوطی بابا اولاد وو او چې په کوم کلی کېنې هغه اوسیدو نو هغه کله د هغه په نامه مشهور شو - د طوطی بابا خپل نوم هاشم خان وو - د هاشم بابا د پوزې سوکه اوږده او لکه د طوطی د مخو کې لاندې سپیږو ته سلامی شوی وه - دې نه علاوه د هغه د پوزې په سړیو سره ټاکی - وه - د هغه د پوزې او د طوطی د مخو کې د مناسبت او مشابهت په وجه هغه په طوطی بابا مشهور شو - بیا روستو د هغه ټول اولاد په طوطی خیل نومیده -

کاکي خیل د نور الدین کاکي بابا اولاد وو - د هغوی د پیژندو ښځه دا ده چې د هغوی د هر نارینه اولاد په تندې به د مهرباب پیدائشی ښځه وه - هغوی خپل شجره نسب بختیار کاکي ته رسولې وو - د مهرباب نه علاوه د هغوی د نومونو په اخره کېنې به د کاکي ټکې اړو مروراتلو -

دا دواړه کلی ښه آباد او خوشحال وو - د هر کلی سړکونه، لارې کوڅې، لختی او د اوبه خورولې پخې وې - دې نه علاوه په هر کلی کېنې یوه ډاکخانه، یا تارګهر او یو، یو بی ایچ یو وو - د جینکو هائی سکول د دواړو کلو په شاملات کېنې جوړ وو او د هلکانو هائی سکول د لمره هدیرې یواځې ته وو - دې نه علاوه په دواړو کلو کېنې واپه واپه بازارګی هم وو چې هغه کېنې د ضرورت هریو څیز ملایدو - دا دواړه کلی د خواؤ شا نورو کلو په نسبت ښه آباد وو - دیکنې وجه دا وه چې کله به د الیکشن شپې ورځې شوې نو د دواړو کلو د اصلاحي کمیټو ممبران او چیرمینان به یوځای ته راغونډ شو او د مشترکه مفادات او اجتماعي مقاصد حاصلولو د پاره به یې یو مشترکه امیدوار او ټاکو، د هغه نه به یې د عوامو د خدمت پورا وعده واخسته او د زړه د خلاصه به نر، ښځو ووتونه ورکړل او چې کله به هغه کامیاب شو نو د مبارکۍ سره سره به یې ورته د عوامي کارونو فهرست او مطالبه مخکېنې کړه - د هغه به دا کوشش وو چې خپل رومبې فنډ د دغه کلو په کارونو ولګوي - د الیکشن نه علاوه د دواړو کلو د کمیټو اجلاس به هم کله کله یوځای کیدو - د یو بل نه به یې ډیر څه ازده کول او مشورې به یې ورکولې - دې نه علاوه د دې کلو اصلاحي کمیټو به د خپل خپل کلی وړې وړې جهګړې هم فیصله کولې - دې سره سره هغوی یوه رابطې کمیټې هم جوړه کړې وه چې هغه کېنې د دواړو کلو دوه دوه ممبران شامل وو او د هغه د چیرمین

انتخاب به د دغه ممبرانو په ووتونو كيدو - د دې كميتي كار دا وو كه چرې د دواړو كلو تر مينځه به څه ناگهاني جنگ ، جهگړه راغله نو د هغه فيصله به دغه كميتي كوله - د هر كلي د اصلاحي كميتي ممبرانو به په بهرني سړي نظر ساتو - كه چرې په غلطۍ كښي به چا چاپري فروش څه مضر صحت خيزونه راوړل نو په هغه ساعت به يې د كلي نه بهر كړو او آئنده د پاره به يې ورته د نه راتلو وارننگ ورکړو - كه چرې يو زلمي به د جينكو د سكول مخكښه اوختو را اوختو ، يا جينكو ته به په لاره كښي اودريدو يا ورپسې به يې شپيلې يا آخ تېخ كوونو هغوي به ورپسې ورغلل ، سپورې ، ستغې به يې ورته اووې او هله به يې پريښودو چې پوزه به يې پرې راخكله - كه چرې چا به ورسره چيرې او كړو او په هغه به يې زورنه رسيدو نو چيرمين ته به يې رپورټ ورکړو - چيرمين به فوري طور پوليس ته اطلاع ورکړه او چې هغه به په ځان پوهيدو نو پوليس به ورته شپږنگيدلې هتكري مخكښه ولاړ وو ، تانې ته به يې بوتلو او تر هغه به په حوالات كښي پروت وو ترڅو چې به د اصلاحي كميتي چيرمين معاف كړي نه وو -

د دې كلو اكثر مشران بې تعليمه پاته شوي وو خو د هغوي كشره زيلۍ ، هلکان او جينكي ښه تعليم يافته هم شو او په ښه ښه نوکرو هم اولگيدل - د كميتي ممبرانو به د سكول په استاذانو ، د علاقې په پتواري ، د بي ايچ يو په ستاف او د تانې په ايس ايچ او هم نظر ساتو - هم دا وجه وه چې د بيل بيل خيلونو او قومونو باوجود د دې كلو تر

مينځه جهگړه نه وه شوي - دا دواړه كلي په هر لحاظ سره په پرمختگ روان وو او چې كله د سكول طالب علما او طالبات نهم ته اورسيدل نو د لسم جماعت پاس كولو نه ورته مخكښه دوه كالونه جوړ شو - په دغه دوو كښي يو د هلکانو د پاره وو او بل د جينكو د پاره - دې سره د نوي كول خپلو كښي دوستانه او ملگرتيا جوړې شوي - دې نه علاوه د هغوي سينې ارتې ، ذهنونه وسيع او سترگې رڼا شوي - د خان او مزدور او د امير او غريب بال بچ په يو سكول او كالج كښي به سيټ په سيټ او اړه په اړه كيناستل -

عالمې كاكا د طوطي خيل كلي اوسيدونكې وو او پلار په نيکه د دغه كلي د خانانو زميدار وو ، د عالمي درې ځامن او يوه لور وه - د ځامنو نومونه يې ناصر خان ، سجاد خان او عدنان وو او د لور نوم يې بخت بي بي وو - ناصر خان ، سجاد خان او بخت بي بي تر اتهم جماعته پورې لاړل البته عدنان د خپل كلي په كالج كښي دولسم جماعت پاس كړو - د عالمي خپل نوم عالم خان وو خو څه د مور پلار له خوا او څه له خپلو مينو له خوا د عالمي په نوم مشهور شو - عالمي د خانانو په كورنۍ كښي نه وو بلكه يو غريب سړي وو او د شهباز خان زميدار وو خو په خوي بوي او شكل و صورت كښي د هغوي نه كم نه وو - لوړ دنگ ، سور سپين ، دروند سړي وو او ښه درنه زميداري به يې كوله - په خپلې خوارۍ او محنت به يې د زمكې نه ښه امدن اخستو - د غويانو ښه زبردسته جوړه به يې ساتله او چې سحر به يې د

يو په موتي لاس کيښودو نو هله به د پتي نه وتو چي خپل ټاکلي شوي کار به يې ختم کړو. هم دغه وجه وه چي نورو خانانو به خپلو زميدارو ته د هغه د فصل او خواړي محنت مثال ورکړو.

د عالمي کره اوږه، خبري اتر، ناسته پاسته او گرځيده هم د سپروو. ډير اصولي، قناعت پسند، خوږ زبانه او قدردان سپري وو کله چي به شهباز خان او د هغه ناظر په پتو گرځيدل او په هغه به ورغلل نو هغه به خپل ضروري کار پريښودو، د هغوی خواله به ورغی او په خدا او مسکا به يې ورسره روغ جوړ او کړل. بيا به يې خادر په زمکه او غورپو او هغوی ته به يې پرې د ناستي ست او کړو. که هغوی سره به وخت وو نو شيبه نيمه به کيناستل، يوه ټوټه گپ به يې هم اوويشتو او د شوملو کنډولي به يې هم ترينه اوڅکل او که هغوی به د ناستي په موډ کښي نه وو نو په ولاړه ولاړه به يې ورسره خوږي خوږي خبري او کړي او په خدا خوشحالي به يې رخصت کړل. دا دومره ماتختي هغه د خه لالچ د پاره نه کوله بلکه د هغوی د عزت د پاره يې کوله. هغه ته د خان او غريب، د نائيک او زميدار د حيثيت او مراتبو احساس وو. بله دا چي هغه باندې د شهباز خان د پلار، سراج خان ډير احسانات وو او په خوځو نازکو موقعو کښي د هغه شاته د هغه په مرسته ولاړ وو. عالمي ډير د مړانې او غيرت زلميتوب تير کړي وو. ډير ډير بدمعاشان او وران کاري يې نيغ کړي وو. اوس د خپل عمر په لحاظ هغه اگر چي په خپله يې دا هر خه پريښي وو او خپله ټوله

توجه يې زميداري له ورکړي وه خو د هغه ځامن د وور بڅري وو او د هيچا غلطه خبره يې نشوه برداشت کوله.

د شهباز خان کور او حجره د طوطي خيل کلي په مينځ کښي وه د هغه نه چاپيره د هغه د همسايه و کورونه وو. د هغه د کور او حجرې بيل بيل گيتونه وو البته يو ور د کور نه حجرې ته وو چي په هغه به شهباز خان يا د هغه ځامن کور ته تلل راتلل، د حجرې د کمرونه لري يوخوا ته نورې لومې لومې کمرې وې چي هغه د غلې دانې د پاره د گودام په طور استعماليدې. د حجرې د لومې گيت نه علاوه يو وړوکه گيت وو چي هغه ته به د شاور ويل کيدو. چي کله به د حجرې لومې گيت بند شو نو د حجرې نوکران او څو کيدار وغيره به بيا په دغه وړوکی گيت تلل راتلل. د شهباز خان د کور سره جخت په لويه چارديواري کښي بند يو وړوکه باغ وو چي هغه کښي به کله کله د کور زاننه و سيل سپاته کوله. دې نه علاوه هغه د خپلو زميدارو او همسايه و د پاره په لومې ډاگ کښي د خټو لوتو يوه لويه کوټه او هغه ته مخامخ يولومې د لوڅي سپر جوړ کړي وو. په دغه حجره کښي به د هغه زميدارو او همسايه و ناسته پاسته او الننه پالنه کوله. په حجره کښي د کتونو نه علاوه يو غټ چيلم اوبو غټ منگي وو. د منگي په خوله رپر ترلې شوي وو. د کوټي يو گوت ته د جالندهر ملنگ باچا کټ وو او په کټ کښي د هغه زړه کيندره. په کيندره کښي به د هغه رباب انغښتي پروت وو او چي کله به ماښام ماسخوتن د بهرنه راغی.

نو کچکول به يې د هر قسم خيزونو نه ډک راوړې وو - چې ډوډۍ به يې او خوړه او د چرسو ډک چيلم به يې ورسپې او هو نو بيا به يې رباب راواخستو او خپل سُر کښې به لگيا شو - شيبه پس به بونډې هم راغې - نو هغه به ورسره منگې جوړه کړې - ملنگ باچا به رباب هم وه او لويه به يې هم ويله - کله چې به د ملنگ باچا طبيعت ښه نه وو نو عملي ماما به داستان شروع کړو - ډکه حجره به ورته ترناوخته ناسته وه او د هغه داستان به يې اوريدو او چې کله به د باد ، باران يا د خه بيماري په وجه هغه رانه غي - نو گل دين کاکا خو چرته تلې نه وو ، هغه به د خپل وخت د مشرانو ، د انگرېزانو ، د انقلاب د ملگرو او د جيل د دوستانو خبرې شروع کړې -

د عالمي کور د حجرې نه لرې د کلي په پومي سراو د سړک په غاړه وو - چې خه خاص خبره يا غم ښادي به نه وه نو هغه او د هغه ځامن به د ماسخوتن نه راتلل - عملي ماما او گل دين کاکا په زړو مشرانو کښې پاتې وو - دواړه ښه اوزگار وو ځکه چې د ښځو نه خلاص وو - عملي ماما خو واده نه وو کړې او زلمی بوډا شو - د خوراک ، خځاک او وينځل ، گنډل به ورله د خپل اوراره تېر کول - په ځوانۍ کښې به يې کله کله د گډو ، چيلو سوداگري کوله او دومره به يې گټلې چې افیوم او ډوډه به يې پرې کيده - بيا روستو چې د پرسوپريوتو نو د ډوډې خرچه به ورله اوراره ورکوله - د دې په بدل کښې به يې هغه له هتۍ ، بستياوۍ او د کلي مې ژوندۍ کوو -

گل دين کاکا واده کړې وو او د دوو ځامنو او دوو لونو پلار وو او د گڼو نواسه ، نواسو نيکه هم وو - چې ښځه يې مړه شوه نو ځامنو ترينه لاس واخستو او د مشرۍ لور کره ډيره شوه - د هغه جامه پيزار او خوراک خځاک د زوم د کوره وو - د دې په بدل کښې به هغه ورسره کله کله د زميداري په کار کښې لاس هم کوو او د هغه تلې راغله به يې هم کوو ، په اوړي کښې به د عملي ماما او د گل دين کاکا ملاقات سحر ، په لويه سپر کښې او د ژمي به په لويه ډاگ کښې پيتاوی ته کيدو مازيگر ، ماښام به دواړه د مسکين کبابي په کړه ناست وو ، د هغه کړه ناسته به يې سپياک هم ايښودې او خپلې خبرې به يې هم کولې - د نهې او چارشنبې په ورځ به دواړه د شمشاد بتياري سره ناست وو ، د هغه بټ پسې به يې اور هم بلوؤ او د پولۍ پرې ته به يې هم سترگې وې -

سحر به زميدار پټو ته لاړل ، مزدور پيشه او کسب گر به خپلو خپلو کارونوله لاړل - د ټول کلي په نارينه و کښې به هغوی پاتې شو ، دواړه به کيناستل او لويه لار به ته يې کتل - د عملي ماما او گل دين کاکا په خولو کښې غاښونه نه وو - عملي ماما به د ميده شوي پوست بوجگۍ د واسکت د جيب نه را اوويستله او د اوبو نه بغير به يې ترينه چونډې خولې ته واچوله - د هغه په جواب کښې به گل دين کاکا د خادر د پسکۍ نه د ستوانو بوجگۍ را اوويستله او خولې ته به يې ترينه چونډې وراوويستله - بيا به دواړو شخوند مات کړو او تر هغه به

چپ وو ترڅو چې به يې ذره ذره تيره کړې نه وه - عملي ماما لوړ دنگ سرې وو - په ناسته به اکثر اوډه وو او په ملاسته به وينې وو - چې په لاره به روان وو نو سترگه به پرې پټې وې او که چرې چا ماشوم يا زبانه به ترينه ځان بچ کړې نه وې نو هغه به پرې د پاسه ورختو ځکه چې هغه به خلاصه واپرې روان وو -

گل دين کاکا سپک دسته او جانجه وانجه سرې وو - چې په لاره به روان وو نو يوه جی- اوبله جی- به يې وهله - په خوله کښې يې لکه د عملي ماما غاښ نه وو خو د خبرو طوطي وو - د هغه د سټې ټول زور د هغه خوله ته راغونډ شوی وو -

د اليکشن شپې ورځې نژدې وې - د زړو سياسي پارتو نه علاوه څه نورې طائع آزما پارتې هم ميدان ته راوتې وې - په دغه پارتو کښې يوه پارتې ”دهقان“ وه - دا پارتې د خانانو او اميرانو سخته خلاف وه - د پارتې منشور د خانانو د زمکو او د اميرانو د دولت مساوي تقسيم وو او د دې پارتې چغه وه ”د الله زمکه د الله د بنديانو ده“ - دې پارتې د زميدارو او دهقانانو په ذهنونو او زړونو کښې يو انقلاب او انتشار پيدا کړو - د دې چغه اواز تر لرې لرې خور شو - په خواؤ شاګلو او بانډو کښې د خانانو خلاف بلوې شروع شوې وې - د خانانو او زميدارو تر مينځه به هره ورځ دزې کيدې او څه ناڅه مرګ ژوبله به پکښې کيده - د دغه زهريله هوا بوټي طوطي خيل ته هم اورسيدو او هلته هم په هره پوله او هرکمر دغه خبرې شروع شوې -

يوه ورځ ټول زميدار په حجر کښې راغونډ شو او ټولو مشترکه طور سره يو قراردادس پاس کړو چې ځان له يو يونين جوړ کړي - عالمي او د هغه ځامنوته هم په دې غونډه کښې د شرکت بلنه ورکړې شوې وه خو هغه او د هغه ځامن په خپل کار کښې دومره بوخت وو چې دې غونډه کښې يې شرکت اونه کړې شو - د يونين د صدارت د پاره ډير نومونه خوښ کړې شو د خپل کار او مصروفيت په وجه ورته چا غاړه کښې نه ښوده ځکه چې چا به وي ”پټې راته وتره دې اوزگار نه يم“ چا به وي ”دا کار د اوزگارو دې اوزگار نه يم“ چا به څه وې او چا څه - قريبه وه چې دا غونډه ناکام شوه وه خو بونډې ميدان ته اودانگل او وې وئيل ”تاسو ټول په قلاړه کښې او دا کار ماته پرېږدي - زه د يو څو کسانو نومونه اخلم او دا عوامي خدمت هغوی ته حواله کوم - زما خبره هسې مشوره ده ، فيصله نه ده - فيصله به ستاسو په خوښځه کيږي - زمونږ په کلي کښې د عمر او عقل په لحاظ سره دوه مشران دي ، يو گل دين کاکا دې او بل عملي ماما دې - زما خپله رائے داده چې گل دين کاکا به د دهقان يونين صدر شي او عملي ماما به د دې جنرل سيکرټري شي - ستاسو خوښځه ده -

ټول: (لاسونه پرقوي) ډير ښه ، ډير ښه - زمونږ د ټولو خوښه ده - بونډې: - د پروپيګنډ سيکرټري کرسی به جالندهر ملنګ باچا ته حواله کړو او د رابطه سيکرټري فرائض به زه سمبال کړم ستاسو خوښه ده - ټول: (لاسونه پرقوي) ډير ښه ، ډير ښه -

بونډې: د دې د پاره يوه زنانه هم پکار ده چې د خواتين نمائندگي اوکړي ، ستاسو په نظر کښي څوک شته ؟
گل دين کاکا: يه هلکه سيکرترې صيب ، چاپسي به څه گرځو خو هم ستا مورت به دغه کار حواله کړو -
بونډې: صدر صيب ! ستا خبره په گل بدله خو هغه غريبه په کت کښي پرته ده پاڅيدې نشي -
گل دين کاکا: سيکرترې صيب ! مونږ په هغه دلته څه کوو خو نوم به يې چليږي -

بونډې: ډيره ښه ده زما مور بي بي پکښي د خواتين له خوا ايډيشنل جنرل سيکرترې شوه - اوس د دې د پاره د پارتې يو شاعر هم پکار دے -
که ستاسو خوښځه وي نو د پارتې د شاعر کړسي به هم ملنگ باچا ته حواله کړو -
ټول: (لاسونه پرقوي) ډير ښه ، ډير اعلي -

بونډې: شکريه - تاسو به تنگ شوي يې خو بس کار اوشو ، خبره ختمه شوه - د دهقان يونين صدر گل دين کاکا شو ، عملي ماما جنرل سيکرترې شو ، ملنگ باچا پروپيگنده سيکرترې شو ، زه د يونين رابطه سيکرترې شوم ، زما والده صيبه د خواتين د نمائندگي په طور ايډيشنل جنرال سيکرترې شوه - د دې نه علاوه ملنگ باچا يو ښه انقلابي شاعر دې نو د پارتې د شاعر کړسي مودوي ته حواله کړه - زه د خپل طرفه دې ټولو صيبانو ته د زړه د کومې نيکې پيروزنې ورکوم او

اميد کوم چې دوی به د پارتې نوم روښانه کړي - والسلام - ټولو لاسونه اوپر ټول او په خدا خوشحالي خپلو خپلو پټو ته لارل -
چي گل دين کاکا ته د صدارت منصب حواله شو نو هغه د ډير خوشحالي نه په جامو کښي نه ځائيدو - د هغه لور کور په کور اوگرځيده او ټولې زنانه يې خبر کړې - دغه رنگي د عملي ماما د منصب خبر هم په کلي کښي خور شو - د کلي ښځي د بونډې د مور د دواجان ترور په نمائندگي باندې ډير خوشحاله شوې او کور په کور دغه خبري شوي - د گل دين کاکا لور چې د هغه نه د دې يونين د اعراض ومقاصد په باره کښي تپوس اوکړو نو هغه په خدا شو او دومره يې اوځان دل چي د سترگو نه يې اوښکي رواني شوي - خپلې اوښکي يې اوچي کړې او وې وئيل "دا مونږ چې پکښي اوسو دا کور د چا دې ؟ هغه جواب ورکړ د خانانو - دا ستا خاوند زما ځامن او د دې ټول زميدار د چا زمکي کړي ؟ هغه اووې د خانانو - گل دين کاکا هي شابشي ! دا کورونه او دا زمکي به اوس زمونږه او د دې ټولو زميدارو شي - هغه مسکي شوه او وې وئيل "که داسي اوشي خو بيا د دې ټولو مزې دي -

گل دين کاکا: مزې دي که مزې دي او داسي شوي دي ، ته گوره بله ورځ زه اجلاس راغواړم او ټول به په دې پوهوم ، د هغه لور په خدا شي او وائي "زه ورځم چي تاله حلوا پخه کړم"
گل دين کاکا: وي ته په پيردې رحمت شه ، دا خبري کوه -

کشرانو او هم څولو روڼو که ستاسو اجازت وي نو زه به يو څو خبره اوکړم۔“

گل دين کاکا:۔ که ته د ثالشي خبره کوي نو به شکه به شپه کوله شي او که د پيري جنبې خبره کوي يا مونږ ته د شهباز خان يا د هغه د بال بچ صفائي پيش کول غواړي نو مونږ ستا يو خبره اوريدو ته هم تيار نه يو۔

عالمه:۔ گل دين کاکا! ته ماله د خبره اجازت راکړه که زما خبره ده مغزو کښې پريوته او خوبښخه ده شو خو ښه په ښه گيني بيا ستا خوبښخه ده که مې او که نه مې۔

گل دين کاکا:۔ اجازت ده وايه (هغه پټکې په ښکر کښوده)

عالمه:۔ ږومبي خبره دا ده چې ستا څه مطالبه ده او څه ويل غواړي؟ گل دين کاکا:۔ عالميه! خبره د ويلو نه اوتې ده، غوښتو له راغله ده۔ مونږ خپل حق غواړو۔

ټول:۔ په سپيره او په شرق غواړو... مونږه خپل حق غواړو۔

ملنگ باچا:۔ مونږ د ظالم گريوان تارتار غواړو۔ په خپله خاوره خپل اختيار غواړو۔

عالمه:۔ گل دين کاکا تاسو د څه حق غواړي۔

گل دين کاکا:۔ د شهباز خان په جائيداد کښې خپله برخه غواړو۔

عالمه:۔ ستا د شهباز خان په جائيداد کښې څه اړيک، شريک شته؟ گل دين:۔ عالميه! ښه پوهيږي خو نه پوهيږي، ځان ده ناجانه کړي

ده۔ گټه به په مونږ اوکړي او ډب به يې بنيادي ته اوځي۔ ته خو داسه خبره کوي لکه چې ته هډو د څه نه خبر نه يې۔

عالمه:۔ زه واقعي نه يم خبر گل دين کاکا۔

گل دين کاکا:۔ چي پوه نه يې نو ځان پوه کړه مونږه د خپلو برخو زمکو او خپلو کورونو انتقال غواړو۔ مونږ د دې زمکو مالکانه حقوق غواړو۔

بونډي:۔ معافي غواړم صدر صيب! صرف مالکانه حقوق نه بلکه ”جمله مالکانه حقوق“ ده سره ټول خاندی۔

عالمه:۔ اوه، ښه نو دا خبره ده... گوره گل دين کاکا دا تاسو چې څه غواړي، نو دا د زياتي د پاڅه زياتي ده۔ يو مو د هغه زمکه په زور نيوله ده۔ ټول حاصل مو ترينه کور ته يوړو او... اوس ترينه اوچ په اوچه انتقال غواړي۔ ډير ناشکرته خلق يې۔

گل دين کاکا:۔ ناشکرته نه يو عالميه! ته ځان پوه کړه۔ دا د خداي زمکه ده او مونږ د خداي بنديان يو

ملنگ باچا:۔ اخر مونږ هم انسانان يو۔

زمکه د الله ده مونږه يې بنديان يو۔

ټول لاسونه پرقوي او خاندی۔

گل دين:۔ زياتي مونږ نه بلکه ده کوي چي زمونږ په جائيدادې خيته اچوله ده۔ تانه يو تپوس کوم چي دا يواځي ده د خداي پيدا ده او که نه مونږه يې هم يو؟ ده زمونږ نه په څه ښه ده په خبرو، په عليک

سليک ، په سياست او که په ښۀ ځوانۍ او متو -

عالمے :- گل دين کاکا ! اوس واپس شۍ په دے به بيا خبرے اوکړو -

گل دين کاکا :- يۀ هلکۀ عالميۀ ! تۀ څۀ زمونږ د لارے څنډ جوړے

شوے يې - مونږ ترينه سوال خونه کوو - خپل حق ترينه غواړو -

مونږ بيا بشور اتلے - اوس به ورسره فيصله کوو مونږ ټولو خپل

سرونه په خپلو ټلو کښې ايښې دي يا آريا پار -

عالمے :- ښۀ نو د هغه بال بچ سره خوزياتے مه کوي کنه - د هغوی د

کالج لارے مو بندے کړي دي او هغه غريبانان د کوره نشي وتے -

گل دين :- زۀ خو دا ويم چې دوی کور کيني او زمونږ د متو زور ورته

معلوم شۍ -

عالمے :- ګوره گل دين کاکا :- تۀ خو مشر سړے يې ، د دنيا په لانجو

ګونجو ښۀ پوهيږے ، ګوري که اخوا ديخوا اوشو نو دا ټول به درنه

اوتختي او تا به په ډاګه پريږدي - هغه نورے خبرے پريږده خو که اوس

يې پوليس ته ټيليفون او کړنگولو نو بيا به دے د ټپوس څوک نه وي -

گل دين کاکا :- ماته پته ده چې تۀ ما په پوليس يره وے خو تۀ ځان پوه

کړه چې مانشي يروله - د پوليس هم لاس خلاص او ورسره ستا هم -

عالمے (د تندۍ خوله اوچوي) ټيک ده چې څنگه دے خوبځه وي -

زما خو مشوره ده چې نه منے نو لاړم درنه - سلام عليکم -

ټول (طنزيه) وعليکم سلام ورحمت الله وبرکاته او په مخه دے ښۀ -

گل دين کاکا :- ورځۀ ورځۀ او بيا په دے باره کښې رانشي -

عالمې په ډيره مايوسۍ د هغوی نه روان شو - د اوږدے نه يې څادر کوز

کړو د مخ خوله يې پرے اوچه کړه ، بيائے څنډ ورکړو او په اوږدے يې

کيښودو - لږه شيبه پس هغه او د هغه درے وانه ځامن په بدله لاره د

شهباز خان حجرے ته راغلل - شهباز خان يې کورته اوليږو او په خپله د

هغه د حجرے برج ته اوختوناصر خان سجاد خان ، عدنان درے وانه ښۀ

مسلح وو ، تيار ولاړ وو او د پلار د حکم انتظار يې کوو - الله يار خان ، باز

خان په حجره کښې کتابونه په لاس يو خوا ته ولاړ وو او د شهباز خان

لور عنبرين د حجرے ورسره کتابونه په لاس حيرانه ولاړه وه -

عالمې چې د خپل څادر نه پټکي اووهو نو گل دين کاکا له يې د بره

نه اواز ورکړه -

”گل دين کاکا ! د صدارت نوم په تا کښې نشه پيدا کړے ده - تا باندے

د چا د خبرے اثر نه کيږي ځکه چې تۀ څوک د ځان جوګه نه ګڼي خو

يو اخري نصيحت درته کوم او ښۀ په پړانستے غوږونو يې ووره چې د

خپل ځائے نه زپ اونه وهی گيني خون دے د خپلي غاړے دې - د

شهباز خان بال بچ سره زما د ځامنو بهر در اوځي ، لاره ورته پريږدي

گيني خير مو نشته - تۀ هلکۀ ، ناصر خانۀ الله يار خان سره اوځه ،

کالج ته ورسره لاړ شه او خيال ساته که د چا په سترگو پوه شوے نو

چي اسره پرے اونکړے - او تۀ سجاد خانۀ ! باز خان سره لاړ شه ، د

کلاشن کوف په کوتري ګوتے کيږده او که چا غوږ اوږکوو نو غوږ پرے

اوله او که چا لاس اوخو ځوو نو لاس پرے اوله - او تۀ عدنانه ، کشرے

سره لار شه او که د چا په سترگو پوه شوم نو اسره پرې اونکړې -
(هغوی ته) "تاسو ټول په خپل خپل ځان اوډیرېږئ، چې ځان اونه خوځوئ - او که چا ځان او خوځوونو ځان دې په مرگ اوشمیری -
گل دین کاکا :- یه هلکه عالمیه ! ته راکوز شه مړه خبره ووره - راشه چې دا خبره روغې ته اوباسو -

عالمې :- گل دین کاکا ! د پولیس د راتلو پورې چې اونه خوځې گیني زما رومبې نښخه به ته یې - ټول یو ، یو ، دوه ، دوه روانیږي او ځان سره وائي ، عالمې پوه شه او صدر صیب پوه شه ، زموږ په دې کښې څه کار دې ؟
گل دین کاکا :- یه هلکه عالمیه ! ته خو په والله چې ډیر کم عقل سپرې یې - ته خو هډو په خبره نه پوهیږې -

عالمې :- گل دین کاکا ! ته دا مه وایه چې عالمې لارو بوډا شو - زما چې هلکانه وه نو په اوم تار به م سپرې تړلو او هغه به رپ نشو وهله خو اوس د دغه ضرورت نشته بغیر تاره او بغیر پړي به ولاړې .. ځان اونه خوځوئ -

گل دین کاکا :- یه هلکه نو هغه نور خو لارل او تختیدل دا ما غریب څه گناه کړې ده - ته د خدائې روی اومنه .. ته خو ډیر اوبنیار سپرې یې دا بې عقله خبرې ولې کوي - ماله شهباز خان ، پلار خو نه دې وژلې - اجازت راکړه چې ځم درنه -

عالمې :- اجازت به په یو شرط درکړم چې دا ټول زمیدار راغونډ کړه او کوم حاصل چې دوی کور ته اوږې دې هغه ټول دې زر ترزره د خان

حجرې ته راوړي - څه ورشه زرکوه -
گل دین کاکا :- یې دا دې لارم ورپسې دې سره هغه منډه کړي او په یو منډه اوځي -

دریمه برخه

گل دین کاکا او د هغه کسانو سترگې سرې کړې او سرونه یې په تلو کښې ایښي وو خو چې د عالمې او د هغه د ځامنو د ټوپکو تورې شپیلې یې اولیدې نو په ټولو سترگې تورې شوې او روځې خړې شوې - هغوی ته معلومه شوه چې د عالمې د زلمیتوب په ایره کښې لا سرې سکروټې شته - دې د پاره د هغه مخې له څوک نشو راتلې - بله دا چې په دغه کسانو کښې اکثر داسې وو چې د هغوی د عالمې نه بغیر رغیدنې نه کیده - ځینې پکښې د هغه نژدې خپلوان او عزیزان وو او ځینې یې زاړه دوستان ، چې کله هغوی د عالمې په نیت پوه شو نو غلې غوندې او خویدل -

چه دا هله گوله ختمه شوه او خلقو ته د خپلې غلطې احساس او شو نو هغوی ټول عالمې ته کیناستل او خپله ملامت یې واخسته -
عالمې د هغوی جرگه په دې شرط اومنله چې هغوی ټول د خپلو کورونو نه د شهباز خان برخه غله دانې په رهرو کښې واچوي او ټول د هغه د حجرې مخې ته د ننوتې په شکل کښې اوډیرېږي - هغه زیاته کړه چې چا به ایماني اوکړه او هغه پورا برخه یې راوړنه په نو هغه سره به د هغوی ټولو بایکات وي - ټولو د هغه په خبرا مننه اوکړه -

کورونو ته لاپل او د خان برخه غله دانے يې رهړو کښې واچولے او د هغه د حجرے مخے ته د هغه په انتظار کښې اودرېدل - عالمی به د هر سړي مال چيک کوو او د هغه نه به يې پورا تپوسونه کول - د چا په مال کښې چي به لږ ډير کمے وو نو هغه به يې واپس کړو او ورته به يې اووے چي دا پورا کړه نو بيا راځه -

چي کله د هغه تسلي اوشوه نو بيا يې د خان په گودام کښې ټوله غله دانه سمباله کړه او د هغوی روغه جوړه يې اوکړه - شهباز خان نه صرف د هغوی ننوتے اومنله بلکه هغوی ټول يې د زړه د خلاصه معاف کړل، د هغوی يې ډير قدر اوکړو او ښه په عزت يې رخصت کړل -

د دے واقعي نه پس عالمی د شهباز خان، د هغه د بي بي، ځامنو او د هغه د لور په سترگو ډير خوږ لگيدو - شهباز خان د خپلې بي بي په وينا خو څو ځله هغه ته د ناظرۍ پيشکش اوکړو خو هغه ډير په ادب سره د هغه د دے پيرزونه نه انکار اوکړو - چي کله به شهباز خان مړي ژوندی له د کلي نه بهر تلو نو د ناظر يا د نوکر په ځای به يې ځان سره هغه بوتلو چي کله به عالمی د تلې راغلی سپينه جوړه واغوسته، سپين پټکې به يې په اوټرلو او د شهباز خان سرداري شپږ ډزے طماچه به يې غاړے ته واچوله او هغه سره به په ټانگه کښې کيناستونو ناپيژندگلو خلقو به هغه خان گڼلو او شهباز خان د هغه نوکر - په څو څو موقعو کښې پرے خلق د هوکه شوی وو خو هغه ډير اوبنيار سړي وو، زړبه يې په مسکا مسکا د هغوی اصلاح اوکړه او اوبه يې وئيل

”زه خان نه يم صيب، شهباز خان دا دے زه دده نوکر يم“ - چي حالات ښه شو نو د ناصر خان او سجاد خان ډيوټي هم ختمه شوه البته د عدنان ډيوټي لا هغسے جاري وه - هغه به سحر عنبرين سره په موټر کښې تلو او د چهټي نه پس به ورسره واپس راتلو - هغه د خپلې ډيوټي نه دا فائده واخسته چي د عنبرين په اجازت يې د هغه په گاډي ډرائيونگ ازده کړو - چه هغه به يې کالج ته اورسوله نو بيا به يې د کالج په خواؤ شا سرکونو د ډرائيونگ مشق کوو - په يو څو ورځو کښې يې لاس پوخ شو او بيا خبره دے له راغله چي هغه د عنبرين ذاتي ډرائيور شو او د هغه په موجودگي کښې به گاډي هغه چلوو او هغه به ورسره په فرنټ سيټ کښې ناسته وه -

چي کله عنبرين دولسم جماعت پاس کړو نو د څوارلسم جماعت د پاره د پيښور په يو اعلي کالج کښې يې داخله واخسته - عدنان ته چي د هغه د داخله پټه اولگيده نو ځادر يې په اوږه واچوو او کور ته راغی - په څلورمه ورځ شهباز خان حجرے ته اوغوښتو او د هغه نه يې د هغه د نه راتلو د وجه تپوس اوکړو او وے وئيل ”عدنانه بچے“ ته درے ورځے چرته وے، ولے رانه غلے؟ ناجوړه خو نه وې؟

عدنان:- نه خان جي ناجوړه نه ووم خو چي کشرے بي بي په پيښور کښې داخله واخسته نو زما ضرورت پاتے نشو -

شهباز خان:- ستا ضرورت پاتے نشو؟ څه مطلب؟

عدنان:- مطلب دا چي اوس حالات هم ښه دي او د خطرے څه خبره

نشته - بله دا چي ڪشره بي بي په هاسٽل ڪنبي داخله واخلې نو زما خه ضرورت پاته شو؟

شهباز خان:- ستا ضرورت شته - ڀومبي خبره دا ده چي هغه به په هاسٽل ڪنبي نه اوسيري هلته به خورجي سره بنگله ڪنبي وي اوته به ورسره يي - سحر به يي ڪالڇ ته رسوي اوڌ ڇهتي نه پس به ئي واپس هلته بوڻي -

عدنان:- خان جي چي ترخو زمانه ڪيده نو ما خپل فرض ادا ڪڍو اوس چونڪه حالات ٻڌي اوڌ خطري خه خبره نشته نو ماله اجازت راکڙه چي زه ڄاڻ له چرته سرڪاري نوڪري اوگورم -

شهباز خان:- ڏنوڪري غم مه ڪوه ، ته ماسره نوڪر شوم ، خه ته ورشه خپله غاڙه غوڙه راواخله چي هغه اورسوي -

عدنان:- زه ستاسو ڏير مشڪوريم خان جي خو ڪه ماته سرڪاري نوڪري ملاؤ نشي نو زه به اوورايڇ شم-

شهباز خان:- (خاندی) خداي دے مٿه اورايڇ ڪوه ، چي سره مڙشي نو هغه اورايڇ شي - بله خبره دا ده چي تاته ڏسرڪار ضرورت نشته ، زه ستا ڏپاره سرڪاريم - ستا خوراڪ ، خاڪ جامه پيزار په ما ستا ڏسيل سپاتي خرچ په ما ، دا هر خه ڏتنخواه نه علاوه دي ، تاته به مياشت په مياشت په خپل ڪور ڪنبي تنخواه ملاويڙي او ستا جيب خرچ به تاته عنبرين درڪوي ، ماستا برخه ، رقم هغه له ورکڙي دے - سڀي ڏير دي بچي ، زما خپل نوڪران شته ، ڏناظر ڄملي ڄامن شته ، زما په تربورانو

ڪنبي په روزگار ڄملي شته خو زما په چا اعتبار نشته -
عدنان:- خان جي دا مسله زما ڏمستقبل ده - ڪه ماته سرڪاري نوڪري په يوڄو ورځو ڪنبي ملاؤ نشي نو
شهباز خان:- بچي يو ٽيوس درنه ڪوم چي ستا مستقبل پڪار دے او ڪه زما عزت؟ جواب راکڙه -

عدنان:- زما دواڙه پڪار دي -

شهباز خان:- دے دواڙو ڪنبي ڏيو انتخاب اوکڙه -

عدنان:- ڏيره مشڪله ده -

شهباز خان:- تاته ڏڪشري بي بي نه خه گيله شڪوه شته؟ ڪه خه خبره وي نو ماته صفا صفا اووايه -
عدنان:- نه خان جي ، داسي هيخ خبره نشته -

شهباز خان:- چي داسي خه خبره نشته نو بيا؟ تاسره ڏخپل مستقبل غم شته اوڌ هغه ڏمستقبل نشته - ڏهغه ڏعزت غم درسره نشته -
عدنان:- خان جي .. ستاسو اوڌ هغه په عزت زما سرهم قربان دے -

شهباز خان:- شاباش ڏنربچيه! زه تانه قرباني غواڙم او هغه ڏچا خبره چي مال زار شه ڏسره او سرزار شه ڏعزته ... خه ورشه خپل تياري اوکڙه چي هغه پيښور ته اورسوي -

عدنان:- ٽيڪ ده خان جي چي ڄنگه ستاسو خوبنخه وي -

☆☆☆☆☆

☆☆☆

دويم باب

عدنان خپله غاڙه غوٽه اوتڙ له، ڏمور او خور نه ٻي رخصت واخستو او ڏشهباز خان حجره ته روان شو۔ چي هلته اورسيدو نو گاڏي ٻي ڏ گيراج نه را اوويستلو او ڏ هغه صفائي ٻي ڪوله۔ هغه لا ٻه صفائي ڪنبي لگيا وو چي عنبرين ڏيو غٽ سوٽ ڪيس او ڏ ڪتابونو ڏ بندل سره ڏ ڪوره را اووته عدنان چي هغه اوليده نوزري ورمند ڪره او هغه ته ٻي اوو ”دا سامان ماله را ڪره بي بي“ هغه ورته ٻه غصه اوڪتل اوو ويئل ”نه جي، شڪريه“ عدنان (ڏ تابعداري، ٻه انداز ڪنبي) ”دا سوٽ ڪيس ماله را ڪره پليز“

عنبرين (ٻه سنجيده موڊ ڪنبي) ”ستا ڏ تعاون ڏيره شڪريه۔

عدنان :- بي بي جي پليز۔ دا ڏير دروند ڏ ماله ٻي را ڪره پليز۔

عنبرين :- NOt at all، چري هم نه، ڄه ورشه گاڏي ڪنبي ڪينه، هغه خپل سامان ٻه غصه ڏ گاڏي روستي سيت ته ورغور ڄوي او ٻه فرنٽ سيت ڪنبي ڪيني۔ عدنان ٻه گاڏي ڪنبي ڪيني او ڏ اجازت ٻه نظر هغه ته گوري۔ عنبرين هغه ته ٻه غصه وائي ”زمامخ ته ڄه له گوري ڄه ڪنه“۔

عدنان :- سوري ميڊم : ڏ سره هغه گاڏي روان ڪري۔

عنبرين :- زه نه ميڊم ٻي او نه بي بي جي۔ زما نوم عنبرين ڏ۔

عدنان چي هغه ڏ غصه ٻه موڊ ڪنبي اوليده نو چپ هم شو او سنجيده هم۔ گاڏي روان وو او هغوي دواڙه داسي خاموش وولڪه چي

ٻه يو قبر ڪنبي دوه مري پراته وي۔ عدنان ٻه زڙه ڪنبي دا وجه معلومول غوڻبتل چي عنبرين له غصه ده۔ آيا ڏ هغه نه ڄه ٻه ادبي شوم ده او ڪه ڏ هغه طبعيت ناساز ڏ خو ڏ ٽيوس جرات ٻي نشول ڪوله۔ ٻه ڏ غرض ٻي يو ڄل بيا هغه ته اوڪتل خو چي هغه ورته ٻه سنجيده موڊ ڪنبي اوڪتل او ڏ دواڙو سترگي اولگيد ٻه نو هغه شرمند شو، ڄان سره ٻي غل غونڊي سوري اوو او مخ ٻي بل طرف ته واڙه وو۔ چي ڏ هغه ٻه سوري باند ٻه هغه ڏ خپل رد عمل اظهار اونڪرو نو هغه هم سنجيده شو او خپله ٽوله توجه ٻي ڊرائيونگ ته ورڪره۔ ڪله ڪله به ٻي ڏ هغه تاثرات معلومولو ڏ پار ٻه شيشه ڪنبي هغه ته غل غونڊي اوڪتل او بيا به ٻي ترينه سترگي واروله۔ ڏ خاموشي ختمولو ڏ پار هغه ڏ گاڏي ٽيپ ريڪارڊ اولگولو۔ عنبرين هغه ته ٻه غصه اوڪتل اوو ويئل ”بنده ڪره ٽيپ ريڪارڊر“ عدنان ٽيپ ريڪارڊر بند ڪرو خو ڏ سوري ٽڪي ٻي اونو وي۔ ٻه ڏ دوه موه ڪنبي عدنان ٻه ڊومبي ڄل هغه ڏ غصه ٻه حالت ڪنبي اوليده۔ هغه ٻه خپل ذهن ڪنبي ڏ هغوي ڏيو ڄائ ڪيدو او ڏ تلوراتلو ڏ ڊومبي ورڄه نه ڏ هغه نفسياتي تجزيه شروع ڪره او ٻه خپل زڙه ڪنبي به ٻي ڏ هغه نفسياتي ڪيفيات جمع ڪول۔ ”ٻه ڊومبي ورڄ هغه ڀريده۔ ڄان ٻي پروني ڪنبي انغبنتي وو او گاڏي چلوو۔ ٻه ڊريمه، ڄلورمه ورڄ هغه سنجيده وه او ڏ هغه دا سنجيدگي اووه، اتهه ورڄه وه۔ ٻه لسمه، ڊولسمه ورڄ ڏ هغه ٻه مخ

ڪنبي ڏ مانويست نخبي ٻنڪاريدي۔ په ديارلسمه خوارلسمه ڏ هغه په سترگو ڪنبي مسڪا او په مخ څلاوه۔ په پنځلسمه، شپاڻسمه ورځ به هغه ڪله ڪله په شيشه ڪنبي په مسڪا ڪتل او چي ڏ هغه سترگه به ورسره اولگيديم نو هغه به اوشرميده او سترگه به يي خڪته ڪري۔ بيا خبره ڏي له راغله چي ڪتابونه به يي ڏ عدنان روستي سيٽ ته وراو غور ڇول او خوري زلفي به يي ڊرائيونگ ڪوو او چي ڪله عدنان ڊرائيونگ ازده ڪرو نو بيا به هغه ڊرائيونگ ڪوو او هغه به ورسره په فرنٽ سيٽ ڪنبي ناسته وه او ڏ ڪور نه واخه تر ڪالجه پوري به يي ورسره خبري ڪولي خو اوس وٺي ڏ هغه په رويه ڪنبي بدلي او په لهجه ڪنبي تلخي راغله؟

عدنان ڏي مسلي ڏ حل ڪولو ڪوشش ڪوو خو هيڻ معلومات ورته اونشو۔ يو ځل هغه غاڙه تازه ڪري او په ترڻ نظريي هغه ته اوڪتل۔ ڏ ڏي په جواب ڪنبي هغه ڇٽ ويل غوڻبتل خو چپ پاتي شوه، ڊيره شيبه پس عدنان ڏ ٽپوس جرات او ڪرو او وي وٺيل ”وٺي ڪنبي ستا طبيعت ٽيڪ نه ڏي؟“

ڪنبي: زه بالڪل ٽيڪ ٽاڪ ڏي۔

عدنان: زمانه ڇٽ غلطي يا ٻي ادبي شوي ده؟

ڪنبي: ده ستامسله ده، لڙ سوچ او ڪري او ڄاڻ ته ياد ڪري۔

عدنان: اوه سوري ڪنبي، ماته مغالطه شوي وه۔ زما دا خيال وو چي ته پڻبور ڪنبي داخله داخله نو بيا زما ضرورت نشته ڇڪه چي...

ڪنبي: (ڏ هغه ڏ خولي نه خبره اخلي) ”ضرورت نشته؟ ماته ستا ضرورت شته، نن دريمه ورځ ده چي ڪلاسونه شروع شوي دي، نوري جيئڪي۔ ڪالچ ته ڄي او زه په ڪور ڪنبي په ڏي انتظار ڪنبي ناسته ڏي چي صيب به ڪله راڄي او مابه رسوي۔

عدنان: سوري ڪنبي بيا به داسي نه ڪيري۔

ڪنبي: او ڪه اوشو نو بيا؟

عدنان: بيا زه مجرم۔ تاته اجازت ڏي چي ڇٽ سزارا ڪوي۔

ڪنبي: ته وٺي نه راتلي؟ ستا ڇٽ مجبوري وه؟

عدنان: هيڻ مجبوري نه وه ڪنبي۔ زما نه غلطي اوشوه او زه خپله غلطي منم۔

ڪنبي: صفا صفا حال اووايه، آخر ڇه وجهه وه؟ وٺي نه راتلي؟

عدنان: ڪنبي ڪه يو ٽپوس درنه او ڪرم نو خفه ڪيري خوبه نه۔

ڪنبي: داسي ٽپوس مه ڪوه چي ما پري خفه ڪري او ڪه هسي زما خفگان ڏي مطلب وي نو او ڪري ٽپوس۔

عدنان: خبره ڏ خفگان نه ده خو ڇه يره وي ڏي، هسي نه چي بيا رانه خفه شي۔

ڪنبي: ٻنه وايه، ڇٽ ٽپوس ڪول غواڙي، زه نه خفه ڪيرم۔

عدنان: تاخو ماته ڏ راتلو ڏ پار نه وو ويٺي؟

ڪنبي: زه به تاته ويٺو ته به راڄي؟ ڊيره ڏ افسوس خبره ده چي ته داسي وائي۔ ته زما سر ڏي او چي ترڻو درته مانه وي ويٺي نو ته به

ماسره يې -

عدنان (خاندی) تانه هم غلطی اوشوه عنبرین ، سوری اووايه نو هله به معاف کيرې -

عنبرین :- زمانه څه غلطی اوشوه وایه ؟

عدنان :- ستاخوله خطا شوه او د نوکر په ځای دے اووے ”تہ زما سرے یې“ -

عنبرین :- نوولے یې نه ؟ تہ د دے نه انکار کوے ؟

عدنان :- (خاندی) زه ستا نوکریم ، سرے نه یم -

عنبرین :- نه عدنانه ! نوکر ، نوکروی او سرے ، سرے وی ، نوکر دومره قابل اعتبار نه وی ، د هغه خپلې ډیوتی سره کاروی ، دے نه علاوه هیش نه او سرے د ټول عمر د پاره وی ، قابل اعتبار هم وی او ملگرے هم -

عدنان (خاند) د سړی په مطلب پوه یې ؟ دا غلطی نه ده نو څه دی ؟ عنبرین (مسکی شى) ښه ښه پوه شوم ، پوه شوم ، تا ترینه بل مطلب واخستو خو دا غلطی نه ده - (دواړه یو بل ته گوری او مسکی شى ... لږه شیبه پس عنبرین وائی “عدنانه هغه بله ورځ زه کالج ته داخله له تله ووم - چې داخله م اوکړه او بهر راوتم ... نو تاته پته ده چې څه م اوکړل ؟

عدنان :- دا دے اوکړل چې گاډې کښې کیناستې او روانه شوم -

عنبرین :- دے نه م مخکښې دا اوکړل چې دکالج گیت سره یو فالې ناست وو هغه سره م فال یعنی د خپل قسمت حال اوکتو -

عدنان :- اوه ، تہ سره د دومره پوه د دغه خلقو په خولو یقین کوے ؟

عنبرین :- دا تہ چې څه وائی دا تیک ده - زما هم مخکښې دا نظریه وه - ما ورسره هسے فولنگ (Fooling) کوو خو هغه چی څه اووے نو

بالکل یې صحی اووے او زما پرے یقین اوشو -

عدنان :- هغه څه اووے او ستا د هغه په کومه خبره یقین اوشو -

عنبرین :- خفه کيرې خو به نه -

عدنان :- چرے هم نه -

عنبرین (خاندی) هغه وې ... چې ... چې ... چې (مخ په لویپته کښې پټ کړی) چې ستا د سړی د نوم په شروع کښې “ع” او اخره کښې “ن” راځی -

عدنان :- اوه - ښه نو دا خبره ده - ته په دے خبره دومره خوشحاله یې -

عنبرین :- ولے تہ خوشحاله نه یې ؟

عدنان :- زما ستا سړی سره څه تعلق ؟ که خوشحالیرې نو ته به خوشحالیرې -

عنبرین :- ته لږ سوچ اوکړه ، ستا د نوم په شروع کښې “ع” او په اخره کښې “ن” راځی -

عدنان :- کیدیشی هغه ته تا سره فولنگ کړے وی -

عنبرین :- اوه نو - هغه فولنگ نه دے کړے بلکه هغه سنجیده وو -

عدنان :- چی دا خبره ده نو داسے ډیر نومونه دی چی د هغه په شروع کښې “ع” او اخره کښې “ن” راځی -

عنبرين :- مثلاً کوم ، کوم -

عدنان :- مثلاً عثمان ، علي رحمان ، علي زمان وغيره -

عنبرين :- نه - نه - داسه نه ده - هغه چي ماته کوم نښه اوبښل نو هغه ټوله ماته معلومه دي -

عدنان :- کوم کوم نښه -

عنبرين :- هغه وي چي سورسپين ، لوړ ډنگ ځوان به وي ، سره ويښته غټي غټي توري سترگه به يي وي او په عمر کښي به زمانه دوه ، دري کاله مشروي -

عدنان :- دا نښه تا په چا کښي اوليدلې ؟

عنبرين :- په تا کښي دا ټوله نسخه موجود دي -

عدنان :- ډيره بے شرمه يي - داسه خبره څوک کوي ؟

عنبرين :- بے شرمه ولې يم ، ډره خبره م دره اوکړه - ته خوشحاله نه شوي ؟

عدنان :- زما په خپل قسمت دومره اعتبار نشته ، زه دا خوبونه نشم ليدے -

عنبرين :- که دا خوب حقيقت شي نو بيا ؟

عدنان :- اوه نو - څنگه به حقيقت شي ، ريالستيک اپروچ پکار ده - ته د شهباز خان ايکے يوه لوري او زه د هغه د يو غريب زميدار ځوم يم -

عنبرين :- دا څه دومره لويه خبره نه ده - داسه شوي دي او داسه کيږي -

عدنان :- داسه صرف په فلمونو او ډرامو کښي کيږي - د دے نه بهر داسه نه کيږي -

عنبرين :- که داسه اوشي نو بيا ؟

عدنان :- که دا قسمت فيصله وي نو بيا خو ترينه تيخته نه کيږي -

عنبرين :- زه د قسمت خبره نه کوم ، ستا ذاتي رايه معلومول غواړم -

ماته ډره خبره اوکړه ته خوشحال يي که خفه ؟

عدنان :- که داسه اوشي نو (چپ شي)

عنبرين :- وايه ، وايه ، ولے چپ شوي -

عدنان :- که داسه اوشي نو دے ډاره خو د خوشحالي تهکي وړوکه دے - بيا خوبه دا دنيا ما ډاره جنت شي ځکه چي د جنت حوره به زما د ژوند ملگره شي -

عنبرين :- ته رشتيا واي عدنانه ؟

عدنان :- چي څنگه ستازما په خبره يقين نه کيږي ، داسه زما دے ارمان په پوره کيدو يقين نه کيږي -

عنبرين :- داسه به کيږي عدنانه خو زه په تايريږم ، ماسره پورا وعده اوکړه

عدنان :- د وعدے نه علاوه بل داسه مضبوط او پوخ تهکي نشته ؟

عنبرين :- شته (هغه له لاس ورکوي) وعده ده ؟

عدنان (هغه له لاس ورکوي) بالکل وعده ده -

دے نه پس هغوي ډيره شيبه خاموش او په خپلو خپلو سوچونو کښي

ڊوب وو، شايد هغوى ددے لويے فيصلے په شا د ٿينے خطرناکو او زړه
 بوگونونكى مخالف قوتونه ليدل چي په مختلفو صورتونو کښې د
 هغوى د لارے خندان جوړيدے شو او د هغوى دهمکي آميز گواخونه
 يې اوريدل خو د هغوى د پخه ارادے او استقلال مخکښے دغه هرڅه د
 اوبو زځ بڼکاريدو چي د گوتے وراوړو سره ختميديشو۔ کله کله به
 دواړه مسکي شو او يو بل ته به يې اوکتل او کله کله به دواړه سنجيده
 شو لکه چي يو غيبی او ناليدونکي څيز هغوى يره وى۔

نمر په غرغره وو چي هغوى حيات آباد ته اورسيدل۔ هرڅه ورته په
 مسکا او خندا ولاړ وو۔ اونه، بوتی د خوشحالی نه زانگيدل او گلونه
 ، گل دستے په لاس قدم په قدم ولاړ وو۔ د نمر زيرو پلوشو د هغوى
 مخونه بڼکلول يخے هوا د هغوى وجودونه تبښول او د شفق سرے
 وريځے د اسمان په لمنو د جان وجانان ټکي ليکل او خورول۔
 توتا کرکي په فضا کښې په مستي او په گيا وو او د فطرت ټول ذی
 روح نغمه سرا وو هغوى ته ټوله دنيا خوشحاله بڼکاريدہ ځکه چي
 هغوى په خپله خوشحاله وو۔ د خوشحالی په دغه بدرگو کښې
 هغوى د خورجی بنگلے ته اورسيدل۔ عدنان د گيت مخے ته گاډے
 اودروو او هارن يې اووهو۔ خورجی هغوى ته په کړکي کښې اوکتل
 او مسکي شوه۔ لږه شيبه پس د خورجی خدمتگارے نجمه راغله،
 هغوى ته يې گيت لږے کړو او هغوى دننه ورغلل۔ نجمه د عنبرين
 سوټ کيس اوچت کړ او عنبرين د کتابونو بڼډل۔ د هغوى د تلو نه

پس عدنان د گاډي صفائی شروع کړه۔
 هغه لا هغسے په صفائی کښې اخته وو چي نجمه بياراغله او هغه
 ته يې اووے ”خان جی چائے تياره ده۔ خورجی وی چي راشه چائے
 اوڅکه“۔

عدنان هغه ته يو نظر اوکتل، صفائی يې مختصر کړه او هغه سره
 روان شو۔ نجمه هغه گسټ روم کښې کينولو او په خپله اووته۔
 لږه شيبه پس هغه بڼه مکلفه چائے راوړه، هغه ته يې په ميز
 کيښوده او بهر وته چي عدنان ترينه تپوس اوکړو ”عنبرين بی بی به
 دلته چائے له راځي“

نجمه په تلو تلو کښې اودريدہ، هغه ته يې په شا اوکتل اووے وييل،
 نه خان جی هغوى دواړه په ډرائينگ روم کښې ناست دی، د هغوى
 فکر مه کوه هغوى به هلته چائے اوڅکي“ دے سره هغه بهر اووته۔
 عدنان ډيره شيبه د گسټ روم سجاوټ ته کتل او چي هرڅيز يې د
 نظره اوويستلو نو بيایي چائے څکل شروع کړل۔

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆

☆☆☆

☆

درېم باب

گل دين کاکا په ټول کلي کښې د صدر صيب په نوم مشهور شوی وو. اکر چې د هغه صدارت د هغه د پاره خه نیک شگون نه وو ځکه چې هغه په رومي کوشش کښې دومره او شرمیدو چې چاسره يې د سترگو لگیدو شان نه وو پاته شوی. خو بيا هم هغه سترگه کلکې کړې وې او خپل کوشش يې جاری ساتلی وو. د اصلاحي کميټې ممبرانو او چيرمين به هغه کله کله خپل دفتر ته راغونښتو او هغه سره به يې ټوټه مسخرې کولې. د هغه په نسبت عملي ماما اوبنيار وو د جلوس په ورځ هغه د بيماري بهانه او کړه او د کوره راونه وتو. په دې وجه ترينه د گل دين کاکا خاطر لږ دروند او طبعه خټه وه، خو بيا هم دواړو خپله ياران نه پرېښوده او ورځ کښې به يو ځل دوه کله د شمشاد په بټ او کله د مسکين کبابي په دوکان ملاویدل.

يو مازیگر دواړه د هغه په کړه ناست وو. عملي ماما ته په خاورين تالی کښې يو روپۍ وال وړوکه کباب او غټ موټی پرېکړې شوی پياز پراته وو. د هغه په يو لاس کښې د جوارو ډوډۍ وه. په بل لاس به يې په نوړۍ د کباب نه يوه سوکه پرېکړه، د کباب د پوټی به يې پيازو سره گډوډ کړو او يوه غټه شورپه به يې خوله کښې دننه کړه. شيبه پس به يې ويلې ”مسکين جان! دې تالی ته يو موټی پياز را اوله: مسکين به ورته تندۍ گونجی کړو او موټی پياز به يې تالی ته ورواچول خو چې کله تنگ شو نو د غصې او خدا په گډون يې ورته

اووې ”بس که عملي ماما دا خه کوې. د روپۍ کباب سره دې د لسو پياز اوخوړل. زما د پيازو تال تش شو او ستا کباب لانيمی. ته هم نه دې رسيدلې.“

د مسکين په خبره باندې گل دين کاکا مسکې شو او د ستوانو چونډۍ يې خولې ته ورواچوله. عملي ماما د گل دين کاکا په طنزيه مسکا پوه شو. يو نظريې هغه ته د بنو لاندې اوکتل خو هيڅ يې اونه و. چې نوړۍ يې تيره کړه او په بلی يې شروع کوله نو گل دين کاکا ته يې اووې ”بنه صدر صيب! جوړه چاره د خيره اوشوه.“

گل دين کاکا: هاو عملي جان اوشوه

عملي ماما: خه بنه اوشو، ډير بنه اوشو. جوړه بنه خيز دې، که سل مرگه اوکړې خو اخر به جوړې ته کښې، گڼې تاخو پرې سر په نه ده کړې“

گل دين کاکا د ستوانو چونډۍ خولې ته واچوله ”يره منم دې صدر صيب! د شهباز خان نه خو دې تپوس خان جوړ کړې وو. ده د چا سترگه نه وې ليدلې.“ دې سره گل دين کاکا قیخ قیخ په خدا شو. د خدا سره د هغه د خولې نه د ستوانو بخری اووتل او د عملي ماما په تالی کښې پريوتل. عملي ماما هم د دې موقعې په انتظار کښې وو. هغه ورته په غصه اووې ”دا خه کومې گل دينه! ټول تالې دې راته د لارو نه ډک کړو. ستا خوله ده او که د لارو فواره.“

گل دين کاکا: دا لارې نه دي عملي جان! د ستوانو بخری دی (هغه

مسواکه گوته په لارو لونده کړه د هغه په تالی کښې یې وهله)
 عملی ماما :- دا څه کوی گل دینه ، اوس رانه کباب خورې څه ؟
 گل دین کاکا :- کباب دے ستا نصیب شی ، زه پکښې خپل ستوان
 غونډوم -

عملی ماما :- لرې شه مړه ، دا اوږدې ارواح دے نیولې ده - تا باندې خو
 دے خلقو د صدر نوم شرمولې دے ... یه هلکه ! تاخو په چل چل
 کښې زمانه ټول پیاز اوخوړل -

گل دین کاکا :- یربړه مه ، زه نه د چامال خورم او نه خپل چاته پرېږدم -
 عملی ماما (د تالی نه کباب اوچتوی او خولې ته یې وراولی) - که اوږدې
 شوې یې نو هن دا ډوډۍ واخله او دغه ټول پوتې ورسره اوخوره -
 گل دین کاکا د هغه د لاس نه ډوډۍ اخلي او وائی ” اوږدې نه یم خوستا
 خبره کوزه نشم غورځولې “ -

عملی ماما :- ته گوره ورته - التا په ما احسان کوی ،
 گل دین ماما :- مسکین جانہ یو موټی پیاز دے تالی نه را اوله -
 مسکین :- اوچ په اوچه پیاز را اوله - ده خورانه د روپۍ کباب
 واخستل خو تا څه واخستل ؟

(لې شان تالی ته وراولی) هن دا واخله خوره ” عملی ماما هغه ته په
 یوه سترگه اوگوری اومسکې شی - گل دین کاکا غاړه تازه کړی او
 وائی ” څه عملی جانہ ! داستان شه پکښې “ -

عملی ماما :- داستان به درته هله ویم چې مخکښې ستا د خولې نه یو

نوم ریکارډ وورم -
 گل دین کاکا :- نوم ریکارډ دا دے چې د عالمی موکې لارو په دریاب
 اولگیدو -

عملی ماما :- یه هلکه صدر صیب ! زه په پیچیده خبرو نه پوهیږم ،
 سم ډاگیز چلیږه -

گل دین کاکا :- د عالمی څو عدنان لارو اوختو ، د شهباز خان لور
 سره ډیراور شو -

عملی ماما :- ډیراوری څه دومره لویه خبره خو نه ده - ماوې که څه
 نوره خبره ده -

گل دین کاکا :- نوره خبره هم پکښې شته (هغه نورې په خوله
 منډی)

عملی ماما :- هغه څنگه ؟
 گل دین کاکا :- چاته دے د خولې نه اونه ځی خو خلق وائی چی هغه
 هلک په دغه جینی گرم دے -

عملی ماما :- دے کښې شک نشته هغه به گرم وی څکه چی ځوان
 زلمے دے خو د جینی څه حال دے -

گل دین :- د هغه هم ورسره لارده او یو څو ورځو کښې به خبر شه -
 عملی ماما :- ښه ښه لکه خبره دے له راغله ده - ماوچے چې عالمے او د
 هغه ځامن په شهباز خان دومره کلک ولې ولاړ دی -

گل دین کاکا :- پیشو د خداي د پاره منگک نه نیسی عملی جانہ - زه

پرې د مخکښې نه پوه ووم خو د پرې نه م غږ نشو کولې - اوې خبرې؟
شهباز خان پرې هم پي راپريښي دي - د گل ريزي برخه لس جريبه
زمکه يې هم عالمي له ورکړه - او دا کار ورله کشرې بي بي اوکړو - ولې
نه؟ چې دا نه کوي نوڅه به کوي - بې غمه ورسره د حيات آباد په بنگله
کښې پروت دې ، ښه په غوړو زيړو او مزو چرچو ي سردې -
عملي ماما :- دا څه وائې صدر صيب ! دې نه خو په والله که زه خبر
ووم -

گل دين کاکا :- هله به خبر شې چې تارو چې له ورشې - (د شهباز
خان ناظر راځي)

ناظر :- يه اوزگار خيلو دا بيا د چا سپکه او خپله درنه وائي؟
گل دين کاکا او عملي ماما ”په خير راغله ناظر صيب ! راځه راځه
کينه“ -

ناظر :- کينم نه ، د خان ميلمانه راغلي دي ، کبابو پسې راغلم
(مسکين ته) مسکينه يو دوه سيره ښه زبردست کباب جوړ کړه او
حجرې ته يې را اوليږه -

مسکين :- بې غمه اوسه ، څه ته ورځه ، هلک به يې دراوړي -

ناظر :- ښه زه درنه لاړم -

گل دين کاکا :- مسکين جانې ! دې ناظر زما خبرې خو اوريدلې نه دي؟

مسکين :- ولې نه ، تا خبرې کولې او هغه ستا شاته ولاړ وو -

گل دين کاکا :- دا دې څه اووې؟

عملي ماما :- دې چي هر څه اووې ، د دې خبره پرېږده خو ستا خبرې يې
ټولې ووريدې -

گل دين کاکا :- دا به څه کيږي عملي جانې ! دا خوښه اونشو -

عملي ماما :- پريږه مه صدر صيب ! ته خو د ټولو زميدارو صديږي ،
که يو شپيلې دې اووهو نو ټول به راغونډ شوي وي -

مسکين (خاندې) ټول به راغونډ شوي وي خو که يو عالمې کاکا
ښکاره شو نو بيا به ټول په سوړو کښې ننوځي - دا هغه بله ورځ ټول
راغونډ شوي نه وو خو چې د هغه سترگې يې اوليدې نو ټول
اوتختيدل او تا هم منډې وهلې -

گل دين کاکا :- منډه م نه ده وهلې خو خپله م زور ورکړې وو -

مسکين :- هغه خو د شهباز خان کها ته وه خو که د دې نه خبر شو نو
صدر صيب خير دې نشته -

گل دين کاکا :- چې ته ورته اونه وائې نو څنگه به خبر شي - په عملي
جان م باور شته خو په تا م نشته -

مسکين :- چې په ما دې باور نشته نو زه به يې ورته اووېم -

گل دين کاکا :- تاله به زما په بې عزتي کښې څه په لاس درشي -

عملي ماما :- تا هم خبره غلطه اوکړه صدر صيب - تاده ته ولې وې
چې په تا م اعتبار نشته -

گل دين :- يره دا خوله م د ماتولو ده چې ما پرې دا خبره کوله -

عملي ماما :- ښه نو څنگه دې خوښخه ده - دې يې درله ماته کړي او

که په خپله یې ماتوم -

گل دین کاکا :- ته هم را پورې خاندې عملی جانہ - چې زما په بدہ ورځ ژړا کولے نشې نو خاندہ خورا پورے مه کنه -

عملی ماما :- نه ، نه دا خبره نه ده - ما خو هسے خبره اوکړه -

گل دین کاکا :- اوس راته څه لار اوبنایه چې ځان سپین کړم -

مسکین :- لار به درته زه اوبنایم - راشه دا کباب واخله او د خان حجرے ته یې یوسه -

گل دین کاکا :- دا خبره م خوبڅه شوه - راکړه دا تالې -

مسکین :- تالے درکوم خو په لاره پکښې تونگے او نه وه -

عملی ماما :- نه ، نه ، داسے خوبه نه کوی - هلکه مسکین جانہ په دے خبره به کانې کیردو ښه دروند -

گل دین کاکا :- اوس دے خبره سمه کړه عملی جانہ (خاندی) یره په واللہ چې دیارانو یاریې -

مسکین :- صدر صیب ! او زه -

گل دین کاکا :- ته خوم بچے یې مسکین جانہ -

دویمه برخه

د خورجی بنگله په څلور کنالہ زمکه کښې پرته وه - د بنگلے ډیزائن دیورپ نه راغونښتے شوی وو او هم په هغه طرز جوړه شوی وه - دا بنگله د پلاټ په مینځ کښې جوړه شوی وه - د بنگلے گیت لوی سرک ته وو او دغه اړخ ته د کور شاوه - د کور د گیت او د بنگلے د

عمارت په مینځ کښې لوی څائے وو - دغلته د گاډو د پاره دوه

گیراجونه ، د ډرائیور د ناستے پاستے او ملاستے د پاره یوه کمره ، د گیت خوا کښې د څوکیدار چیک پوست او هغه سره نزدے د هغه د

پاره یوه کمره ، د گاډی وینځلو او صفائی د پاره یو پټ (Pit) ، هغه

سره جخته د اوبو یوه نلکه او نلکه سره جخت د پالتو سامان ایښودو د

پاره د ستوریو کمره - د کور د ټولو کمرو کړکی - د مخے نه علاوه شاته

هم وې - د کور نه چاپیره شپږ فټه او چته چار دیواری ، هغه سره

جخت په دواړو اړه دوه واړه وروڼه لگیدلی وو - د دیوال غاړے سره د

گلونو ، نارنجانو جنپلې او گل شبوگن بوتی ، د بنگلے په مینځ کښې

چمن - د چمن نه چاپیره رنگارنگ گلونه او د چمن په مینځ کښې د

ایرو کیریا بوتے ، د بنگلے مخے ته برنډه ، د برنډے لاندے پورې ، د

لیونگ رومز سره خوا کښې ډائننگ روم ، هغه سره خوا کښې گسټ

روم - د گسټ روم خوا کښې باورچی خانه او باورچی خانے سره خوا

کښې د باورچی د اوسیدو د پاره یوه کمره - د چمن لاندے یو میدان او

په میدان کښې سویمنگ پول - چی کله به د سپرلی ورځے شوی نو

دنارنجانو او د نورو گلونو وږمے به چاپیره په چپو شوی - دا وه د

خورجی د کور نقشه او جغرافیہ - په دے دومره لوی کور کښې

خورجی یک تنها اوسیده ، هغه سره د اخلی پخلی د پاره یوه

خدمتگاره وه - دے نه علاوه نور هیڅ نه البتہ د هراتوار په ورځ به یو

مالی راتلو ، چی خپل کار به یې ختم کړو نو بیا به تلو - چی کله به

ڪار ڏير وو نو هفتہ ڪڻي به دوه درے ڳله هم راغي۔

عدنان خيله ڏيوتی شروع ڪري وه۔ سحر به يي عنبرين ڪالج ته بوتله او چي هغه به يي اورسوله نو ڳاڏي به يي راوستو په پت باندے به يي اودروو او د هغه صفائي به يي ڪوله۔ چي دا هر ڇه به يي اوڪرل نو د ڊرائيور په ڪمره ڪڻي به يي ڊڊه واچوله۔ ڪه ڇه نومے يا زور اخبار به يي اوموندو نو هغه به يي ڪتو او د عنبرين د چڙهي انتظار به يي ڪوو۔ عنبرين سره به د هغه ملاقات صرف ڪالج ته په تلو راتلو ڪڻي ڪيدو، دے نه علاوه بله موقع نه ملاویده او چي ڪله به هغه د چڙهي په ورڻ ڪالج ته نه تله نو بيا خو به بيخي ليدل ڪتل نه ڪيدل ڇڪه چي هغه بغير اجازتہ د خورجي ڪورته دننه نشوتلے۔

د خورجي متعلق ڇه لڙ ڏير معلومات هغه ته د مخڪڻي نه وو خو چي اوس يي هر ڇه په خپلو سترگو اوليدل نو د هغه متعلق يي په معلوماتو ڪڻي نوره هم اضافہ اوشوه۔ هغه په رومبو ورڻو ڪڻي د هغه په سختہ رويه خفه وو خو د وخت تيريدو سره حالاتو سره رورو بلد شو۔ په رومبي ورڻ د هغه چائے ڏوڏي او ملاسته په گسٽ روم ڪڻي شوي وه۔ دے نه پس هغه د گيراج سره نزدي د ڊرائيور ڪمرے ته شفٽ شو او شپه ورڻ به يي هلته وه۔ يو شو ورڻ ورله نجمے ڏير په مينه چائے، ڏوڏي، هلته اوڀر خويا روستو به هغه لکه د مسافر د وڙوڪي ورشاتہ اودريدو او نجمے ته به يي د ڏوڏي، اواز ڪوو۔ دے نه پس په دے ڪڻي هم ادلي بدلي اوشوه او هغه ته د چائے ڏوڏي، وخت

اوبنولے شو۔ ٽيڪ په هغه وخت به هغه چاے ڏوڏي له ورتلو او د نجمے لاره به يي سارله خو اواز يي نشو ڪولے ڇڪه چي اواز په خورجي بد لگيدو۔ په دے دومره موده ڪڻي نه عنبرين د هغه نه د قيام و طعام په باره ڪڻي ڇه ٽپوس ڪري وو او نه د هغه د خولے نه د شڪايت ٽڪي اوتے وو۔

چي ڪله به عنبرين ڪالج ته تله راتله نو هغه به ڪتابونه روستي سيٽ ڪڻي ڪينسودل او هغه سره به په فرنٽ سيٽ ڪڻي ڪيناسته۔ خورجي به د خپلي ڪمرے په ڪرڪي ڪڻي د هغوي د تلو راتلو جاج اخستو۔ يوه ورڻ يي چرته په ڪوزيدو ڪڻي د عنبرين په خوله خدا اوليده۔ عنبرين چي ڪورته لاره نو سختہ زورنه يي ورڪره او آئنده د پاره يي ورته په روستي سيٽ د ڪيناستو حڪم ورڪرو۔ دے نه علاوه هغه د هغوي د تلو راتلو وخت مقرر ڪرو۔ مجال شته ڪه هغوي د خپل وخت نه يو منت لیت شوي وي۔

دا د خورجي هدايات وو او په دے عمل ڪول د هغوي ڪاروو۔ هغوي ته پته لگيدلے وه چي خورجي په ڪرڪي ڪڻي د هغوي د تلو راتلو سارنه ڪوي دے د پاره په ڳاڏي ڪڻي د ڪيناستو او ڪوزيدو په وخت به هغوي ڏير سنجيده وو۔ نه به يي يو بل ته ڪتل او نه به يي يو بل سره خبرے ڪولے۔ خورجي ڏيره خوشحاله وه چي هغه هغه دواڀر په موتي ڪڻي نيولي دي اورپ قدرے ترينه نه نشي وهلے خو مينه او خوشبو باندے د چا زور رسي او ڇوڪ يي قبول ڪولے شي او بيا د عنبرين او

عدنان مینه؟ ناممکن (Impossible)، هغوی به چې د خورجی د نظره پناه شو نو ګاډې به یې اودروو او عنبرین به ورسره په فرنټ سیت کېنې کیناسته - دواړه به د نوی سحر د نوې تحفو تبادله اوکړه او د زړونو خبرې به یې شروع کړې -

یوه ورځ عدنان عنبرین ته د خورجی د روی خلاف شکایت اوکړو او وی وئیل، ”عنبرین داسې معلومېږي چې خورجی زما او ستا په مینه خوشحاله نه ده“؟

عنبرین: - زموږ مینه د چا د خوشحالولو د پاره نه ده بلکه دا زموږ فطری میلان دی - دا به هم داسې وی که څوک خوشحالېږي او که خفه کېږي -

عدنان: - زما متعلق د هغې خیالات صحی نه دی -

عنبرین: - ستا تعلق ماسره دی، هغه سره نه دی - ته د هغې په خیالاتو څه کوې... عدنانه که د هغې د حال خبر شوم نو توبه به اوباسه - هغه غریبه ډیره درېدلې او غم زیلې ده - د هغې د مینه کور دوه میاشتې پس وړان شو او نواز کاکاجی مې شو - د هغه د مرګ نه پس خورجی د هغه په ماتم کېنې شپه ورځ ډوبه پرته وی - په خپله کمره کېنې د هغه تصویرونو او هغه سره ویستلی شوی خپل ګروپ تصویرونو ته ګوري او ژاړي - هروخت په اعتکاف کېنې وی او د هر نامحرم سړي نه ستر کوی - د هغې نه به ګیله نه کوې -

عدنان: - نه، نه ګیله نه کوم خو هغه په ما شک منه ده -

عنبرین: - ماخو درته اووې چې هغه په هر نامحرمه شک منه ده - بله دا چې ته خو لاتۀ یې چې زۀ او نجمه هم د هغې کمرې ته نشو ورتلې - عدنان: - په ننې وخت کېنې دا د وفا انتها ده -

عنبرین: - هغه وائی چې هغه مې شو نو هغه ولې ژوندی ده - بله خبره دا ده هغه چې څۀ کوی نو زموږ د فائده د پاره یې کوی او زۀ هم ورته لږه لاندې ځم ځکه چې زما پکښې خپل مطلب دی -

عدنان: - ستا په کېنې څۀ مطلب دی؟

عنبرین: - زما مور پلار د هغې خبره کوزه نشي غورځولې - زۀ ویم چې کومه وعده زما او ستا تر مینځه شوم ده په هغې کېنې زما سفارش اوکړي -

عدنان (خاندی) ستا سفارش خو به هغه اوکړي خو زما سفارش به څوک کوی -

عنبرین (خاندی) هغه زما کار دی خو ته کلک اوسه -

یوڅو ورځې پس خورجی د عدنان په ډرائیونګ پابندی اولګوله او عنبرین ته اوویلې شو چې هغه به کالج ته یواځې ځي راځي - دې سره د عدنان په ډیوټی کېنې هم ادله بدلې راځي - د هغه کار صرف د ګاډی صفائی، د هغې تیل، او به چیک کول وو او د یو نوکر په حیث د بازار نه سودا راوړل وو - دا ټول هدايات به خورجی نجمه ته ورکول او هغه به عدنان ته من وعن رسول - دې دومره موده کېنې نه هغه خورجی لیدلې وه او نه یې ورسره خبرې شومې وې -

يو مازيگر هغه ته اوويله شو چې د خورجی گاډی بهر کړی او د هغه صفائی دے اوکړه شی - عدنان د هغه د حکم مطابق هرڅه اوکړل - چې گاډي ست شو نو نجمه راغله او هغه ته يې اووے چې پرده اوکړی خورجی بهر اوځی - عدنان هم داسے اوکړل ، خپلی کمرے ته دننه شو او ورې ځان پسې پورے کړو - نجمه ورپسې ورد بهر نه بولت کړو چې چرته په چودو کښې اونه گوري - چې گاډي په گيت اووتو نو نجمه گيت بند کړو او کور ته لاړه - عدنان يوه شيبه انتظار اوکړو خو چې نجمه رانه غله نو ورله ورغی - خو ورلرے کيدے نشو ځکه چې د بهر نه بولت وو -

عدنان چې ناامیده شو نو په خپل کت کښې سملاستو او د خورجی د ستر او پردے په باره کښې يې سوچ کوو - هغه ته د مغلو د شهزادگو متعلق د تاريخ هند يوه واقعه راياده شوه او هغه دا چې کله به د لاهور شاهي محل ته د مغلو شهزادگی راغله او د راوی سيند نظارے ته به يې زرۍ اوشو نو د شپے په تياره کښې به د محل پاس چهت ته اوختی او دغه نظاره به يې کوله خو د دومره لرے نه د سيند مکمله نظاره نه کيده نو د شهنشاه په حکم د شاهي محل نه د راوی د غاړے پورے يو لورے سرنگ اوويستلے شو او د رڼا د پاره پکښے فانوسونه اولگولے شو - بيا به په دغه سرنگونو کښې شهزادگی سيل له تلے راتلے - د هغه په خيال کښې د خورجی مثال هم د مغلو د شهزادگی وو ... په دغه خيالونو او فکرونو کښې د هغه سترگے اولگيدلے او په دروند خوب

اوده شو -

ماسخوتن تير په گيت هارن اووهلے شو - د عدنان سترگے اوغريدے اوپاڅيدو چې هغوی ته گيت لری کړی خو چې ورله ورغی - او د هغه دلرے کولو کوشش يې اوکړو نو هغه ته معلومه شوه چې ورلا هغسے د بهر نه بند دے - هغه بيا غلے غوندے په کت کښې ډډه واچوله -

خورجی پرله پسې درے هارن اووهلے خونجمه رانه غله - چې اونشوه نو عنبرين د هغه په سهاره په ديوال اوخته او گيت يې لرے کړو - خورجی چې گاډي دننه کړو نو ډيره په تيزی او غصے سره کورته دننه شوه - عنبرين هم د هغه قدم سره قدم ملاؤ کړے وو - د هغوی د ننوتو سره يو کس د نجمه د کمرے نه را اووتو ، د ديوال په سيوری په منډه روان شو او په ديوال ووختو - خورجی او عنبرين دواړو هغه اوليدو او په سوالیه نظريې يو بل ته اوکتل - هغوی دواړه د نجمه کمرے ته ورغل او چې اوې کتل نو هغه لای حجاب په پرتله وه - هغوی ترينه مخ واړه وو او نجمه په وارخطائی کښې زرزر ځان راغونډ کړو - خورجی ورله په مخ يو شوق ورکړو او وے وئيل "دا څوک وو چې دلته راغله وو" - د نجمه وارخطا شو او په ساه نيولی اندازې اووے "دا خورجی هغه وو... دا هغه وو" -

خورجی :- شابه حال اووايه ، بے حيا ، بے شرمی ، دا څوک وو ؟

نجمه :- دا خورجی دا عدنان وو

عنبرین :- اوہ مائی گارہ ، دعدنان دا جرأت ۔

خورجی عنبرین ته گوری او وائی ”اودمے لیدہ، دعدنان کارنامہ“

عنبرین :- سوری خورجی خوزہ پہ دے حیرانہ یم چی ہغہ دومرہ
قبیح حرکت ولے اوکرو۔

خورجی :- حیرانہ ولے شومے ، دَقبیح سپری نہ قبیح حرکت کیہی ۔

عنبرين :- زه ورڃم ڇي د هغه نه دا ٽپوس او ڪرم -

خورجی :- دتپوس ضرورت نشته ، د هغه حرکات د مخکښې نه مشکوک وو او د ماته خو خو ځله مخکښې هم د هغه شکایت کړی وو -

عنبرین (نجمہ تہ) دے نہ مخکبے ہغہ تاتہ پہ غلط نظر کتلے وو؟
نجمہ :- ہاؤ بی بی جی ، خو خو خله ، او ماد ہغہ شکایت خورجی
تہ کرے وو۔

عنبرین :- اوہ مائی گاد - کہ داربستیا وی نوروغ بہ رانہ نہ گرخی ، زہ
بہ ہغہ شوت کرم -

خورجی :- د هغه شوپ کولو سره ستاڅه کارنشته ، پولیس له به یې ورکړو چی ټول عمری په جیل کښې پروت وی -

عنبرین :- زہ ہغہ پسی ورخم -

خورجی :- ہفتہ پسی چرتہ ورثے ؟ ہفتہ خوزمون پہ مخکبے پہ دیوال ووختو ۔

عنبرین :- کیدیشی خیلې کمرے ته واپس راغله وی ۔

خورجی :- هاؤ کیدیشی ، ته اودريره زه هم درسره خم۔

خورجی پت مخ هغه سره روانه شی چی هلته اورسی نو عنبرین هغه
ته ورځپوی او وائی ”عدنانه ورلرمه کړه - شابه زرکوه“

عدنان :- وردَ بھر نہ بند دے ، تہ ڀ لڙے ڪڙہ ”عنبرين چڱي لڱيدلے
بولت اويني نو خورجي ته په سواليه نظرگوري او بولت خلاصوي ،
چي ورلڙے شي نو عدنان دَ غصے په انداز کښي وائي ”دا ما کوم جرم
کڙے دے چي ورمو راپسي بند کڙے وو“۔

عنبرین :- دا چا بند کرے وو؟

عدنان :- تاسو ڇڻي بهروتي، نو نجمه راغله او وڻ وئيل ڇي ”پرڏه
او ڪڙه بيبيانه بهراوڻي“، ماڻخان پسي وڙيند ڪڙو او هڻي راپسي بولت
ڪڙو - ستاسو هارن ما وڙيندو خود روتو نشوم -

خورجی :- داسے معلوم پري چي هغه بل څوڪ وو۔ تاسوراځي چي د هغه نه ٿيوس اوڪرو۔“

چی هغوی کورته لارشی او د نجمه کمرے ته ورشی نو نجمه سره د غارے غوټے تختیدله وی -

عنبرین :- تینک گاڑ ۔

عدنان :- ولے عنبرین خٹہ چل شومے دے ۔

عنبرين :- تابه اوس ليدلى وو خودا بنه ده چي هغه كور نشته
تختيدله ده - مونږ د نجمه نه دا تپوس كول غوښتل چي هغه تا پسه
ور ولى بند كړي وو -

عدنان :- نيور مائند غنبرين - د هغه غريبه نه غلطې اوشوه معاف يې كړې - داسه كله كله كيږي ... ښه ماته څه حكم دے -
خورجی :- تاته دا حكم دے چې د هغه پخ كړې كټوي بهر او غورځوه او غنبرين سره د كټوي په پخلي كښې تعاون او كړه -

درېمه برخه

د غنبرين د رشتې غوښتو له د خانانو ډله راماتې وې - د شهباز خان او د هغه د زميدار و تر مينځه چې كوم تاؤ ترينواله راغله وو ، هغه به يې بهانه كړه او هغه له به يې د خپل مكمل تعاون يقين دهاني وركوله -
ټولو ته پته وه چې جوړه شوه ده او اوس د هغوی تر مينځه هيڅ نشته خو بيا به هم هغوی په دغه مړه ايره كښې گوتې وهلې چې دغه خبرې به اوشو نو بيا به خپل مقصد له راغلل او د غنبرين رسته به يې ترينه او غوښتله - شهباز خان به په ډيره نرمه او پسته ژبه هغوی جوابي كړل او ورته به يې اووئيل چې ”لور خور د وركولو څيز دے تاسو نه زار قربان خو هغه لا سبق وائي او چې سبق ختم كړي نو بيا به گورو“ -

يو خوا دغه رسته راماتې وې او بل خوا د عملي ماما او گل دين كاكا خبره كور په كور خوره شوه - دغه خبرې د شهباز خان نوكرانو او ناظره ته هم اورسيدلې - د ناظر او خان لكه د سكول د پرنسپل او بابو هره پټه ، بربنډه يوه وې - هغه دا ټوله خبرې شهباز خان ته اورسولې -
شهباز خان پوه شو چې دا خلق لا قلا رنه دي ، هسې نه صبا له

راپورې نورې خبرې اوتړې - هغه د خپلې ښځې سره صلاح او كړه او د هغه په مشوره يې د كاكي خيل د سيد رحيم كاكي د ځوی ، گوهر كاكي رسته يې قبوله كړه - بيا د زنانه و تگ راتگ شروع شو - په څلورمه ورځ دعائې خير اوشوه او د خواؤ شاكلو غټو غټو ستو پكښې شركت او كړو - د دې خبرې اطلاع خورجی ته هم وه خو هغه لانه په البته په تيليفون يې ورته د خپلې خوشحالي اظهار او كړو -

بل خوا گل دين كاكا او عملي ماما دواړو د حجرې ديوال ته ډډې وهلې وې ، پيتاوي يې هم كوؤ او خبرې يې هم كوله گل دين كاكا عملي ماما ته اووې ”عملي جانې ! د نوې ريكارډ نه خبريږي -

عملي ماما :- نه خداي گونډه يم خبر - كه تاراته څه اووې خو ويله به دے وي گيني د دې كلي خلق ماته څه حال نه وائي - كه په كلي كښې اور اولگي اولښې او لوگي ترينه څيرې نو چې زه د چانه تپوس او كرم نو وائي ”ماته پته نشته“ -

گل دين كاكا :- نه نو څه درباندي سخته ده چې د بل چا نه تپوس كوي ستا د پاره خويو زه ډيريم ... ښه د غنډل خان او پورډل خان د ښځو د جنگ نه خو به خبرې كنه - چې دواړو د سپياكو جنگ كوو او دواړه ژوبلې شوي -

عملي ماما :- دا خوراته ملعومه ده خو په دې نه يم پوه چې د سپياكو په جنگ كښې څنگه ژوبلې شوي

گل دين كاكا (خاندی) ولې ته يې خبر؟ دغه ظالمه په سوتو كښې د

خاؤرو، ختو نه علاوه، کانی، تیکری هم اغری او سپیاکے ترینه جوړه وی -

اول خو سپیاکے بلیږی نه او چی په لوگی لوگی کنبی ایره شی نو نغری د خاؤرو کانو او تیکرونه ډک شی -

عملی ماما: د هغوی خو جوړه اوشوه کنه -

گل دین کاکا: هاؤ جوړه ورله دغه کوخه ډبو، اصلاحی کمیټی والا اوکړه - تانیه ته ورپسی لارل او هلته یې ورله جوړه جاړه اوکړه -

عملی ماما: جوړه په خه بنیاد اوشوه -

گل دین کاکا: جوړه یې په دے بنیاد اوشوه چې پنځه پنځه زره روپی - تانیدار او پنځه پنځه زره روپی اصلاحی کمیټی جرم کرل او د آئنده د پاره یې د هغوی د سپیاکو په خرخولو پابندی اولگوله -

عملی ماما: دغه رنگه - دا ښه کار اوشو صدر صیب! چی دا خلق سوتیه په ډیران نه غورځوی نو سره به د کومے راشی -

گل دین کاکا: د بلے نه دے خبر کړم -

عملی ماما: هاؤ، هاؤ، وایه، وایه، دا دومره لویه ورځ به په خه تیره وو -

گل دین کاکا: اوریدلے م دی چې شهباز خان خپله لور د کاکاخیل د سید رحیم خان ځوی له ورکړه -

عملی ماما: دا دے خه اووے - تا خو هغه بله ورځ بل خه وې -

گل دین کاکا: ما چی خه وی هغسے اونشوه - د عالمی ځومے د اوبن

په شا سپو اوخوړو -

عملی ماما (خاندی) او هغه هم د کاکي خیلو لیونو سپو... خو په دے هلک غریب خفه شوم چی د دے به خه کیږی -

گل دین کاکا: عملی جانہ! ښه اوبنیار سره یې - دنیا دے خوړلے ده، تا چرے داسے لیدلی دی یا دے اوریدلے دی چې یو خان راپاڅیدو او خپله لوری یو نوکر له ورکړه -

عملی ماما: دام لیدلی یا اوریدلی نه دی البته دام اوریدلے دی چې نوکر لگے شو او د خان لورې او تختوله -

گل دین کاکا: هی ته په پیر دے رحمت شه نو دغه لاره خود دے ته کھلاؤ ده - چی هغسے اونشوه نو داسے دے ورسره اوکړی -

عملی ماما: یره یوه خبره ورته کوم، ته گوره دا هلک به خه نا خه کوی -

گل دین کاکا: یره عملی جانہ چې داسے ورسره اوکړی نو بده به نه وی، نور هغه پوه شه او د هغه کار، زمونږ پکښے خه کار دے -

عملی ماما: هاؤ یره! لاره به ورته مونږ اوبنایو خو ویستې یې ورسره نشو -

☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆

څلورم باب

د نځمې د تلو نه پس د هغه کار غښتلی او عدنان ته حواله شوه وو هغوی دواړو به په شریکه اخلې پخلې کوو - کله کله به ورسره خورجی هم لاس کوو خو د هغه د سترپه وجه به هغه ته مشکلات پېښیدل - چې کله به غښتلی کور نه وه نو هغه به د عدنان په موجودګۍ کېنې پټ مخ پخلې کوو - کله کله به د عدنان په زړه کېنې راغله چې د قدرت کارونه هم عجیبه وی - هغه یې د غښتلی د محافظ نه د هغه ډرائیور کړو، د ډرائیور نه نو کړ کړو او د نوکر نه یې باورچی کړو - خلق په بره خیرې او هغه لاندې راغورځېږي - د هغه په زړه کېنې چې د غښتلی متعلق کوم خائسته خائسته رومانی خیالات او تاثرات وو هغه د خورجی د سختې رویې په وجه ټول ګډوډ شو - اوس هغه ته دومره موقع نه ملاویده چې هغه سره ځان له یو څو خوږې خبرې اوکړي - که چرته باورچی خانه کېنې به خورجی هغه دواړه یو ځایه اولیدل نو مخ پټې به راغله او هغوی سره به کیناسته -

وخت تیریدو سره هغه د کوریو فرد او ګرځیدو - هغه هم په خپل کار کېنې دلچسپې واخسته او په کور کېنې یې ځای په ځای خائسته خائسته ګلونه اوکرل - او د ځینې نایاب ګلونو راوړلو د پاره یې مالی ته اووې هر سحر به یې چې چمن له اوبه ورکړې نو بیا به بازار ته لاړو او د خورجی په مشوره به یې سودا راوړه - خورجی به د کټوی تیارې

کوو او هغه به د کمرو صفائی کوله - هغه هرې کمرې ته تلې شو خو د خورجی کمرې ته نشو تلې - د هغه صفائی به هغه په خپله کوله - د خورجی یو عادت دا هم وو چې کله به عدنان او غښتلی د شپې خپلو خپلو کمرو کېنې اوده شو نو هغه به غلې غلې غوندې ورغله او د هغوی کمرې به یې د بهر نه بولټ کړې - بیا به لاړه او خپله کمره کېنې به سملاسته - که لږ څه شک به یې راغی - نو طماچه په لاس به د کمرې نه غلې غوندې اووته او د مشکوک ځایونو جائزه به یې اخسته - عدنان ته د هغه د څوکۍ معلومات نه وو - څو څو ځله د هغه د کمرې د ورخوا سره هغه د چا د خپو اواز به ووریدو خو بیا به خاموشی شوه -

یو ځل په خبرو خبرو کېنې هغه خورجی ته دا خبره اوکړه خو هغې ورته اووې چې "تاسو ښه په آرام خپل خوب کوۍ هیڅ نشته او که بالفرض څه شک موراشی نو د کمرو نه بهر مه اوځۍ، یو خو دا چې دا علاقه خطرناکه ده هسې نه څوک درباندې ډز اوکړی بله دا چې دلته پیریان دی او په بدله بدله جامه کېنې کله کله راځی" -

عدنان چې د پیریانو ووریدل اویریدو او غښتلی باندې خو د یرې نه رچ راغی - یوه شپه هغه د چا د خپو اواز ووریدو - دا اواز تلو تلو او د خورجی په کمره باندت ختم شو - هغه دومره یرې اخسته وو چې کړکۍ یې هم نشوه لرې کولې - د خپو اواز به هر شپه نه وو بلکه په هفته کېنې به یو ځل وو او هغه چې پوره اندازه واخسته نودابه

اکثر د خالي په ماسخوتن يعنی د اتوار په شپه وو۔

يوه شپه هغه د خپلي کمره خوا کښې د چاد خپو اواز ووريډو هغه په يره يره د ورلرې کولو کوشش اوکړو خوور د بهر نه بند وو۔ هغه زر کړکۍ لرې کړې۔ يو سپرې رو، رو په غلو غلو قدمونو د خورجی کمره ته ور روان وو آن چې د هغه کمره ته اور سیدو۔ د کمره ورې لرې کړو او دننه ورغی۔ هغه د کړکۍ نه د وتو کوشش کوو خو د سيخانو او گړل په وجه هغه داسې اونکړې شو۔

د خورجی د کمره نه هيڅ قسمه اواز رانه غی۔ هغه ته داسې معلومه شوه چې دا څه راز دے۔ دے سره د هغه په تجسس کښې نوره هم اضافه اوشوه او هغه په هر قيمت د دے د معلوملو کوشش کوو۔ د سحر د اذان پورې هغه کړکۍ کښې ولاړ وو۔ د اذان نه پس د خورجی د کمره ورلرې شو او هغه سپرې ترينه بيا را اووتو۔ د هغه د کمره خوا کښې تير شو او هغه سره جخت په لنډې ديوال ووختو۔ دے سره هغه ته د خورجی شخصيت مشکوک ښکاره شو او د هغه په زړه کښې څه نورې نورې خبرې راغلې خو چې د هغه متعلق ورته د عنبرين خبرې ورمخکښې شوې نو بيا به د هغه شک په نورو شکونو کښې تقسيم شو۔ هغه به کله وې دا انسان دے، کله به يې وې پيرې دے او کله به يې وې کيديشی دا د نواز خان روح وی۔ په صبا هغه عنبرين ته د دے خبر ذکر اوکړو نو هغه اووې چې انسان کو کيدے نشی ځکه چې خورجی يوه نمونځ گوزاره او تهجد گوزاره ښځه ده

الته پيرې کيديشی۔ کيديشی دا پيرې د هغه تابع وی او د هغه حفاظت د پاره راځی۔ دا هم کيديشی چې دا د نواز خان کاکاجی روح وی او هغه له راځی۔ دیکښې هم څه شک نشته چې د نيکۍ فرشته وی او د هغه ملگرې جوړه شوې وی۔ دا د عنبرين خبرې او د هغه معصومانه خيالات وو خو د عدنان د هغه په خبرو تسلی نه کيده۔ هغه د خيالی او دقيانوسې قیاسيانو باندې يقين نه لرو۔ د هغه تجسس ورځ په ورځ زیاتیدو او هغه په هر حالت کښې دا معلوم غوښتل چې اخر دا څه څيز دے چې نورو کمرو ته نه راځی او صرف د هغه کمره ته ورځی او خورجی نورې کمرې ولی بولت کوی۔

هغه د راتلونکې اتوار شپه ته انتظار کوو۔ چې کله ډوډی اوخوپرې شوه او عنبرين او خورجی خپلو خپلو کمرو ته لاړل نو هغه هم لاړو په خپل کت کښې سملاستو چې کله ماسخوتن تير شو نو هغه د کمره نه ځان سره خپله طماچه واخسته او غلې غوندې د کمره نه اووتو۔ ورې د بهر نه ځان پسې پورې کړو او د ديوال غاړې سره د گل شپو په بوتی کښې پټ کیناستو۔ هغه چې هغه ځای ته خیال اوکړو په کوم به چې هغه سپرې تلو راتلو نو د هغه ځایه خښتې نړیدلې وې او ديوال سره لاندې ایښودې شوې وې۔ هغه پورا اندازه واخسته چې دا هم هغه ځای دے په کوم چې دا سپرې ځی راځی۔ چې کله شومه دم شوه نو خورجی د خپلې کمره نه را اووتو، د عنبرين او د عدنان ورونه يې بولت کړل او خپلې کمرې ته لاړه۔

لږه شيبه پس د عدنان سره جخت ديوال سره ښکالو اوشوه - يو سړی غلے غونډی په ديوال راووخو، د گل شېو بوتی سره اودريدو او بيا غلے غلے د باورچی خانے خوا کښې ووخو او د خورجی کمرے ته اورسيدو - د هغے د کمرے ور د مخکښې نه لری وو - هغه بغير خه رکاوته کمرے ته دننه شو او وريې ځان پسې پورې کړو - په کمره کښې بجلی اولگیده - عدنان خپلې خپلې هلته اوويستلی او غلے غلے د خورجی د کمرے په طرف روان شو - د کړکۍ سره جخت اودريدو او د هغوی گنگوسی ته يې غوږونه بوس کړي وو - د کړکۍ په چودو کښې د هغوی د خبرو اواز راتلو او د خبرو نه صفا پته لگیده چې دا نه پيری دی او نه روح دی بلکه انسان دی - د هغوی هره يوه خبره هغه اوریده او هغه د خبرو پیژندگلو هم کولې شوه - د خورجی او د دغه سړی د خبرو صفا صفا پته لگیده - عدنان چې ورته د کړکۍ په چودو کښې اوکتل نو خورچی په نیم عریان لباس کښې خورمې زلفې ناسته وه خولے ته يې گلاس نیولے وو او خه مشروب نه به يې په خوند خوند گوت کوو د هغے په يو لاس کښې گلاس او بل لاس يې د هغه په اوږه ايښی وو - په دې چودې کښې د سړی د مخ پته نه لگیده خو هغه چې ورته کوز پاس شو نو د سړی مخ يې اولیده - سړی د خلويښت دوه خلويښت کالو په عمر کښې وو - د هغه په يو لاس کښې گلاس وو او بل لاس د هغے د نری ملا نه تاؤ کړی وو - خورجی به چې کله په نازوا د زلفو له خنډ ورکړو او د سر سره به يې بدن جنبش اوکړو نو د

پنځلسو کالو پيغله ښکاريده - عدنان خو خو ځله د هغے نه مخ واړو او په خپلو سترگو يې گمان نه راتلو چې يوه عبادت گوزاره تقوی داره او سترپوشه ښځه داسے کيديشی - ډيره شيبه هغوی په چپو خولو د مينے د تحفو تبادله کوله - هغه په خپل لاس هغه ځان ته راکړه کړه ، هغه د هغه په غير کښې پريوته او زلفې يې خه د هغه په غير کښې راغلې او خه لاندي زانگيدے - په نیم کښو سترگو يې هغه ته اوکتل او وے وئيل : تابشه نن دے ولے ناوخته کړو -

تابش گلاس په ميز کښوودو او وے وئيل : ”نن هغه نجمه راغلے وه هغے را باندے ناوخته کړو“ -

خورجی :- هغے خه وے ؟ خفه خو نه وه ؟

تابش :- تانه ډيره خفه وه او ماته يې گيلے کولے - تا هغے له مخ سپيره ولے ورکوله -

خورجی :- سپيره م ځکه ورکړه چې هغے زما حق اخستے وو (خاندی)

تابش :- د هغے په ځائے څوک راغلی دی ؟

خورجی :- د هغے ډيوته یو نوکرکوی -

تابش (خاندی) هسے نه زما په حق هغه قبضه اوکړی -

خورجی :- چرے هم نه ، د هغه نه زه سترکوم او دومره م يروله دے

چې زما کمرے ته نزدے هم نشی راتلے -

تابش :- تا باندے خه اعتبار ؟

خورجی :- اوه ، دا اعتبار کم دی چې د ستا په غیږ کښې پرته یم -
تابش :- داسې خو ته د نواز خان غیږ کښې هم پرته وې او څنگه گوزار
دې ورکړو -

خورجی :- گوزار ما ورکړو که تا ؟

تابش :- ما خو صرف ستا د حکم تعمیل کړې دی - ستا فرمائش م
پورا کړې دی - ته د هغه دی فوتوانو ته خو لږ او گوره مونږ ته گوري
او خاندی - دا زړه م وائی چې دا ټول لاندې را او غورځوم او د پاسه پرې
او خیرم - دی خو به درته کله کله یادېږي -

خورجی :- مړو سره کلې نه کیږي تابش ، چې تیر شي نو هیر شي -

تابش :- د دې نوم هلك څه نوم دی ؟

خورجی :- دده نوم عدنان دی -

تابش :- اجازت راکړه چې دی هم لرم کړم -

خورجی :- چې دی لرم کړم نو کار به په چا کوم -

تابش (خاندی) زه به د نوکر په جامه راشم -

خورجی :- نه فی الحال نه - چې وخت راشي نو زه به درته اوویم -

تابش :- زما دده نه یږه کیږي هسې نه چې چرته مو اووینی او خبره
ډنډوره کړي -

خورجی :- دا خبره خو به یو ځل ښکاره کیږي که نن نه وی نو صبا او
که صبا نه وی نو بله ورځ -

تابش :- څه مطلب ؟

خورجی :- تا چې کوم تخم کرلې دی هغه زرغون شوی دی (هغه په
خپله خپته لاس وهي)

تابش :- واقعی ؟ دا به څه کیږي ؟

خورجی :- دا تپوس خوزه تانه کوم چې ده سره به څه کوو -

تابش :- Nip the evil in the bud

خورجی :- دده د Nipping وخت تیر شوی دی - هغه بله ورځ ما
ډاکټرې سره خبره کړې وه - هغه وی چې دی سره اوس هیڅ نه کیږي
- دا به څه کیږي تابش - که دا ماشوم واقعی خپلې مودې ته اورسي
او پیدا شي نو زما به لویه بدنامی اوشي -

تابش :- زه هم نه پوهیږم چې ده سره څه اوکړو -

خورجی :- د دې یو حل شته او هغه دا چې ماسره واده اوکړه چې دا
ناجائز ماشوم جائز شي -

تابش :- واده ؟

خورجی :- هاڅو واده - ماسره سم واده اوکړه چې د خلقو په نظر کښې
بدنامه نشم -

تابش :- ټیټک ده - واده به درسره اوکړم خو په یو شرط -

خورجی :- شرط ؟ څه شرط ؟

تابش :- دا نوې جینې عنبرین ماسره ملاؤ کړه -

خورجی :- ولې زه د عنبرین نه کمه یم څه ؟ هر جائی مه جوړېږه -

تابش :- ته مه یرېږه ، په تا هیڅ نه کمیږي -

ڪنڀي او چي ڪله به ورته پورا يقين اوشو چي دا هر خه هغه په وينه ليدلي دي او د دے په ليدو او اوريدو د هغه حسه گواه دي ، دا نه خيالي خبرے دي او نه خوابي نو وجود به يي زيگ شو - وينسته به يي نيغ اودريدل او په زړه ڪنڀي به يي سنسي خيز جذبات او هيڃاني كيفيات پيدا شو - د هغه په زړه ڪنڀي د نفرت سمندر چپي وهله او د هغه په سر د غرنه دروند بوجه پروت وو - د هغه وجود دروند او سترے سترے وو - د هغه په خيال ڪنڀي د دنيا ٽوله بنځه ناقابل اعتبار او بے وفا وي - د نوم بنځه نه د هغه زړه تور شوي وو ځکه چي د خورجي کردار به ورته مخڪښي شو نو ٽول بدن به يي د غصه نه رچيدو - د هغه په زړه ڪنڀي د عنبرين د پاره هم د نفرت چينې را اوتے وي ... په دیکښي د هغه خه قصور؟ قصور شته يا نشته ، بهر حال هغه هم د بنځو په جنس ڪنڀي شامله ده - ڪله ڪله به يي په زړه ڪنڀي راتله چي دا هر خه پرېږدي او دے گنده ماحول نه ځان اوباسي خو بيا به يي په زړه ڪنڀي راغله چي د عنبرين به خه کيږي ، هغه د چا په رحم وکرم پرېږدي ، د خورجي که د تابش - د هغه د گيرولو د پاره خو د هغوي پليننگ تيار دے صرف د وخت انتظار دے - خورجي تابش سره د هغه د ملاويدو بڼه پخه وعده کړے ده او هغه شهباز خان سره د هغه د عزت د تحفظ لوظ کړے دے - ڪله ڪله به د هغه په زړه ڪنڀي راغله چي عنبرين ته دا ټوله قيصه ٽکي په ٽکي ، اوکړي او هغه د هغوي د غلطو ارادو نه خبر کړي خو بيا به يي په زړه ڪنڀي

اووے چي عنبرين به د هغه په خبره يقين اوکړي ؟ ظاهره خبره ده چي ڪله هم نه - ڪله به يي وي چي عنبرين له په هاسټل ڪنڀي اوسيدل پکار دي ، بيا به يي د هغه ترديد اوکړو چي نه هغه له پکار دي چي يو کور په کرايه اوني سي او هغه ڪنڀي هغوي د چا د مداخلت او حکم نه بغير په خپل مخ سر اوسيږي خو آيا هغه به دے ته تياره شي او که هغه تياره شي نو شهباز خان به د هغه خبره اومني ، دواړو له به په يو کور ڪنڀي دوه په دوه د اوسيدو اجازت ورکړي ؟ چرے هم نه - هر خه چي کيږي او په هره طريقه چي وي هغه له د دے ځائے نه تلل پکار دي ، خورجي هغه په هغه لاره بوتلل غواړي په کومه چي هغه په خپله روان ده خو هغه به هغه چرے هم دے ته پرے نه ږدي - که د هغه عزت لار شي نو بيا د هغه د ژوند خه فائده ؟ هغه په دے ذهني کړکيچ ڪنڀي پروت وو او په مختلفو زويوي سوچ کولو او تر هغه پروت وو چي عنبرين ناشته تياره کړه او هغه پسې راغله چي هغه وينې کړي او ناشته اوکړي - هغه د هغه کټ سره اودريده او وے وئيل ”پاخه عدنانه ناشته تياره ده“

عدنان :- زه ناشته نه کوم عنبرين ، زما طبيعت بڼه نه دے -

عنبرين :- (هغه د لاس نه نيسي) اوه ، ته خو تبي نيولے يي ؟

د عدنان په زړه ڪنڀي يو ځل راغلل چي هغه ته ټوله خبره اوکړي او هغه ته د محتاط اوسيدو تاکيد اوکړي خو بيا يي په زړه اوخوږه چي هسے نه خبره بنکاره شي او د هغه په وجه د هغوي په مينځ ڪنڀي

اختلاف پيدا شى - دى د پاره د موزون او مناسب وخت په انتظار
کښى هغه دا خبره اوځانگوله او هغه ته يې اوئيل ”زه بالکل ټيک
ټاک يم ، هيڅ نشته - څه معمولى غوندې تبه ده لامبلو سره به ښه
شى (دې سره هغه پاڅى او واش روم ته لاړ شى هغه لاپه واش روم
کښى وى چى خورجى باورچى خانې ته ناشتې د پاره راشى د ناشتې په
دوران کښې عنبرين هغه ته د عدنان د بيمارى ذکر اوکړى ، هغه
جواب ورکړى -

خورجى :- داسې معلومېږي چې دا هلک بې آرامه شوى دى - هغه ته
وايه چى يو څو ورځو له کلى ته لاړ شى او آرام اوکړى -

عنبرين :- که ستاسو اجازت وى نو زه به هم ورسره يو څو ورځو له
کلى ته لاړه شم -

خورجى :- نه هغه به يواځې لاړ شى ، ته لامله څه ، چى هغه راشى نو
زه او ته به دواړه يو ځائې لاړشو - بله دا چې د هغه په غير موجودگي -
کښى به زه سن انجوائې کړم خورجى چې ناشته اوکړى نو خپلې
کمرې ته لاړه شى ... د هغه د تلو نه روستو عدنان راشى او ناشته
کوى -

عنبرين :- اوس څنگه يې عدنانه -

عدنان :- I feel better ، د مخکښې نه ښه يم -

عنبرين :- ستا د بيمارى ذکر م خورجى ته اوکړو هغې وې چې يو څو
ورځو له دې کلى ته لاړه شم چټه آرام اوکړى -

عدنان :- ماسره به ته هم څه ؟

عنبرين :- نه ماته اجازت ملاؤ نشو -

عدنان :- چې ته نه څه نو زه کلى کښې څه کوم -

عنبرين :- دا د خورجى حکم دى -

عدنان :- زه د هغه د حکم تابع نه بلکه ستا د حکم تابع يم - که ته وائې
نو لاړه به شم گيڼى تانه بغير نه ځم - يوتپوس کولې شم چې دا دومره
مهربانى د کومې خبرې او کومې کارکردگي په وجه ده ؟

عنبرين :- خورجى وې چې ته بې آرامه شوى يې - ته به يو څو ورځې
ارام اوکړې او هغه به ستا په غير موجودگي کښى سن انجوائې کړى -

عدنان :- زما په غير موجودگي کښى ولې ؟

عنبرين :- اوه ، ته لا اوس هم نه يې پوه ، هغه د سړو نه سترکوى -

عدنان :- زه هم په سړو کښې شامل يم ؟

عنبرين :- ولې ستا په خپل ځان کښې شک دى څه ؟

عدنان :- نوکر او مزدور ته څو څوک سړى نه وائې ؟ (دواړه خاندې)

”ښه چټه د څو ورځو ده“

عنبرين :- دوه ، درې ورځې تيرې کړه اوراځه -

دناشته نه پس هغه خپله غاړه غوټه ځان سره اخلى او د کوره اوځى -

چى هغه په گيت اوځى نو خورجى د کمرې نه بهر رااوځى او په ارت

مټ په کور کښې گرځي -

شيبه پس هغه او عنبرين گلونو او چمن له اوبه ورکړى ، دې نه پس په

برنډه کښې په کټ کښې نمر ته سملی او ډډه په ډډه اوږی را اوږی -
عنبرین د هغه خواله راځی او ورته وائی ”خورجی په خپو درله زور
کړم؟

خورجی :- په خپلو نه په ټول بدن راله زور اوکړه - بېګاه م دې بدن
داسه درېدونه کول چې سترګه م ترینه نه ده پټه کړې -

عنبرین :- خپه او غزوه خورجی - اوس به دې چاپی کړم چی ټوله
ستومانی به دې اوځی ، خورجی سترګه پټې کړی او په پټو سترګو
هغه سره خبرې کوی

عنبرین دا عدنان څنگه هلک دې ؟

عنبرین (مسکې شې) ښه هلک دې خورجی - ښه ایماندار ، وفادار او
تابعدار -

خورجی :- ستا ورسره تعلقات څنگه دی ؟

عنبرین :- ښه دی ، بد نه دی -

خورجی :- د ښه نه ستا څه مطلب دې ؟

عنبرین :- مطلب دا چې هغه ښه انسان دې او ښه انسان د هر چا په
سترګو ښه لگی -

خورجی :- اوس تا په سترګو بیا ډیر ښه لگی داسه ده که نه ده ؟

عنبرین (شرمېږی) بالکل هم داسه ده -

خورجی :- چې کوم خیز په سترګو ښه لگی نو په زړه هم ښه لگی -
داسه ده که نه ده ؟

عنبرین :- بالکل هم داسه ده -

خورجی :- دې نه معلومېږی چې ته هغه سره مینه کوی -

عنبرین :- (مسکې شې) جی -

خورجی :- ستاسو ترمینځه دا رومانس د کوم وخت نه چلیږی ؟
(عبرین چپ پاتې شې)

”چپ ولې شوې ، ماته صفا صفا اووایه“ -

عنبرین :- د تیرو دوو کالو نه -

خورجی :- ستاسو ترمینځه څه لوظ ، قول ، وعده ، وعید شوې دې ؟

عنبرین (مسکې شې) خورجی ته داسه ټپوسونه ولې کوی ؟

خورجی :- چه زه یې نه کوم نو څوک به یې کوی ؟ زه په خپله ښځه
یم او د ښځې جذبات او کمزوری ماته معلومه ده ... ته هغه د ژوند
ملګری جوړول غواړې ؟

عنبرین :- جی ، خورجی ،

خورجی :- د هغه حیثیت درته معلوم دې ؟

عنبرین :- جی ، خورجی -

خورجی :- او بیا هم دا غواړې ؟

عنبرین :- جی ، خورجی -

خورجی :- ستا مور ، پلار به د زوم په حیث هغه قبول کړی -

عنبرین :- چی زه یې د خاوند په حیث قبول کړم نو هغوی به یې
ضرور قبولوی -

خورجی :- ناممکنه ده - ستا مور، پلار به چرې هم دې ته تیار نشي او چي هغوی دې ته تیار نشي نو بیا به څه کوم؟
عنبرین :- چې هغوی زما خبره اونه مني نو بیا به خپله منم - چه څه م زړه غواړي هغه به کوم -
خورجی :- هغه پسې به اوځي -
عنبرین :- چی د هغه نشم نو د بل چا به هم نشم -
خورجی :- د دې په انجام خبریې؟
عنبرین :- هاو، کامیابی یا ناکامی -
خورجی :- نه، په دواړو صورتو کښې مرگ، بدترین او دردناک مرگ عنبرین :- د مرگ نه لویه بله سزا نشته؟
خورجی :- یعنی ته هغه ته هم تیاره یې؟ خو عدنان به دې ته تیار شي -
عنبرین :- زه د ځان خبره کوم د عدنان نه -
خورجی :- دا سزا خو به دواړو ته ملاوېږي -
عنبرین :- بیا خو ډیره ښه ده چې دواړه په مرگ هم یو شو -
خورجی :- عنبرین د داسې قدم پورته کولو نه مخکښه خپله موری پلار اعتماد کښې واخله -
عنبرین :- چی ته یې نو د هغوی ضرورت نشته -
خورجی :- اوه، اوه - چې دا خبره ده نو ته به غمه اوسه، نور کار زما دې -

دې سره عنبرین هم مسکي شي او خورجی هم - عنبرین هغه

ښکلوی او وائی "مائی ډیر خورجی" - او چي سترگې اوچتې کړي نو خورجی ته وائی، خورجی هغه ده امی م راغله، خورجی په کټ کښي کښي - عنبرین د کټ نه پاسي او د مور مخه له ورځي او وائی "امی سلام علیکم"
امی :- وعلیکم سلام، (د عنبرین په سر لاس اړدي او هغه ښکلوی) "څنگه یې لورې؟"
عنبرین :- ښه یم امی :- خورجی د کټ نه پاڅي او یو څو قدمه مخکښي د هغه په څیر راغلي له ورځي - خورجی سلمیٰ آيا سلام علیکم -
سلمیٰ آيا :- وعلیکم سلام (خورجی ښکلوی) خورجی څنگه یې -
خورجی :- ښه یم آيا چي... ته څنگه یې، خان لالا څنگه دې، هلکان څنگه دي -
سلمیٰ آيا :- ټول ښه دي خورجی - کینه -
خورجی :- هله به کینم چی ته کینه -
سلمیٰ آيا :- زه کینم نه خورجی - بهر راته گادې ولاړ دې - په صدا راوتو یو، ډیر کورونه دي راته -
خورجی :- د څه صدا؟
سلمیٰ آيا :- د عنبرین واده دې د خیره - دې له به درې څلور ورځي مخکښي راځي -
عنبرین :- د چا واده دې امی، زما؟

سلميٰ آيا: - هاڻ لور ۾ ستا ،

عنبرين: - واہ ، ماته پته هم نشته او واده تيار دے - زه واده نه کوم ، زه لاسبق ویم -

سلميٰ: - وي لور ۾ دا خه وای ، واده نه کوم ؟ او ستا د سبق خبره مونږ هغوی سره کپے ده - هغوی زمونږ په رضا رضا دی -

خورجي (مسکي شى) واده کله دے ؟

سلميٰ آيا: - دے راتلونکي اتوار له ، خو ډولي به د خالي په ورځ يعنى د اتوار په شپه اوږي -

خورجي (عنبرين ته) ورشه عنبرين ، بي بي له خه يخ ، گرم راږه -

سلميٰ آيا: - نه خورجي ، هر خه م کپي دي ، اوس د صالحه د کور نه راغلو ، راځه لور ۾ مه راږه - ښه خورجي ته به دري ، خلور ورځي مخکښه راځي - او ته لور ۾ ځان تيار کړه چي څو -

عنبرين: - چرته څو -

سلميٰ آيا: - کور ته څو لور ۾ ، ستا واده دے - د گوانډ ټول جينکي ستا په طمعه دي -

عنبرين: - نه امي نه ، زه واده نه کوم ، زه لاسبق وایم -

سلميٰ آيا: - وي لور ۾ ، مونږ ستا نيته ايښي ده او ته داسي خبري کوم -

عنبرين: - که مږه م کپي هم واده نه کوم -

خورجي: - د واده نه ولے انکار کوم ؟ که ستا په زړه کښي څوک وي

نو صفا خبره ورته اوکړه ، مور دے ده ، خه پردي ښځه خو نه ده -

عنبرين: - زه که واده کوم نو عدنان سره به کوم بل هيچا سره نه -

سلميٰ آيا: - عنبرين ؟ بکواس مه کوه - ستا واده به هلته کيږي چرته

چي مونږ ورکپي ږي - که پلار دے د دي نه خبر شو نو پوتي پوتي به دے کپي او سپو ته به دے واچوي -

خورجي: - خير دے آياجي - د دے خبرو پسي مخ مه اوږه ، دا به زه

پوه کړم دا ذمه واري په ماشوه - بله ورځ به يي زه ځان سره درولم -

سلميٰ آيا: - ښه خورجي زه به درنه لاږه شم ، ډيره په منډه يم چي دا کار راغونډ کړم -

خورجي: - خه ته ورشه - دا ماته پريږده ، زه به يي پوه کړم -

سلميٰ آيا: - ښه خورجي لاږم درنه - سلام عليکم -

خورجي: - وعليکم سلام په مخه دے ښه -

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆

☆☆☆

☆☆

پنجم باب

عدنان دوه ورځې په کلي کښې تیرې کړې او په دریمه ورځ یعنی د نښخې (منگل) په ورځ واپس د خورجی کور ته لاړو۔ چي څنگه اورسیدونو خورجی ورته اووی چي د هغې گاډې تیار کړې۔ هغه د خورجی د گاډی صفائی شروع کړه او په صفائی کښې لا اخته وو چي عنبرین د کالج نه واپس راغله۔ د راتلو سره یې عدنان سره روغ جوړ او کړل او خپلې کمرې ته لاړه۔ خورجی د مخکښې نه د هغې د راتلو انتظار کوو۔ عنبرین جامې بدلې کړې او ځان یې سنگار کړو۔ چي هغه تیاره شوه نو خپل سوت کيس یې د کمرې نه بهر کړو او په برنډه کښې کښودو۔ خورجی د ماتم تورې جامې واچولې، توره بورقه یې په سر کړه او د مخې رو بند یې پرې راخوړ کړو۔ د تلو نه مخکښې یې ټولې جړنده شوې کمرې یو ځل بیا چیک کړې او دواړه روانې شوې۔ چي گاډی له اورسیدې نو عدنان گاډی صفا کړې وو او د هغوی انتظار یې کوو۔ هغه ورته گیت لري کړو او عنبرین ډرائیونگ ته کیناسته۔ چي گاډی یې ستارت کړو نو څه وریاد شو زرد گاډی نه کوزه شوه او کور ته لاړه۔ خپل سوت کيس یې اوچت کړو او گاډی له یې راوړو۔ عدنان ورته په مسکا اووې ”ماته به دې ویلې وو، ما به راوړې وو“ دې سره ترینه هغه سوت کيس واخستو او گاډی کښې یې کښودو،

عنبرین :- تینک یو عدنان، بایی، بایی، هغې ورته په مسکا او خندا لاس او خوځو او په گیت اووتل۔ عدنان ډیره شیبه هغوی ته ولاړ وو او

د هغوی ننداره یې کوله۔ چي گاډې د نظر نه پناه شو نو هغه گیت بند کړو او کور ته دننه راغی۔ په خپل کت کښې سملاستو۔ هغه په کور کښې بالکل یواځې وو، دې تنهائی نه هغه دا فائده واخسته چي پاخیدو او په خپل کاری یې شروع کړو۔ رومبی شروع هغه د برنډې نه اوکړه۔ د هغې فرش یې اووینځلو او بیائې اوچ کړو۔ دې نه پس یې چمن اوبه کړو او په گلونو یې د اوبو پونه اوکړه۔ چي دا هر څه یې اوکړل نو بیا په کت کښې پریوتو۔ د خورجی هغه بله شپنۍ واقعه د هغه په زړه او د ذهن په پردو داسې نقش شوې وه چي هغه ټول منظر او هغه ټولې خبرې ورته یو په یوه یادې وې۔ هغه کلي ته لاړو، دوه شپې یې هم اوکړې خو نه یار دوست سره یې لیدل کتل او شو او نه ورته د کلي د موجوده حالاتو او واقعاتو پته ولگیده او نه یې په دغه خیزونو کښې دلچسپی وه۔ د هغه په کچه ذهن چي د خورجی کوم تصویر نقش شوې وو هغه ډیر نفرت انگیز وو۔ هغه بنځه چي د خاوند د مرگ نه لس کاله پس هم په پردو کښې وه، د هغې لیدو پسې د طوطی خیل خانان رانده شو، چا به چي په کور کښې هم په مخ نقاب اچوو او د چا ستر او پرده چي په طوطی خیل کښې مشهوره وه، چا به چي د خپل لیور شهبازن خان، د هغه د ځامنو او د نور خپلو مینو نه ستر کوو او کلي کښې به د غم، بنادی په موقعه په کوټه کښې ناسته وه، چا به چي چائې اوبه او خوراک خ خاک د روبند په پرده کښې وو، هغې څنگه ټولې پردې ختمې کړې او د یو اجنبی په غیږ

ڪنڀي پريوتہ -

هغه به چي ڪله ڏعدنان په موجودگي ڪنڀي په خپل ڪور ڪنڀي پٽ مخ گرځيده نو عدنان له به ڏهغه په ظاهري نمود ڪرڪه ورتله - دغه ڪرڪه وار تر واره زياتيده او تر دے را اور سیده چي هغه په ٽولو بنځو باندے ددے اطلاق او ڪړو - هغه ته ٽولے بنځے ٻے حيا ، ٻے وفا او ٻے شرمه ښڪاري دے - چاچي ڏ خپل مږ خاوند ڏ تصويرونو نه خپله ڪمره ڊڪه ڪړي وه او ڏ هغه په مرگ او جدائي به يي ژړا ڪوله ، اوس ڏ هغه ڏ قاتل په غير ڪنڀي پرته وي ، چاچي ڏ خپل ناجائز نفساني خواهش پورا ڪولو ڏ پاره خپل مينه ناک خاوند ڏ خپلي لاري نه لري ڪړو هغه به ڏ بل چا سره څه وفا او ڪړي - ڏ هغه نه به ڏ بل ڏ عزت څه توقع اوشي - هغه دا ٽولے خبري عنبرين ته څو څو څله ڪول غوښتل او ڏ هغه منل يانه منل بيله خبره ده خو هغه له خپل فرض ادا ڪول پڪار دي چي په پټو سترگو په هغه اعتبار اون ڪري - ڪله ڪله به ڏ عنبرين نه هم ڏ هغه په زرڻه ڪنڀي نفرت پيدا شو ڇڪه چي ڏ هغه په خيال ڪنڀي هغه سره ڏ هغه مينه نه وه پاته ڪه ڪوم چي هغه توقع ڪوله - هغه ته دا احساس هم اوشو چي هغه ڏ عنبرين ڏ مينه جوگه نه دے خو ڏ ڪوم ڪار ڏ پاره چي شهباز خان هغه هغه سره ڪړي وو ، هغه ڏ هغه ڏ عزت تحفظ دے او هغه به په هر حالت ڪنڀي هغه ڪوي - ڪله ڪله به يي په زرڻه ڪنڀي راغله چي ڏ خورجي او تابش نه يو گڙز اوباسي او څي ترينه خو ڏ هغه انجام هم ورته معلوم وو - بهر حال

هغه په زرڻه ڪنڀي فيصله او ڪړه چي هغه يو نو ڪردے او نو ڪر به وي ، هغه له خپل ڪار سره ڪار پڪار دے او ڏ بل چا په ڪار ڪنڀي گوتے وهل نه دي پڪار البته ڪه عنبرين نه ڏ هغه ڏ مدد ضرورت شو نو په هر حالت ڪنڀي به هغه ڪوي - هغه ڏير شيبه په ڪٽ ڪنڀي پروت وو او دغه خيالونه به بيا بيا ڏ هغه ذهن ته راتلل او په هغه به ڏ اور لښي گرځيدے - دا سوچونه او فکرونه لکه ڏ سرو مچو ڏ هغه زرڻه او دماغ پوري انختي وو او ٽکونه به يي ور ڪول - ڏ دے نه ڏ ځان خلاصولو ڏ پاره هغه دا غوښتل چي ڏ عنبرين ڏ گادي صفائي او ڪري او په هغه وخت تير ڪري -

دے ڏ پاره هغه جانگي واچو او قميص يي اوويستلو او گادي ته يي ڏ اوبو پائي اونيوو - چي گادي ڏ پاس نه صفا شو نو بيا ور لاندے سملاستو او ڏ لاندے نه يي ڏ پائي په ذريعه ڏ هغه صفائي شروع ڪړه - گادي لاندے ڏير خيرون وو او چي ڪله پري اوبه ښه په پريشر ڪنڀي ورغلي نو ٽولے خاورے او ختي ترينه لاندے څه په هغه او څه په نورو ځايونو لاندے پريوتے ، لاندے زمکه هم لوند شوه او ڏ پاس خاورے او ختي يي په سر مخ او په نور بند راپريوتے - هغه لا په دغه صفائي ڪنڀي اخته وه چي په گيت هارن او وهله شو - هغه چي ورته ڏ لاندے نه او ڪتل نو هغه خورجي وه - عدنان زر زر ڏ گادي نه اووتو او گيت له يي منڊه ڪړه ، خورجي لا هغسے په مخ نقاب اچولے وو - هغه چي گادي اودرو نو عدنان ور منڊه ڪړه او هغه ته ئي ڏ گادي ڪړي لري ڪړه

او وې وئيل ”بي بي جی سلام عليكم“

د سلام په جواب کښې هغه او وې ”What is it - What do I see?“
 ؟“ دا څه دی؟ دا ته په کوم حالت کښې یې؟ په شرمه، په حیا، په غیرته، دې سره یې ترینه په مخ یو شوق او ویستلو - عدنان په مخ لاس کښودو، هغه ته یې په عاجزی او کتل او وې وئيل ”ولې بی بی جی، زما نه څه په ادبی شوی ده؟“

خورجی :- دا به ادبی نه بلکه په غیرتی ده ستا کپړه نشته چې په جانګی کښې صفائی کوي -

عدنان :- معافی غواړم بی بی جی، دا صفائی په جامو کښې نه کیږي -

خورجی :- چې په جامو کښې نه کیږي نو بیا جانګی اوباسه چې بالکل برېښي شې - شابه دا زما ګاډی هم لاندې باندې صفا کړه - زر کوډه او چې صفائی نو مال O.K رپورټ راکړه -

عدنان :- ډیره ښه ده بی بی جی - په غمه اوسه چې هغه کور ته لاړه شی نو هغه بیا د عنبرین د ګاډی صفائی شروع کړي - چې د هغه صفائی او کړي نو بیا یې ګیراج کښې اودروي او د خورجی د ګاډی صفائی شروع کړي - معلومه نه وه چې د څومره مودې نه سخاو - ختې، خاورې او سوتې ورپورې اوچې شوي وې - عدنان هغه اوچې خاورې، ختې څو څو ځله لوندې کړې او چې کله خوړپنې شوي او هغه ورته د اوبو پائپ اونیو نو ټولې د هغه په بدن راپریوتې - هغه د

ګاډی صفائی کوله او خورجی غلې غوندې په کړکۍ کښې ولاړه وه د هغه د بدن منظر کشی یې کوله - چې کله هغه مطمئن شوه نو مسکۍ شوه او د کړکۍ نه اخوا شوه عدنان چې ګاډی صفا کړو نو ګیراج کښې یې اودرو او واش روم ته ورغی - چې کله یې اولامبل او صفا جامې یې واغوستې نو باور چې خانې ته ورغی - چې ځان له یوه پیالی چائې پخه کړي، چې کله هغه باور چې خانې ته ورتلو نو حیران شو ځکه چې هلته خورجی ښکاره مخ ناسته وه - هغه زړوروستو شو، دیوال سره غلې غوندې اودریدو او وې وئيل - پرده اوکړه بی بی جی زه باور چې خانې ته درځم -

خورجی :- تا خو زه اولیدم اوس به څه پرده اوکړم، راځه، عدنانه -

عدنان (دښه ورځی) بی بی جی ستاسو ګاډی صفا شو او ګیراج کښې م اودرولو -

خورجی :- Well done، شاباش، راځه کینه، چائې او ځکه، یخنی به دې شوي وي -

عدنان ډکه پیالی په لاس کښې نیسي او بهر اوځي ”چرتنه ځي، دلته په دې چوکۍ کینه“

عدنان :- نه جی مهرباني، دغلته ماته ځان ښه نه ښکاري -

خورجی :- داسې معلومېږي چې ته زما نه خفه یې؟

عدنان :- نه بی بی جی نه - چرې هم نه، خورجی پاسی هغه د لاس نه نیسي دننه یې راوړي او وائي ”دلته په دې چوکۍ ماته مخامخ

کينه عدنانه ته زمانه خفه يې؟ زه معافی غواړم -
عدنان - نه بی بی جی نه ، معافی به درنه زه او غواړم - که سود دے نه
وی شوے نو په دے بل مخ هم رانه شړق اوباسه ، زه خو ستاسو نوکر
یم -

خورجی :- ښه چی خفه نه یې نو لږ راته اوځانده (خاندی)

عدنان :- زه پردو ښځو ته نه خاندم -

خورجی :- زه خو پردی نه یم - (هغه نور هم ویل غوښتل خو اوې نه
ویل شو)

عدنان :- ستا او زما رسته صرف د مالکے او نوکر ده - دے نه علاوه
هیڅ نه ده -

خورجی :- ښه څه خپل بدل دے واخله - د سپیره بدل په سپیره -

عدنان :- لاس م دے مات شی چې زه به خپلی بی بی له سپیره ورکوم -

خورجی :- که عنبرین زما سفارش او کړی نو بیا به پخلا شه -

عدنان :- د هغه د سفارش ضرورت نشته بی بی جی ، زه پُخلا یم -

خورجی :- عدنانه ! تاڅو هډو دا تپوس اونکړو چې عنبرین ولے رانه
غله -

عدنان :- تا زما د سلام جواب په سپیره اوکړو نو د هغه تپوس به م
څه کړه وې -

خورجی :- او هاؤ عدنانه پلیر - آئی ایم سوری ، رییلی سوری - اوس
دے معاف کړم که نه ؟

عدنان :- اوس معاف شوے خو د زړه نه م نه اوځی -

خورجی :- د زړه نه به دے څنگه اوځی ؟

عدنان :- د وخت تیریدو سره او د نورو غمونو راتلو سره به دا په خپله
ختم شی -

خورجی :- بیگاله به ته زما میلمه یې - زه اوس هوټل ته فون کوم ، د
هغوی موبائیل ستاف به ډوډی دلته راوړی -

عدنان :- نه بی بی جی نه - ډیره مهربانی ، ماته خپل حیثیت معلوم
دے -

خورجی :- ته هسے احساس کمتری کښې مبتلا یې - ستا مقام ډیر
اوچت دے -

عدنان :- ډیره مهربانی - ستا د ستاینې ډیره شکریه -

خورجی :- اوشوه کنه ؟

عدنان :- نه بی بی جی نه - زه ستاسو نوکر یم زه څنگه ستا میلمه
جوړیدم شم -

خورجی :- ښه که داسے نه کوی نو زه به ستا میلمنه شم -

عدنان :- بی بی جی ، ستا مرتبه خو د میلمه نه ډیره اوچته ده - ستا
په یوه اشاره خوزه کینم ، پاسم -

خورجی :- ښه نو چی زه څه کوم ، زما مخے له به نه راځے ، بیگانه د
پاره کتوی مه پخوه -

دے سره هغه په روانه روانه کښی په موبائیل د هوټل منیجر سره خبرے کوی -

دويمه برخه

د ڏائينگ روم ۾ ميز باندې د دنيا نعمتون لڳيدلي وو۔ خورجي او عدنان دواڙه ورته دوه ڀه دوه ناست وو او د هريو نه ڀي سکه کوله۔ چي کوم پليٽ به ڀه خورجي ښه اولگيدو نو هغه به ڀي اوچت ڪړو او د عدنان مخي ته به ڀي کيښودو۔ يوه موقع دوه داسي راغلي چي خورجي د خپل پليٽ نه قاشو غه ڇکه ڪړه او د عدنان خوله کښي ڀي ورکړه۔ دغه شان عدنان د هغه ڀه بدل کښي د خپل پليٽ نه قاشو غه ڇکه ڪړه او خورجي له ڀي ڀه خوله کښي ورکړه۔ د خوراک ڀه دوران کښي به کله کله مسکي شول او يو بل ته به ڀي ڀه مينه او کتل او کله کله به ڀي لکه د دوو دوستانو ڀه زوره زوره او خاندل۔

د خورجي سپيره د عدنان د پاره د خوشحالي باعث او گرځيده۔ عدنان د دې د انجام نه خبر وو خو هغه ڀه زړه کښي غوٽه ڪړه وه چي وخت راشي بيا به گورو۔ خورجي اوس هغه خورجي نه وه چي ڀه خپل کور کښي به پٽ مخ گرځيده او نه عدنان هغه عدنان وو چي ڀه خبره خبره به ڀي ڀه يره يره هغه ته بي بي جي وي او لاندې به ڀي کتل۔

خورجي چي ڀه دې يخه يخني۔ کښي کوم ڄامه اغوستي وي ڀه هغه کښي د هغه د بدن هر پٽه حصه بر بند ښکاريده او ڀه سري ډلوپتي ڀه ڄامه خپلي زلفي خوري ڪړي وي۔ عدنان حيران وو چي ڀه دومره لږ وخت کښي د هغه د سترگو ازغي د هغه د سترگو تور څنگه جوړ شو، آيا د هغه ڀه زړه کښي رحم راغي؟ نه، نه داسي نه ده۔ دا هغه

ورانہ ماشور ڀه ڇي د دې سر نه معلوميدو خو خورجي د دغه ورانہ ماشور ڀه سر ڀه گوتو کښي نيولي وو او ڀه مزه مزه د ماشور ڀه تار سپرډل ڪيدو۔ يوه موقع داسي راغله چي د هغه د خولي نه ارادي يا غير ارادي طور باندې د ډارلنگ ٽڪي اووتو۔ د ٽڪي سره د هغه بدن زيگ اورنگ ڀي متغير شو خو ډير زري ڀي خپل ڄام قابو ڪړو۔ چي ډوډي اوخر ڀه شو نو عدنان پاسيدو او لوبڻي ڀي راغونډول۔ خورجي د هغه لاس اونيو او وي وئيل:۔ نه دا کار ستا نه دې بلکه زما دې۔ سري د ښځو ڀه کار ښه نه ښکاري۔ هغه د لوبڻو غونډولو د پاره پاڅيده خو د پاڅيدو سره ڀي د خولي نه د ”ويش“ ٽڪي اووتو او کيناسته۔ عدنان وار خطا شو او ڀه ساه نيولي انداز ڀي اووي،

”ولے بي بي جي ڇه در باندې اوشو“؟

خورجي:۔ زما طبيعت خراب دې، ما خپل بيد ته اورسوه۔

عدنان هغه د لاس نه اونيو چي ڀه خپلو خپو اوډريڙي نو بيد ته به ڀي اورسوي۔

عدنان:۔ پاڅه بي بي جي، لږ همت اوکړه، خپي اولگو به بي بي جي۔

خورجي (ڀه کمزوري اواز) زه پاڅيدې نشم عدنانه، ما اوچته ڪړه۔

عدنان له د هغه ڀه حالت رحم ورغي، لاسونه ڀي ور لاندې ڪړل اوچته ڀي ڪړه او ڀه سلگو سلگو ڀي بيد ته اورسوله۔ ڀه بيد کښي ڀي واچوله، خپي لاس ڀي ورله سم ڪړل او خفه دلگير ورته اوډريدو، يوه شيبه پس ڀي ڀه پتو سترگو اووي ”اوبه“ عدنان ڏائينگ روم ته منڊه ڪړه او يو

گلاس اوبه يې راوړې - گلاس يې ورته اونيوو او وې وئيل ”بي بي جی ، اوبه واخله“ - هغه اوبو ته لاس کړو خو پاڅيدې نشوه - عدنان په يو لاس د هغه سر اوچت کړو او په بل لاس يې د هغه خوله ته گلاس اونيوو - هغه يو دوه گوټه اوبه اوڅکله او سريې په بالخت کيښودو - عدنان ترينه په يره يره تپوس اوکړه ”اوس څنگه يې بي بي جی ؟“ خورجی :- بدن م اور کوی ، بلے لنبي راباندے گرځی ، هغه په خپله سينه او خيټه لاسونه وهی ، کټ کښې ډډے په ډډے اوږی را اوږی او وائی ”مړه شوم ، مړه شوم“ -

عدنان :- ډاکټر پسی ورشم بی بی جی ؟

خورجی :- ډاکټر پسی مه څه ، ما يواځے مه پريږده -

عدنان :- څه سونډ ، سپيرکي درله د باورچی خانے نه راوړم -

خورجی (په گنگوسي کښی) ماسره کينه عدنانه ، زما په خيټه لاس وهه -

عدنان :- بی بی جی ، زه دا جرأت څنگه کولے شم ؟

خورجی :- زه مرم اوته د جرأت خبرے کومے -

عدنان د هغه لاس په خپل لاس کښی نیسی او د هغه په خيټه يې

مږی - ډير وخته پورے هغه دغه مشق کوو خو چی کله د هغه سترگے

ورغله نو هغه غلے غونډے اووتو او خپلی کمرے ته لاړو -

عدنان حيران وو چې دا د هغه مکرو وو او که هغه واقعی بیمار وه - که هغه

د هغه او تابش خبرے نه وے اوریدلے نو هغه به پرے يقين کړے وو خو کله

کله به يې په زړه کښی راغله چی کيديشی هغه ناجوړه وی -

شپږم باب

گل دين کاکا او عملی ماما د حجرے چمبکی ته باد پناه ډډے وهلے وې او پيتاوی يې کوو - عملی ماما په ناسته سترگے پټې کړے وې لکه چی په يولوے سوچ کښې ډوب وی - گل دين کاکا په خادر کښې ځان انگښتې وو او لوی لارے ته يې کتل - چی چا به پرے سلام واچوو نو گل دين کاکا به سلام واخستو او د هغه نه به يې د روغ جوړ تپوس اوکړو ”چرته روان يې خير خو دے ، که څه منډه ، ترپه وی نو وايه - اويہ هلکه هغه مور دے څنگه ده ، لورم راته وې چې هغه ډيره ناجوړه ده - گوری په پیسو درنه پاتے نی - پیسے ډيرے دی“ - دے سره به يې د بلے نه د کپړے کسوزه را اوويستله او هغه ته به يې اوشړنگوله - د شړنگاری نه صفا ښکاریده چې ټولے پکښے پخوانی سوری پیسے دی چې اوس نه لگی - بهر حال هغه به مسکے شو او اوبه يې وئيل ”ډيره مهربانی صدر صيب ، لا ضرورت نشته او خداي دے ضرورت نه راوولی زمونږ بل څوک دی ، تاله به راځو“ - چې څومره به ترينه هغه ځان خلاصوو نو هغه به ورپورے پله شو ”ستا دے قسم وی ، اينے ته گوره قسم م درته واچوو چی ما خپل خدمت کښې هير نه کړے“ - چی هغه به ترينه په سلامونو ځان خلاص کړو نو بيا به يې بل لاروي ته سترگے وې - چی بل به پرے سلام واچوو نو هغه به ورته اووے ”وعليکم سلام ، يه هلکه چرته روان يې ؟ خير دے ؟ هغه پلار دے څنگه شو - هغه لورم راته وې چې هغه بله شپه پرے

ڏاڻي (هيڙي) چپه راڱل - هس لافي ڏورن درته نه ڪرم خو چي
 خه خدمت وي نو اواز ڪول ش - او چي ڏپسو پروا اونه ڪري، پيسه
 ڏيرمي دي ”دس سره به يي ڏپسو ڪسورپه په بله ڪنبي دننه
 اوشپنگوله - ڪه ڇوڪ به پرپه په به خيالي ڪنبي تير شو نو هغه به
 غارپ تازه ڪري او اوبه ئي وئيل ”يه هلكه گوره ڪنه، اوس گوري غل
 تيرپري، چي ڏ هغه به ورته خيال شو نو اوبه يي وئيل ”صدر صيب
 سلام عليڪم! لڙ ڪارم دس، توندي ڪنبي يم“ نو گل دين ڪاڪا به ورته
 اووي ”ڏ دنيا ڪارونه چا ختم ڪري دي، راڻه مرپه چي يو گوته مجلس
 اوڪرو“ هغه به ورته اووي ”مجلس به درسره عملي ماما اوڪري اوڙه
 به درنه لڙ شم - ڇه ضروري ڪارم دس“ گل دين ڪاڪا به زياته ڪري ”يه
 هلكه! ڪه ڇه ضروري ڪاروي چي زه هم درسره لڙ شم - اوڪه پيسو
 ته ضرورت وي نو پيسه ڏيرمي دي“ عملي ماما به غل غوندي اووي
 ”پيسه ڏيرمي دي خويوه هم پڪنبي نه لڱي“ دس سره به عملي ماما
 مسڪي شو، بيا به يي سترگي پتي ڪري او په پتيو سترگو به يي ڏ دنيا
 ننداره ڪول - يوه شيبه پس يي بيا سترگي اوڱول او گل دين ڪاڪا ته يي
 اووي ”يره صدر صيب، ڏيره موده اوشوه هغه اشنا م دس اونه ليدو“

گل دين ڪاڪا: - زما خو ڏير اشنايان دي ته ڏ چا خبره ڪومي؟

عملي ماما: - زه ڏ بختيار ڪاڪا خبره ڪوم، هغه م ڏير ياديڙي -

گل دين ڪاڪا: شاباش نره! ته يي اوس تپوس ڪوي، ڏ هغه خودا دريم
 ڪال دس چي ڪتي يي نيول دس -

عملي ماما: - اوس ڇنگه دس؟

گل دين ڪاڪا: - يره عملي جانه! خوندي نشته -

عملي ماما: - ڇه وخت ڇان تيار ڪري چي پونبتي له يي ورشو -

گل دين: - زه هغه بله ورڻ ورڱل ووم - زه لانا ست نه ووم چي توبني
 پرپه راڱي - په توبني ڪنبي يي ساه لڙه نو لڙه، ما په زڙه ڪنبي وي
 چي سرپه هم ورپسي لڙو - ”ڏيره شيبه پس پڪنبي بيا ساه راڱل او
 دس سره پرپه بيا توبني راڱي“ توبنه، توبنه، دس سره په دمه پريوتو
 - چي ڪله پڪنبي بيا ساه راڱل نو تانه ڇه پرده عملي جانه! خدائيگو
 زڙه م پرپه خود شو - په زڙه ڪنبي م راڱل چي داسه ژوند نه خو
 مرگ بنه دس - دغه ڏ زڙه خبره م په خوله راڱل، ما ورته ڏ همدردي په
 غرض اووي، تاله دس خدائي مرگ راولي، داسه ژوند نه خو مرگ
 دس - دس سره يي راباندس ڏ ڪونتي گوزار اوڪرو خو خدائي ترينه بچ
 ڪرم - ما وي دا گوزار خو خطا شو هس نه چي په بل اولگم، جوڙ
 خيڙي م ترينه سپڪي ڪري اوراشت م وهل - د هغه نه پس نه يم ورڱل
 اوس ڇه ڪنه يو داستان شه پرپه -

عملي ماما: - ڪوم داستان؟

گل دين ڪاڪا: - هغه ڏ ممتاز شهزاده داستان نيمگري پاتي شوم وو،

هغه پوره ڪري - هغه ڇائي ته رسيدل وي چي:

ماه سندر ه چي ڏ اصله بناپيري ده

بادام چشمه، غونڊه زنه، ملا نري ده

دا دختر ده د شاپال ښاپیری ښکله

ډیر په شوګله کړی دی دغه بلبل

عملي ماما (خاندی) واه واه، صدر صیب تاته خو ټول داستان یاد دی -

گل دین کاکا (خاندی) واه عملي جان، چی بیا نه وی، ټکې ټکې راته یاد دی -

عملي ماما: داستان به درته اوویم خو مخکښه راته یو تازه ریکارډ وورو -

گل دین کاکا: تازه ریکارډ دا دی عملي جان! چې د سید رحیم کاکي خیل د ځوی واده دی - او زموږ ټول کلی پسې یې د واده کارډونه رالېږلی دی - ځان تیاره وه چی څو ډوډۍ له -
عملي ماما: ډوډۍ د کله نه شروع کیږي -

گل دین: - وه عملي جان! ډوډۍ شروع شوی ده د پرون نه او دا تپوس نشته که دوه ځله ورځې او درې ځله، د نا، منع څوک نشته - پرون د زیارت ورځ وه او د کاکي خیلو ډوډۍ وه - نن د جمعه په ورځ زموږ د کلی ده - صبا د خالی په ورځ عام و خاص او د پاته راپاته خلقو ده - او د اتوار په ورځ یې ولیمه ده -

عملي ماما: - یره صدر صیب! یو کارډ خو ما پسې هم راغلې دی خو د ورځې معلومات راته نشته -

گل دین: - که خدائے م نه غلطوی نو تاپسی به د ولیمه کارډ وی ځکه چی ته خو ماشاء الله بات هم یې - په هغه ورځ به غټې غټې سټې

ناستې ی - او ته به د کاکي خیل د خانانو حسب ونسب بیانوی -

عملي ماما: - دا خبره دی ټیک ده صدر صیب -

گل دین کاکا: - عملي جان! یره هسے د زړه خبره درته کوم، اینه ته ګوره کنه، که رشتیا راباندې وائی نو د شهباز خان د لور ډولۍ چی د عالمی په کوڅه تیرېږي نو د هغه د ځوی په زړه به څه تیرېږي -

عملي ماما: - اور دی اور صدر صیب، سره سکروټی دی، ډیره سخته به وی - خدای شته چی ماله هم د هغه په حال باندې افسوس راځي، که هرڅه دی خو زموږ د کلی خو دی کنه - یره صدر صیب! زموږ نه هم یوه غلطی اوشوه او هغه دا، که موږ ټول یو موټې شوې وې او شهباز خان ته د دې هلک په باره کښې ناست وې نو کیدیشی زموږ خبره یې کوزه نه وې غور ځولې او دغه جینی یې د عالمی ځوی له ورکې وې -
گل دین کاکا: - نه عملي جان، چرې هم نه، خان، خان وی او غریب، غریب وی -

عملي ماما: - په عالمی نه یم خو په هغه هلک غریب م زړه خوږېږي -
گل دین کاکا: - اوریدلې م دی چې بیګا له نکریزې دی او په نکریزو به ډمے راځي -

عملي ماما: - یره صدر صیب! نور م د زړه په فرهرونو مالګه مه دوږه وه - دا هلکانه موږ هم تیره کړې ده او دا هرڅه راته معلوم دی ځکه چې داسې ماسره هم شوی دی، اوس هم چې هغه وخت راپاد کړم نو

لنښه لنښه شم او لکه د موسيگار د خپله ځانه اور اخلم (هغه په چغو چغو ژاړي)

گل دين کاکا: - يه هلکه عملی جانہ! تا باندې څه اوشو، زړه کلک کره مړه -

عملی ماما (په سلگو کښی) زړه څنگه کلک کړم صدر صيب، هغه وخت اوس هم ماته ياديری . . زۀ ولاړ ووم او زما په مخکښی زما د ارمانونو جهان تاله واله شو، (ژاړی او چغی وهی)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆

اووم باب

سحر چې عدنان ناشته اوکړه نو د خورجی کمری ته ورغی. او هغی ته یې اووئیل ”بی بی جی! اوس دے طبیعت څنگه دے؟ خورجی (مسکی شی) د مخکښی نه لږ ښۀ دے -

عدنان: - بی بی جی! داسے معلومیري چی د هوټل دے خوراکه کښی څۀ چل وو -

خورجی: - نه، نه، داسے ما باندی کله کله کیږی، خوراکه ټیک ټاک وه -
عدنان: - بی بی جی! ناشته تیاره ده او ستاسو انتظار دے - تاسو هلته تلۀ غواړی، او که ناشته دلته راوړم؟

خورجی: - ستا څنگه خوبښخه ده - ناشته هلته اوکړو که دلته؟
عدنان: - بی بی جی که تاسو ته تلو کښی تکلیف نه وی نو هلته هرڅۀ گرم او تازه پراتۀ دی -

خورجی: - ښه ما پاڅوه ”عدنان په یو لاس د هغی سراوچتوی او په بل لاس د هغی لاس نیسی او پاڅوی یې - خورجی د هغه په اوږه لاس کیږدی او هغه سره روړوړ وانیږی - چې د کمری نه بهر اوځی نو د هغی خپي کږی وږی شی او غورځیږی خو عدنان د هغی د ملا نه لاس چاپیره کړی او رو، رویې ځان سره روانه کړی - په لاره کښی چی کله هغه کږه وږه شی نو عدنان هغه د غورځیدو نه د بچ کولو د پاره په خپل لاس ځان ته راکاږی - د هغه په لاس کښی دومره حرارت او توانائی وی چی د هغی یخه وینه په غورځنگ شی او د هغی خپو او

لاسو نو ڪڻي نوي طاقت راشي - هغه هم خپل لاس له زور ورکوي او
 د هغه اوڌو جذبات د ويښولو ڪوشش کوي - د جذباتو په دغه پټ
 پٽانې ڪښې هغوي باور چي خانو ته اور سيدل - عدنان هغه نغري سره
 جخته ڪينوله او ناشته يې ورته مخکښي ڪيښوده - هغوي ناشته هم
 کوله او خپلو ڪښې يې خبري هم کوله - په خبرو خبرو ڪښې عدنان
 اووي ”بي بي جي! تاسو چرته پوه ډاکټر ته ځان اوبښايي چي
 ستاسو پورا چيک اپ اوکړي او ستاسو د بيماري تشخيص اوکړي -
 خورجي: - لکه څنگه چي ما مخکښي اووي، داسي ماسره کله کله
 کيږي او کله کله څه چي اوس خو اکثر کيږي - کله م په زړه بوجهه
 راشي او کله په سر ... اوه مائي گاډ -

(هغه خپل سر په دواړه لاسه نيسي)

عدنان (په يره) څه اوشو بي بي جي!

خورجي: - سرم مات شو عدنانه - ماخپل بيد ته اورسوه -

عدنان هغه په دواړه لاسه نيسي او پاڅوي يې، په مزه مزه يې خپل
 بيد له راوړي - چي هغه په بيد سملوي نو هغه ورته خفه اودريږي او
 وائي ”بي بي جي! که تکليف زيات وي چي گاډي را اوباسم او ډاکټر
 له دې اورسوم“ -

خورجي: - تانه بل بڼه ډاکټر څوک دے؟

عدنان (په حيرانتيا) - جي؟

خورجي: - عدنانه! سرم مات شو - په سر راله زور اوکړه -

عدنان په دواړه لاسه د هغه په سر زور کوي - لږه شيبه پس هغه يوه
 لويه ساه واخلي او هغه ته په مسکا اوگوري او وائي ”بس عدنانه
 بس - راځه ماسره کينه سترپي شوي -

عدنان: - نه بي بي جي، سترپي نه يم، زما فکر مه کوي، ستاسو
 طبيعت اوس څنگه دے -

خورجي: - اوس بالکل بڼه يم - داسي معلومپړي چي زه هډو بيماره
 نه يم - راځه ماسره کينه -

عدنان: - ”ډير شکر دے بي بي جي چي ته خداي بڼه کړي“ (عدنان
 هغه ته مخامخ په صوفه ڪښي کيني) -

خورجي: - راپاسه عدنانه ماسره په بيد ڪښي کينه -

عدنان: - بي بي جي زه -

خورجي: - (مسکي شي) هاڻ ته، دلته بل عدنان خو نشته کنه -

عدنان پاڅي او په يره يره هغه سره کيني - خورجي يوه خپه اوچته
 کړي د هغه په غيږ ڪښي کيږدي او بله د هغه ملا ته اړمه کړي -

عدنان پوه شو چي قيصه خرابه شوه - خورجي بيا د ملا خپه
 اوغزوي او د دواړو خپو پنجه يوځاي کړي او روروزور ورکوي - عدنان

د هغه د خپو په قينچي ڪښي گير شوي وو هغه که د وتو ڪوشش
 کوونو وتي نشو - هغه په مختلفو حرکتونو هغه ڪښي د اشتغال پيدا

کولو ڪوشش کوو - خو هغه د جذبات نه عاري، بے حسه، بے حرکت
 د هغه په غيږ ڪښي پروت وو - چي د هغه د جذباتو سلسله اوږده شوه

اوډ جنون حد ته اورسیده نو هغه ورته غلے غوندے اوکتل اووے
وئیل ”بی بی جی“ ته اوس ښه شوے یې، که اجازت وی نو زه به
درنه لارم“ (هغه د پاخیدو کوشش کوی)

خورجی :- د تلو کوشش مه کوه عدنانه، ته تله نشی -

عدنان :- بی بی جی ؟... زه ستا په اراده پوه شوم خو ته چی خه
غواړه زه هغه ته تیار نه یم - ماتاته تل د مشرے بی بی په نظر کتلی
دی - زه ستا د عزت تحفظ کولے شم خو ستا عزت اخستے نشم - زه
نمک حلال یم، نمک حرام نه یم -

خورجی :- نمک حلال به هله یې چې زه خه غواړم هغه اوکړه -

عدنان :- ته خه غواړه، ماته صفا صفا اووایه -

خورجی :- زه تاسره واده کول غواړم -

عدنان :- زه افسوس کوم چی زه ستا دا خواهش نشم پوره کولے ځکه
چی دا وعده مابل چاسره کړه ده -

خورجی :- عدنانه تا چې چاسره د واده وعده کړه ده هغه تاسره به
وفائی اوکړه - د اتوار په ورځ د هغه واده دے او بیگاله د هغه د واده
نکریز دے او بله ورځ به د هغه ډولی ځی -

عدنان :- داسه چرے هم نشی کیدے، هغه ماسره وعده کړه ده -

خورجی :- که بل څوک وی خو هغه بیله خبره ده او که ستا په ذهن
کښې عنبرین وی نو د هغه واده دے او هغه واده د پاره تله ده - د هغه نه
زه صبر کړه -

عدنان :- ته رشتیا وائی بی بی جی ؟

خورجی :- که زما په خوله یقین نه کوې نو اوس به ورته رنگ اوکړم
او ته به ورسره په خپله خبره اوکړه -

عدنان :- اوه مائی گاډ! چا د پاره چې ما خپل مستقبل خاؤرے، ایرے
کړو هغه خوزما ژوند تباہ وبرباد کړو - هغه په ډکو سترگو خورجی ته
گوری، په شا لار شی او یخ پخ د هغه په غیږ کښې پریو ځی - خورجی
په خپله غیږ کښې د هغه د گرمولو کوشش کوی خو هغه پتی
سترگے پروت وی - خورجی هغه د خپو د قینچې نه ازاد کړی او په
خپل بیل کښې یې سملوی - هغه د هغه په زړه او سر لاس وهی خو
هغه به حسه، به حرکت، دانه وانه پروت وی، یوه شیبه پس چی هغه
په هوش کښې راشی او سترگے او غړی نو خورجی ورته په مسکا
اوگوری او وائی ”شکر دے چې ته په هوش کښې راغلې - هن دا اوبه
اوځکه چې طبیعت دے ښه شی (هغه ورته د اوبو گلاس نیسی)
عدنان :- نه بی بی جی زه ښه یم، شکریه -

خورجی :- عدنانه، ته خفه کیږه مه، دا توله د قسمت لوبے دی، چا
باندي قسمت لوبے کوی او څوک قسمت سره لوبے کوی - تا د خپل
مستقبل خبره کړه وه نو ستا د مستقبل ذمه زما شوه - د شهباز خان
په زمکه کښې سل جریبه زمکه ماپسی انتقال ده او د هغه حاصلات
ماته ملاوېږی - دا توله زمکه ستا شوه - زه به یې تاپسی انتقال کړم،
سل توله د سرو کالی ماسره دے دا ستا - (هغه یو سوت کیس لرے

کوی اوڌ هغه ڏريو بنديلے را اوباسی او په قالین يې غورځوی (دا تولے روپی ستا۔ مستقبل به پیسه جوړیږي دا واخله ستا شوی خو بس یو ځل راته ”هان“ اوکړه۔

عدنان:- بی بی جی پلیز، دا خبره پریږده۔ ډنوم بنځے نه م زړه تور دے۔

خورجی:- زمانه هم؟ که عنبرین ے وفاشوه نو زه خو ے وفانه یم۔ هسه خپله ځوانی مه خاورے کوه۔ خپل مستقبل او ژوند جوړ کړه۔ ته ماته اوگوره مالس کاله نواز خان پسی ژړا اوکړه۔ لس کاله راسے ډ هغه په پت کښی ناسته یم، خو چی مجبوره شوم او ژوند م تباه کیدو نو اخر م واده ته غاړه کیښوده او ته پومبی سرے یې چې تاله م ډ مینه لاس درکړو۔ عدنانه راخته چی خپل کور جوړ کړو پلیز او دواړه په مینه محبت او په خدا خوشحالی ډ سکون ژوند تیره وو۔

عدنان:- نه بی بی جی نه، زما مینه عنبرین وه چی هغه لاره نو ډ ژوند مزه ختمه شوه۔ مینه جنسی سودا بازی او نفسانی تسکین نه دے، دا یوه لافانی او ابدی عطیه ده چې، نه زړیږي، نه ختمیږي او نه روکیږي۔ دا ډ روح، روح سره تړون دے۔ دا ډ روحا انضمام دے۔ بدن خاورے شی، ایرے شی فنا شی خو مینه نه ختمیږي او نه فنا کیږي۔ مینه جائیداد، دولت او بنگله نه غواړي، مینه، مینه غواړي، بی بی جی، زه افسوس کوم چی مونږ دواړه نشو چلیدے۔ سوری بی بی جی۔

خورجی:- که ته داسے نه منے نو ماله بل چل هم راځی، خو ښه به دا وی چی ته په خپله غاړه کیږدے۔

عدنان:- بل څه چل؟

خورجی:- زه په تا ډ زیاتی او ډ هتک عزت دعوی هم کولے شم او دے جرم نه خبریږي؟ په جیل کښی به روست شي خو ډ بهر هوا به دریاندے اونه لگی۔

عدنان:- بی بی جی، تاله خدای حسن درکړے دے، مال و دولت او ښکلے بنگله او جائیداد درکړے دے، خپل هم څنگ اوگوره او هغه سره ډ مینه کور جوړ کړه۔ زه یو ے حیثیت، غریب سرے یم، زمانه څه غواړے؟

خورجی:- په ما کښی څه کمے دے؟ زه ډ عنبرین نه په څه کمه یم؟ په حسن کښی په ځوانی کښی په مال و دولت کښی، په مینه محبت کښی۔ وایه؟

عدنان:- عنبرین یوه معصومه، حسینه او پاکه جینی ده۔

خورجی: اوزه؟

عدنان:- ته هغسے نه یې۔

خورجی:- څه مطلب؟ زه څنگه یم، وایه، وایه؟

عدنان (پاڅی) سوری بی بی جی۔

خورجی:- په سوری نه خلاصیږے، صفا خبره اوکړه۔ وایه۔

عدنان:- که صفا خبره م درته اوکړه نو خفه به شے۔

خورجي :- زما دَ خفگان پروا مه ڪوه - خپله خبره ڪوه -

عدنان :- بي بي جي - ته چي ماسره واده ڪوه نو ديه ماشوم سره به
خه ڪوه ؟

خورجي :- ڪوم ماشوم سره ؟

عدنان :- داستا په خيته ڪنهي چي پروت ديه - دا به زما په اوږو
سوري ڪه دَ تابش ؟ دَ عدنان په خبره هغه دَ اور لښه شي ، دَ هغه نه په
مخ شري اوښاسي او وائي ” حرامي ، په شرمه ، په غيرته ! ته په ما تور
لگوه -

عدنان :- دا تور زه نه لگوم بلڪه دا تور په تالگيدل ديه - ديه نه خان
نشي خلاصوله - ما ستا دَ عزت تحفظ څڪه اونڪه شو چي تا په
خپله دا غوښتل - تا به مونږ پسي ورونه دَ بهر نه بند ڪړل او هغه به
ديه را اوښتو -

خورجي :- بند ڪړه دا بڪواس (دَ هغه نه په بل مخ سپيره اوښاسي
(رزيله ، حرامي ، نمک حرامه ، زما په ٽڪرو لوه شو په او ماته داسه
خبره ڪوه - اوس پوليس راغواڙم او تا پر په جيل ته ليرم) هغه
موبائيل را اوښاسي) -

عدنان :- ته داسه نشي ڪوله او ڪه ديه او ڪړل نو خپل خان سره به په
خپله بد او ڪړه ، په تاباند دَ نواز خان دَ قتل شبه هم ده -

خورجي :- دَ نواز خان دَ قتل ؟

عدنان :- ستا په فرمائش باند ديه هغه تابش قتل ڪړو ... څه ڪنه

پوليس ته اطلاع ور ڪړه ؟

خورجي :- ديه نه معلوم ڪري چي تا زما او دَ تابش ٽوله خبره اوريدل
دي -

عدنان :- ما صرف ستاسو خبره نه ديه اوريدل بلڪه هر خه م ليدلي
هم ديه -

خورجي :- پليز ، پليز ، نورخه مه وايه - چي خه شوي دي هغه شوي
دي نور په خوله لاس ڪيرده - دا ٽوله روبي او چتي ڪړه خو نوره م اونه
شرموه -

عدنان :- بي بي جي ! ماته خان انتهائي شرمند بڻڪاره شو چي ما
ستا دَ عزت تحفظ م اونڪه شو خوافسوس چي ستا په وجه زه
مجبور ووم - پاته شوه پيسه ؟ نو پيسه دَ عدنان مخڪنه هيڻ
حيثيت نه لري - ماته پته ده چي ستا عزت زما عزت ديه نو ستا ديه
عزت ڪولو اورسوا ڪولو ڪوشش به ڇنگه او ڪرم - او ... او ڪه ته
خپل عزت په خپله غواڙم نو يوه مشوره در ڪوم چه دا ناجائز ماشوم
ديه په خه طريقه جائز ڪړه چي اونه شرميري - زه درنه لارم بي بي جي
- خولي ، خڪلي راته اوښه ، سلام عليڪم -

عدنان دَ هغه دَ ڪمره نه اووتو او خپلي ڪمره ته لارو .. خپله غاڙه ،
غوٽه يي راواخته ، دَ خادر په پسڪي يي خپلي اوښڪه اوچي ڪري او
روان شو - خورجي دَ خپلي ڪمره په درشل ولاڙه وه ” چي هغه يي په
تلو ڪنهي اوليدو نو مسڪي شوه او ورته يي اووه ” اوڊيره عدنانه ، دَ

تلو نه مخکښې د خپلې خور په سر لاس کېږده “عدنان هغه له ور روان شی، هغه کمرې ته ننوځی او د بالخت نه طماچه راوباسی - عدنان ډیر په تیزی سره خپله طماچه د هغه په سر اړدی او وائی “راکړه طماچه“

خورجی باندې رچ اولگی او طماچه هغه له ورکوی - عدنان د هغه نه طماچه واخلي او روان شی - چې لږ مخکښې لارې شی نو اوږدېږی، د هغه د طماچې نه کارتوس اوباسی - کارتوس یو خوا او غورځوی او طماچه بل خوا لږه کړی او ډیر په تیزی سره بهر اوځی -

دویم برخه

د عدنان د تلو نه پس خورجی په خپل بید کښې ډبه ډوبه پریوته او د خپل ژوند پرانستې کتاب یې پاڼه په پاڼه لوستلو - د تابش سره د هغه پومبې ملاقات هغه وخت وشو چې کله هغه د کالج سټوډنټه وه - د کالج چټی شوی وه او نورې جینکې په خپلو خپلو گاډو کښې خپلو خپلو کورونو ته لاړلې خو هغه د خپل گاډی په انتظار کښې د سړک په غاړه ولاړه وه - گاډې د څه خرابۍ په وجه ډیر لیت شو - په دیکښې تابش په خپل گاډی کښې د کالج مخه ته تیریدو خو چې هغه یې اولیده نو بریک یې اولگوو، مسکې شو او هغه ته ئې اووے “چرته څې بی بی؟“ هغه په پټ مخ جواب ورکړو “زه میل خیل ته ځم“ تابش یو ځل بیا مسکې شو او وے وئیل “بی بی که بد نه گڼې خو ما سره راوخیږه، زما لار هم ستاسو په کلی ده“ هغه ورته

اووے “نه مهربانی تاسو له ولې تکلیف درکړم، گاډې به راشی“ تابش ورته په التجائی سترگو اووے “دیکښې د تکلیف څه خبره ده بی بی - زما لار هم په هغه طرف ده، راخیږه بی بی“ دے سره هغه ورته د فرنټ سیټ کړکی لړم کړه خو هغه د فرنټ سیټ په ځای روستی سیټ کښې کیناسته -

گاډې روان وو خو هغوی دواړه خاموشه وو - د خاموشۍ ختمولو د پاره تابش هغه ته په مسکو سترگو اوکتل او وے وئیل “بی بی که بد نه گڼې نو دا تیپ ریکارډر به آن کړم، هغه په لا پروائی جواب ورکړو، زما پرې اعتراض نشته“ دے سره هغه تیپ ریکارډر آن کړو - پومبې گانا پکښې د حدیقه کیانی په اواز راغله “تم لے توایاگا، جیسے برسوں کی پہچان ہے“ - دا گانا دومره برمحل وه چې هغه ته هم محسوسه شوه چې تابش سره د هغه پیژندگلو د کالو راسے ده - چې دا ختمه شوه نو بیا پرې بله راغله - “کبھی کبھی میرے دل میں خیال آتا ہے، کہ جیسے تجھ کو بنایا گیا ہے میرے لئے“ - دے گانے سره په هغه وجدانی کیفیت راغی - د هغه رنگ متغیر شو او د خیالو په سمندر کښې پریوته - تابش په شیشه کښې د هغه هیجانی کیفیات کتل او غلے غلے مسکې مسکې کیدو - چې دا گانا ختمیده نو تابش گاډې د لارے یو رستوران ته ستون کړو - تیپ ریکارډر یې بند کړو او هغه ته ئې اووئیل “راځه بی بی جی چې ډوډی او خورو“ هغه د نفی په انداز کښې جواب ورکړو “نه، نه، ضرورت نشته - زه نه خورم - تابش هغه ته کړکی لړم کړه او په

نرمہ لہجہ یی ورتہ اووے ”بی بی پلینز انکار مہ کوہ ، زہ ہم اوپے یم
 او تہ ہم اوپے یی - راخہ بی بی راخہ پلینز“ - دے سرہ ہغہ دگاہی نہ
 کوزہ شوہ او ہغہ سرہ ہو تہل تہ روانہ شوہ - دواپہ د پڑدے شاتہ
 کیناستل او د پڑدے آرڈر ورکریے شو“ د پڑدے نہ مخکبنے ترینہ
 تابش تپوس اوکرو ”بی بی ستا نوم خہ دے“ ہغے پہ یرہ یرہ جواب
 ورکرو ”زما نوم زیب النساء دے“

تابش :- ڊيرنبه ، ڊيراعلي ، ته واقعي چي اسم باسمي يي -

زیب النساء: هغه څنگه؟ تابش مسکې شو او وی وئیل ”دَ زیب
النساء مطلب دے، دَ بنځو بنائست، ته واقعی چې دَ ټولو بنځو دَ پاره
دَ بنائست یو مثال یې“ دے سره هغه مسکې شوه او تابش په خدا
شو - چې ډوډی او خورپے شوه نو هغوی دواړو یو بل له پتې او دَ
موبائیل نمبرے ورکړے - په دغه پومبی ملاقات کښی هغوی یو بل
ته دومره نزدے شو چې لکه دَ هغوی پیژندگلو دَ کالو راسے وی - دے
نه پس دَ ملاقاتو سلسله شروع شوه -

تابش اوزيب النساء په يو بل ورک ليونی وو دواړو دا غوښتل چې هغوی په رسته ازدواج کښې او ترلې شي خو د هغوی په لاره کښې لوء خندا شاه حسين وو - شاه حسين د هغه د ترور زوې او د بچين چنغول وو - يو ځل شاه حسين هغه تابش سره په يو هوټل کښې اوليده - چې هغوی دواړه پرې د تې ورغلل نو هغه غلې غونډې د هوټل نه اووتو - شاه حسين يو ښه تعليم يافته او شريف هلک وو -

هغه وخت هغه په خوله خټه اونه وې خو د هغه نه يې زړه تور شو او مياشت کښې دننه دننه انگلينډ ته لاړو۔ د هغه د تلو نه پس د هغوی د ملاقاتونو سلسله اوږده شوه ، کله به په پکنک وتل او کله په تور (Tour) د هغوی دا سرگرمۍ لا شروع وې چې تابش اچانک غيب شو ۔ هغه د موبائيل په ذريعه هغه سره د رابطې کولو ډير کوشش اوکړو خو د هغه هيڅ پته اونه لگيده ۔ خټه موده پس د هغه ملاقات په يو فنکشن کښې نواز خان سره اوشو ۔ نواز خان د شهباز خان مشر ورور وو۔ د ښکلي ځوانۍ او د ښائسته خوييو مالک وو۔ د هغه کشر ورور شهباز خان واده کړې وو او د بال بچ پلار وو خو د هغه چوائس لانه وو پيدا شوه ۔ د زيب النساء ملاقات د هغه ټول انتخاب شاته کړل او په هغه يې زړه داسه ورغۍ چې په هر قيمت يې هغه حاصلول غوښتل خو هغه ته هم دغه شاه حسين مسله پيښه شوه ۔ د زيب النساء او د شاه حسين مور پلار نه غوښتل چې هغه د بل چا کور ته لاړه شي ۔ د نواز خان مور څو څو ځله د هغه رسته غوښتوله لاړه خو هر ځل به د زيب النساء د مور دا خبره وه چې ”دا هغه خپل خور يې ته ويله ده“ د تلو په لسم کال د شاه حسين له خوا خپل مور ، پلار او خپلې ترور له يو يو خطر را اوليرېد او يو يو گروپ فوتو ، په خط کښې صرف د خيريت او دعا سلام ذکر وو او گروپ فوتو کښې د هغه د هغه د ښځې او د دوو بال بچ فوتوان وو۔ دې نه پس چې د نواز خان مور بيا ورغله نو د زيب النساء مور ورته غاړه کيښوده او په مهر کښې يې ترينه د

سل جریبه زمکے انتقال ، سل تولے د سرو کالے او په حیات آباد کښې د یوے بنگلے مطالبه اوکړه - نواز خان په هر قیمت هغه د ژوند ملگرې جوړول غوښتل او د هغوی دا ټولے مطالبے یې پوره کړے - ښه په ډنگه ډونکه یې واده اوکړو - د زیب النساء د واده نه یوه میاشت پس تابش هم پیدا شو -

چی کله تابش زیب النساء سره په موبائیل رابطہ اوکړه او هغه سره یې خبرے کولے نو د دواړو خبرے او د هغوی خنداگانے نواز خان ووریدے - زیب النساء هم پوه شوه چې د تابش خبرے نواز خان اوریدلے دی خو دواړو دا خبره د یو بل نه پته ساتلے وه او یو بل له به یې دا احساس ورکړو چې هغوی په یو بل هډو پوه نه دی - نواز خان لا د هغه د مرگ بناء ترله چې هغه پرے مخکښے شو او سره د گاهدی یې سورے سورے کړو - پولیس د هغه مرگ د جائیداد تنازعہ اوگرځوله او شهباز خان پکښې اونیولے شو - هغه خه موده جیل اوخوړو خو اخر بری شو - د نواز خان د مرگ نه پس هغه د هغه خلویښتۍ پورے د خلی کمرے نه راوته - د ماتم په تورو جامو کښې به یې شپه ورځ هغه پسې ژړا کوله - د هغه د خلویښتۍ نه پس چی کله هغه د خپلې کمرے نه اووته نو په خپل کور کښې به پت مخ گرځیده - خه موده پس د حیات آباد بنگلے ته لاړه او د یوے خدمتگارے نجمے نه علاوه په کور کښې یواځے اوسیده - تابش یو بین الاقوامی سمگلروو - هغه سره د دولت خه کمے نه وو - چی کله هغه ته معلومه شوه چې زیب النساء

المعروف به خورجی د حیات آباد بنگلے ته تلے ده نو د هغه بنگلے سره یې جخته یوه بنگله په بیعه واخسته او دواړه گواندیان شو - د تابش تعلقات ډیر وسیع وو او دے تعلقاتو کښې گڼ تعداد د صنف نازک وو - د نورو نه علاوه هغه یوه شپه یعنی د اتوار شپه خورجی له ورکړے وه او خورجی ته به د هر اتوار په شپه د هغه د راتلو یقین وو - په دے دوران کښې ډیر نونها لان د سترگو غړولو نه مخکښے د دے دنیا نه پتی سترگے لارل - دا اخری ماشوم معلومه نه ده چې په خه وجه پاتے شو او لاپاتے دے چې د هغه په ژوند کښې یې د مایوسی تیرے خورے کړے دی - یو ځل دوه د هغه په زړه کښې راغله چې چاره راواخلي په خپله خپته کښې دننه ټکړے ټکړے کړی او په دست بین کښې یې اوغورځوی خو چې په لاس کښې به یې چاره اونیوه نو په زړه کښې به یې راغله چې آیا هغه به داسے اوکړے شی ؟ هغه به دا ډډونه برداشت کړې شی ؟ هغه به ژوندی پاتې شی ؟ دے سره به د هغه زړه یوه ډبی اووهله او د سترگو نه به یې غټې غټې اوبښکے روانے شومے - هغه په مختلفو طریقو سوچ کوو خو اخر به دے له راغله چې د دے مسلے واحد حل دا دے چې په خه طریقه دا ناجائز ماشوم جائز کړی - دے د پاره هغه هرے قربانی ته تیاره وه - هغه لا په دغه سوچونو کښې ډوبه وه چې د تابش رنگ راغی - چې د هغه سره یې یو څو خبرے اوشومے نو حوصله یې اوموندله او پاڅیده - هغه لا د کمرے نه وه اوتے چې د عنبرین رنگ راغی - هغه بیا موبائیل اوچت کړو او

هغه ته يې اووې زۀ درغلم، دے سره هغه ټولے کمرے لاک کرے، اعلیٰ ترین او دلکش سوټ يې واچوو، په گاډی کښی کیناسته او د کور نه بهر شوه۔

دریچہ برخه

عدنان چې د جامو غوټه په لاس د خورجی د کوره اووتو نو په درنو خپو او دروند وجود د کلی د اډے په طرف روان شو۔ چې د کلی بس کښی کیناستو نو اکثر کسان پکښی د هغه پیژندگلو وو۔ د علیک سلیک او روغ جوړ نه پس هغوی سره په بس کښی کیناستو۔ چې بس روان شو نو د یو سیټ نه نور رحیم اواز اوکړو ”عدنانه ته جوړ واده له روان يې؟“ عدنان حیران وو چې هغه له خۀ جواب ورکړی چې د بل سیټ نه سید عالم اواز اوکړو۔ ”چې دے نه ځی نو څوک به ځی، د نیکے يې واده دے“ د بل سیټ نه غفوری اواز اوکړو ”اوریدلے م دی چی بیگناه له پکښی د ډمو پروگرام دے“۔ نور رحیم ورپسی زیاته کړه، ”ما خو دا اوریدلے دی چی د نکریزو په شپه ډمے به په گډا گډا د کاکي خیل نه طوطی خیل ته راځی۔ هلته به میدان هم گرموی او جینی له به نکریزے هم لگوی۔ د طوطی خیل نه به بیا په گډا گډا کاکي خیل ته ځی“ عدنان به د هریو خبرے اوریدے او د هغه په جواب کښی به مسکې کیدو۔

سید عالم:- دا ډمے خو د پرون نه شروع دی۔ گډیږی په کاکي خیل کښی او د گونگرو گانو او د وکړو اواز يې طوطی خیل ته راځی۔

غفورے:- نه سید عالمه! دا هغه پرونی۔ جوړه نه ده۔ دا د لاهور نه د گوهر کاکي یو خاص دوست راوسته ده۔ هغه په خپله هم فلمی ایکټر دے او دا ډمے هم فلمی ایکټرانے دی۔

نور رحیم:- عدنانه بیگناه له ځان تیار کړه، دے له به کاکي خیل ته ځو او هغوی سره به په نکریزو راځو۔

عدنان:- زۀ به درسره څنگه لاړ شم؟

سید عالم:- دے نشی تلے نور رحیمه۔ د دۀ په سر ډیر کار دے۔ دے مۀ مجبوره وه۔

عدنان:- که دے وائی نو لاړ به شم ورسره، زۀ خو تابعداریم۔

سید عالم:- نه، نه، ته نشی تلے، تۀ د ځانانو د کاره هم نشی اوزگاریدے۔ پلار غریب دے کله یو خوا منډے وهی کله بل خوا۔ شهباز خان خوترینه ځان خلاص کړے دے۔ هر څۀ يې هغه ته سپارلی دی۔ تۀ هغه سره لاس اوکړه دا ډیره ده“۔

په دغه خبرواترو کښی هغه کلی او کور ته اورسی۔ چې کور ته اورسی نو غوټه کټ ته اولی او مور له اواز ورکړے ”مورے چرته يې“ د هغه مور گل خوبان د ماستو چاټی۔ شاربیله چې هغه يې اولیدو نو د کوټے نه بهر شوه او وے وئیل ”وې دا خوم د خیره عدنان بچے راغله دے“ هغه عدنان په دواړه مخه بنکلوی او وائی ”زار شم، قربان شم درنه، دا ولې ځویه دومره مانده شوے يې۔ دوه گوټے مخ دے را اووتو، دا ولې“؟

عدنان (خاندی) زۀ ټیګ ټاک یم مورے - تاته هسے کمزورے ښکارم -
گل خوبان :- ته کینه بچے زۀ تاله شاربیلے ماسته راوړم -

عدنان :- چې ماسته راوړم نو یوه د جوارو ډوډی هم ورسره راوړه
مورے ، چې ماته کړم پکښی ، مور هغه له د ماستو کتورے او د
جوارو ډوډی ورکوی - عدنان په ماستو کښې د جوارو ډوډی ماته
کړی او پومبې نورې سره وائی ، ”مورے بخت بی بی خۀ شوه“ -

گل خوبان :- هغه او پلار دے دواړه ناقلاره دی - د پلار خو دے پوره
یوه میاشت اوشوه چې د خانانو حجره یې نیولے ده او د بخت بی بی
نن دریمه ورځ ده چی تلے ده -

عدنان :- هغه ولے تله ، نه به دے پرېښوه -

گل خوبان :- داسے راته ، ناصر خان اوسجاد خان هم ویلے خو خۀ م کړے
وے ځویه مشرے بی بی ورپسی څو څو ځله خدمتگارہ را اولیرله -
ما هم په زړه کښی وے چې لارہ دے شی - د هغے هم دغه لږے ورځے
دی چی جینکو سره خندا خوشحالی اوکړی ، چی د بل د کوره شی
نو بیا خو پکښې د خپل مور ، پلار واک پاتے نشی -

عدنان :- د بل د کوره ؟ څه مطلب ؟

گل خوبان : هاؤ کنه ځویه ، شپې میاشتے پس به داؤد خان د خیره د
سعودی نه راځی - د هغه مور راته وې چې هغه راشی نو د واده به
لنډه شان نیته کیږدو - هغوی هرڅۀ تیار کړی دی ، جوړے ، جامے او
کالی هرڅۀ شوی دی ، خو بس د هغه راتلو ته خبره بنده ده -

عدنان :- تاسو خۀ تیارے کړے دے ؟

گل خوبان :- یه ځوايه زمونږ به خۀ تیارے وی ، دغه جوړے جامے او
نرے سامان مو کړے دے او دغه پالنګ به دے پلار راوړی ... تۀ ځویه د
کشرے بی بی واده له راغله ؟

عدنان :- هاؤ مورے زۀ د هغے واده له راغلم -

گل خوبان :- ډیر دے ښه اوکړل ځویه - ډیره موده دے ورسره تیره کړه ،
په تایې د دے اخري خدمت حق جوړیږی اورشتیا تا پسی خو د هلك
له خوا هم د واده کار د راغله دے (هغه د واده کار د واخلي او هغه له یې
ورکوی - عدنان چی کار د اوگوری نویو خوا ته یې کیږدی او وائی
”مورے زه سترے یم که ستا خوبښخه وی نو لپارام به اوکړم“ -

گل خوبان :- ورشه ځویه ، ځان ته کوټه کښی کټ سم کړه او بے غمه
سروغور شه - عدنان هم داسے اوکړل ، کټ یې ځان ته سم کړو او
پکښې سملاستو - هغه د مایوسی دومره دغرو و هله وو چی لږه
شبهه پس په دروند خوب اوډه شو او هله وینښ شو چې د خپلې کوڅے
مخے ته یې د دوکړو او باجووازونو ، د گونگروگانو شپنګار او د توپکو
ترقرار ووریدو - هغه تر هغے په کټ کښې پروت وو چې تر څو دغه
اوزونه تیر شوی نه وو - چې دغه آوازونه د شهباز خان حجرے ته
اورسیدل او لږه قلاری شوه نو هغه پاڅیدو - د شپے تورے زلفې په
زمکه خورے شوے وې - ناصر خان او سجاد خان د پټی نه راغلی وو -
ډوډی یې خوړلے وه او د شهباز خان حجرے ته د خدمت د پارہ رسیدلی

وو۔ عدنان خادر ڏٺان نه ٿا ڪرو او غلے غوندمے ڏڪور نه بهر اووتو۔
 هغه باندمے ڏڪنبرين په نڪريزو راغلي ڏڪرود اواز ڏير بد لگيدو۔
 هغه مخڪنبي روان وو خو ڏڪرود اوازونه هغه سره په جلب ڪنبي روان
 وو۔ هغه ڏڪلي ڏڪرودونه بهر اووتو او ڏير لرمے لاڙو خو ڏڪرود
 اوازونو ڏڪرود ملڪرتيا پرمے نڀوده۔ هغه تر هغه روان وو چي تر خو
 دغه اوازونه راتلل او چي ڪله ڪلاره ڪلاري شوه نو هلته ڏڪرود خپي
 اودريدے او هغه يوه لويه ساه واخسته۔ هغه چي اخوا ديخوا اوڪتل
 او ڏماحول جائزه يي واخسته نو هغه ڏڪرود اواز ڏنگرو په ڏير
 ڪنبي ولاڙ وو، ڏا ڏير چي په اصل ڪنبي جنگي وه ڏگهو اونو بوتو
 يو تور څنگل ٻنڪاريدو۔ هغه يوه اونه سره اودريدو، سترگے يي پتي
 ڪرمے او يوه شيبه پس يي بيا اوڳرولے۔ هغه ته په دغه تياره ڪنبي يو
 څناور ٻنڪاره شو او چي هغه ورته ٻنڀه په غور سره اوڪتل نو هغه په
 اخور تپلے شومے يو خروو، چي ڏڪرود پرمے ڏڪرود پوخ شو نو
 نزدي ورغي، ڏڪرود په نزديڪت سره خر سپيرمے اووهلے او اوپرشيدو
 ۔ هغه چي لڙ مخڪنبي تير شو نو هلته يي يو وڙوڪے ڪٽ اوليدو،
 چي ڪٽ ته ورنزدے شو او وڙوڪے ڪٽل نو په هغه ڪنبي ڇٽ غوته پرتو وه
 ۔ هغه چي ورله په يره يره لاس يورنو نو هغه ته ڏڪرود پوسست خيز
 احساس اوشو۔ دے سره ڏڪرود نه ڇٽ خيز توپ ڪرو، ڏڪرود ڏتوپ
 سره ڏڪرود ڏخولے نه ڏيرمے چغه اووتو، چغه سره هغه خيز منڊه
 ڪرپه او چي هغه ورته خيال اوڪرو نو هغه پيشو وه، عدنان دومره

يريدلے وو چي ڏير شيبه لکه ڏڪرود په غريدلو سترگو په حسه، په
 حرڪته دم ختلې ولاڙ وو۔ په يخه يخني ڪنبي پرمے هغه خوله راغله
 چي جب جوڻ شو۔ هغه ڏير شيبه ولاڙ وو، نه ڏيرمے نه ڪيناستو او
 نه روانيدو شو۔ چي ڪله يي حوصله په ڇٽ شوه نو ڪٽ يي اوڇندو
 او په هغه ڪنبي ڪيناستو۔ يو ساعت ناست وو خو اخري ڏڪرود
 واچوله او سملاستو۔ ڏڪرود ڏڪرود اسمان لکه ڏڪرود ڏڪرود اسمان په
 ميدان بے ترتيبه ڏڪرود ڏڪرود ڏڪرود اسمان لکه ڏڪرود ڏڪرود اسمان په
 واده په نڪريزو راغلي خلقو ته يي ڪتل۔ عدنان ڏڪرود اسمان په لمنو
 ڪنبي دغه خورو وڙو ڏڪرود ته ڪتل او ڏڪرود خيال به ورته مخڪنبي
 مخڪنبي ڪيدو۔ ڏڪرود تصوير ڏڪرود هغه په زڙ ڪنبي داسے نقش شومے
 وو چي ڏڪرود نفرت باوجود هم ڪلڪے خپي او ڪلڪے سترگے ولاڙ وو۔
 دے تصوير سره ڏڪرود زڙ خبرمے ڪولے۔ ڏا خبرمے ڏڪرود مانے وے، ڏڪرود
 طنز وے او ڪله ڪله به ڏيرمے ترخے وې خو ڏڪرود هغه تصوير چرمے هم ڏڪرود
 هغه په سپورو، ستغو بد نه گنل بلڪه په مسڪا مسڪا به يي ڏڪرود
 خبرمے اوريدے۔ چي ڏڪرود زڙ خبرمے ختمے شومے نو هغه اوومے،
 عدنانه چي ڇٽ دے خوڻي وي نو ماته وايه، زڙ ستا مجرمه يم خو زڙ
 بے وفانه يم۔ زما ڏولي۔ به لاڙه شي خو زما وفا به لاڙه نشي۔ زما وفا
 به تل تاته سترگے په لاڙ ولاڙه وي۔ زڙ به هميشه ستا په زڙ ڪنبي
 موجود يم۔ ددے په جواب ڪنبي هغه غلے غوندمے اوومے ”چي زما په
 زڙ ڪنبي موجودي نو ڏا خو زما وفا شوه، ستا وفا ڇه شوه۔ ستا په

زڙه ڪنهي ڇوڪر دي؟ وفا خوبه هله وه چي زما تصوير ستا په زڙه ڪنهي موجود وي. دے سره هغه په خدا شوه، ڪڙه، وڊه شوه اوبيا نيغه شوه او وي وئيل ”ڊير سادھ يي عدنانه، ستا تصوير خو زما د زڙه د شيش محل رڻا ده. په دے رڻا ڪنهي اووه رنگونه دي او هر رنگ جڏا جڏا خلا کوي. هغه غلے غوندي اووي ”عنبرين ستا نڪاح بل سره ترلے شوي ده. چي ستا د بدن اختيار د بل شي نو دا گيني بي وفائي نه ده او ڪه دا وفا وي نو دے ته به د وفا کوم قسم ويلے شي. په يو زڙه ڪنهي دوه مينے نه ڄاڻي پي يا زما شه يا د گوهر ڪاڪي شه. هغه په راز دارانه انداز اووي ”ته ولے نه پوهي پي. بدن د وينے او غوبنے يو ختميدونڪے خيز دے. اصل خيز روح دے. زما د روح نڪاح ستا روح سره ترلے شوي ده چي هغه نه ختميدونڪے اوبدي خيز دے“ عدنان د عنبرين په فلسفه د ڄاڻ پوهولو ڪوشش ڪوو. په دغه سوچونو او فکرونو ڪنهي د صبا سترگه را اوخته او چاپيره اذانونه شروع شو.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆☆☆

☆

آخيم باب

سحر په څږه چي د عنبرين مور سلمیٰ بيگم د عنبرين ڪمرے ته ورغله نو هغه په خپله ڪمره ڪنهي نه وه. بيا ئي ورپسي غلے غلے نورے ڪمرے اوڪتي، واش رومونه يي هم ورپسي اوڪتل خو هغه يي اونه ليده. د هغه زڙه ٽڪه اوخوره چي څه چل دے. چي اونشو نو بيا د خورجي ڪمرے ته ورغله. هغه ويښه وه او چا سره يي په موبائيل خبرے ڪولے. خورجي چي هغه اوليده نو وي وئيل ”سلام عليکم آيا“ سلمیٰ بيگم :- وعليکم سلام. خورجي عنبرين خود دے نه ده ليده. خورجي :- دلته نه ده راغلي آيا. خپله ڪمره ڪنهي به وي. سلمیٰ بيگم :- هلته نشته. نورو ڪمره ڪنهي هم نشته، ٽول واش رومونه م اوڪتل، هلته هم نشته. خورجي (سينے له لاس راچوي) هله پيره! دا به ڇه ڪيڙي. هم هغه اوشوه ڇه نه چي زه ڀريدم. سلمیٰ بيگم :- بيگاه خوتا سره په ڪمره ڪنهي وه؟

خورجي :- هاڻ، هاڻ، پرون ٽوله ورځ او بيگاه ماسره وه خو چي نڪريزي راغلي، سرودونه او گڊاگانے شروع شوي نو هغه هم نورو جينڪو سره د ڊمو تماشي ته اودريده. هغوي لا تماشي ته ولاپي وي چي زه ترينه خپلي ڪمرے ته راغلم او اوده شومه. بيا ترينه خبر شوي نه يم.

سلمیٰ بيگم :- هغه اوشوه چي ڇه نه زه ڀريدم؟

خورجی :- ته اودرېره زه رنگ ورکوم (هغه ته رنگ کوی) ”موبائیل ئې بند دے“

سلمیٰ بیگم :- هائے خدایه ، زه خو غرقه شوم ، د خلقو د خدا شوم ، دا به خه کیږي - جینی - خو لاره د گوتو نه م اووته -

خورجی :- د هغه سترگے داسے سرے شوے وے چی ماته به یې هم جواب گرځوو - خو هله م پریښوه چی قسمی م کره - اوس نه پوهیږم چی داسے یې ولے اوکړل -

سلمیٰ بیگم :- دے جینی - خو مونږ اوشرمولو - دا به خه کیږي ، نن خو د هغه جنج دے -

خورجی :- مونږ هغه نه یو شرمولے هغه به غیرته عدنان اوشرمولو - سلمیٰ بیگم :- دا کار به گینې هغه کرې وی ؟

خورجی :- واه آپا واه ، بل څوک کیدیشی - زما سل په سل په یقین دے چې هغه بوتلے ده او خه قصور د هغه هم دے ، هغه په زور خو نه ده بوتلے - کیدیشی دا واپس کورته تللی وی -

سلمیٰ بیگم :- اوس به خه اوکړو خورجی -

خورجی :- اوس په دے خبره کانی کیږده او په خوله لاس کیږده - ماته د هغوی ځایونه معلوم دی - زه ورپسی هلته ورځم ، که پیدا شو خو هغه به ترینه گاډی کښې ځان سره راولم -

سلمیٰ بیگم :- ته به مونږ څنگه خبر کرې ؟

خورجی :- زه به لس ، شل منته کښی تاته رنگ اوکړم ، که کار اوشو

او که اونشو -

سلمیٰ بیگم :- ډیره ښه ده -

خورجی :- زه ورپسې دا دے لایم (هغه خپلے کمرے ته جړنده اچوی او بهر اوځی) د هغه د تلو نه پس سلمیٰ بیگم شهباز خان ته رنگ کوی ، هغه کورته او خپلی کمرے ته راغواړی او هغه ته دا ټوله قیصه کوی - شهباز خان چی د هغه د تلو خبره ووری نو سر پرې اوگرځی او د غصے نه پرې رچ راشی او وایی ”دا به خه کیږي ، زه خو به د خلقو د خدا شم“ هغوی لا دا خبرے کولے چی دیکښه د خورجی رنگ راغی - او وے وئیل ”آپا د هغه نه زړه صبر کره - د هغه خبره یقینی ده هغه او هغه به غیرته عدنان علاقه غیرته تللی دی او د هلته نه یې افغانستان ته د تلو اراده ده“ -

سلمیٰ بیگم خپل سر په دواړه لاسونو کښې نیسی او وائی ، ”هائے ربه ! څومره م په مینه ساتلے وه“ -

شهباز خان :- دا ستا د لاسه داسے شوه ، تا وے چې تعلیم پرې اوکړه دا زړه م وائی چی د هغه په ځائے ورته تا ډولی کښې واچوم -

سلمیٰ بیگم :- شهباز خانه ! که بد نه گنی نو زه خو ویم دواړه به عالمی کره ورشو او د دے واقعے نه به یې خبر کړو -

شهباز خان :- نو هغه به خه اوکړی - هغه غریب ته خو ما دومره کار حواله کرې دے چې د سرگرونو موقعه ورته هم نه ملاویږي -

سلمیٰ بیگم :- ته گوره که خه حل یې را اوځی -

شهباز خان :- هاڻ ، دا هم ڪيديشي ، خداي دے اوکري ۔
 هغوي دواڀه عالمي کره ورڻي ۔ عالمي چي هغه اوويني نو د چاي نه
 پاسي او سره د ڄامنو د هغوي مخي له ورڻي ۔ د عليک سليک نه پس
 عالمي ورته وائي ۔

راڻي خان جي ، راڻي بي بي دے ڪٽ ته ڪيني ۔
 شهباز خان :- ناستي له نه یم راڻي عالميه خويو تپوس له راڻي یم ۔
 عالمي :- خان جي حکم کوي ۔

شهباز خان :- عالميه ! ماخو ته خپل رور او ستا اولاد خپل بال بچ
 گڻلو خو ڪيديشي زما د لاسه تاسره ڇه بدشومي وي ۔ دا راته اووايه
 چي ما تاسره ڇه بد کري دي چي په شرمونو دے او شرمولم ۔
 د عالمي رنگ زيڙشي هغه ته په ځير ځير گوري او وائي ” وے خان
 جي ، ڇه چل شومي دے ، زه پوه نشوم ۔

شهباز خان :- بيگاه ستاڻوي عدنان زما لور مٽيزه بوتلے ده ۔
 عالمي :- اوه خدايه ۔ دا ڇه اوشو ۔ د هغه دا مجال ۔ زه خو خپل نائيڪ
 ته ڏير کوز سترگے شوم ۔

شهباز خان :- کوز سترگے ته نه زه شوم چي لورم مٽيزه لاپه ۔ تا
 پوري خلق نه خاندی عالميه ما پوري به خلق خاندی ۔ زه به خپلو
 تربورانو سره څنگه سترگے لگوم ۔ زه به د کاکی خپلو جنجيانو ته ڇه
 ویم (هغه ڙاري او سلگي وهی) ، د هغه سره سلمیٰ بيگم هم ڙاري ،
 عالمي ، د هغه ڄامن او گل خوبان هم ڙاري ۔

عالمي :- خان جي ! زما ڻوي تاسره بد نه دي ڪري بلڪه ماسره يي
 ڪري دي ۔ هغه زما دشمن دے ڪه د هغه غوڻي م په گولو ڪڻي وانه
 لوزولے نو زما نوم به عالمي نه وي ۔ ناصر خانه ته اوسجاده خان دواڀه
 ورپسي اوڻي چي هر ڄاي مو اوليدو نو ما پوري يي لڙاولي چي دا
 زڙه پري يخ ڪرم (هغوي توپڪي اخلي اوروانيڙي)

شهباز خان :- اودريڙي هلڪو ! زما د هغه په ويشتو ڪڻي غرض
 نشته ۔ زه ویم چي دا خبره پٽ په پٽه پاتے شي ۔ زما عرض په خپله
 لور ڪڻي دے چي ڏولي ڪڻي يي ورته واچوم او اوڙي يي ۔

عالمي :- خان جي ! مونڙ خو د کور او صحرا خلق يو ۔ د هغوي
 ڄايونو مونڙ ته ڇه معلوم دي چي ورپسي ورشو او هغه ترينه راولو
 البته د دے خبري يو حل شته

شهباز خان :- د دے ڇه حل دے ۔
 عالمي :- خان جي ڪه بد نه گڻي او وي چي دا خبره دے پٽ په پٽه پاتے
 شي او جنجيانو ته کوز سترگے نشو ۔ نو د دے حل شته او هغه دا دے
 چي (د هغه په سترگو غٽي غٽي اوڻيڪي اوڙي راڙي) ... چي زه به
 تاله د لور په بدل ڪڻي لور درڪرم ۔ جنجيانو ته زما ... زما ... لو ... ر ۔
 ڏولي ڪڻي واچوه ، تاته اجازت دے ۔ ” عالمي شهباز خان او د هغه
 ڀڄي ته گوري او شهباز خان او د هغه ڀڄي په حيرانتيا يو بل ته
 گوري ۔

گل خوبان :- د ناصر خان پلاره ! دا ته ڇه واي ، هغه خو مونڙ ورکري

ده ڏبل په نامه ناسته ده او ڏبل ڏواڪه ده۔

عالمي:۔ هغه ته ڄاڻي ڏي، ورڪري ڄاڻي نه ده۔ ورڪري به ڄاڻي هله وه چي
نڪاح يي ورسره شوي وي او ڏهه ڪور ته تلي وي۔ بله خبره دا ده چي
داسي ڏيري لونه به زه ڏ خان جي ابي بي عزت نه لوگي ڪرم۔ خان
جي داسي ڏي خوبخه ده۔

شهباز خان:۔ عالميه! ڪه داسي اوشي نوز به ستا ڏ خپو خاوري
بنيڪل ڪرم۔

عالمي: ناصر خان! تاته زما فيصله منظوره ده۔

ناصر خان:۔ بابا ڏي بل حل نشته۔ مونڇي خپل او ڏ خان جي عزت
په ڏي طريقه بچ کولي شو، ڏي نه علاوه بله لار نشته۔

عالمي: سجاد خانه بچي ته خه وائي؟

سجاد خان:۔ بابا ڏ خان جي عزت زمونڇي عزت ڏي۔ مونڇي دا وايو چي
ڏ ڪاڪي خيلو جنجيانو او ڏ خان جي تربورانو ته مخ تورن نشو، ڏيره
بنه فيصله ده او ماته منظوره ده، خو عدنان به ڏ سره وي، هغه به
زمونڇي ڏي ڏي دشمن وي۔

عالمي:۔ وه ڏنر بچيه! هغه سره هم داسي پڪار ڏي (گل خوبان ته) ڏ
ناصر خان مور ڏي ته بي بي ڪره ورشه، خپله لور ڏي دلته راوله او تياره
بي ڪره خوبل ڏي ڏي ڏي ڏي پوه نشي۔

☆☆☆☆☆☆

☆☆☆

نهم باب

عنبرين ڏ خورجي په اشاره باند ڏنڪريزو جيڪو سره غلي غوندي
اووته او ڏهه په بنودلي شوي گادي ڪنڀي ڪيناسته۔ ڏگادي ڏرائيور
ڏ مخڪنڀي نه په گادي ڪنڀي ناست وو او ڏهه انتظار يي ڪوو۔ چي
خنڱه نورگادي روان شو نو هغه هم روان شو۔ ڏنڪريزو گادي ڪاڪي
خيل ته لارل او ڏهه هغوي گادي په لوي سڀڪ روان شو۔ چي لڀ
مخڪنڀي لارل نو ڏگادي ڏرائيور توصيف گادي ڏسڀڪ غاري ته
اودرو او هغه ته يي اووي، ”بي بي چرتي به خي“

عنبرين:۔ عدنان له ڄاڻي اوسوه، هغه چرتي ڏي؟

توصيف:۔ زه خو عدنان نه پيڙم او نه راته ڏهه خائي معلوم ڏي۔

عنبرين:۔ ته چا راليڀي يي؟

توصيف:۔ زه تابش راليڀي ڏي۔

عنبرين:۔ تابش ڏوڪ ڏي، زه خو هغه نه پيڙم۔

توصيف:۔ ڏيره بنه ده چي هغه نه پيڙي، هغه ڪوم بنه سڀي ڏي۔

عنبرين:۔ دا سڀي ڏوڪ ڏي او ته ڏهه په خوله ولي راتلي؟

توصيف:۔ دا يو بدمعاش او بدڪرداره سڀي ڏي۔ ڏ خورجي سره ڏ

هغه تعلقات ڏي او زه هغه راليڀي ڏي۔

عنبرين:۔ ڪيديشي عدنان هلته وي۔

توصيف:۔ عدنان هلته نشته بي بي۔ دا ٽول فراڊ ڏي۔ ڪه زما مني

نو هلته مه خه۔ هغه انسان نه خناور ڏي۔ ته يوه معصومه او پاڪه

بی بی یې هسے نه چې خټه نقصان درته اورسوی - چرته بل خائے راته اوبنایه چی هلته دے اورسوم -

عنبرین :- بل به چرته لاره شم ، زما خو هیخ شوک قابل اعتماد نشته - زه صرف د خورجی په وینا راوتے یم - هغه وې چې دا گادی والا به ما عدنان له اورسوی -

توصیف :- تاسره د عدنان خټه رابطه نمریا موبائیل نمبر شته ؟

عنبرین :- نه هغه سره موبائیل شته او نه ماسره -

توصیف :- بی بی په ننۍ ورخت کښې موبائیل نمبر د شناختی کارډ نه هم ضروری دے -

بهر حال اوس ماته خټه حکم دے - بی بی ، که خفه کیږے نه نو گاډې به واپس کړم او تا به خپل کور ته اورسوم -

عنبرین :- ما د کور لارے بندے کړے دی - کور ته خو چرے هم نه ځم - توصیف :- چې کور ته نه ځی نو زه خو تا دغه ظالم له نشم بوتلے ، بی بی تا دومره غلط قدم ولے پورته کوو -

عنبرین :- دا هر څه ما د خورجی په وینا کړی دی -

توصیف :- خورجی ستا خیر خواه نه بلکه دشمنه ده - هغه ډیره چالاکه او بد کرداره ښځه ده -

عنبرین :- اوس زه خټه او کړم چرته لاره شم -

توصیف :- بی بی نن صبا د اعتبار وخت نه دے خو بی بی که تہ په ما اعتبار کوے نو زه تا یو محفوظ خائے ته رسولے شم -

عنبرین :- کوم خائے ته -

توصیف :- اسلام آباد ته - هلته به ته محفوظ یې او چی کله حالات ښه شی نو امید کوم خپل مراد ته به اورسې -

عنبرین (ژاړی) روره هسے نه چې ته راسره فراډ اوکړے -

توصیف :- بی بی زه هم ښه سرے نه یم - زما کاروبار هم ټول دغه بدمعاشانو او بد کرداره خلقو سره دے خو الحمد لله زه د خور او رور

شته پیژنم - ماته پته ده چی ته د کالج سټوډنټه یې او د دنیا د چالونو

نه خبر نه یې خوزه په دے هر خټه پوه یم - ستا د اغوا د پاره د ډیرو

مودے نه پلیننگ کیدو - د دے پلیننگ اهم کردار خورجی ده - هغه

تاته هغه خټه جوړول غواړی خټه چی هغه په خپله ده - زه هغه ډیره

ښه پیژنم ، هغه ډیره بے رحمه ښځه ده - اوس ستا خوښځه ده ، زه

تامجبوروم نه ، وایه چی هلته دے اورسوم ، دلته دے پرېږدم ، عورت

فاؤنډیشن ته دے اورسوم او که تانے ته دے اورسوم -

عنبرین :- روره ستا کور چرته دے ؟

توصیف :- زما کور ډیر لرے دے زه د بارے ، تور کانی اوسیدونکے یم

زه تا هلته نشم بوتلے ځکه هغه لارے ډیرے خطرناکے دی - خائے په

خائے تالاشی کیږی او که د طالبانو په گرفت کښې ورغلو نو بیا زما

هم خیر نشته او ستا هم -

عنبرین :- تہ چرته اوسیرے ؟

توصیف :- بی بی زه پېښور کښې ، په سیول کوارټرو کښې په یو

ورپوکی شان کواتر کښې اوسېږم -

عنبرين :- تاسره نور څوک دی -

توصيف :- ماسره هيڅوک نشته ، زه بالکل يواځې اوسېږم -

عنبرين : روره ما هلته اورسوه پليز -

توصيف :- خورې هغه کوارتر ستا د اوسيدو قابل نه دې ، هغه!

عنبرين :- روره پليز ، هرڅه چې دې ، زه به پکښې څه ورځې تيرم کړم -

توصيف :- ډيره ښه ده ، زما پرې هيڅ اعتراض نشته -

دې سره هغه د پيښور په روډ ګاډې روان کړی -

دويمه برخه

د مازيگروخت وو - عدنان د کاکي خيل د سړک په غاړه په بوټو کښې پټ ناست وو او د عنبرين د ډولۍ په انتظار وو چې د هغې اخري ديدن اوکړي او هغې ته اخري سلام پيش کړي ډولۍ موټرو په غرار کښې او د ډزو په ترقار د طوطي خيل نه را اووته او چې څومره به هغوی نژدې کيدل نو د هغه د زړه تلوسه به زياتيدې - چې کله د موټرو فون ، فان رانزدې شو نو د هغه زړه په ټوپونو شو - هغه د خپل جذبات نه مجبور شو او دريدو - په دیکښې هغه د لمر نه يو سپين موټر اوليدو چې ناوې شوې راروان وو - چې کله د هغه خواله را اورسيدو نو د هغه رنگ زير شو ، د بوټو د شپول نه را اووتو او په تندۍ يې ورته لاس کيښود - د موټر ډرائيور ، گوهر کاکي او ناوې د هغه د سلام هډو

جواب اونکړو او په يو غرد هغه په خوا کښې تير شو - بيا ډيره شيبه هلته ولاړه وو او چې د جنجيانو اخري ګاډې د لاسونو په پرقار او د ډزو په ترقار کښې تير شو نو د هغه په سترگو کښې غټې غټې اوبښکې راغلې ، د هغه دغه اوبښکې لاروانې وې چې ډولۍ کاکي خيل ته اورسيده - هغه ډير شيبه ولاړ وو او د خيال په وريځو کښې يې عنبرين سره خبرې کولې - ځان سره لگيا وو - عنبرين هم لاره - عنبرين هم لا... په ، عنبرين دومره خوراته او وايه چې ”ما خپله وعده واپس واخسته“ ته خو لارې د بل د کور شوې خوزه چرته لار شم - زه څه اوکړم عنبرين ... زموږ لارې واقعې بيلې بيلې شوې ؟ زه بيا تاسره ملاويدې نشم - زه په کومه لاره لار شم - تانه بغير د ژوند ټولې لارې بې خونده دي - زه خو به ليوڼه شم ، پاگل به شم ... ته يې پاگل ، ته يې ليوڼه - ليوڼه توروی که سپين ؟ ستا هغه سره څه نسبت ؟ څه رسته او څه تعلق ؟ څه ؟ د مينې تعلق ؟ مينه خو تا په خپله اوليده ، چې هغه لاره او ته يې پريښودې - هغه د شهباز خان طوطي خيل لور ده او ته د هغه د يو غريب زميدار ځوی يې لږ ځان ته خو پام اوکړه نو بيا داسې خبرې کوه - آيا ته د هغه د مينې جوگه يې - آيا ستا پلار شهباز خان سره جغ او پرې شې - ته د خانانو په وندر کښې تلې شې ؟ نه چيرې هم نه - څه خانيه خپله غريبې کوه ، خپله مزدوري کوه او خپل خادر سره خپې غزوه - هغه ډيره شيبه د سړک په غاړه ناست وو او دغه خود کلامی يې کوله - د خونکاره نمر د ځوانۍ زور ختم شوې

وو۔ د هغه د پلوشو چارې پسې شوي وې او هغه د تور غر په سوکه داسې ښکارېدو لکه د يو قاتل په زيمه چې د مقتول د وينې څاڅکي څليږي۔ عدنان چې هغه ته اوکتل نو يره يې ترينه اوشوه، هغه هم عدنان سره سترگې لگولې نشوې، شايد چې په خپلو کړو پښيमानه وو، هغه هم په سلگو، رپيدو د تور غرنه پناه شو بالکل داسې لکه يو ظالم ته چې د خپل ظلم احساس اوشی د مظلوم، مظلوميت د هغه د برداشت نه بهر شوی او د هغه خپل ضمير هغه دومره ملامته کړی چې هلته نور ايساريدی نشی۔ د هغه د تلو سره سکني مابڼام د شپې زيرې راوړو۔ يو خوا ډله ډله توتا کرکي او نور مارغان خپلو خپلو جالو ته روان شو او بل خو د ښاپير کوډله په فضا کښې خورې شوې۔ عدنان هم سترې، ستومانه، نامراوه او نیمگړې نیمه خوا په دې اراده خپل کور ته روان شو چې د مور په غيږه کښې ورپريوځي او هغه ته د خپل تاله شوی ارمانونو حال اووائی۔ هغه د هغه اوبڼکې اوچې کړی، هغه له تسلي ورکړی او د هغه په زړه کښې نوې عزم پيدا کړی۔ په دې غرض چې هغه کور ته اورسيدو نو تياره لگيدلې وه خو د هغه پلار او روڼه لاد شهباز خان د حجرې نه، نه ووراغلي۔ هغه چې ځانگيدلې ځانگيدلې کور ته دننه شو نو مور ته يې اواز اوکړو ”مورې چرته يې“؟ گل خوبان چې د هغه اواز ووريدو نو هغه له رامنډه کړه، په دواړه مخه يې ښکل کړو، بيا يې دروازه بنده کړه او وې وئيل۔ ته راغلي څو يه؟

عدنان:- (د مايوسي په انداز کښی) هاو مور راغلم۔ گل خوبان:- هغه جينی دې څه کړه؟ عدنان:- کومه جينی؟ گل خوبان:- کشره بی بی، عنبرين بی بی۔ عدنان (مسکې شی) واه مورې واه۔ تاته لاپته هم نشته۔ هغه خو لارې واده شوه کنه مورې۔ اوس به په سره ښارسی کښې د واده په پالنگ کښی ناسته وی۔ گل خوبان:- د واده په پالنگ کښی به هغه نه ستاخوړ ناسته وی۔ هغه دې څه کړه۔ عدنان (په حيرانتيا) مورې تانه خو زما دا اميد نه وو۔ زما خوړ څه گناه کړې ده چې په پردې پالنگ کښې يې کينوي؟ هغه خو زما مخکښې لارې، کاکي خيل ته۔ گل خوبان:- کاکي خيل ته ستا خوړ بخت بی بی لارې۔ داراته اووايه چې هغه دې څه کړه تا خو مونږ ټول اوشرمولو۔ داسې هم څوک کوی لکه تا چې اوکړل۔ عدنان:- ولې مورې څه چل شوې دې، ماته خو هيڅ معلومات نشته۔ گل خوبان:- عنبرين بی بی دې چا کره کينولې ده۔ عدنان:- مورې! هغه واده شوه، لارې کاکي خيل ته۔ گل خوبان:- عدنانه کاکي خيل ته د هغه په ځای ستا خوړ لارې۔ ستا په تپس کښی هغه لارې۔ ستا سزا هغه ته ملاؤ شوه۔

عدنان :- زما په تېس کښې ولې ما څه کړې دی -

گل خوبان :- تا عنبرين بې بې نه ده تختولې ؟ تا هغه دکوره نه ده ويستلې ؟

عدنان :- نه مورې ، زه د هغې نه خبر نه يم ، ماته خو هيڅ پته نشته -

گل خوبان :- ته رشتيا وائې عدنانه ؟

عدنان :- مورې ماستا د سينې پي څکله دی - زه د غيرتې پلار په غيږه کښې لومې شومې يم - زه به دا د بې غيرته کار څنگه اوکړم او بيا خپلو نائيکانو او خپل خانانو سره - داسې به چرې هم اونشي او نه به کيږي -

گل خوبان :- ښه نو داسې شوی دی ، عنبرين بې بې د نکريزو په شپه دکوره اوتې ده - شهباز خان او د هغه ښځې وې چې هغه تا بوتلې ده - دواړه نن سحر وختي راغلي وو او دواړو ژړل هغوی سره مونږ هم ژړل - بيا دې پلار په دې پخلا کړل چې د عنبرين په ډولۍ کښې زما لور بخت بې بې کينوه - (ژاړې) او دغه رنگې د عنبرين په ډولۍ کښې هغه لارې (عدنان هم ژاړې) هائې خدايه ! ځوی له م په گوتو هم څه ورنه غلل او خپله لور هم رانه لارې - هائې خدايه ډوبه شوم - اوڅه دکوره زر اوڅه ، تا پسې دې پلار او روڼه گرځي - که يې اوليدې نور وځ دې نه پرېږدي - وژني دې - شابه ځويه دکوره اوڅه ، (د کور ورډيږي) اوڅه شابه - دکوره اوڅه ځويه ، زما خبره اومنه ، زه دې هم نشم بچ کولې ... (ورډيږي) يه درغلم ... اوڅه شابه کنه (ژاړې) وژني دې

ځويه گوري -

عدنان :- زما په ژوند کښې پاتې څه دی - زه نور د بې غيرتې په دې ژوند خوشحاله نه يم - زما په تېس زما خور لارې ، اوچ په اوچ لارې (ورډيږي)

گل خوبان :- چې اوڅې نه نو دې کوټې ته خو دننه شه کنه ، وه دکدائې عقرېه دکپل ځان په خپله دشمن يې -

عدنان :- مورې زه نه غل يم نه دکولو ملگرې يم - نه غلط يم نه دکولو خلکو ملگرې يم او که هسې م وژني نو ... (ورډيږي) -

گل خوبان :- ځويه ته ولې نه پوهيږي ... درې عزرائيله درته ورکښې ولاړې دي -

عدنان :- مورې ته اودريږه چې زه ورته په خپله ورلرې کوم (هغه ورله روانيږي)

گل خوبان :- نه ځويه ته مه ورځه - زه په خپله ورځم - (هغه ورله ورځي ، عالمې) ناصر خان او سجاد درې وانه کور ته راځي - چې عدنان ته اوگوري نو عالمې ځامنو ته وائي ،

عالمې :- هلکو! هغه حرامي راغلي دې ، خو پومبې شروع به پرې زه کوم او چې زه پرې زړه يخ کړم نو بيا نور کار ستاسو دې ، هغه ورته کلاشنکوف نيسي او چې گوته راکاږي نو گل خوبان د هغه کلاشنکوف له دیکه ورکړي او ټولې گولې د برنډې په ديوال اولگي - عالمې هغې له دیکه ورکوي او بيا گوته راکاږي ، گل خوبان دکلاشنکوف

شپیلی نیسی او لاندی زمکے ته یې کږه وی - باقی پاته توله گولی - په زمکه کښې ښخه شی - عدنان هغه ته داسه ولاړ وی لکه د تریفک یو سپاهی چی د تریفک بندولو د پاره خواره لاسونه ولاړوی - چې چار جرتش شی نو هغه منډه کړی او د کلاشن کوف په کونداغ هغه په سروهي - د گوزار سره عدنان په زمکه پتهې سترگی راپریوخی -

عالمی چی هغه له بل گوزار ورکوی نو گل خوبان د هغه د لاسه کلاشن کوف واخلی عالمی د هغه لاش له لته ورکوی او وائی ”دناصر خان مورې! ته راکړه دا کلاشن کوف ما قسم خوړلے دے چې زه به دده غوښه په گولو کښې الوڅوم“ -

گل خوبان :- د ناصر خان پلاره! چی خه دے کول هغه دے اوکړل که بل گوزار دے ورکړو نو ښه به نه وی -

عالمی :- خه خه ، خه دے اووے؟ ته په ما دپکے کوې؟ ته دا پلټیت زمانه بچ کی -

گل خوبان :- د ناصر خان پلاره - دا خه چی دے اوکړل دا دے هم زیاتے اوکړو... دے غریب خه کړی دی - دے خو د خه نه خبر هم نه دے - د دے غریب خه گناه ده -

عالمی - دے غریب دے؟ دے بے گناه دے؟ دده دا گناه لږه ده چې دده په تیس کښې زما لور لاره -

گل خوبان :- د ناصر خان پلاره - ده هیڅ نه دی کړے - دده په خائے درته زه قسم خورم چې دے بے گناه دے - هغه ده نه ده بوتلے ، بل چا به

بوتلے وی - ته لږه حوصله اوکړه ، لږ کینه -

عالمی :- کینم نه -

گل خوبان :- مخکښے زما خبره ووره نو بیا چی دے خه خوبن وی هغه ورسره اوکړه - ده کښې نور پاته خه دی - هغه خو مړ دے (ژاړی) او مړی تختی نه -

عالمی :- ښه ته خه وائے -

گل خوبان :- ستاسو د راتلو نه مخکښے ترینه ما دا ټول تپوسونه اوکړل -

عالمی :- او ده انکار اوکړو ، دا خبره ده کنه - جینی - یې خه کړه چاکره یې کینولے ده؟

شهباز خان سره د ښخے او دواړو څامنو الله یار خان او باز خان ، عالمی کره راخی - هغوی ټولو ته گوری خو هغوی دومره غصه وی چی نه هغوی سلام واچوی او نه ورته هغوی سترې مشی اووائی - هغوی چی عدنان په وینو کښې لیت پیت په زمکه پروت او وینی نو یو بل ته گوری -

شهباز خان :- دا څوک دے عالمیه!

عالمی :- دا هغه رذیل عدنان دے -

شهباز خان :- د جینی - خه معلومات اوشو -

عالمی :- د جینی - معلومات خو به هله کیږی چې دے په هوش کښې راشی -

شهباز خان :- تا چې وے ته به د دۀ غوښے په گولو کښې الوځي - دے خولا ژوندے دے ، ولې ؟

عالمے (گل خوبان ته اشاره) دا دے مور رانه بچ کړو يو ځل گولي- په دغه ديوال اولگيدے ، په دويم ځل لاندے په زمکه -

شهباز خان :- تانه بچ شو خو زموږ نه ، نه بچ کيږي ، دے زما دشمن دے او ماله يې راکړه ، دۀ له به زۀ سزا ورکوم - زۀ به ده له هغه سزا ورکوم چي دا ټول کلي به ياد ساتي -

عالمے :- زما زړۀ پرے لانه دے يخ - چي زۀ پرے زړه يخ کړم نو بيا به يې درکړم -

شهباز خان :- عالميه ! زما په دشمن تاته دگوزار حق نشته - دے زما دشمن دے او دۀ له به سزا زۀ ورکوم تۀ نشي ورکولے - زۀ درنه دے خپله قبضه کښي اخلم ، ستا خو پرے اعتراض نشته ؟

عالمے :- نه ، زموږ پرے هيڅ اعتراض نشته -

گل خوبان :- اعتراض ولے نشته ، تاسو د دے مړي نه څۀ غواړي -

شهباز خان :- دے لا مړ نه دے - چې مړ شي نو لاش به يې درکړم -

گل خوبان :- خان جي :- دۀ څۀ کړي دي ؟ دا غريب خو بے گناه دے -

شهباز خان :- دگناه ، ثواب پته به روستو لگي - الله ياره او باز خانه ، دے اوچت کړي ، او په گاډي کښې يې واچوي -

گل خوبان (عالمی او ځامنو ته) - تاسو ورته گوري او هغه درنه اوږي -

عالمے :- ده کوم ښه کار کړے دے -

گل خوبان :- اوږسره خان جي - د دۀ د اوږو نه مخکښے دا کلاشن کوف راواخله او ما پرے پوتی پوتی کړه نو هله به دے اوږي -

شهباز خان :- عالميه ! ستا خبره اومنو او که ستا د ښځے -

عالمے :- خان جي ، ته خپل کار کوه ، مور اخر مورو (د هغۀ په سترگو کښي اوښکے راځي) ”د ناصر خان مورے ، ته کوتے ته دننه شه ، څه ورځه“ -

گل خوبان :- ولے دننه شم ، چرے هم نه ، زور مو نصيب مه شه ، زور مو اوبه شه - عالمے هغه نيسي ، کوتے ته يې دننه کوي او ورورپسي بنده وي - هغه ور ډبوي - چغے وهي او په زوره زوره ژاړي -

عالمے :- څه خان جي ! خپل دشمن دے اوږه ، چې په سترگو م نه لگي “الله يار خان او باز خان هغه ډنگه ډولي نيسي او گاډي کښې اچوي - چي گاډي روان شي نو عالمے يوه چغه اووهي او په چغو چغو ژاړي -

په ژړا کښي وائي ”عدنانه بچے ! زۀ ډير بے وسه ووم ، ماتۀ ځکه بچ نه

کړے شوم چي ما ستا بچ کول نه غوښتل - تۀ زموږ په شريکه

دشمن وے خو اوس مو اصلي دشمن ته حواله کړے - څه بچے د

خدائے په امان“ - دے سره هغه يوه زړه بوگونونکے چغه اووهي او په زمکه راپريوځي -

دریمه برخه

دگوهر کاکي ناوے بخت بي بي په ناوے شوم ډبل بيد کښي د

ريښمى جال په سائبان کښې په سره بنارسى کښې د پرفيوم په چپو کښې د هغه په کمره کښې ناسته وه د هغه انتظار يې کوو. هغه سره خوا کښې خدمتگاره د هغه د تحفظ په غرض ناسته وه او غله غله يې ورته د واده د پومبى شپې د رموزو اوقاف درس ورکوو. چي لس بجې شوې او گوهر کاکي د خپلو دوستانو د گپ شپ نه اوزگار شو نو کورته ورغى. د هغه د خپو په اواز باندې د بخت بى بى زړه په درزیدو شو، چې هغه کمرې ته ورغى. نو خدمتگاره غله غوندې اووته. گوهر کاکي وربند کړو، مسکې شو غله غوندې يې هغه ته اوکتل. بيا هغه سره کيناستو او په خوند خوند يې د هغه د مخ نه بنارسى لرم کړه. د هغه د مخ په ليدو سره د هغه د خوله نه اختياره اووتل "ماشاء الله" دې سره بخت بى بى سترگې او غړولې مسکې شوه اووې وئيل "سلام عليكم" گوهر کاکي باندې د هغه په پستو شونډو، د سلام پاسته ټکي دومره خواږه اولگيدل چې زړه يې غوښتل چې د سلام د جواب نه مخکښې د هغه شونډې ښکل کړي. بهر حال دې نه مخکښې د سلام جواب ضرورى وو نو هغه په ډيره مينه اووې "وعليکم سلام ورحمت الله وبرکاته" دې سره هغه بيا مسکې شوه او مسکا سره د هغه گل پانې شونډې بيلې بيلې شوې. غټې غټې تورې سترگې يې او غړولې، هغه ته يې اوکتل خو اوشرمیده او سترگې يې بيا پټې کړې. گوهر کاکي د جنت د حورې نوم اوریدلې وو خولیدلې يې نه ده. چې هغه يې اولیده نو په هغه يې

د حورې گمان راغى. د هغه د زړه يو لومې ارمان پوره شو. هغه دا غوښتل چې ټوله شپه ناست وي او د هغه د کرشماتى حسن تماشه کوي ځکه چې کوم صفات هغه په ښځه کښې غوښتل هغه ټول په هغه کښې موجود وو. هغه خپل ځان د فطرت د دې ښکلې ډالۍ مستحق نه گڼلو. بهر حال د خداي د شکرادا کولو د پاره هغه جانماز راواخستو او د شکرانې د نمونځ نيت يې اوکړو. بخت بى بى چې هغه په نماڅه اوليدو نو هغه هم غله غوندې پاڅیده، جانمازي يې را واخستو او هغه سره خوا کښې په نماڅه اودريده.

خوږه برخه

گوهر کاکي او د هغه ناوې بخت بى بى لا د ځوانۍ په نشه کښې غيږ په غيږ او خوله په خوله اوډه وو چې د هغه په موبائيل رنگ راغى. موبائيل کړنگيدو کړنگيدو چې په خپله بند شو. يوه شيبه پس بيا رنگ راغى، گوهر کاکي هغه په پټو سترگو اوچت کړو، په نيم کښو سترگو يې اوکې کړو او په خوبولې اندازې اووې "هيلو، څوک خبرې کوې؟"

اواز: ستا يوه همدردده او ستا په غم کښې شريکه، د مرحوم نواز خان کونډه، خوږجى خبرې کوم.

گوهر کاکي: سلام عليكم خوږجى. تاسو څنگه يې بى بى جى. څنگه دې بې وخته ياد کړم. خير خودې؟

خوږجى: بې وخته م ځکه ياد کړې چې ټوله شپه م بې ارامه وه. دا

راته اووايه چې تا شپه څنگه تيره کړه -

گوهر کاکي :- ډيره ښه ، ډيره اعلى Fantastic ، (بخت بي بي هم ويښه شى) -

خورجى :- وا ه جى وا - د خپلې ناوې نه بغير فينټاسټيک ؟

گوهر کاکي :- د ناوې نه بغير ؟ څه مطلب ؟

خورجى :- زه افسوس کوم چې ستا ناوې د نکريزو په شپه خپل ډرائيور سره اوتې ده - زه حيرانه يم چې د هغې نه بغير تا شپه څنگه تيره کړه -

گوهر کاکي (خاندی) تابه خوب ليدلى وى بي بي جى - زما ناوې خو دا ده ماسره پرته ده -

خورجى :- دروغ مه وايه گوهره ، که تۀ زما نه خبره پتول غواړې نو پتولې نشې ځکه چې زۀ هم د دغه کور ښځه يم - ماته ډير افسوس دى چې هغه خپل ډرائيور سره تلې ده او مونږ ټول يې د خلقو د خدا کړو -

گوهر کاکي (خاندی) ته زما په خوله يقين اوکړه چې هغه لا اوس هم ماسره په بيل کښې ده -

خورجى :- دا هغه نه ده ، دا به بل څوک وى -

گوهر کاکي :- دا به بل څوک وى ؟ څه مطلب ؟

خورجى :- تۀ ترينه تپوس اوکړه چې د دې څه نوم دى (موبائيل بند کړى) -

گوهر کاکي پاسى او د هغې نه تپوس کوى "ستا څۀ نوم دى"؟

بخت بي بي (په يره يره) "بخت بي بي" -

گوهر کاکي :- اف خدايه دا څه اوشو - تۀ د چالوريې ؟

بخت بي بي :- زۀ د عالمى لوريم -

گوهر کاکي :- ستا نوم عنبرين نه دى ؟ تۀ د شهباز خان لور نه يې ؟

بخت بي بي :- نه زما نوم عنبرين دى او نه زۀ د شهباز خان لوريم -

گوهر کاکي :- ما خو نکاح عنبرين سره ترلې ده - تۀ د کومې راغلې -

بخت بي بي :- هغه د نکريزو په شپه د کوره اوتې ده - زما پلار ستاسو

او د شهباز خان د عزت ساتلو د پاره د هغې ډولې کښې زه کينولم -

گوهر کاکي :- عنبرين چاسره اوتې ده -

بخت بي بي :- زما روړ سره -

گوهر کاکي :- اوه ستا روړ زما د نکاح ښځه اوتختوله - ما پورې او

زما ټول تېر پورې يې خندا اوکړه او زۀ به د هغه خور ته ښځه اووايم -

شابه ځان تيار کړه چې خپل کور ته دى اورسوم -

بخت بي بي :- صيب جى - ديکښې زما څۀ قصور دى ؟ زما څۀ گناه

خطا ده - ماته د څۀ سزا ملاوېږي ؟ د عنبرين د غلط قدم سزا ده چې د

هغې په ځان زۀ ډولې کښې واچولې شوم زما د روړ د غلط قدم سزا دا

ده چې د ډولې نه کوزيږم - زۀ د خپل عزت تپوس د چانه اوکړم -

گوهر کاکي :- دا تپوس د هغه چانه اوکړه چې چا ډولې کښې

کينولې يې - مشابه تيارېږه -

بخت بي بي :- صيب جی که زما نه خټه غلطی شوی وی نو زه درنه معافی غواړم -

گوهر کاکي :- نه تانه غلطی نه ده شوی ، ستا هيڅ گناه ، خطا نشته ، خودا خبره پټه نشی پاته کيدی ، یوه ورځ به دا ضرور ښکاره کيږي - ښه خبره دا ده چې دا قيصه په دې ځای ختمه کړو او تا پټ په پټه کور ته اورسوم شابه ځان تیار کړه -

بخت بي بي :- صيب جی -

گوهر کاکي :- نورې خبرې مه کوه تيارېږه - زه گاډې را اوباسم چې دې ارسوم - د گوهر او بخت بي بي په ښکالو باندې د هغه مور او پلار دواړه پوه شوي وو - هغوی دواړو د هغوی خبرې اوریدلې وې - چې گوهر د کمرې نه بهر اوځی نو موږ ترینه تپوس کوی "ولې گوهره چرته ځي" ؟

گوهر چې موږ ته خبره شروع کړې نو پلار یې هم راشی او هغه سره اودریږي چې هغوی د ټولې خبرې نه خبر شي نو پلار ورته وائي "څه ځویه دا پلار کړه اورسوه او ته هم یو څو ورځو له اسلام آباد ته لاړ شه - مونږ به میلمنو ته دا بهانه اوکړو چې هغوی په هني مونږ بهر ته تللی دی - نور زه پوه شه او شهباز خان پوه شه ، ته ځان اوباسه -"

هغوی لا دا خبرې کولې چې بخت بي بي تیاره شوه او د هغه په انتظار کښې په درشل اودریده - گوهر گاډې ستارت کړو - د هغه مور ، پلار دواړه هغه په مینه او ډکو سترگو گاډی کښې کینوله - د گوهر په

سترگو کښې هم اوبښکې راغلې - بخت بي بي لا خپلې اوبښکې په کاکو کښې تینګې ساتلې وې خو چې کله گاډې روان شو نو گوهر هم سلګۍ وهلې او د هغه مور پلار هم -

د سحر اذانونه د سحر په خاموشه فضا کښې کړنگیدل چې گوهر کاکي د عالمي د کور مخې ته گاډې اودروو - هغه د گاډې نه کوز شو ، هغه ته یې د گاډې کړکۍ لږې کړې او هغه سره یې د گاډې نه په کوزیدو کښې مدد اوکړو - عالمي د سحر نمانځه له پاڅیدلې وو او جمات ته روان وو - چې څنگه هغه ورلږې کړو او بخت بي بي ته یې اوکتل نو په حیرانتیا یې اووې - "بخت بي بي ته" دې سره گوهر کاکي گاډې له خپه ورکړه او روان شو - عالمي هغه ته یو نظر اوکتل ، بیا یې د هغه په سر لاس کښودو او کور ته یې دننه کړه -

Pukhto.Net

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆☆☆

☆

لسم باب

د عدنان د تلو نه پس د تابش په سفارش باندې خورجی نځمه بيا بحال کړې وه او هغه خپل کار شروع کړې وو - خورجی چې د عنبرين په تلاش کښې د طوطی خيل نه د هغه د واده په ورځ اوتې وه نو د هغه ډولې له هم لارې نه پرې ځکه چې هغه ته پته وه چې عنبرين اوتې ده او د کاکي خيلو جنج به تشه ډولې واپس ځي - په دغه خوشحالي کښې هغه خپلې بنگلې ته لارې او پرله پسې يې دوه بوتلې او څکلي - چې کله د هغه سترگې سرې شوې او جذبات يې د برداشت نه اووتل نو تابش ته يې رنگ اوکړو - چې د هغه له خوا ورته څه جواب ورنه کړې شو نو بيا ئې عنبرين ته اوکړو او چې کله د هغه نه هم مايوسه شوه نو بيا يې په ټي وي د يو غير اخلاقي فلم سې - ډي اولگوله او هغه سره په مشغوله شوه - په دغه شغل کښې يې سترگې ورغله او د سحر نه د شپې دوو بجو پورې اوده پرته وه - چې کله په روستۍ شپه کښې ويښه شوه نو بيا يې تابش له رنگ ورکړو خو د هغه موبائيل بند راتلو - دې نه پس يې عنبرين يو ځل بيا کنتيک (Contact) کولو کوشش اوکړو خو د هغه رابطه ورسره اونشو - بيا څه نورو دوستانو له يې کالونه ورکړل خو چا سره يې هم رابطه اونشو البته يو څو کاکي سره يې خبرې اوشوې او چې کله هغه د خپل شیطاني حرکت نه مطمئن شوه نو بيا اوده شوه يو لس بجې ناستې له راپاسيده او چې د خپل ډول سنگار نه اوزگاريدې نو دولس بجې وې - د ناستې نه مخکښه

يې تابش له بيا رنگ ورکړو او هغه له يې په ناسته دعوت ورکړو خو هغه د ناستې په موډ کښې نه وو - چې هغه د ناستې نه فارغه کيده او خپلې کمرې ته راتله نو تابش ورله د راتلو خبر ورکړو - هغه په خپله کمره کښې د هغه په انتظار کيناسته ، يو بوتل يې په خپل ميز کيښودو او بل يې د هغه ، چې تابش راغی - نو خورجی په ډيره مينه هغه ته هرکله اووې او د هر کلي سره يې ورله مبارکي هم ورکړې او وې ” مبارک شه تابشه چي ستا د زړه ارمان پوره شو “ نن زه ډيره خوشحاله يم چې زه خپل دوست ته کوز سترگې نشوم او ما د هغه ارمان پوره کړو - يو ځل دې بيا مبارک شه تابشه او د مبارکي سره سره دې خپل بوتل اوچت کړه -

تابش :- د څه مبارکي ؟ که ته د عنبرين خبره کوې نو ماله له په گوتو هيڅ نه دی راغله -

خورجی :- ولې ؟ هغه خو د گوتې په اشاره ما ستا په گاډي کښې کينولې وه -

تابش :- تا به کينولې وي ، ستا په خلوص کښې څه شک نشته خو داسې معلومېږي چې هغه لارې د بل چا شوه -

خورجی :- د بل چا شوه ؟ څه مطلب ؟

تابش :- مطلب دا چې زه ورپسې په خپله نه ووم تلې ، بل سړي م ليرلې وو خو داسې معلومېږي چې هغه پرې خوښ شو -

خورجی :- تا ورسره رابطه نه ده کړې ؟

تابش :- ڇو ڇو ڇله ۾ ڪوشش اوکرو خود هغه موبائيل خاموش ڏي -
خورجي :- ماخپله وعده پوره ڪرڻ اوس ته هم خپله وعده پوره ڪرڻ
(هغه ڊبوتل نه يو گوٽ ڪوي)

تابش :- تاخپله وعده نه ده پوره ڪرڻ - پوره به هله وه چي ستا ڏ
وعده مطابق هغه تا ماسره ملاؤ ڪرڻ وه (هغه ڊبوتل نه پرله پسي
دوه، دري گوته اخلي)

خورجي :- خوبسرخه ڏي نه وه چي زه ورسره په خپله راغله وي او ڏ
هغه لاس ۾ ستا په لاس ڪنهي درڪرڻ وي - (په بوتل خوله ڪيرڊي او
نيمي ته يي رسوي)

تابش :- چي داسه ڏي ڪرڻ وي نو هله به ستا وعده پوره شوم وه -
خورجي :- اخوا ديخوا مه ڪوه، لار شه نڪاح نامه اوليڪه او ماله يي
راڻه چي دواڻه پري دستخطه اوکرو او ڏ واده رسم ادا ڪرو (هغه پوره
بوتل تش ڪري او خالي بوتل په ميز ڪيرڊي)

تابش :- ته ماسره ڏير زياته ڪوي - ڊبل ڪرڻ په ما وٺي راتيڻي؟
خورجي :- دا هم ستا ڪرڻ ڏي - دا هم ستا وينه او هم ته ڏهه پلاريڻي -
تابش :- تاسره ڏي ڇهه ثبوت ڏي چي زه ڏهه پلاريڻي (هغه بوتل
تشوي او په ميز يي اڇڏي)

خورجي :- زمانه بل لوئي ثبوت ڇهه ڪيديشي - زه ڏهه موريم او ماته
هر ڇهه معلوم ڏي -

تابش :- ڪيديشي ڏي ڊبل چاوي -

خورجي :- تابش، سمه خبره ڪوه - (هغه پاڻي او يو بل بوتل
راخلي) -

تابش :- وٺي داسه خبره نه ڏي؟ نه دا زما اولاد ڏي او نه زه ڏهه پلار
يم -

خورجي (په بوتل خوله اڇڏي او نيمي ته يي رسوي) ”گوره تابشه
ماستا ڏ پار هه ڇهه نه ڏي ڪرڻ ستا ڏ پار هه ما خپله ڇواني ڇاڙهي اير
ڪرڻ خپل خاندان ۾ رسوا او ڏ خلقو ڏ خدا ڪرو - ته ماله زما ڏ قرباني
دا صلہ راکوي، ڏيره ڏ افسوس خبره ده چي ته داسه وايي -

تابش :- ته په ڏهه ڪنهي دومره دلچسپي وٺي اخلي؟ پريڏه چي پيدا شي
دارالاطفال ته به يي اوليرو -

خورجي :- نه داسه نشي ڪيدڻي - زه وٺي چي ڏي زما وارث شي (هغه
بوتل په خوله راڇوي او ٽول ڇڪي)

تابش (خاندني) بنه نو ڏي هم يوه لار شته - زه به تاسره نڪاح او ڪرم
خود نڪاح نه مخڪنبي به خپل ٽول جائيداد بشمول دا بنگله او خپل
ٽول مال و دولت ماله راکري -

خورجي :- چي دا تاله درڪرڻ نو ڏهه ته به ڇهه پاتي شي - ڏهه مستقبل
به ڇهه وي -

تابش (خاندني) ڪه هلك وو خود ڏهه مستقبل به داسه وي لکه زما او
ڪه جيني وه نو لکه ستا -

خورجي :- زه نه غواڙم چي زما اولاد ڏي ستا يا زما غوندي شي -

تابش: - یو مور، پلار هم دا نه غواړی چې د هغوی اولاد دے په غلطو لارو سرشی -

خورجی: - تیک ده، زه به خپل ټول مال و دولت تاله درکړم خو ته به ماله د دے ماشوم د تعلیم و تربیت او د ده د مستقبل ګارنتی راکوې -
تابش: - چرې هم نه، زما په ده کښې هیڅ دلچسپی نشته - زه خو صرف ستا د شرم پټولو د پاره، ستا په وینا داسے کوم - زه د ده النه پالنه نشم کولے -

خورجی: - زه تا څنگه پوه کړم چې دا ستا اولاد دے، دا ستا وینه ده (په اوچت اواز)

تابش: - زه دا څنگه اومنم چې دا صرف زما وینه ده او په دے کښې د بل چا ګډون نشته (په اوچت اواز) ستا تعلقات خو صرف زما پورے محدود نه دی -

خورجی: - تانه بغیر زما تعلقات چاسره دی - اووايه، شابه، شابه (په اوچت اواز)

تابش (غله غوندے) زباني درته اووايم او که ویدیو سی - ډیز درته اوبنایم -

خورجی: - ښه نو لکه تا زما ویدیو سی - ډیز هم تیار کړی دی؟
تابش: - مانه دی تیار کړے، هغه چا تیار کړی دی، چاسره چې تا پروګرامونه کړی دی -

خورجی (په غصه) ته انتهایي بے شرمه، او بے غیرته سپرے یې -

ایډیټ (Ediot)

تابش (په غصه) ولے بده دربان دے اولګیده -

خورجی: - راکړه ماله هغه ټول سی - ډیز او چې بیا په دے طرف رانشی -

تابش: - ستا د پروګرامونو ویدیو سی - ډیز په بازار کښې خرڅیږی -
که ته غواړے نو نجمه اولیږه چې د بازار نه درله راوړی -
خورجی (په غصه) - ته یو شیطان فطرته اوبے حیا سپرے یې - بے شرمه، بے غیرته -

تابش: - ته یوه بازاری ډمه یې او د هر چا په غیږه کښې پرته یې -

خورجی (په غصه) څه دے اووے؟ څوک بازاری ډمه ده -

تابش: - وودے نه ریدل - ته او صرف ته -

خورجی په هغه د بوتل ګوزار کوی - هغه سرتیت کړی، بوتل په دیوال اولګی او چوری چوری شی - تابش هم په طیش کښې راشی، هغه پرے هم د بوتل ګوزار کوی خو هغه ډیر په چالاکی ترینه ځان بچ کړی، بوتل د T.V په سکرین اولګی، سکرین او بوتل دواړه چوری چوری شی - خورجی د هغه د ګوزار په جواب کښې طماچه را اوباشی او هغه ته یې نیسی، تابش هم ډیر په تیزی سره طماچه را اوباشی او هغه ښځه کړی - دواړو یو بل ته طماچه نیولے وی او د قهر سترګے یې په یو بل ښځے کړے وی - په دیکښے دوه غبرګے ډزے اوشی -
تابش په شا لاړ شی او کټ کښې پریوځی - خورجی د کټ نه لاندے

د بوتل په شیشو پریوځی - د زو سره نجمه خپل کار پریږدی او د خورجی کمره ته منډه کړی خو چې هغوی په وینو کښې لیت پیت او د ځنګدن په حالت کښې اووینی نو واپس منډه کړی او په یو شغ د کوره اوځی -

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆☆☆

☆

یو لسم باب

سید رحیم کاکي او د هغه ښځه د شهباز خان او د هغه د ښځه له خوا د اوومو انتظار کوو خو چې د هغوی له خوا څوک اوومو له ورنه غلغل نو مازیګر سید رحیم کاکي په گاډی کښې کیناستو او د شهباز خان حجره ته لاړو - په حجره کښې هغه او د هغه دواړه ځامن موجود وو - د هغه په لیدو باندې د شهباز خان رنگ زیر شو - د روغ جوړ نه پس سید رحیم کاکي د میلنو په خاص کمره کښې کینولې شو - شهباز خان هغه ته یو نظر په خړو سترگو اوکتل او څه ویل یې غوښتل خو جرأت یې اونکړې شو - کاکي خان په هغه پوه شو او وې وئیل "شهباز خان! تا د ناوې د خیر خیریت تپوس اونکړو -

شهباز خان :- هڼ ، هاو ، خان لالا زما لور عنبرین څنگه ده ؟
سید رحیم کاکي :- ستا د لور ماته پته نشته چې څنگه ده او کوم ځای ته ده خو تا چې کومه ناوې مونږ ته په ډولۍ کښې اچولې وه ، هغه مو خپلو وارثانو له لیرې له ده او اوس ستا لور پسی راغله یم - ورشه پاسه هغه راوله چې زه یې په گاډی کښې ځان سره بوځم -

شهباز خان :- خان لالا ، تاته ډیر ملامته یم چی
کاکي خاکی (د هغه خولې نه خبره اخلی) نه ، نه ، خیر دې داسې کله کله کیږي - په واده کښې ګڼه ګڼه وی او کیدیشی د هغه په ځای پکښې چا بله کینولې وی - اوس هم څه تلې راغلې نه دی - زه به یې پټ په پټه اورسوم او یو غوږ او بل غوږ به خبرنشی -

شهباز خان :- خان لالا تاته ډیر ملامته یم او ملامته څه چی شرمنده یم او تاسره سترګه نشم لگولې - خوله له م نه راځی خوتانه څه پرده زما لور او ستا اینګور د واده په شپه چا بوتلې ده -

کاکی خان :- چا بوتلې ده ؟ څه مطلب ؟ ستا په کور ډاګه راغله وه ؟ او دوه ټول کور نه یې زما اینګور بوتله ؟ د دې مطلب دا دې چی تا ماسره د هوکه کړې ده او زه تانه دا تپوس کوم چې دا ولې ؟

شهباز خان :- ستا د ولې جواب زه لا جوابه کړې یم - خان لالا زه ستا مجرم یم - زه په اعتبار کښې اووه لې شوم - زما خپل ډرائیور ماسره داسې اوکړل -

کاکی خان :- اعتبار کښې خو زه اووه لې شوم - تا د خپلې لور په بدل کښې د یو غریب زمیدار لور ماته په ډولۍ کښې واچوله - ستا څه خیال وو چې دا خبره به پته په پته پاته شی - د اوبیانو غلا په تپه نه کیږي شهباز خان - ته خپل ځان د بدنای نه بچ کوم او ما بدنایم - د دې خواؤ شا کلو ټولو خلقو ته پته ده چې ستا لور زما اینګور ده - چا چې دا بوتلې ده په هغه څه اعتبار که هغه یې بازار ته اویاسی نو ستا نوم به څوک نه اخلي ماته به ګوته نیسی - او وائی به چې دا د سید رحیم کاکی اینګور ده ځکه چې ټولو ته پته ده چې تا ماته په ډولۍ کښې اچولې ده - دې نه علاوه هغه پسې د پنځوس جریبه زمکې د مهر انتقال دې - صبا که دغه زمکه هغه خپل خاوند پسې انتقال کړي یا یې په بل چا خرڅه کړي نو بیا ؟ زه خو تا په شرمونو او شرمولم -

شهباز خان :- زه څه اوکړم خان لالا ، زمانه خویو ، دوه خطا دی - کاکی خان :- ته داسې اوکړه چې هغه هر چرته وی ، لاړ شه ورپسې او رای ولې - اوس به څه لوړه جوړې ته راکاږو خودا خبره چې خومره زړېږي هومره به د دې بوئیس خورېږي -

شهباز خان :- د هغه هیڅ پته نه لگی خان لالا - هلک م په وهلو وهلو او پر سوو خو هغه دغه یوه خبره ټینگه کړې ده چې ماته پته نشته - کاکی خان :- کوم هلک ؟

شهباز خان :- عدنان چا چې هغه بوتلې ده هغه ما نیولې دې او ماسره دې او که ته پرې څه دم درخا چف کړې او څه انکشاف ترینه اوکړې ؟ کاکی خان :- ته هغه ماله راولې ، زه هغه لیدل غواړم -

شهباز خان :- دا هیڅ ګرانه نه ده (خامنوته) ورشی - هلکو هغه راولی -

هغوی دواړه ورځی او هغه په داسې حالت کښې راولی چې د هغه نه قمیص ویستلې شوی وی او د هغه مخ سر په وهلو وهلو پر سیدلې وی - کاکی خان هغه ته په غور سره ګوري او وائی "بنه بچې یو تپوس درنه کوم خورشیتیا رشتیا به وائی چې ستا دا جینی - خوبنڅه وه -

عدنان :- هاؤ خان جی زما خوبنڅه وه -

کاکی خان :- تا چې هغه بوتله نو تاته دا پته نه وه چې د هغه نکاح زما ځوی سره شوی ده -

عدنان :- مانه هغه تختولې ده او نه ماته د هغه د نکاح پته شته -

ڪاڪي خان :- تا چي اوس اوو چي ستا خوبخه ده -

عدنان :- خوبخيدل نه خه گناه ده او نه خه جرم ده -

ڪاڪي خان :- او اغوا كول يا تختول ؟

عدنان :- دا گناه هم ده او جرم هم ده -

ڪاڪي خان :- چي تانه ده اغوا ڪر نه نو دا ڪار چا او ڪرو - ستا په چا
شڪ ده -

عدنان :- دا ڪار هر چا چي ڪر ده خو ديڪنبي ده خورجي لاس ده -

ڪاڪي خان :- خورجي خوک ده -

شهباز خان :- دا ز مونڊ ڪ نواز خان تير ده -

ڪاڪي خان :- خورجي خو ده شهباز خان ڪور عزت ده هغه به دا ڪار
خنڱه او ڪري -

عدنان :- دا تپوس تاسو ده هغه نه او ڪري -

شهباز خان :- خان لالا لاس ڪاله ڪ نواز خان ڪ مرگ اوشو او تراوسه
پور ده هغه ده هغه په پت ڪنبي ناسته ده - ده هغه ڪ ستر او پرده دا حال

ده چي په ده لسو ڪالو ڪنبي يعني ڪ نواز خان ڪ مرگ نه پس ما ڪ
هغه مخ نه ده ليدل - ماسره هم ڪ پرده په شا خبره ڪوي او ڪ ڄامنو

نه م هم ستر ڪوي - په خيله بنگله ڪنبي نو ڪر نه ساتي - يوه
خدمتگار ورسره وي نور هيخ خوک نه - شپه ورڻ په خيله ڪمره

ڪنبي ناسته وي او هغه پسي ڙا ڪانه ڪوي او دا رڙيل په هغه الزام
لڳوي - هغه خو فرشته ده فرشته -

ڪاڪي خان :- عدنانه بچي چي خه شوي دي هغه اوشو - تاسره ز مونڊ

نور خه ڪار نشته - ته اوس مونڊ ته صرف ڪ هغه نڀنخه پته اوبنايه

چي هغه چرته ده -

عدنان :- خان جي تاسو ز ما په خوله وله اعتبار نه ڪوي - ماته ڪ هغه

هيخ معلومات نشته -

ڪاڪي خان :- گوره بچي ز ما ده سپينو ڪو ته او گوره وله م شرموه ته

مونڊ ته هغه خائي اوبنايه په ڪوم چي ستا شڪ ده - زه تاسره وعده

ڪوم چي تاته مونڊ هيخ نه وايو - چي پت په پته دا ڪار اوشي نو

ز مونڊ حيا به په حياشي او وايه بچي شاباش -

عدنان :- خان جي چي تاسو ز ما په خوله يقين نه ڪوي نو تپوس رانه

وله ڪوي - ما خودرته اووي چي ڪ خورجي نه تپوس او ڪري

ڪيديشي هغه ته معلومات وي -

شهباز خان :- اينه ته گور ده رڙيل ته - تاويڙي راتاويڙي او هغه

غريبي له راخي خيل خان خلاصوي او مونڊ له هغه خوله ڪنبي

را ڪوي -

ڪاڪي خان :- وله شهباز خانه ده ڪنبي خه قباحت ده - يو خوله

تپوس ترينه او ڪري -

شهباز خان :- ڪ هغه نه به مونڊ خه تپوس او ڪرو خان لالا ، هغه غريبه

خو ڪ خان په حال نه ده ، بله دا چي هغه مونڊ ته ويله دي چي هغه ده

پسي اوت ده -

کاکي خان :- ستا پوره يقين دے چې دا کار دۀ کړې دے -

شهباز خان :- سل په سله -

کاکي خان :- نو بيا ته ورته لاگورې - اونيسه ورته کلاشن کوف اودوره يې کړه -

شهباز خان :- هم داسې به کوو - ددې بله لاره نشته -

کاکي خان :- په تام اعتبار نشته - دے ماته حواله کړه - دے زما دشمن دے -

شهباز خان :- دے زمونږ د ټولو دشمن دے -

کاکي خان :- دۀ له لاس خپې او تړې او زما گاډي ته يې اولې چې ده ته زه د مرچکو لوگې او کړم نو په خپله به دا ده شي - الله يار خان او باز خان هغه له خپې لاس کلک او تړې او د سيد رحيم کاکي گاډي کښې يې واچوي -

دویمه برخه

د عالمي په کور د غمونو هغه شرق را پريوتو چې د هغه خوشحاله کورنۍ يې ټوله په زړۀ سوري کړه - د عدنان په وجه د هغوی د زړونو نه لاوينې خثيدې چې د پاسه پرې د بخت بي بي غم راغی - په عالمي باندې سپنې مړې شوې وې - د پتي تگ راتگ يې کم شوی وو او زيات وخت به يې په کور کښې تيره وو د ماسخوتن او سحر نمونځونه به يې په جمات کښې کول ځکه چې دا په تياره کښې وو - دے نه علاوه نور ټول نمونځونه يې کور کښې کول -

د شهباز خان او د سيد رحيم کاکي د کورونو نه علاوه د عنبرين او عدنان د واقعې نه د کلي څوک خبر وو او نه د بخت بي بي او گوهر کاکي د کيس نه - دا هر څه صرف دغه دريو کورنو ته معلوم وو خو عالمي ته داسې ښکارېده چې د دواړو کلو هر سړي او هره زنانه ددې واقعاتو نه خبر دی - هغه ته خپل ځان ډير ملامته او کچه ښکارېدو - په آئينه کښې د مخ کتو نه هم شرم ورتلو - چې هر چرته به يې دوه ، درې کسان خپلو کښې په خبرو اوليدل نو هغه ته به دا احساس کيدو چې دغه کسان جوړ د هغوی خبرې کوي - د پتي د تگ راتگ نه علاوه هغه د شهباز خان حجره هم پريښې وه او چې د جنج په ورځ د هغه د حجرې نه راوتے وو نو بيا نه وو ورغلے - دغه شان د هغه ځامن ، ناصر خان او سجاد خان هم وو بلکه هغوی خو ورپسې کله هم پريښې وو - سحر په خرې به پتي ته لارل نو ټوله ورځ به يې پتي کښې کار کوو او ماسخوتن تياره به کلي ته راتلل - شهباز خان به کله کله ورپسې سړي را اوليرېو خو عالمي به ورته څه انه ، بهانه او کړه او خبره به يې اخوا ديخوا کړه - لس ، دولس ورځې پس چې د تابش او خورجی لاشونو بدبوی شروع کړه نو د گوانډ خلقو پوليس ته اطلاع ورکړه - پوليس چې موقعې له راغلل او جائے واردات يې اوليدو نو دواړه لاشونه يې فوراً پوست مارتم له اوليرل او د کيس تفتيش يې شروع کړو - پوليس د خورجی د کمرې خفيه خيزونه چې هغه کښې مختلف تصويرونه فلمي او غير فلمي وډيو سي ډيز شامل وو په

خپله قبضه کښې واخستل - د تابش او خورجی طماچې يې لیبارتی، ته اولیږلې او د رپورت په لیکلو کښې مصروف شو - دې نه علاوه د تابش دکور تالاشی هم واخستلې شوه او د غیر اخلاقی ویډیو سی ډیز نه علاوه د شرابو او نور ممنوعه مشروبات، د پوډرو او چرسو ډیرې پیټی برآمد شوې - پولیس ته پوره معلومه شوه چې دا دواړه په هر لحاظ سره بدکرداره وو - دواړه د شرابو په نشه کښې وو او دواړو په یو بل فائر کړې دې او یو بل یې ویشتلې دې - د پوست مارتېم نه پس د هغوی وارثان خبر کړی شو او دواړه لاشونه خپلو خپلو وارثانو ته حواله شول -

د تابش لاش د هغه خپلوانو علاقه غیر ته یوړو او د خورجی لاش شهباز خان طوطی خیل ته راوړو - د خورجی ستر او پرده په ټول کلی کښې یو مثال وه، د هغه د تقوی او پرهیزگاری به هر سړی خبرې کولې - د هغه په بې گناه قتل هره سترگه لونده او هره شونډه اوچه وه - هم دغه وجه وه چې د خواؤ شا کلو ټولو خلقو په گڼ شمیر تعداد کښې د هغه په بې گناه مرگ د غم او افسوس اظهار اوکړو او د هغه قتل له یې د شهادت درجه ورکړه - د شهباز خان حجره درې ورځې پرله پسې د خلقو نه ډکه وه خو عالمې، د هغه ښځه او د هغه ځامن نه د هغه جنازې له ورغلل او نه دعا له - د کلی خلق خو په داسې موقعه هر سړې د نظره اوباسی او په تیره تیره د عالمی غونډې محنتی، خدمتی او د کار سړې د چا هیږیدې شی او که د نور چا په خیال کښې

وو او که نه خو د گل دین کاکا او عملی ماما کله هیږیدې شو ځکه چې هغه بله ورځ د هغه د لور په واده کښې هرڅه د هغه په لاس وو - پوره یوه میاشت یې د هغه حجره نیولې وه خو اوس ولې ښکاره نشو - چې چرته به په لاره، کوڅه، پټی یا حجره کښې دوه څلور کسان جمع شو نو دا خبره به یې مینځ ته راواچوله او په دې به یې شخوند وه - ډیرې خولې او ډیرې وې، چا به څه وې چا به څه خو د مینځ نه څوک خبر نه وو او د بنیادی خبرې معلومات چاته نه وو - گل دین کاکا او عملی ماما لکه د دوو فلاسفرانو په دې بنیادی نکته ډیر سوچ او فکر اوکړو خو هیڅ په پټه پوه نشو - عالمې په دغه گرما گرمۍ کښې د کوره بهر اونه وتو - گل دین کاکا ورپسې څو څو ځله پټی ته لاړو خو هغه یې اونه لیدو - څو څو ځله د هغه د ځامنو مخکښې روستو هم تیر تاثیر شو خو د هغوی نه په تپوس یې زړه اوبه او نه ځکله، چې اونشو نو یو مازیگر ورپسې کور ته ورغی - او ورپې ورته اوډېوو - د عالمی په ځای ورسره د هغه ښځه خبرې اوکړې او په دې یې ترینه ځان خلاص کړو چې هغه ناجوړه دې او کټ کښې پروت دې - گل دین کاکا خو په داسې کارونو کښې ډیر ما هروو، هغه ته هغه زوړ متل رایاد شو چې ”غل کنډر کوو ورې او موندو“، جوړ غټ پریکړی یې اووې - ”ماته پټه ده خورې چې هغه ناجوړه دې خو زه د هغه تپوس له راغلی یم، خورې پرده اوکړه زه هغه لیدل غواړم“ - په دې چل گل دین کاکا ته، کور ته د ورتلو او هغه سره د ملاقات موقعه په لاس

راغله - عالمي واقعي ناجوړه وو او په کټ کښې پروت وو - دواړه روغ جوړ او کړل او گل دين کاکا هغه ته مخامخ په کټ کښې کيناسو هغه ته چې د خبرې موقع ملاؤ شوه نو وې وئيل ”ماوې چې ناجوړه به وې گينې عالمې د پاتې سرې نه دې - منې که نه ، زما شک بالکل صحيح ثابت شو - دا ښه ده چې تپوس له دې راغلم گينې تابه گيله کوله او زه به خبر نه ووم - ما وې راشه گل دينه تپوس يې اوکړه - عالمې :- ډيره مهرباني گل دين کاکا چې په دې مات گوډ وجود دې دومره تکليف اوکړو او زما تپوس له راغلي -

گل دين کاکا :- خبر خو به نه يې ، د نواز خان ښځه خورجی بي بي وفات شوه - خداي دې اوبښی ډيره نره او پښتنه ښځه وه - لس کاله کنټون يې اوکړو او مجال شته که چای مخ ليدلی وې - یره عالميه ! يوه جنتی ښځه وه ، که د هغې جنازه دې ليدلې وې نو حيران شوې به وې خلق ورله لکه د مچ ، ميرو را چلیدل اوې چې څنگه ملا د الله اکبر اواز اوکړو نو د توتا کرکو سيلونه لاروان وو او ټول اسمان يې تک تور کړو - زه خو خداي شته په دې خبرو ډير نه پوهيږم خو چې د يو ملا نه م په دې باره کښې تپوس اوکړو نو هغه راته اووې چې دا توتا کرکی نه وو بلکه فرشته وې د جنازې نمونځ له راغلي وې - او د هغه خبره م ټکي په ټکي مغزو واخسته ځکه چې جنازه اوشوه نو بيا هيڅ نه وو اسمان بالکل صفا وو -

عالمې :- بالکل ، بالکل - خورجی ډيره پښتنه ښځه وه - خداي دې

جنتونه ورکړي -
گل دين کاکا :- سره زما او سره د ستا -
عالمې :- آمين -
گل دين کاکا :- ولې عالم خانه ! ستا خداي مه که شهباز خان سره سپره مړه شوې ده څه ؟ ... ته خو خير ناجوړه وې خو هغه ستا هلکان م هم پکښې اونه ليدل -
عالمې :- گل دين کاکا ، زه په خپله ناجوړه يم او د هغوی نه خبر نه يم چې ورغلي دي او که نه -

گل دين کاکا :- نه ، نه ، دغه درې خلور ورځې خو خداي شته زه د شهباز خان د حجرې نه خو ځيږلې نه يم لکه ستا م ښه پوره ډډه اچوله وه او هر سرې م د نظره ويستلو خو نه م ته اوليدې اونه م ستا ځامن ... اورشتيا هغه لورم راته وې چې زموږ خوربي بي هم نه په مړي کښې وه اونه په دريمه کښې -

عالمې :- دغه درې خلور ورځې هغه هم جوړه نه وه -
گل دين کاکا :- ماوې که ستاسو تر مينځه خداي مه که څه خړه راغلي ده -

عالمې :- هيڅ نشته گل دين کاکا ، زما او د هغه رغيدن نه کيږي -
گل دين کاکا :- بالکل بالکل ، ښه زه به درنه اوس لاړ شم ، خداي دې هيڅ مه کوه -

عالمې :- کينه چاې اوڅکه گل دين کاکا -

دولسم باب

د تابش او خورجی د قتل په سلسله کښې د پولیس تفتیشی ټیم خپل کار شروع کړی وو د لاشونو پوست مارتېم شوی وو۔ د هغوی تصویر کشی او فوتو گرافۍ هم شوی وه د خورجی د کور او د هغې د کمرې نقشه جوړې شوې وه۔ پولیس ته د خپلې پیښه وړانه تجربه او ذاتی معلومات په بناء پوره یقین وو چې تابش او خورجی دواړه مقتولین هم دی او د یو بل قاتلان هم دی۔ پولیس ته د گواه ضرور وو خو په گوانډیانو کښې څوک هم دې ته تیار نه وو ځکه چې د فائر په وخت چا هم څوک لیدلی نه وو البته د هغوی په ښودنه د خورجی د ملازمې نوم د پولیس په مطلوب کسانو کښې شامل شو۔ پولیس د هغې د گرفتاری د پاره ځائ په ځائ چاپې اووهله او اخیږې اونیوله۔ د هغې د بیان نه ثابته شوه چې هغوی دواړه د یو بل قاتلان دی۔ د هغوی د نشې ثبوت د هغوی د میډیکل رپورټ نه شوی وو البته د هغوی د طماچو لیبارټری تستونه لاپاتی وو۔ چې کله دغه تستونه مکمل شو او د هغې رپورټ پولیس له راغی نو د هغوی ټوله تجربه ناکامه شوه چې په دواړو طماچو ډزې نه دی شوی۔ دې نه پس پولیس د تفتیش دائره وسیعه کړه او عدنان سره شهباز خان هم په تفتیش کښې شامل شو۔

په شهباز خان او عدنان په یوه ورځ چاپې اووهله شوی۔ د عدنان په ځائ عالمې گرفتار شو او شهباز خان سره د هتکړو په امیل کښې

تانې ته بوتلې شو او دواړه په حوالات کښې واچولې شو۔ د عالمې دا خیال وو چې هغوی دواړه د عدنان او عنبرین د کیس په وجه حوالات کښې واچولې شو۔ عالمې د ځان نه زیات په شهباز خان خفه وو چې د عدنان په وجه د هغه د نامه جامې کورنۍ سپکه شوه۔ عالمې په حوالات کښې هم د هغه دومره خیال ساتو څومره چې به یې د هغه په حجره کښې ساتو۔ د خپلې اوږې نه څادر لرې کوز کړو، د حوالات په فرش یې اوغوره وو، په خپله په فرش کیناستو او هغه ته یې اووې ”خان جی په څادر سمله، ډډه واچوه“ شهباز خان د هغه په غوړیدلې څادر سملاستو او هغه ته یې اووې ”عالمیه! راځه ماسره کینه ځامې ډیر دۍ“۔

عالمې:۔ نه خان جی، خو څه مه، ښه په قلاړه سمله۔ زما جامې خړې دی خیرې پرې نه ښکاری خو ستا په سپینو جامو یرېرم۔

شهباز خان:۔ عالمیه! زه او ته د یو عمر او یوې زمانې خلق یو، تاسره دې خدای ښه اوکړی، په هر ځائ او هره موقعه کښې دې زما د عزت خیال ساتلې دۍ۔ زما او ستا د خان او زمیدار نه بلکه د دوو روڼو رورولۍ ده خو د ځوی نه دې ډیر خفه یم۔ ما په هغه لکه د خپل ځوی اعتبار اوکړو خو هغه زما عزت له لته ورکړه۔ زما د سپینۍ جامې خیال یې اونه ساتو، په شرمونو یې او شرمولم او لا به شرمیرم او زما سره به ته هم شرمیرې، زما خو چا سره د سترگو لگیدو شان پاته نشو۔

عالمي:- خان جي خدای دے مه کوز سترگے کوہ - ستا عزت زما عزت دے او خدای مه که ستا بے عزتی زما بے عزتی ده - ما خو هغه په هغه ورځ لږے کوو خو ته راغله او تارانه خلاص کړو - اوس هم څه تلی راغلی نه دی که د هغه په مرگ ستا عزت گتله کيږي نو تاته اجازت دے لږے يې کړه -

شهباز خان:- څنگه يې لږے کړم عالميه! هغه خو مونږ لکه د خپلو بچو ساتلے دے - لاس م نه ورځي او اوس خو خبره لاږه زما دوس نه اوو ته - عالمي:- ولے خان جي څه اوشو؟

شهباز خان:- هغه بله ورځ کاکي خان راغله وو او هغه ته م حواله کړو - اوس هغه پوه شه او د هغه کار، که يې وژني او که يې پريږدي اختيار د هغه دے - دے سره د عالمي په سترگو کښې غټې غټې اوبڼکے راغله هغه شهباز خان ته په ډکو سترگو اوکتل او وے وئيل ”کاکي خان ته دے ولے حواله کړو خان جي“؟

شهباز خان:- هغه زموږ د ټولو دشمن دے، زما، ستا او د کاکي خان - عالمي:- نه خان جي نه، عدنان زما څومے دے، زما د زړه ټکړه ده خو ستا په وجه زما دشمن دے ځکه چې ستا عزت ماته د خپل عزت نه گران دے او په دے باره کښې ما تا سره لوظ کے دے خو کاکي خان سره ما هيڅ لوظ نه دے کړے - زه ستا په عزت او غيرت ولاړيم خو د دے دا مطلب نه دے چې هغه دومره بے څوکه دے چې د چا څه خونښخه وي هغه دے ورسره کوي - ستا د عزت ساتلو د پاره ما خپله پيغله لور

په شنو جامو کښې ستا د لور په ډولي کښې واچوله، دے د پاره چې زما خان بے عزته نشي، دے د پاره چې د دواړو کورنو په مينځ کښې جنگ جهگړه رانشي او هر څه پټ په پټه اوشي - خان جي، ته د پښتو روايات او گوره، کوم يو پلار خپل ځوی سره داسے کړي دی لکه ما چې ورسره ستا د عزت د پاره اوکړل خو تا ما سره څه اوکړل؟ زما ځوي دے هغوی ته حواله کړو... کاکي خان ماسره څه اوکړل؟ زما لوري يې ماته واپس کړه... تا زما د لور په سر لاس کښې نه بندودو - که ته د خپلې لور تپوس زما د ځوی نه کوي نوزه د خپلې لور د بے عزتي تپوس د چانه اوکړم؟ تانه که د سيد رحيم کاکي نه؟ شهباز خان! ما چې د خپلې لور په سر لاس کښودو نو هغه زما نه مخ واړه وو - زما په سترگو کښې د بے وسي په اوبڼکو د هغے رحم رانه غي ځکه چې هغه ته زه يو ظالم انسان ښکاره شوم - هغه په چپه خوله ماته ډيرے گيلے اوکړے، خپلې مور ته يې ډيرے گيلي اوکړے، خپلو روڼو ته يې مخ واړه وو - د واده جامے يې بدلې کړے، مټې يې اونغبښتي او غوچل ته اړمه شوه - شهباز خان! لکه څنگه چې ته د خپلې لور په عزت ولاړ يې داسے ما له هم پکار وو خو... خوزه ستا په وجه خاموش ووم - اوس چي تا زما ځوي کاکي خان ته حواله کړو نو... نو که د هغه نوک ته هم نقصان اوسيدو نوزه د هغه د نوک جواب په سوک کوم - د هغه نه د ډب جواب په ډز او د هغه د سر جواب به په سرونو کوم -

شهباز خان :- دا ته لا کومے خبرے کومے عالمیه - ولے ته د خپلے خبرے نه روستو شوے څه - دے نه خو دا معلومه شوه چې زما لور ستا په صلاح تلے ده -

عالمی :- خبرے له بل رنگ مه ورکوه شهباز کانه ، ستا د عزت د پاره ما خپل څومے د خپلے مورد غیر نه را اوشو کوو او تاته م حواله کړو - که ته د خپلې لور تپوس زمانه کومے نو زه د خپلې لور د بے عزتی تپوس د چانه او کړم ؟ تانه که د سید رحیم کاکي نه ، وایه ؟

شهباز خان :- تانه ماسره احسان کړې دې او نه کاکي خان سره - تا باندے سترگے پټې وے - خپل غرض په مخه اخستے وې - تا خپله لور په خانانو کښې ورکول غوښتل خو د بده مرغه ستا ارمان پوره نشو -

عالمی :- دا ته وایې شهباز خانه ؟

شهباز خان :- ظاهره خبره ده دلته خو بل څوک نشته -

عالمی خپل سر په دواړه لاسه کښې اونیوو - په دیکښه یو سپاهی راغی ، هغه د حوالات جنگله نما تنبې لرم کړې او هغوی ته یې اووے ”بهر را اوځی - مشر خان مو غواړی“ - هغوی دواړه د سپاهی په نگرانی کښې د حوالات نه بهر اووتل او د ایس ایچ او دفتر ته ورغلل - چې په بیچونو کیناستل نو ایس ایچ او هغوی ته یو نظر اوکتل اووے وئیل ”شهباز خان څوک دے“ ؟

شهباز خان :- زه یم صیب -

ایس ایچ او :- عدنان څوک دے ؟

عالمی :- عدنان نشته صیب ، زه د هغه پلار د هغه په ځای راغلی یم - ایس ایچ او :- ښه مشره ستا څومے عدنان او شهباز خان ته د تابش او خورجی په کیس کښې مونږ سره شامل تفتیش نه دی - شهباز خان خوراغلی دے البته ستا څومے نشته - ته داسے اوکړه چې هغه را اوغواړه - چی هغه راشی نو ته به ځې خو تر څو چی هغه نه وی راغلی نو د هغه په ځای به ته حوالات کښې پروت یې -

عالمی صیب زما ځوې کور نشته گینې راغلی به وو -

ایس ایچ او :- دغه ستا مسله ده - چی کور نشته نو پیدا یې کړه ، چرته خو به وی -

شهباز خان :- صیب ماته څه حکم دے ؟

ایس ایچ او :- ته هم مونږ سره شامل تفتیش یې -

شهباز خان :- عجیبه ده صیب - مې هم مامدزے او پېر هم مامدزے - هم م اورندار مړه شوه ، کورم تباہ شو او بل تاسو سره شامل تفتیش شوم ، البته غوندے کار دے صیب ، دعویٰ ماله پکار ده -

ایس ایچ او :- تاله پکار ده خو چی تا اونکره نو مونږ خو خاموش نشو کیناستے -

مونږ ته په دے عرض شامل تفتیش کړې یې چی د کیس په امپرومنت کښې مونږ سره مدد اوکړے - په چا دے شک دے او په چا دعویٰ کول غواړے ، وغیره وغیره -

شهباز خان :- صیب زما یا د هغه څوک ښکاره دشمن نشته البته د

شک په بڼا تاسو د عدنان نه تپوس کولې شې - کيديشی نورکسان درته هغه اوبښائی -

ايس ايچ او:- مشره! ستا څوې چرته دې؟

عالمې (شهباز خان ته ګوته نيسي) زما د ځوی تپوس د دۀ نه اوکړه صيب -

ايس ايچ او:- ځوې ستا دې او تپوس د ده نه اوکړم؟

عالمې:- هاو صيب ځوې زما دې خو د خورجی د قتل نه مخکښې هغه په يو بل الزام کښې د دۀ په قيد کښې پروت دې او لا تراوسه د دۀ تفتيش جاري دې -

ايس ايچ او:- (شهباز خان ته) دې چې څۀ وائی، دا صحی دی؟

شهباز خان:- څۀ موده مخکښې هغه ماسره نوکړو خو اوس هغه نشته، تلې دې -

ايس ايچ او:- کوم خوا او چرته تلې دې؟

شهباز خان:- هغه اوس سيد رحيم کاکي سره دې -

ايس ايچ او:- ستا په هغه د قتل شبه شته؟

شهباز خان:- شبه خو په هر چا کيديشی صيب - هم داسې په شک شک کښې يقين ته رسيدۀ کيږي -

ايس ايچ او:- (يوسپاهي ته) ”ته ورشه هلکه، مرزا صيب ته وايه

چې يو موبائيل سکواډ تيار کړي (شهباز خان ته) ”مرزا صيب سره

به لاړ شه او عدنان به راولې - او ته مشره بهر اوڅه هغه برنډه کښې

کت کښې ډډه واچوه -

دويمه برخه

عدنان د سيد رحيم کاکي د قيد نه خلاص کړې شو او تانې ته راوستې شو - په وهلو وهلو د هغه سر او مخ ځانې په ځانې زخمی وو - عالمی چې خپل ځوی ته اوکتل نو په چغو چغو په ژړا شو - ايس ايچ او دواړو ته يو نظر اوکتل او وې وئيل ”مشره چغې مه وهه غلې کينه” - ايس ايچ او يو ځل بيا عدنان ته په ځير ځير اوکتل، مخ يې ترينه واړه وو او شهباز خان ته او وې ”ښه شهباز خان، ته د تابش او خورجی د قتل په باره کښې څۀ وايې؟ د شک، شپې نه علاوه تاته د دعوې حق هم حاصل دې ځکه چې ته د خورجی نژدې رسته داريې -

شهباز خان:- زه به څۀ اوویم صيب؟ زما چې په چا شک دې هغه دواړه تاسو ته مخامخ ناست دي - زما په دې دواړو يعنی په پلار او ځوی د خورجی د قتل شبه ده -

ايس ايچ او - په دواړو؟ دا ستا حجره نه ده چې ته څۀ وائې د هغې تعميل به کيږي - دا تانه ده دلته به په سوچ او فکر خبره کوې - دا د ډبل 302 کيس دې - دیکښې ملزمانو ته سزائې موت هم ملاويدې شې او عمری قيد هم خو د دعوې نه مخکښې سوچ اوکړه که به ګناه دعوی دې اوکړه نو ګوري د خداي به هم مجرم شه او خلقو ته به هم مخ تورن شه -

شهباز خان:- صيب داسې معلومېږي چې دا کار يو کس نه دې کړې

بلکه دوو کسانو کرې دے نو بس په دے دواړو زما دعوی ده -

ایس ایچ او :- ته په دے دواړو شک کوې که دعوی ؟

شهباز خان :- زه پوه نشوم صیب ؟

ایس ایچ او :- که ته پرې دعوی کوې نو دے د پاره به د چشم دید گواهانو ضرورت وی - او هغه به ته پیدا کوې او که ته پرې شک کوې نو بیا د گواهانو ضرورت نشته ، ملزم دومره اووهله شی چې هغه په خپله چغې وهی چی دا قتل ما کرې دے - دے ته اقبال جرم وائی - په دعوی کښې د گواهانو په بیان کښې چې لږ معمولی تضاد راشی نو بیا په هغه نکتو وکیلان بحث کوی او تر هغه پکښې گوته وهی چې ملزمان بری شی خو چی په شک کښې اونیولے شی او اقبال جرم اوکړی نو بیا د هغه سزا، سزای موت یا عمری قید دے -

شهباز خان (مسکې شی) هم دا د شک نوعیت ښه دے صیب - په دې کښې یې راتینگ کړی -

ایس ایچ او :- دا زما کار دے ، دے نه به غمه اوسه خویو تپوس درنه کوم او هغه دا چې تا او سید رحیم کاکي په کوم جرم کښې عدنان په حبس به جا کښی اچولے وو؟

شهباز خان :- ما حبس به جا کښې نه دے اچولے صیب - دا کار کاکي خان کرې دے -

ایس ایچ او :- هغه ته خوتا حواله کرې دے - دا ولے ؟

شهباز خان :- هاو صیب - الا بلا ، گردن ملا ، ماترینه خان خلاص

کړو او هغه ته م حواله کړو -

ایس ایچ او :- شهباز خان ! ده خه جرم کرې دے -

شهباز خان :- ده دومره لومے جرم کرې دے چې د هغه جرم نوم هم زما په خوله نه راخی ، ده زما لور اغوا کرې ده او د هغه د مرگ او ژوند هیڅ پته نه لگی -

ایس ایچ او :- لوریې ستا اغوا کرې ده او حواله دے کړو سید رحیم کاکي ته - دا ولے ؟

شهباز خان :- دے زمونږ په شریکه دشمن دے صیب - ما خپله لور د کاکي خان غوی له ورکړې وه - د هغه د واده نیتیه ایښه شوه وه او نکاح هم ترلے شوه وه - د نکریزو په شپه دے ظالم هغه اولمسوله او اغوا یې کړه -

ایس ایچ او :- تا په ده د اغوا رپورټ درج کرې دے ؟
شهباز خان :- نه صیب ، خپله حیا راباندې گرانه ده ، ما وې د خلقو د خندا به شم -

ایس ایچ او :- د سید رحیم کاکي جنجیان تشه ډولۍ لارل ؟
شهباز خان :- نه صیب ، د هغه په بدل کښې مو ورته د عدنان خور او د عالمی لور په ډولۍ کښې واچوله -

ایس ایچ او :- هغه جینی اوس هم هلته خپل خاوند سره ده ؟
شهباز خان :- نه صیب ، هغه یې په رومبۍ شپه خپل پلار کره را اولیرله -

ايس ايچ او:- ستا د لور مجرم عدنان شو خو د عدنان د خور مجرم څوک شو، ته که کاکي خان؟

شهباز خان:- د هغه مجرم نه زه يم نه کاکي خان بلکه د هغه مجرم د هغه پلار د صيب - دا د عالمې ناست د، تپوس ترينه اوکړه - هم ده راته په خپله خوله ويله وو چې د هغه په بدل کښې زما لور ډول کښې واچوه -

ايس ايچ او:- او تا هم داسه اوکړل، بغير نکاح، بغير حق مهر او بغير گوره؟

شهباز خان:- بالکل صيب - هم داسه م اوکړل -

ايس ايچ او:- د تابش او خورجی په قتل کښې د عدنان خه دلچسپي ده -

شهباز خان:- د تابش معلومات ماته نشته البته زما د لور د اغوا په کيس خورجی د موقعه گواه وه ځکه يې هغه د مخه لرم کړه -

ايس ايچ او:- خورجی اخلاقي لحاظ سره څنگه وه -

شهباز خان:- هغه يوه پرده نشينه، ستر پوښه، تقوی داره او د صوم صلوۀ پابنده او تهجد گزاره ښځه وه - د هغه د ستر او پردې دا حال وو چې زمانه به يې هم په خپل کور کښې ستر کوو - د نواز خان د مرگ لس کاله اوښو او په دې لسو کالو کښې ما د هغه مخ نه د ليدلې -

ايس ايچ او:- شاباش، ډير ښه، د تالاشۍ په دوران کښې د هغه د کمر نه مونږ ته خه تصويرونه په لاس راغلي دي - ته خو د هغه

پيژندگلو کولې شي کنه؟

شهباز خان:- هاو صيب، دومره خو کولې شم -

ايس ايچ او:- (هغه ته د خورجی يو تصوير ښايي) "دا تصوير د هغه دې"؟

شهباز خان:- هاو، هاو صيب، دا بالکل د هغه تصوير دې -

ايس ايچ او:- ښه اوس دې نورو تصويرونو ته اوگوره (هغه ورته د خورجی مختلف تصويرونه ښايي) دې بل تصوير کښې ورسره څوک دی؟ دا نور اوگوره، دې کښې ورسره څوک دی؟ ... دا بليو پرنټ اوگوره، دا د چا دې؟ وايه کنه؟ خاموش ول شوې (شهباز خان سترگه خکته کړي وي) دا وه ستا هغه حيا داره او سترپوښه بابی چې ته يې په صفت نه مريدې ... ښه يو تپوس درنه بل کوم، ستا په قول د نواز خان د مرگ لس کاله اوښو خو د حيرانتيا خبره دا ده چې د نواز خان کرل شوې تخم لس کاله پس زرغون شو -

شهباز خان:- خه مطلب صيب؟

ايس ايچ او:- مطلب دا چې د خورجی په ميډيکل رپورټ کښې ليکلی شوی دی چې د هغه په خيته د شپږو مياشتو ماشوم هم وو -

شهباز خان:- دا زه خه اورم صيب -

ايس ايچ او:- رپورټ دا دې ماسره پروت دې، دا په خپله هم لوستلې شې -

شهباز خان:- اوه خدايه (هغه خپل سر په دواړه لاسه کښې نيسي) -

ايس ايچ او :- په دې باره کښې ته څه وائې - آيادا هم عدنان کړي دي ؟
 ښه اوس به راشو ستا د لور کيس له ... ستا لور عدنان په زور بوتله ده
 که په رضا ؟

شهباز خان :- دا خو چې هغه پيدا شي نو معلومات به ترينه اوشي -

ايس ايچ او :- ستا پوره يقين دې چې هغه ده بوتله ده -

شهباز خان :- بالکل صيب ، زما پورا يقين دې -

ايس ايچ او :- دې نه مخکښې ستا د لور او عدنان خپلو کښې
 انډرسټينډنگ وو ؟

شهباز خان :- هاو صيب ، دې زما لور سره ډرائيور وو - هغه به يې

کالج ته بوتله رابوتله او هغه سره د خورجې په بنگله کښې اوسيدو -

ايس ايچ او :- د واده نه مخکښې ستا لور دې واده مخالفت کړې وو ؟

شهباز خان :- هاو صيب ، هغه څه گلې وډې وې خو مونږ وې تېک به
 شي جينې - ده -

ايس ايچ او :- هغه د خپل واده مخالفت ولې کوو -

شهباز خان :- د عدنان په لمسه باندې -

ايس ايچ او :- هغه يوه تعليم يافته جينې وه ، هغه ته د خپل ژوند

تيرو لو پوره پوره حق حاصل وو - ته ولې د هغه په لاره کښې خنډ جوړ

شوې ؟ تا ولې د هغه خواهش پوره نه کړو - تا ولې د هغه ارمانونو ته

تيلې ورته کړو ، دا ځکه چې عدنان او د هغه خاندان ستاسود ناسته

پاسته جوگه نه وو ؟ ځکه چې دې غريب دې او ته خان يې ؟ ... گوره

شهباز خان ! هوا يا گيس يو نرم څيز دې او دومره نرم چې مونږ يې په
 وجودي شکل کښې ليدلې نشو خو چې دغه هوا ډيره اوزورلې شي او
 د وتو لاره ورته ملاؤ نشي نو لومې لومې غرونه او ښارونه پرمخ اړه وي -

اوبه هم يو نرم او نازک څيز دې خو که هغه ته د وتو لاره ملاؤ نشي نو

لومې لومې آبادي لکه د خسنو گنگځړو ځان سره اوږې - دغه رنگه

انساني خواهشات هم دي - چې دا پوره نکړي شي نو ښه معززي

کورنۍ سپکې شي - کچه کچه ځوانۍ په سرو وينو کښې ککړې

شي او تورو خاورو له لارې شي - لوتې لومې او غټ غټ دستارونه په

خپو کښې راځکله شي - خائسته او خوږې نيازبينې ، درنې پيغلې

سرتورې شي او زړې مياندي يې کوره شي ...

اوس به راشو عدنان له ... ښه عدنانه د دې جينې څه نوم دې ؟

عدنان :- د دې نوم غښتلی دې سر -

ايس ايچ او :- دا جينې ستا خوښځه وه ؟ (عدنان پلار ته گوري) پلار

ته مه گوره دا تانه ده - زه تانه سرکاري تپوسونه کوم ، ښه وايه -

عدنان :- هاو سر ، زما خوښځه وه -

ايس ايچ او :- تا ورسره د واده د خواهش اظهار کړې وو -

عدنان :- نو سر ، مانه وو کړې خو هغه کړې وو -

ايس ايچ او :- تا ولې نه کوو ؟

عدنان :- ماته خپل حيثيت معلوم وو سر زما او د هغه جوړ نه راتلو -

هغه د خان لور وه زه د هغه د يو غريب زميدار ځوې يم - هغه زما بي

قيصه خو لويه ده خو يوه شپه ورته د کمره نه بهر په بوتو کښې پټ شوم - يوه شيبه پس خورجی د خپلی کمره نه را اووته د عنبرين کمره يې هم د بهر نه بولټ کړه او زما کمره هم او نيغه خپلې کمره ته لاړه - لږه شيبه پس يو سره زما خوا کښې په ديوال راوختو او د خورجی کمره ته ورغی - زما پرې د غل گمان راغی - خو چې په کش کړپ پوه نشوم نو يوه شيبه پس ورپسې غلې غلې ورغلم او کړکی سره غلې اودرېدم - (چپ شی)

ايس ايچ او :- ښه وايه کنه ولې خاموش يې ؟

عدنان (شرميرې) سر، بابا م ناست دے او خان جی هم ناست دے د دوی په مخکښې زه هيڅ نشم ويلے ... که تاسو پوره بيان اوریدل غواړئ نو زه به يې درته ځانله په ځانله اووايم -

ايس ايچ او :- نه ، نه ، ته به دا هر څه د دوی په مخکښې وائے چي د دوی پرې يقين اوشي او که ته داسے اونکرې نو ته ملزم نه بلکه مجرم يې - ښه وايه -

عدنان :- سرگستاخي معاف ماچي څه ليدلی او اوریدلی دی نو هغه زما په خوله نه راځي -

ايس ايچ او :- دا به ته وايي او ضرور به يې وايي - ښه وايه -

عدنان :- سر ، هغه خورجی چي په خپل کور کښې به پټ مخ گرځيده ، ماچي هغه په کوم حالت کښې اوليده نو په خپلو سترگوم يقين نه راتلو ، سر ، هغه په نیم عريان لباس کښې ملبوسه وه او

خورې زلفې د هغه په غيږ کښې پرته وه - ايس ايچ او :- دا سره څوک وو ؟ دده څه نوم وو ؟ عدنان :- ماته هم د هغه د نوم معلومات نه وو خو د هغه د خوله نه م د هغه نوم ووريدو - د هغه نوم تابش وو سر (چپ شی) ايس ايچ او :- ښه وايه کنه ، ته خو چپ شوي ؟ عدنان :- سر ، څنگه اوویم هغه خبره زما په خوله نه راځي - ايس ايچ او :- د سړي بچے شه گوري - هغه چغے به درنه اوباسم چي دا ټوله ټاڼه به اوکړنگيږي - (چوکه ورپسې راخلي) -

عدنان :- سر ، ډب مه راکوه ، بيا به رانه هر څه هير شي -

ايس ايچ او :- ښه وايه شابه - عدنان :- خورجی هغه ته د گيلے په انداز کښې اووے ”تابشه ، تا چي کوم تخم کرلے وو هغه زرغون شوے دے (ټول يو بل ته گوري) - هغه ورته اووے ”دا زما نه دے دا به ډبل چاوی“ هغه ورته اووے ”نه دا ستا دے“ - په خبرو خبرو زما ذکر هم راغی او تابش اووے ”غم مة کوه دا به په عدنان ورواړه وو او لکه د نواز خان به ترينه يو گړز اوباسو“ (عالمې او شهباز خان يو بل ته گوري)

ايس ايچ او :- نواز خان څوک وو ؟ (عالمې ته گوري)

عالمې :- نواز خان د شهباز خان ورور وو او د خورجی خاوند وو -

ايس ايچ او :- دے نه خو معلومه شوه چي نواز خان تابش وژلې دے ... ښه وايه -

عدنان:- خورجی هغه ته په کلکه اووې چې ”ماسره واده اوکړه چې دا ناجائز ماشوم جائز شی نو هغه انکار اوکړو - چې خورجی ورته گيله اوکړه او خپل زاپه خدمات او قربانۍ يې ورته ورياده کړې نو هغه راضی شو خو په يو شرط - (هغه چپ شی)

ایس ایچ او:- ته خو چپ شوم ولے ؟ شابه وایه -

عدنان ، سر پلارم هم ناست دے او خان جی هم دے ماله د دوی نه شرم راځی -

ایس ایچ او:- د انسان بچے شه گوری هډوکی به دے مات کړم - شابه وایه - مشره دا څوم دے پوه کړی چې خپل وضاحت اوکړی گوری - ستاسو د پاره به بد شی -

عالمې:- شرمیر به بچے چی څه دے لیدلی دی هغه صفا صفا اووایه -

عدنان:- سر د خان جی په مخکښه څنگه اووایم -

ایس ایچ او:- دعوی دربان دے دے کوې ، ده ته وضاحت اوکړه -

عدنان:- سر، تابش راضی شو خو په يو شرط ، هغه ورته اووے ”تیک ده زه به تاسره نکاح اوکړم خو د نکاح نه مخکښه زما او د عنبرین يو ملاقات اوکړه - هغه ورته اووے ”تیک ده ، دا څه دومره گرانه نه ده ، اوبه شی خو زه د عنبرین نه کمه یم څه “ - هغه ورته اووے ”زه د هغه سترگے خکته کول غواړم “ - هغه جواب ورکړو ”تاته خو ما اسانه کړه ده ، یواځې ځی راځی “

تابش ورته اووے ”خو څو څله م لاس ورکړو خو لفت يې رانکړو - هغه ورته په فیصله کن انداز اووے ”بیا په ننۍ شپه راشه ، ما به ستاسو د ملاقات اهتمام کړه وی “چونکه د آئنده اتوار په شپه د بی واده وونو هغه دا پلان جوړ کړو چې زما په نوم به هغه د رخصتۍ نه مخکښه دلته راولی - دے نه پس زما او د عنبرین ځانله په ځانله ملاقات نه دے شوم گینی مابه ورته د محتاط اوسیدو ویلے وو - ایس ایچ او:- دے نه پس څه اوشو -

عدنان:- دے نه پس هغه عنبرین طوطی خیل ته راوسته خوماته دا پته نه وه چې د هغه واده دے - د هغه د تلو نه پس هغه ماته مائل شوه اوزما د گیرولو د پاره يې هره لوبه اوکړه خو زه ترینه خدای اوساتلم - چې په دے اوشوه نو ماته يې د واده پیشکش اوکړو - چی ما انکار اوکړو نو ماته يې د سل جریبه زمکے ، د سل توله کالی او د لاکهونو روپو په بدل کښې د واده د پاره اووے چې په دے اوشوه نو بیائے د پولیس دهمکي راکړه - چې زه دیر تنگ شوم نو ماورته اووے ”چې ته ماسره واده کوے نو دے ماشوم سره به څه کوے - دا به زما په اوږو سوری که د تابش “ دے سره هغه ته پته اولگیده چې زه د هر څه نه خبریم - هغه زمانه په مخ شوق اوویستلو ، ما خپله غاړه غوټه واخسته او کور ته راتلم - هغه په درشل اودریده او وے وئیل - ”عدنانه د تلو نه مخکښه د خپلی خور په سر لاس کیږده - زما په زړه کښی د هغه په حال رحم راځی - چې وروان شوم او ورنزد دے شوم نو کمرے

ته منډه کړه او د بالخت نه طماچه راخسته ، ما ډير په تيزي سره خپله طماچه د هغه په سر کيښوده ، د هغه نه م طماچه واخسته او روان شوم ، چي لږ مخکې لارم نو طماچه م تشه کړه کارتوس م يو خوا بل خوا او غورځول او تشه طماچه م هغه ته لږه کړه .

ايس ايچ او :- دې نه پس دې عنبرين سره ملاقات شوم دې ؟
عدنان :- دې نه پس نه دې شوم سر -

ايس ايچ او (شهباز خان ته) د عدنان په خبره ستا تسلي اوشوه که نه -
شهباز خان :- هاؤ صيب دې هلک خو دومره پخه خبرې اوکړې چي زه ورته حيران شوم

ايس ايچ او :- ستا په دوي د خورجي د کيس يا د عنبرين د کيس خه دعوي يا شک شته ؟

شهباز خان :- نه صيب د دعوي يا شک گنجائش پاته نشو - دوي زما له خوا ازاد دي -

ايس ايچ او :- چې ستا د طرفه ازاد دي نو زما له خوا هم ازاد دي - ځي -
هلکه ، تاسو ځي -

شهباز خان :- صيب که ستاسو خوښځه وي نو زه به هم درنه لار شم
ايس ايچ او :- ته لانشي تله ، ته کينه -

(عالمې او عدنان پاڅي او روانيږي) :- عالمې :- لارو درنه صيب ،
سلام عليکم -

ايس ايچ او :- وعلیکم سلام :- ښه شهباز خانه ! د خورجي او عنبرين

کيس خو ستا له خوا ختم شو او هغوي لارل خو اوس به دې بل کيس سره خه کوي -

شهباز خان :- بل کيس سره به خه کوم زه پوه نشوم -

ايس ايچ او :- تا چي د عنبرين په ځاي د عدنان خور ډولي کښي واچوله او بغير نکاح دې پردي سړي ته حواله کړه ، دا تابه اوکړل که بد - که دغه جيني ، د هغه پلار يا د هغه رور په تاباندې دې عزتي دعوي اوکړي نو بيا ؟ تاسره دې خه جواب دې ؟

شهباز خان :- دا خو واقعي زمانه لويه غلطې شوم ده -

ايس ايچ او :- او که دا خبره ، پرنټ يا اليکترانک ميډيا ته اوو ته نو بيا به خه کوي ؟ عزت خودې لارو او خاني به دې هم ورپسې لاره شي او د جيل نه به راونه ځي - تا د ظلم انتها کړې ده -

شهباز خان :- زه خه اوکړم صيب ، زما خودماغ کار نه کوي -

ايس ايچ او :- دغه ستا مسله ده ، زما کار صرف قانوني نکات بنودل وو -

شهباز خان :- که زه ورسره جوړه اوکړم صيب ؟

ايس ايچ او :- که هغوي جوړې ته غاړه کيږدي نو ديکښې ستا خير دې -
باقی خپله خوښځه کوه -

شهباز خان :- ماته اجازت دې صيب تله شم -

ايس ايچ او :- هاؤ څه ورځه -

شهباز خان - سلام عليکم صيب -

ديار لسم باب

عدنان د شهباز خان د پنجه نه اوتے وو خو د عنبرين د مينے د پنجه نه وو اوتے - ټوله ورځ به پلار اورونو سره په پټي کښي لگيا وو او په چپه خوله به يې په تصور کښي د هغه تصوير سره لوبه کوله - د هغه تصوير به په مختلفو موقعو په مختلفو شکلونو د هغه مخه له راتلو ، کله د کالج د طالب علم په روپ کښي ، کله د باور چنې په شکل کښي ، کله د خنده رويه حسينه په شکل کښي ، کله د يوه يريدونکي پيغله په روپ کښي ، کله د يوه حسينه ، نازه نينه گل اندام په روپ کښي او کله د ښاپيري په روپ کښي ، هغه په هر شکل کښي نیاز بينه او هر صورت کښي حسينه وه - چي کله به هغه گوډ کوونو د گڼو په هره دوپچه کښي به ورسره هغه وه ، کله به ورته مخکښه شوه کله روستو او کله به ورسره څنگ کښي روانه وه - د گوډ په دوران کښي هغه څو څو ځله کوداله اوچته اونيوه چي هسه نه په کوداله د هغه خپي اولگي ، کله کله به يې په ډوډي کښي دیکه ورکړه ، کله کله به يې په بے خيالي کښي پرې د روستو نه د ”باؤ“ اواز اوکړو - دے ناگهان اواز سره به هغه اوتر شو او چي په يره يره به يې روستو مخکښه اوکتل نو هيڅ به نه وو -

دا حال د هغه په پټي کښي وو خو چي کله به کور ته لاړو او خپلې مظلومه خور ته به يې اوکتل نو د هغه په ډکو سترگو کښي به ورته ډيرے گيلے مانے ښکاره شوه - د هغه په چپه خوله به ډير تپوسونه

وو ، هغه تپوسونه چي د هغه جواب هغه سره نه وو - هغه ته پته وه چي هغه د هغه په وجه د ظلم نښه شوه - هغه ته به دا احساس هم کيدو چي د هغه په زړه کښي د هغه د رور مينه پاته نشوه - کله کله به د هغه د زړه د پاره هغه سره توقي تقالے هم اوکړے او هغه به هم اوخاندل خو د هغه په خدا کښي به د مايوسي تيرے صفا ليدلے شوه - کله کله به هغه د هغه په سر لاس کښيودو خو د هغه په لاس کښي نه حرارت وو نه توانائي وه نه جرأت وو او نه ډاډگيرنه وه - د وخت تيريدو سره هغه ته دا احساس اوشو چي هغه په کور او په صحرا د چا په سترگو ښه نه لگي - د هغه دا احساس په احساس کمتری کښي بدل شو - په خپل کور کښي ورته ځان پردي ښکاريدو - هغه به زيات وخت په پټو او په جنگي کښي تيره وو - د هغه خوراک ، څڅاک د نيش برابر وو - چي کله به د پلار يا مور په وينا مابنام ، ماسخوتن کورته راغي نو د شپې به پټ په پټه بهر اووتو او په خپلو پولو ، پټو به گرځيدو - عالمي هم هغه د نظر لاندې ساتو او هغه به هم ورپسې وتو او د هغه د کړو ، اوږو جاج به يې اخستو - د خوراک ، څڅاک او د کار روزگار نه پاته شو - د هغه ښکلې ځواني او خائسته وجود په غورځيدو شو ، سترگي يې تغه او د ژوند پانه يې زيرپه شوه - مور به چي د هغه حالت ته کتل نو نيمه نه پاته کيده - د هغه په وينا باندے پلار په زيارتونو اوگرځو - نظربوستان بابا له يې بوتلو ، په هغه يې د بابا د قبر کاني او مړل ، په منجورانو يې ورله نظر مات کړو ، د هغوی

ورڪري شوي ڄاڻبتون نه ٻي ڀري ڇو ڇو ورڻي اوڻڪل ڏ هغوي ورڪري شوي تعويزون نه ٻي ورلہ ڀه شنو ، تورو اورنگينو ڪپرو ڪڻبي بند ڪرل او ڀه غاڙه ڪڻبي ٻي ورته وڇول چي ڀه دے اونشوہ نو ٻيا ٻي پيربانو بابا له بوتلو ، هلته منجورانو دم ڪرو او ٽول پيربان ٻي راغونڊ ڪرل ڀه بوتل ڪڻبي ٻي بند ڪرل او بوتل ٻي سر بند ڪرو ڇو ٻيا هم ڏ احتياط ڏ ڀاره ٻي ورلہ يوه لڀه ڄاڻبتون نه او يو چونگ تعويزون نه ورڪرل - دغه ٽول تعويزون نه ورلہ مور ڏمخلف رنگ ڀه ڪپرو ڪڻبي بند ڪرل او ڀه غاڙه ڪڻبي ٻي ورته وڇول - چي ڀه دے ٻي ٻنيگهه اونشوہ نو ٻيا ٻي يو عامل ڪامل له بوتلو - ڏ هغه نه ورته معلومه شوه چي ڀه هغه باندے يو ٻه ناپاڪه ٻنيڻ ، ڀه ناپاڪه بدن ، ڀه ناپاڪه وينه ، ڀه ناپاڪه کاغذ ڀه ناپاڪه ڄاڻبتون ڪڻبي تعويذ ڪري دے - هغه تعويذ ڏيو ڀه ڀي ڇيٽي ٻيماري چيندڙ ڀه خول ڪڻبي بند شوي او گڏلے شوي دے - چي ڇومره ڇومره چيندڙه سخا ڪيري هومره به ڏ هغه بدن ڪمزور ڪيري او ٻيماري به ٻي زياتيري - ڏا ڏ هغه ڏ ٻيماري تشخيص وو چي دے ترينه هغه فيس وانه خستو البتہ ڏ تعويذ راويستو او ڏ هغه ڏ عمل ڏ ضائع ڪولو ڏ ڀاڙه ٻي ترينه ڏ لس زره روپو مطالبه او ڪرہ - عالمي ڀه خوشحالي خوشحالي هغه له لس زره روپي ورڪري - دے سره عامل پاڇيدو خيلي خلوت خانے ته لاڙو - لڙه شيبه پس ٻي هغه چيندڙه راڙه او ڏ هغه ڀه مخڪڻبي ٻي ڏ هغه ڏ خول نه هغه تعويذ را اوويستلو - دے سره عالمي مسڪي شو او ڏ تسڪين يوه لويه ساه

ٻي واخسته - ٻيا ٻي ورلہ خيل ليڪلے شوي تعويذ او ڏ هغه متعلق هدايات ورڪرل اورخصت ٻي ڪرو -

عدنان ته خيل مرض معلوم وو خود هغه ڀه علاج نه پوهيدو - هغه ته پته وه چي ڏا ڄاڻبتون نه او تعويزون نه او ٽوٽڪے ڏ جعلي پيرانو او منجورانو دي - ديڪڻبي هيڻ نشته او دوي هيڻ نشي ڪولے ڇو ٻيا هم ڏ مور او ڀلار ڏ زرونو ڏ ڀاره دغه تعويزون نه ديولوي اميل ڀه شڪل ڪڻبي ٻي ڀه غاڙه ڪڻبي زانگيدل - خبره دے له راغله چي ٻيا به ڀري ڀه ورڻ ڪڻبي يو ڄل دوه يا ورڻ ترمينڙه غوتہ او ڀه غوتہ ڪڻبي ڀه هوشي هم راتله -

يوه ورڻ هغه ڀه جنگي ڪڻبي اوڏو وو چي خوب ڪڻبي ورلہ عنبرين راغله - ڏ هغه ڪٽ ته اوڏريده او ورته ٻي اووي ”هائے نامرده! ته خوبونه ڪوي او دے سپو ته دے زه پريڻبي ٻي“ دے سره ڏ هغه سترڪے اوڏريده ڇو چي هغه ٻي اونھ ليده نو يوه تندري چغه ٻي اوويستله ”زه درغلم عنبرين - زه درغلم“ دے سره ٻي ڏ ڪٽ نه ٽوپ ڪرو او خپلے ٻيله ڇپے او سرتور سريي منڊه ڪرہ -

دويمه برخه

ڏ عدنان ڀه ٻيماري هيڻ ڇوڪ نه پوهيدل البتہ ڀه ٽول ڪلي ڪڻبي يو عملي ماما او گل دين ڪاڪا داسے وو چي هغوي ته ڏ هغه ڏ ٻيماري پته وه خود علاج نه ٻي هغوي هم معذوره وو - يو ڄل ڀه خبرو خبرو ڪڻبي عملي ماما گل دين ڪاڪا ته اووي ”يره صدر صيب ، چي ڏ

عالمی دے ځوی ته گورم نو دا زړه ځ لال او قطرې قطرې شی
 - څه ښکلی ځوانی او ځانست خدای ورکړې وو - غمې وو غمې په
 گوتمه کښې د ساتلو وو خو دے ځوانی مرگه بیماری داسے نیولے دے
 چی گل دین کاکا (دهغه د خولے نه خبره اخلی) چی لکه ستایې
 نچوړی کړو -

عملی ماما :- څه دے اووے ؟

گل دین کاکا :- هسے ما وے چی ستا هم لکه د عدنان ښکلی ځوانی
 وه خو چی په دے مودی مرض اخته شوے نو لکه زما په ځوانه
 ځوانی کښې بوډا شوے -

عملی ماما :- های ربّه ! څه پے پروا ذات یې - نه دے زړه شته او نه یې
 په چا سیزم - ستا تقسیم او ستا عطا ته حیران یم - څوک قسمت
 سره لوبے کوی ، په چا قسمت لوبے کوی - څوک پیسے سره لوبے کوی
 ، په چا پیسے لوبے کوی - څوک مینے سره لوبے کوی ، په چا مینے لوبے
 کوی - څوک دنیا سره لوبے کوی په چا دنیا لوبے کوی - دنیا ټوله لوبه
 لوبه ده - کله یوه لوبه او کله بله ... صدر صیب ، په دنیا کښې دوه
 څیزونه داسے دی چې د هغه قیمت هیچا سره نشته - یوه مینه ده او
 بله وینه ده - مینه د روح سره تعلق ساتی او یو ابدی څیز دے - وینه
 بدن سره تعلق ساتی او یو فانی څیز دے - د انسان بدن ته د وینے
 ضرورت وی او د وینے نه بغیر انسان ژوندی نشی پاتے کیدے - دغه
 رنگے د هغه روح ته د مینے ضرورت وی - اگر چې د مینے نه بغیر

انسان جسمانی لحاظ سره ژوندی وی خو د هغه روح مړی - بعضے
 خلق مینے له د نفسانی خواهش پوره کولو او د جنسی لذت اخستو
 رنگ ورکوی او کوم خلق چې دغه غواړی نو د هغوی مینه حیوانی
 وی او دغے مینے ته مینه نه بلکه نفسانی او جنسی لذت ویلے شی -
 مینه یو دیرپا او لافانی څیز دے - هغه نه زړپری ، نه ختمپری ، نه فنا
 کیږی او نه روکیږی بلکه د وخت تیریدو سره د هغه اثر زیاتپری -
 صدر صیب ، دے عدنان هلک ته چی زه او گورم نو خپله هلکانه راته
 رایاده شی - هغه تیر وختونه ، هغه د دوو زړونو توپونه ، هغه لارے
 کوڅے ، هغه انتظار او تلوسے ، هغه د گودر غاړے ، په غاړو هغه جاړے
 ، هغه په شنو پتو کښې مټلے ، هغه توقے او ملنلے ، د شرم آزیږ
 گلونه ، آد قیس ، قون اوازونه ، په سره غرمه کښې آسارنه ، آدیو بل
 لارے ته کتنه ، او سوم خدایه اوسوم ، یولپه شوم -
 گل دین کاکا :- یه هلکه عملی جانه ! ته ژاړے ، دا ولے ؟
 عملی ماما :- زه نه ژاړم صدر صیب ، زړه م ژاړی -

گل دین کاکا :- بیادے هغے سره چرته لیدل شوی دی ؟

عملی ماما :- څو څو ځله ، هغه بله ورځ مخے له راغله ، د نظر چشمے یې
 اچولے وے ، نویسی د لاس نه نیولے وه او ډاکټر له یې بوتله - چې یو بل
 سره مو سترگے اولگیدے نو بیا ډیره شیبه ولاړ وو ، هغے هم ژړل او ما هم

☆☆☆☆

☆☆☆

خوار لسم باب

گوهر کاکي خپله د پومبې شپې ناوې، سرې خپې، سره لاسونه، په سره بنارسې، کښې پټه په گاډي کښې کينوله او سرې سترگې يې خپل پلار کره اورسوله. په ټوله لاره د هغې يوه سلگي. د هغه د زړه جهان لږ خو و. د هغې خوږې خبرې او په تيره تيره د هغې دا گيلې چې ”صیب جی دیکښې زما څه قصور، څه گناه، خطا؟“ د هغه په زړه لکه د سومبو لگیدو. چې کله هغه په کور دننه کیده نو هغه ورته په مایوسه نظر او کتل، گاډي له يې خپه ورکړه او په یو شخ د هغه ځای نه اووتو او اسلام آباد ته روان شو. په ټوله لاره ورته هغه مخکښې مخکښې کیده او هغه ته داسې محسوسیدله لکه چې هغه خوب وینې یا د یو افسانوي کردار مطالعه کوي. اسلام آباد ته چې اورسیدو نو د خپل واده دوه میاشتې چټې يې په خپله بنگله کښې تیره کړه. په دې دوه میاشتو کښې هغه نه دفتر ته لاړو او نه بازار ته. د ضرورت هر څیز به ورله ملازم راوړو. پوره دوه میاشتې يې خپل موبائیل بند کړې وو په دې دوران کښې نه هغه چاته رنگ او کړو او نه يې د چا کال موصول کړو. چې کله يې چټې ختمه شوه او دفتر ته لاړو نو ټولو افسرانو او ماتحت عملې ورله مبارکي ورکړه. هغه د ټولو مبارکي په روڼ تندی واخسته او هیچا ته يې د خپلې المیې ذکر اونکړو. کله کله به ورته مور پلار رنگ کوو او هغوی سره به يې د روغ جوړ خبرې کیدې. دې نه علاوه يې نه د عنبرین تپوس کړې وو

او نه د بخت بی بی. مور ورته خو خو ځله کلی ته د راتلو اووې خو د ”نن درځم او صبا درځم“ په بهانو به يې ترینه ځان خلاصوو او د هغوی خبره به يې زانگوله. هغه ته ځان دومره کچه، سپک او شرمندې ښکاریدو چې چاسره يې سترگې نشوې لگولې. هغه له به په عنبرین هم غصه ورتله او په خپل ځان هم. په عنبرین به غصه ځکه ورتله چې هغه په هغه کبر او کړو او په ځان به په دې ورتله چې هغه په بخت بی بی کبر او کړو. هغه ته يې سپک او کتل او د خپله لاسه يې پلار کره بوتله ځکه چې هغه عنبرین نه وه، ځکه چې هغه د شهباز خان لور نه وه بلکه د یو غریب زمیدار لور او یوه ساده بوده او معمولی تعلیم یافته جینې وه. خو کومه مینه چې هغه هغه له ورکړې وه هغه د هغه په زړه نقش وه. د هغې د زلفو په وړم د هغه ذهن لا تر اوسه معطر او د هغې د نوراني مخ په ځلا د هغه زړه منور وو. کله کله به هغه په زړه کښې وې چې هغه هغه پسې په خپله ورشي، د هغه نه معافې او غواړي او ځان سره يې راوړي خو بیا به يې ډیر زرد خپل خواهش تردید او کړو او اوبه يې وئیل ”هغه به دې ته تیاره شی؟ هغه به د هغه خواست اومنی؟ هغه د عنبرین د کبر سزا هغه له ولې ورکړه.

د هغه مور پلار چې کله د عنبرین نه مایوسه شو نو هغه د پاره يې د بلې رشتې تکل شروع کړو. دې د پاره چې کله د هغه مور هغه پسې اسلام آباد ته لاړه او د هغه نه رائې اخسته نو هغه د بلې رشتې نه

چورلٽ انڪار اوکرو، او ورته يي اووے چي وي نو بخت بي بي به وي گينبي نه دے وي۔ چي اونشوه نو هغه ڪلي ته واپس راغي۔ او خپل خاوند ته يي د هغه د خولي خبره اورسوله۔ د هغه پلار هم د هغه خيال سره اتفاق اوکرو خو مسله هغه پسې د ورتگ وه او هغوي دا جرأت کولے نشو ځکه چي هغوي خو هغه په خپله د کوره ويستلے وه۔ بنځے او خاوند به ټوله ورځ او ټوله شپه په دے خبرو زړونه خوړل چي څوک وراوليږي او په کومو سترگو يي وراوليږي۔ دے د پاره هغوي گوهر کاكي د مشورے د پاره را اوغوښتو۔ درے وانه کيناستل او په دے مسله يي خبرے کولے۔ اخر ټول په دے صلاح شو چي د هغه مور، پلار به پٽ په پٽه هغوي له جرگه ورشي او د هغوي خوله به بوئي کړي۔ د اتوار په ورځ مازيگر سيد رحيم کاكي او د هغه بنځه په گادي کښي کيناستل د عالمي کور ته په جرگه ورغلل۔ د هغه د کور مخے ته ډيره گنه گونډه وه۔ د هغوي په تپوس باندے هغوي ته اوويلے شو چي د عالمي د لور واده دے او جنجيان راغلي دي۔ کاكي خان او د هغه بنځے چي دا ووريدل نو يو بل ته يي اوکتل او هم د هغه ځاي نه نيمگرے نيمه خوا واپس شو۔

دويمه برخه

د ڪلي د دود، دستور او رواياتو مطابق عالمي د ڪلي مشرانو ته د خپلے لور د واده وينا ښه په ټينگه کړے وه البته يو شهباز خان او د هغه کورنۍ پاتے وه۔ هغوي ته د واده د بلنې په باره کښي عالمي خپلې

بنځے او ځامنو سره څو څو ځله صلاح اوکړه خو د چارپه هم پرے اوبه نه ځکله او څوک هم د هغوي راغوښتو ته تيار نشو۔ شهباز خان هم د واده د بلنې په غرض د هغه لارے ته سترگے نيولے وے خو چي هغوي بلنه ورنکړه نو د واده په ورځ سره د بنځے نابللے ورغي۔ د مشري په کټ کښي کيناستو او بالخت ته يي ډډه اووهله۔ يوکس، دوو سره به يي خبرے هم کولے او په روو کښي به يي د ميلمنو جائزه هم اخسته۔ د ڪلي غريب خلق ښه په اخلاص د ميلمنو خدمت ته ولاړ وو۔ گل دين کاکا د يو مشر په حيث د ميلمنو ستري مشي ته ولاړ وو او عملي ماما به هر ميلمه د هغه د حيثيت مطابق ځاي ته رسوو او هلته به يي کينوو۔ عالمي شهباز خان سره ستري مشي اوکړل خو د هغه ځامن خواله ورنه غلل۔ شهباز خان او د هغه بنځه دے واده له نابللے ولې راغلي وو۔ ديکښي د هغوي يو مطلب دا وو چي د ڪلي خلقو ته د هغوي ترمينځه د ناچاقي پته اونه لگي۔ بله خبره دا وه چي د شهباز خان او د هغه د بنځے لا تر اوسه د عدنان په وضاحت تسلي نه وه شومے او د هغوي دا يقين وو چي عنبرين هغه بوتلے ده او چرته يي کينولے ده او دے واده له به يي په څه ناڅه طريقه راوړي۔ دلته به شهباز خان په دنگه غړي، د عدنان سارنه کوله او هلته په کور کښي د هغه بنځے د کور په گوټ گوټ کښي د هغه لټون کوو۔ په دے غرض هغه د گوټ خپلے جينکۍ يي هم يوه په يوه اوکتې۔ د ناوے مخ کتنه يي هم اوکړه او هغه له يي د رواياتو مطابق پيسے هم ورکړے او تر هغه هلته

وہ چی بخت بی بی یی پہ خپله ډولی۔ کنبی کینوله۔ دغه رنگے شهباز خان د بخت بی بی او د داؤد د نکاح په رسم کنبی برخه واخسته او د تصدیق د پاره یی د هغه په نکاح نامه خپل دستخط هم اوکړو۔ بخت بی بی په ډولی۔ کنبی واچولے شوه خو د هغه ژړا نه قلاړیده د هغه سلگی۔ نه اودریدے۔ داسے معلومیده لکه چی هغه د خاوند کور ته نه بلکه قربان گاه ته روانه وی۔ په ژړا ژړا کنبی یی خو خو ځله د ډولی۔ نه د وتو کوشش هم اوکړو۔ چی اونشوه نو مور ورته قرآن په سر کینبودو۔ دے سره د هغه ژړا قلاړه شوه خو کله کله به یی وپے وپے سلگی راتلے۔ په دغه سلگو سلگو کنبی هغه د خاوند کورته اورسیده۔

دریچه برخه

گوهر کاکی ته د بخت بی بی په واده سختہ ذہنی صدمہ اورسیده۔ هغه ډیره شیبہ خپل سر په دواړه لاسه نیولے وولکه چی د هغه په سر یو لومے بوجه پروت وی او هغه خپل سر له سهاره ورکوی۔ مور چی هغه په داسے حالت کنبی اولیدو نو د هغه سربې خپلی سینے پورے اونیوو او هغه له یی تسلی ورکولے۔ هغه ته د مور تسلی داسے ښکاریده لکه چی د چا په کور اور اولگی، د هغه د ژوند ټوله سرمایہ او ټول سامان اوسوزی، کور لوتے لوتے او ایره ایره شی او د کلی محلت خلق راځی هغه له تسلی ورکوی او هغه ته د صبر تلقین کوی د هغه سر د مور په سینہ پروت وو خو هغه ته داسے ښکاریده لکه چی د هغه

سر په دیوال پروت وی، یخ پخ او د مینے د حرارت نه خالی۔ یوه شیبہ پس هغه خپل سراوچت کړو، پاخیدو او په درنو خپو خپلی کمرے ته روان شو۔ د خپلې کمرے یو یو خیز ته به یی کتل او په زړه کنبی به یی راتله چی په دے خیزونو به د هغه سترگے لگیدلے وی، په دے خیزونو به د هغه گوتے لگیدلے وی۔ چی څومره به وخت تیریدو هومره به د هغه اشتیاق زیاتیدو۔ د کمرے په هر دیوال او په هر گوت کنبی ورته د هغه تصویر ښکاریدو خو هغه نه وه۔ هغه ډیره شیبہ د خیال په سترگو د هغه خیالی تصویر ته کتل او په زړه کنبی به یی ورسره پټې پټې خبرے کولے په دے کنبے کنبی د هغه سترگے اولگیدلے۔

د هغه سترگے ایله ترخے شومے وے چی د هغه د غوږو راغلل "سلام علیکم" هغه په مسکا اووے "وعلیکم سلام ورحمت اللہ وبرکاته، دے سره هغه د چا خندا ووریده او چی هغه سترگے او غږولے او مخکنبے روستو او اخوا دیخوا یی او کتل نو هیڅ څوک نه وو۔ دے سره هغه ته د هغه یادونه بیا مخکنبے شو۔ د هغه د یادونو دا سلسله لا شروع وه چی هغه ته د هغه بل یاد را یاد شو۔ پاخیدو، اودس یی اوکړو او هغه جانماز باندے نمانځه ته اودریدو په کوم چی هغه ولاړه وه۔ ټوله شپه یی نفلونه، تهجدو او دعاگانے کولے۔ په دعاگانو کنبی یی د نورو وسیلو نه علاوه د خپل نیکه بختیار کاکي حواله هم ورکړه۔ چی کله د خپلو دعاگانو نه مطمئن شو نو د هغه په بالخت یی سر کینبودو او اوده شو۔

څلورمه برخه

د واده زلمی داؤد لا خپلو ملګرو سره بهر په حجره کښې ناست وو چې د مور په جواب کور ته راغی، هغه د ناوې لیدو له خپلې کمرې ته ورتلو چې مور ورته په غولی کښې ولاړه وه - هغه ورته په غوږ کښې اووې چې ناوې ناجوړه ده او هسپتال ته اوږل پکار دی - داؤد چې دا ووریدل نو واریې خطا شو خو د مور په ډاډ ګیرنه خپې کلکې کړې او ګاډی پسې بهر اووتو - لږه شیبېه پس یې ګاډې راوستو، هغه یې پکښې کینوله او هسپتال ته روان شو - چې هسپتال ته اورسیدل نو ناوې یې ډاکټرانو ته حواله کړه او هغوی بهر اوږیدل - لږه شیبېه پس یوه نرس بهر راووته اووې وئیل "د ناوې خاوند څوک دی؟" داؤد زر په سینه لاس کینودو اووې وئیل "زه یم سسټر" هغه مسکې شوه او هغه ته یې اووې "زر روپی - مبارکي راکوه شابه، خدای یوښکله څوې درکړو" داؤد په وار خطائی اووې "څوې؟" دې سره پرې سر اوګرځیدو او قریبه وه چې په زمکه راپریوتې وې خو مور د لاسه اونیوو او ګاډی له یې روان کړو - نرس حیرانه پاته شوه او هغوی ترینه لاړل - هغه په غصه خپل وارډ ته ورغله او ټولو ډاکټرانو او نرسانو ته یې دا خبره اوکړه - داؤد او د هغه مور په ګاډی کښې کیناستل کور ته لاړل او ناوې یې خپل بچي سره په هسپتال کښې پرېښوده -

پنځمه برخه

سحر چې عالمی د مانځه د پاره جمات ته د تلو تیارې کوو نو د هغه د

کور ور اوږیدو د عالمی وار خطا شو چې بیا څه چل او شو - هغه په توندی ورله ورغی - چې ورې لږې کړو نو د داؤد استاذی ورله یو کاغذ ورکړو - عالمی په حیرانتیا او رپیدونکی لاس کاغذ اونیوو او تپوس یې ترینه اوکړو "ته څوک یې او دا څه دی؟" استاذی :- زه د داؤد استاذ یم ستا لور د میا خیل په هسپتال کښې ده او هغه ته ستاسو ضرورت دی -

عالمی (په یره او هیبت) ولې ناجوړه ده؟
استاذی :- ناجوړی وه خو بیماری یې ختمه شوه - مبارک شه خدای یوښکله نوسې درکړو -

عالمی :- نوسې؟
استاذی :- او دا کاغذ ستا د لور طلاق نامه ده -
عالمی :- طلاق نامه -
استاذی :- هاو طلاق نامه، لارم درنه - سلام علیکم -

عالمی ډکې سترګې اسمان ته اونیوې او په چغه یې اووې "یه خدایه ماکوم جرم کړې دې چې د هغه په وجه شرمیږم - یه خدایه ما واخله زه لاژوندی ولې یم - ما خو چرې هم چا پورې خدا نه ده کړې - دا زه دې ولې د خلقو د خدا کړم" - دهغه په چغو او ژړا باندې د هغه ښځه او ځامن هم پاڅیدل، هغوی ته چې پته اولګیده نو هغوی په ګډو وډو سر شو - بیا دواړه ځان سر وسله واخسته او د هغه مرګ پسې روان شو - چې څنگه هغوی د کوره اووتل نو مور یې په دواړه لاسه په

مخ را کینسوه هغوی پسې یې د تلو کوشش کوو خو عالمی اونیوه او په کوټه کښې یې بند کړه -

شپږمه برخه

ډاکټرانو او نرسانو ته چې د بخت بی بی او د هغه د ماشوم د حیثیت پټه اولگیده نو هغوی هغه په کپړه کښې اونغبستو ، هغه له یې غیږ کښې ورکړو او هم په هغه ساعت یې د هسپتال نه رخصت کړه - هغه چې د هسپتال نه اووټه نو ډیره شیبه د هسپتال مخه ته په سړک ولاړه وه - هغه نه پوهیده چې چرته لاړه شی - خپل خاوند کره لاړه شی او که خپل پلار کره - داؤد خو هغه پریښوده او هغه ترینه لاړو - د مور پلار د کور نقشه د هغه ذهن کښې گرځیده ، د داؤد د کور خیال د هغه په ذهن کښې گرځیدو خو د هغه خپل کور چرته هم نه وو - د هغه د ساه اخستو ځای چاسره هم نه وو - هغه په خپل قسمت او په خپلې بے وسی ژړل خو د صبا ستوری هغه پورې خاندل - لویه دنیا هغه ته لکه د کتوری راغونډه شوه وه او هغه پکښې لکه د بے کوره میږې کله په یوه غاړه او کله په بله غاړه حیرانه گرځیده - چې څه ځای پورې به لاړه نو بیا به واپس شوه او په بل طرف به یې مخه اوکړه - د ډیر سوچ او فکر نه پس هغه په یو طرف روانه شوه - د سحر رڼا لگیدل وه خو د هغه په زړه او ذهن کښې لا هغسے تیرے وې - چی کله د هغه د ژوند د امید ټولے لارے ختمے شوه نو هغه په زړه کښې فیصله اوکړه - کومه فیصله ؟ هغه فیصله چی هغه سره د

ژوند د ټولو لانجو گونجو نه خلاصوی - هغه فیصله چی د سکون او امن بلنه ورکوی - هغه فیصله چی هغه سره په لږ ساعت کښې خپل صحی مقام ته رسوی -

هغه په تیزو تیزو قدمونو په سړک روانه وه او خپل ماشوم ځوې یې خپلې سینے سره لگولے وو - په تلو تلو کښې هغه ، هغه مقام ته اورسیده د کوم چې هغه ارمان کوو - د سړک د غاړے سره د سیند غاړه هم جنگیده او کله کله خو به داسے ښکاریده لکه چی دغه دواړه یو بل سره غاړه وتلے دی خو هغه مخکښے روانه وه ، هغه ځای ته چرته چی د سیند ټولے اوبه راغونډے شوې وی او د چکر په شکل کښې تاویدے او د غولې په شکل کښې لاندے تلے - د سیند د غولې متعلق هغه لکه د نورو وړو اوریدلې وو چی غولې سره اونیسی نو د دے دنیا نه یې ډیر لاندے د زمکے تل ته اورسوی - هلته اوبه نه وی بلکه اوچه وی ، په دغه اوچه لکه د دے دنیا آبادی وی ، ښارونه او بازارونه وی - هلته د دنیا غمونه نه وی بلکه بے غمی وی ، خندا وی او خوشحالی وی - هلته د هوک، فراډ ، ظلم ، جبر او زیاتے نه وی - هلته مینه ، محبت ، تماشے او سیلونه وی - هلته باغونه ، تلاؤ نه او شنۍ شنۍ غرونه وی ، هلته د بیگانه ، صبا غم نه وی ، هلته د موسم شدت او د خوراک شکایت نه وی - هلته موسم خوشگواره او سازگاره وی - هلته ډاکے ، غلانه وی ځکه چې هر سره موږ وی - هلته د هر چا عزت محفوظ وی ځکه چی ټول پاک او معصوم وی ... هغه دا خبرے ډیر مخکښے

اوريدلې وې او په ماشوموالي يې څو څو ځله د دغه ځائ ارمان کړې وو خو چې رورو لوئيده نو دغه خبره ترينه هيريدې او چې کله پيغله شوه او د ځوانۍ رنگينۍ يې په اننگو کښې او غريده نو هغه زړې خبره ټوله ورته موضوعي او دروغ ښکاره شوه - خو چې کله گوهر کاکي د واده په پړومبي شپه هغه گاډي کښې کينوله او پلار کره يې راوسته نو هغه ته په لاره د ماشوموالي هغه تيرمه هيرمه خبره يوه په يوه بيا رايادې شوه او زړه يې غوښتل چې هغه د بې غمي دنيا نه لاره شي - يو ځل دوه يې د گاډي نه د وتو خيال په زړه کښې راغله وو خو د گوهر کاکي په وجه هغه داسې اونکړې شو چې هسه نه هغه د هغه د لارې خنډ جوړ شي او هلته يې تلو ته پرې نه ږي چرته چې هغه تلل غواړي - بيا د پلار په کور کښې هم هغه څو څو ځله هلته د تلو کوشش کوو خو د مور د سترگو د څوکۍ په وجه هغه ناکامه شوه - د واده نه مخکښه چې کله د هغه د خيټې په کور کښې د وړوکی ميلمه ساه واخسته نو د هغه د هرې ساه سره به د هغه ساه تله راتله - چې کله په ډولۍ کښې واچولې شوه نو دا ماشوم هلته په تلو خوشحاله نه وو ځکه چې د هغه د پلندر کور په هغه ښه نه لگيدو - هغه په هره طريقه خپله مور هلته د تلو نه منع کوله - هغه ژړا کوله خو د هغه ژړا بغير د خپلې مور بل چا نه اوریده - هغه ذيل کوو، په ذيل کښې يې لټې وهلې، ډډې په ډډې اوختو رااوختو او خپله مور يې هلته د تلو نه منع کوله خو د هغه يوه خبره هم چاوونه

ریدله - چې کله د داؤد کور ته اور سیده او هغه ته د دغه پردی کور احساس اوشو نو بيا د ذيل راواخستو او د مور په خيټه کښې لټې وهلې - هغه تر ډير ساعته پورې هغه له تسلي ورکوله خو هغه د چا خبره هم نه منله او آخريې مور د داؤد کور نه په وتو مجبوره کړه - چې کله د هغه مور په هسپتال کښې په بید واچولې شوه نو هغه ته د دې نومه کور احساس اوشو - د هغه ژړا ختمه شوه او په خدا خدا دې بله دنيا ته راغی -

يو ځل د هغه په زړه کښې راغله چې دا ماشوم هم ځان سره هغه د بې غمي دنيا ته بوځي چې د خپل پلار ارمان ورنشي، هلته مور او ځوي دواړه په خدا خوشحالي او سپرې د نورو وروسته هغه لوبه کوي او هغه ورته گوري، خو بيا يې په زړه کښې راغله چې دا خو پردې امانت دې او د هغه پکښې هيڅ واک او اختيار نشته - په دې غرض هغه دافيصله اوکره چې دا ماشوم هم دلته پرېږدي... هغه د سر نه بورقه لرې کړه، د سړک په غاړه يې کښوده - هغه يې په لاس سمه کړه او ماشوم يې پرې کښودو - هغه اوډه وو خو په خوب کښې به کله کله مسکې شولکه چې د مور په تگ باندې خوشحاله وي - کله کله به يې په مخ او تندي خړه راغله لکه چې مور ته وائي "ماهم ځان سره بوځه، ماچاته پرېږدې؟" هغه ټيټه شوه هغه يې په دواړه مخه ښکل کړو او ورته يې اووې "تا خپل پلار ته پرېږدم، پرېږه مه، پلار به دې راشي او تابه ځان سره بوځي" - هغه پاڅيده خپله ښارسې

یې د سر نه کوزه کړه او په هغه یې په مزه مزه او غوړوله - بیا ترینه
ډکے سترگے روانه شوه - د سیند په کمر او دریده ، سترگے یې بره اسمان
ته اونیوے او د خپل ماشوم د سلامتی - د پاره یې دعا کوله - هغه لا په
دعا کښې مصروفه وه چې د ماشوم ژړا یې ووریده - هغه لکه د بجلي
د کرنټ هغه له رامنډه کړه او چی اوې کتل نو ماشوم یو سړی د زمکے
نه اوچت کړے وو او خپلې سینے پورے یې لگولے وو - هغه چی
ورنزدے شوه نو دواړه لاسونه یې هغه ته اونیول او وے وئیل ”ماشوم
راکړه“ خو چی هغه ته یې اوکتل نو لاسونه یې هم روستو کړل او په
خپله هم روستو شوه - په حیرانتیا یې اووے ”صیب جی تہ“ گوهر
کاکی مسکې شو او وے وئیل ”هاؤ بخت بی بی زہ“ -

بخت بی بی :- ما هم ستا انتظار کوو ، دا ښه ده چې راغله ، دا خپل
امانت دے سمبال کړه -

گوهر کاکی :- زما امانت ماسره دے خو تانه بغیر به یې څنگه سمبال
کړم - دہ ته ستا ضرورت دے

بخت بی بی :- نه صیب جی ، زہ نوره نشم ایساریدلے ، ما هم ستا
انتظار کوو ، چی تہ راغله نو زما کار ختم شو - زہ ډیره لرے روانه یم ،
ډیره لرے ، هلته زما ملگرے زما انتظار کوی ، زہ درنه لاړم (هغه
روانیږی) -

گوهر کاکی :- تہ چې څه کول غواړے ماته پته ده - خو چې دہ سره تہ
نه یې اودے ژاړی نو هلته به هم ستا روح پریشان وی - ددے ماشوم د

پاره واپس شه بخت بی بی - دده په خاطر واپس شه (ماشوم ژاړی) ته
ورته اوگوره ، ما سینے پورے نیولے دے خو دے ستا مینه غواړی -
دومره ظلم مه کوه پلیز ، پلیز (هغه خپه نیولے شی) ”راشه بخت بی
بی ، ده ته زموږ دواړو ضرورت دے راشه“

بخت بی بی راځی ، ماشوم د هغه د غیر نه اخلی او خپلې سینے پورے
یې نیسی گوهر کاکی د هغه بنارسی - د هغه په سر اچوی - بیا د هغه
بورقه راخلی د هغه په سر یې اړدی ، د گاډی کړکی - ورته لرے کوی او
وائی ”راځه بخت بی بی کینه“ -

بخت بی بی :- صیب جی ... ؟

گوهر کاکی :- راځه بخت بی بی پلیز -

بخت بی بی :- صیب جی ته چرته ځے

گوهر کاکی :- زہ اسلام آباد ته روان یم خپل کور ته - راځه کینه -

بخت بی بی :- صیب جی ...

گوهر کاکی :- مامعاف کړه بخت بی بی - ما تاسره ډیر زیاتے کړے دے

- بیگاه م ټوله شپه خدای ته ژړلی دی او ته م ترینه غوښتے یې او هله
د جانماز نه پاخیدم چې ستا د ملاویدو بشارت راکړے شو -

بخت بی بی (مسکې شی) ته رشتیا وای صیب جی -

گوهر کاکی :- بالکل رشتیا -

دے سره دواړه په خندا شی - په گاډی کښې کینی او روان شی -

بخښم باب

عدنان لکه د شهزاده سيف الملوک د اوسپنې خپلۍ په خپو او سليمانی توپۍ په سرد خپلې بدری جمال په تلاش کښې اوتې وو او د هغه لټون يې کوو. هغه خواؤ شا کلي ټول اوکتل، د کلي د جينکو د کالج مضافات يې اوکتل، د لوی هدير په جاپو او بوتو کښې اوگرځيدو خو هغه يې چرته اونه ليدله او هغه به يې څنگه ليدلې وه هغه څه سره خو نه وو چې په لارو کوڅو کښې به يې اووینی. هغه که هر چرته وه خو په کور کښې به دننه وه او د هر چا کور ته خو هغه سر دننه کولې نشو اونه يې په لاره کوڅه کښې د چانه د هغه تپوس کولې شو. بهر حال چې خپل زړه يې تله کړو او دې نژدې علاقه کښې يې اونه موندله نو د تلاش دائره وسيعه کړه.

په تلاش تلاش کښې هغه د خورجی بنگلې ته هم اورسيدو، هغه بنگلې ته چې په هغه کښې هغه موده تيره کړې وه. هغه چې هلته ورغی. نو د هغه د کور ټوله نقشه بدله وه. ټول موسمی گلونه اوچ شوي وو. نایاب گلونه او بوتی ویستلی شوي وو او اوړلی شوي وو. د کمرو ورونه، کړکۍ، الماری، شوکیسونه میزونه، کرسی، صوفې، ډبل بیدونه، بسترې او نور لوښی لږگی غیب وو. ټولې کمرې وازې خولې پرتې وې د خورجی په کمره کښې د هغه او تابش په وینو سور قالین پاتې وو او هغه باندې پیشوگانو خپلو بچو سره لوبې کولې. ځای په ځای د کبانو سرونه، لښې، د چرگانو بڼې، خپې او کولمې او

نورې گندگۍ پرتې وې. په کمره کښې سوړ او گنده بوټی وو. د هغه په ورتلو باندې پیشوگانو د کمرې نه بهر ته منډه کړې، څه نورو کمرو ته لاړل او څه په بوتو کښې پټ شو. هغه د کمرې په خوله کښې اودريدو او د حسرت په سترگو يې د کمرې دیوالونو ته کتل. هغه ډیر شیبې په دغه حالت کښې ولاړ وو او په یو سوچ کښې ډوب وو. د هغه ذهن ته د خورجی تصویر، د هغه جلال وجمال، د هغه رعب داب، د هغه ناسته پاسته، د هغه خبرې اترې او د هغه یوه یوه ادا او د کبر تاثیرات لکه د فلم د پټې د هغه مخې ته راتلل او تیریدل. هغه یوه په یوه ټولې کمرې اوکتې البته د عنبرین کمرې ته يې د تلو جرأت اونکړې شو. د هغه د کمرې او د باور چې ځانې حال د نورو نه بدتر وو. هغه چې خپل چکر ختم کړو نو بیا چمن ته ورغی، هلته کیناستو اوچو بوتو ته يې کتل او سترگې يې ډکیدې او تشیدې. بیا ئې په زړه کښې راغله چې دې ټولو تېرو بوتو او چمن له اوبه ورکړی، کیدیشی دا تاند شی. دې د پاره د اوبو د مشین کوټنۍ له ورغی. هلته نه مشین وو اونه د مشین څه نښخه. هلته ډیر په مایوسی کیناستو او دې ټولې وړانۍ ته گوته په خوله شو. بیا پاڅیدو یوه سرسری نظاره يې بیا د کور اوکړه. ځان سره يې غلې غوندې اووې ”کُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ“ دې سره په درنو خپو او دروند سر د کور نه بهر شو او د عنبرین په لټون کښې په نامعلوم منزل روان شو.

نمر په غر غره وو چې د یو ټکر خوا کښې په یوه غونډۍ کیناستو او د

نمر د زير وپلوشو تماشه يې كوله - د نمر ټوله پلوشه د ټكر په اوبو پريوتې او دغه اوبه د طلائي مائې په شكل كښې لاندې پريوتې او بهيدې د اوبو په دهارو كښې د مختلف رنگونو څلا ښكاريدې - دغه رنگين څاڅكې د مختلف رنگو په شكل كښې لكه د باران وريدل - د ټكر دغه اوبه به ډيره شيبه د چكر په شكل كښې تاوېدې ، هغه سره راغلي گنگخري به هم تاوېدل ، د غولۍ په ډوغل كښې به لاندې تلل كله به غيب شو او كله به ښكاريدل -

د اوبو او گنگخرو دغه پټ پټونې كښې د هغه دلچسپې روروزياتيدې او دې حد ته اورسيده چې هغه ته هر گنگخري د ځان غوندې بې اسرې او بې وسه ښكاره شو ، اوبه يوه ظالمة او بې رحمه زمانه ، په مظلومو گنگخرو د اوبو زورگري ، د يو جابر ستمگري ، د هغه شور د ظالم د قهر اوازونه او د هغه زگونه د ظالم د وځكو زگونه ښكاريدل - چې كوم گنگخري به اوشاربلې شو ، د لادو بادو به پريوتو او د هغه د پنجو نه به ازاد شو نو په مستۍ ، خوشحالي ، په گليا او چورلكونو به روان شو - دغه رنگې د بې وسه مظلوم ژوند هم دې - په قدم قدم تيند كونه ، ډغرې او د مخ سپرې د هغه د مقدر ازلي ليك او فيصله ده چې هغه نه بدلېږي او نه وړانېږي - هغه فيصله چې هغه باندې د نظر ثاني ضرورت نشته - د هغه نه انكار كول د حقيقت نه انكار كول دي - او د هغه خلاف شكايه كول گناه گنېله شي - د گناه د خيال سره هغه د اوبو او گنگخرو د لوبې نه سترگې واړولې او بره اسمان ته يې

اوكتل چې د خپلې نظريې تائيد يا ترديد د اسمان د مالک نه اوکړي خو د هغه نظر ډير بره اونه ختو بلکه په فضا كښې بانډه شو او د توتاكركو په سيلونو او د هغوی په مستۍ پريوتو - چې د هغوی د ككش نه ازاد شو نو بره په تپوسانو پريوتو - هغوی په خورو وزرونو او دوربينی سترگو د دنيا او د دنيا د خلقو نظاره كوله او لكه د جاسوسي الوتكو يې د هر چا د حركات سكناات او ناستې پاستې عكس بندي كولې - دې سره د هغه په زړه كښې يو پراميده خيال راغی - د دې خيال په راتلو سره د هغه زړه د خوشحالي نه يو ټوپ اووهو ، په سترگو يې څلا راغله او په مخ يې رڼا خوره شوه - هغه توتاكركو او تپوسانو ته مخاطب شو او وې وئيل ، ”اې د هوا مستو مارغانو! اې خوشحاله توتاكركو! اې بې غمه تپوسانو! يو سوال م اومنی ، يوه ارزوم اومنی ، لږ خوراته اويايۍ چې زما د خوږ زړگي درمان ، زما د ارمان جهان ، زما غنبرين چرته ده؟ اې د ټكر شوره! لږ خاموش شه ، چپ شه (دې سره هغه د ټكر په اوبو د كاني گوزار كوي) چې د دوی زيرې وورم“ -

هغه نور هم څه ويل غوښتل خو يو سړې راغی - د هغه شاته اودريدو او وې وئيل ، ”ته څوك يې او دلته څه كوي؟“ هغه چې شاته اوكتل نو يو دروند مسلح سړې د هغه شاه ته ولاړ وو - نمر په ترڅ نظر دواړو ته اوكتل او د تور غرنه پناه شو لكه چې هغه ته وائي ”زه درنه لارم ، نور ته پوه شه او دا سړې“ - هغه سړې بيا اووې ، ”تاته ویم كنه ، ته څوك يې او دلته څه كوي؟“

عدنان:- زۀ د خدای بنده یم او د خدای په زمکه ناست یم -

اجنبی :- اوه ، د خدای بنده ؟ دا مونږ ولے د خدای بندیان نه یو ؟

عدنان :- ولې نه ، راځه ته هم کینه او تماشه کوه -

اجنبی :- د څه تماشه ؟ د اوبو ؟

عدنان :- د دواړو ، د اوبو او گنگځرو -

اجنبی :- خبرے دې چاسره کولے ؟

عدنان:- دلته بل څوک نشته - ځان سره لگیا ووم -

اجنبی :- دلته بل څوک نشته خو کیدیشی تا په موبائیل چاسره خبرے کولے -

عدنان :- نه ماسره موبائیل شته او نه په موبائیل پوهیږم - ته زما

تالاشی اخستے شې (هغه یې تالاشی اخلی)

اجنبی :- کیدیشی تا موبائیل په اوبو کښې غورځولے وی ، کیدیشی تا پکښې طماچه هم غورځولے وی -

عدنان :- طماچه ؟ تۀ زما په خوله اعتبار ولے نکړے ، ماسره نه موبائیل شته او نه طماچه -

اجنبی :- د هغه نه په مخ سپیږه اوباسی ” بکواس مۀ کوه ، شابه دے

اوبو ته ورتهو پ کړه ، خپل موبائیل او طماچه دے راواخله -

(عدنان د هغه په خبره مسکې شی) خوله مه وازه ، شابه دے اوبو ته

ورتهو پ کړه - دے ډب کښې سر ډوب کړه او هلته ترینه سر راوباسه

چې خپل موبائیل او طماچه ترینه راواخلے -

عدنان یو نظر هغه ته گوري او بیا لاندے جوړو اوبو ته گوري - اجنبی

د هغه غوږ سره هوایی فائر کوی - عدنان دے ناگهانی فائر سره دومره

اویږیدو چې د یرے نه یې تپ اووهو او چې په ځان پوهیدو نو لاندے

ډب ته پریوتے وو - هغه په اوبو کښې لاس خپې وهلے او اجنبی ورته د

پاس نه وے ” سر ډوب کړه کښی درغله گولی - “ عدنان سر ډوب کړو

خو چې ساه یې بنده شوه نو سړیې بهر کړو - اجنبی د هغه د یرولو د

پاره یو بل ډز اوکړو - گولی - د هغه سر سره جخته تیره شوه یو ” شین “

یې اوکړو او اوبو کښې سړه شوه - د ډز سره هغه بیا سر غوپه کړو او

په اوبو کښې یې برپوکی - شروع کړې - ډیره شیبه په اوبو کښې غیب

وو - بیا اخر چې د سرنه یې مخکښې خپې ښکاره شومے - خپو پسې

لاسونه او لاسونو پسې سړیو شیبه په اوبو کښې چورلیدو ، لاندے

باندے تلور اتلو او اخر دا چې لکه د نورو گنگځرو ازاد شو او په خکته

روان شو -

ډزو پسې یو څوکسان نور هم رانښکاره شو هغوی چې هغه په اوبو

کښې اولیدو نو یوکس اوبو ته ورکوز شو هغه یې اونیو او د نورو په

مدد یې بهر را اوویستلو ، هغوی هغه په یوه غتیه گتیه پرمخ واچوو -

دے سره د هغه د خولے او سپیږ مو نه د اوبو چینی روانے شومے - چې

کله دغه چینې اوچے شومے نو هغه یې په ډنگه ډولی - اوچت کړو ، د

حجرے په کوټه کښې یې واچوو او وریې ورپسې بند کړو - عدنان دوه

ورځے په بے هوشه حالت کښې پروت وو - په دریمه ورځ چې هغه په

هوش ڪڻي راغي نو بيا يي ترينه تپوس شروع ڪرل - ته ڇوڪ؟ دلته
خه له راغله وي؟ چا راليه وي؟ نور ملگري دے ڇوڪ دي؟ د چا
جاسوسي دے ڪوله؟ د چا په سر دے پيسے اخسته دي؟ څومره پيسے
دے اخسته دي؟ د ڪوم تنظيم سره تعلق ساتے؟“ وغيره وغيره -

دا ٽول تپوسونه د هغه نه ڇو ڇو ڇله اوشو ڇو ڇي هغه جواب
ورنڪري شو نو بيا يي ورته چوڪے اونيومے، د هغه بدن ٽول پاڊے،
پاڊے او مورے مورے شو ڇو هغه ورته داسے ولاڙ وولڪه يو مجاهد ته
چي په جنگ ڪڻي توره ماته شي، خالي لاس ولاڙ وي، د ژوند اميد
يي پاتے نشي او د شهادت د پاره د دشمن گوزارونو ته ارته سينه او
خواره لاسونه ولاڙ وي، نه يي د خوله نه چغه اوڻي، نه ویش او نه
چون، خواتر ڪومه، يو گوزار يي په سر برابر شو اولڪه د نریدلے
غر لاندے راپريوتو -

خه وخت پس هغه په هوش ڪڻي راغي - ڇو په سر ه ڪڻي رانه غي -
اوس هغه، هغه حالت ته رسيدلے وو خه نه چي هغه يريدو او د خه
پيشگوئي چي ورته د غيب نه شومے وه... چي چابه ليدو نو د ڪاڻي
گوزار به يي پري ڪو... لاسونه به يي ورپسي پڙقول او خپي به يي
ورپسي دربولے - هغه به د ’هين‘ آواز او ڪرو او منڊه به يي ڪرھ -

☆☆☆☆

☆☆☆

☆

شيارسم باب

د پڻتون د پاره د لور، خور شرم د دنيا د هر غم نه زيات وي عالمي ڊير
د مرانے وخت تير ڪري وو ڇو معلومه نه ده چي د چا ازار ورپسي شو
- په اخري عمر ڪڻي پري د غمونو باران شروع شو او هغه د شيبے د
پاسه شيبه او د شرق د پاسه شرق - هغه د ڇوي په غم زړه ڇوږو چي د
لور غم پري راغي - هغه د هغه په غم ڪڻي ڊوب وو چي د پاسه پري د
هغه شرم راغي، په هر طرف ترينه ساگ سيلی - اوږے وو او هيڻوڪ
يي د تسلي، مشورے او همدردی پاتي نشو - د هغه ځامن ناصر خان
اوسجاد خان وو ڇو هغوي ڪڻي د تسلي يا ڊاڊ خبره نه وه بلڪه
هغوي د دغه اور د پاسه ڊبل اور لگولو ڪوشش ڪو، اکر چي د
هغوي ڀومبي ڪوشش ناڪام شومے وو او خپله خور بخت بي بي په
گوتو نه وه ورغله ڇو هغوي همت نه وو بائيللے او خپلې منڊے ترپري
او جدوجهد يي جاري ساتلے وو - د ورځے به يي پتي ڪڻي ڪار ڪو او د
شپي به غلے غلے په طوطي خيل، ڪاڪي خيل، ميان خيل او خواڙ
شاڪلو ڪڻي گرڻيدل - د هر چا غوږ ايستنه به يي ڪوله، د هرے
ڄڙي ديوالونو ته به يي غوږونه نيول او په دے اميد به يي هرے لاري
ته ڪتل ڪه چرتھ د چا د خوله نه د هغه متعلق خه خبره اوخيڙي او خه
سراغ ورته ملاؤ شي -

د هغوي مور او پلار ته د هغوي د ارادو پته وه ڇو هغوي د ملامتے نه
هيڻ نشو ويلے - د هغوي په زړونو ڪڻي چي د ڪرکے، قهر او غصے

کوم اوربليدو د هغه اظهار د هغوی د سرو سترگو نه کیدو - دلته دوی د هغه د ویشو د پاره گوت په کلاشن کوف ایښی وو او هلته هغه د مور پلار او روڼو په غم کښې اخته وه او د هغوی د سلامتی د پاره یې هروخت لاسونه په دعا او چت وو - هغه ته د خپل شرم او بدنایي پته وه او دا هم ورته معلومه وه چې د هغه په وجه د هغه مور، پلار او روڼه کوز سترگی دی خو دیکښې هغه هیڅ نشو کولې، د دې شرم کار د هغه پلار د روڼو په صلاح او مشوره کړې وو - هغوی د شهباز خان په عزت داسې کلک ولاړ وو چې خپل عزت ترینه هیر وو - هغه ته پته وه چې دیکښې د هغه څه قصور او گناه نشته - که گناه خطا ده نو ټوله د هغوی ده - خو دا ورته څوک او وائی او څوک یې پوه کړی - هغوی د خپله لاسه هغه په ډک سیند کښې ورواچوله نو لامبو اولاس خپې به څنگه نه وهی -

گوهر کاکي به لمحې لمحې او ساعت په ساعت د هغه نه زاریدو قربانیدو او د هغه د خوشحالی د پاره به یې هر ورځ هغه له نومې تحفې راوړې - هغه هم د خپل سرتاج - د مینې پوره پوره خیال ساتو خو کله کله به یې ترینه په نه څه خبره باندې ځان خفه کړو - هغه ته پته وه چې هغه هسې چیرل کوی نو هغه به هم ترینه ځان مرور کړو او ساعت، گهړې به بوټ وو خو چې هغه ته به د هغه د خفگان احساس اوشو نو په څه بهانه به یې ورسره خوله گډه کړه - بیا به دواړه په خندا شو او د دواړو به د خپله مینې اظهار د کاکي په ښکلولو باندې اوکړو -

هغوی دواړو لکه د دوو میښنو او دوستانو په یو کور کښې اوسیدل خو نکاح یې لانه وه شوی - کله چې د هغه د نکاح شرعی حد پوره شو نو دواړو نکاح اوکړه - دې نه پس د هغی مون د پاره مری، سوات او کاغان ته لاړل، هلته یې د ژوند د مزو خوند واخستو او دغه خوندونه وارتر واره زیاتیدل - په مختلفو ځایونو او مختلف فوز کښې یې فوتیوان او ویستل او چې کله اسلام آباد ته واپس شو نو گوهر کاکي هغه فوتیوان د مبارکي د خط سره خپل مور پلار له اولیږل - هغوی چې د هغه د واده او د خپل نوسی نه خبر شو نو د ډیرې خوشحالی نه په جامو کښې نه ځاییدل او هغه شپه پرې نه تیریده - سحر وختی دواړه په گاډی کښې کیناستل او اسلام آباد ته لاړل - هلته چې یې خپله ناوې اینګور اونوسی اولیدو نو د خوشحالی سره سره یې د الله ډیر شکر ویستلو چې څه د پاره هغوی هرې قربانۍ ته تیار وو هغه خدای وپړیا او په اسانه ورکړه - د گوهر کاکي مور، پلار غوښتل چې په څه ناڅه طریقه عالمې او د هغه ښځه د دې نه خبر کړي خو د بخت بی بی او گوهر کاکي په وینا هغوی داسې اونکړې شو او د هغوی د مشورې مطابق یې د مناسب وخت د مناسب ځای او د مناسبې موقعې انتظار کوو -

هلته د عالمی زړه په ډکو باندې وو او هر شپه به یې د ځامنو پس پسو ته غوږ نیولې وو - د هغه د خپو لاندې زمکه سوزیده ځکه چې د هغه خیل خانه تباہ کیده - د هغه په خوږو خوږیدو خو د دنیا د پیغور

نه هم پريډو - كله كله به يې په زړه كښې راغله چې د دې كلي نه كډه واخلي او داسې ځائ ته لاړ شي چې هلته يې څوك نه پيژني - بيا به يې په زړه كښې راغله چې په دې كلي كښې خو هغه پلار په نيكة اوسيږي - دلته پيدا شوی دی ، دلته مړه شوی او ښځ شوی دی هغوی چاته پريږدي ؟ دغه وسوسه او انديښنې به هغه ته راتلې او د هغه په وجود به د اور لښې گرځيدې -

شهباز خان هم د هغه نه ځان راځكله وو او تلۀ راتلۀ يې ختم شوی وو البته كله كله به يې د ناظريا نوكر په خوله هغه له سلام لېږو خو عالمې د هغه په سلام شكی وو چې آيا دا سلام د طنز دې او كه د خير خواهی -

هلته گل دين كاكا باندې د هغوی د ناچاقی او زړه بداوی بوئس لگيدو او كيده كيده چې اخر ورته هغه سوږه معلومه شوه كومه چې د هغوی د خفگان باعث گرځيدلې وه - بيائې پكښې گوتې وهلې وهلې او يو لومې ډوغل يې ترينه جوړ كړو او بيا د نورو يارانو او دوستانو په مداخلت يې لومې غار جوړ كړو - عملی ماما سره به يې هره ورځ د عدنان او عنبرين په كيس گوتې مجلس كوو او هر لاره وی ته به يې خوله نزدې كړه او په غوږ كښې به يې ورته پت په پته ټوله قيصه او كړه ، هغه د غوږ خبرې لارې په هوا كښې خورې شوې او د لاس ، گوتو سترگو او د روځو په اشارو په بدلو نومونو او په بدل زمان و مكان دغه قيصې د هر چا په خوله شوې د شهباز خان نوكران او ناظر

خو د مخكښې نه خبر وو خو پوه ځان يې ناپوه كړی وو - خو اخر خبره شهباز خان او د هغه ځامنو ته اورسيده -

شهباز خان ډير لوبغاړې سړې وو ، هغه كوشش كوو چې ټوپك د بل په اوږه كيږدي او هغه د روستو نه گوته راكاري ، خو د هغه ځامن وينې شوی وو او هغوی ځان له په خپلو خپو او دريدل او په دې كلي كښې خپل مقام او حيثيت جوړول غوښتل - دې د پاره هغوی دا غوښتل چې رومبې شروع د عالمی يا د هغه د ځامنو نه او كړي - هغوی د يو ځائ بل ځائ نه بدمعاشان ، اجرتی قاتلان او خوشكمار ټوپك ماران راوستل او په حجره كښې يې ځان سره ډيره كړل - د عالمی او د هغه د ځامنو يړولو د پاره به يې ورځ كښې يو چكر دوه پټو ته وهو او خشنګی به يې كوله - عالمی ته چې پته اولگيده نو هغه هم خپلو ځامنو ته د وسلې گرځولو اجازت وركړو او ورته يې اووې كه په سترگو يې پوه شوی نو اسره پرې اونكړي - شهباز خان چې د عالمی د ځامنو په نيت پوه شو نو هغه د خپل ځاي نه يو قدم دوه روستو شو او په بله ورله راتاؤ شو - د ناظر په خوله يې عالمی ته اووې چې ”زما د مينې نه اوڅه او زما زمكه نوره مۀ كړه - عالمی د هغه په جواب كښې اووې چې ”ستا مينه او ستا زمكه دې ستا نصيب شی ، زۀ دې تيار فصل ته ايساريم چې دا ترينه واخلم نو ځم به “د عالمی د خوله خبره هغه شهباز خان ته او كړه ، شهباز خان راضي شو خو د هغه ځامنو نه منله - شهباز خان عالمی سره نيغ په نيغه او سينه په سينه

زور آزمائي کول نه غوښتل - هغه په چل ول د هغه د سينې نه ځان بچ کول او د هغه څانگ ته ځان رسول غوښتل - د ډير سوچ او فکر نه پس هغه تاي ته لاړ او د هغه په ځامنو يې د ميينې د غلا دعوي اوکړه - ناصر خان او سجاد دواړو په پټې کښې گوډ کوو چې پوليس پرې چاپه او وهله - هغوی يې اونيول او وسله يې ترينه واخسته - بيا ئې ورله شاته لاسونه وتړل په ټول کلي کښې يې اوگرځول - بيا ئې گاډي کښې کينول تاي ته يې بوتلل - د غلا په کيس کښې زمونږ د پوليس کارکردگي ډيره کاميابه وې - هغوی په رومبي شپه اقبال جرم اوکړو - ناصر خان او سجاد خان لا په حوالات کښې وو او پوليس پرې د لسو ورځو ريمانډ راواخستو - هلته شهباز خان ټول خانان او بدمعاشان راغونډ کړل او د عالمي فصل يې تاله کړو ، بيا يې ټوله زمکه په تریکټر واړوله او سادين يې کړه - په څاروې ورله پري واچول او جنگي يې ورله لوتې لوتې کړه - عالمي او د هغه ښځه په جنگي کښې وو او هغوی دواړو د تباهي دا ټوله نظاره په خپلو سترگو اوليده - د شهباز خان ځامن او سړی چې د دې نه اوزگار شونو بيا يې د هغه په کور حمله اوکړه او کپه کوډه يې ورله بهر ته او غورځوله - د عالمي په مداخلت باندې د شهباز خان کشر ځوی باز خان د هغه په سر د کونداغ گوزار اوکړو عالمي د درد د لاسه لکه د گوزني چرگ چورليدو او تاوید او په دغه چورليدو او تاویدو کښې راپريوتو او سترگې يې اسمان ته اونيولې - د کلي خلق چې ورله

رارسيدل نو هغه خپل مقام ته رسيدلې وو - په دې کلي کښې د عالمي خپل مين او عزيزان ، تربوران ډيروو خو په توده زمکه څوک خپه نه اړدی - په تانه کښې رپورټ درج شو او په الله يار خان او باز خان د عالمي د مرگ دعوي او شوه مابښام تياره عالمي ځاړو ته اوسپارلی شو - د هغه په جنازه کښې طوطی خيل او کاکی خيل نه علاوه د خواؤ شا کلو گڼ شميره خلقو برخه واخسته -

دويمه برخه

سحر چې د کلي خلق د عالمي کور ته د دعا د پاره ورتلل نو د هغه د کور دروازه او د کوټو ټول ورونه لرې وو خو په کور کښې هيڅوک نه وو - دا معلومه نشوه چې گل خوبان شپه په شپه چرته اوتختيده ، د هغه کډه څه شوه او څاروی يې چا بوتلل ، اوس شهباز خان او د هغه ځامنو ته ميدان صفا شو ځکه چې د هغوی غټ دشمن عالمي مړ شو - په کلي کښې د هغه ، د هغه د ځامنو د هغه د ښځې اوکړې څه ښځه پاتې نشوه - هلته د عالمي ځامنو باندې چې يوريمانډ ختم شو نو بل راواخسته شو او د هغوی له خوا حيرت انگيز انکشافات اوشو - هغوی د شهباز خان د ميينې د غلانه علاوه د لس غلاگانو ، شپږ شوکو ، پنځه اغوا برامې تاوان ، څلور بينک ډکيتي او د دهشت گردۍ د دريو دهماکو اقبال جرم اوکړو - د هغوی متعلق نوې نوې خبرې به روزانه اخبارونو کښې راتلې -

شهباز خان د پيسو په زور هغوی داسې بند په بند وتړل چې هېورپ

قدرې يې نشو وهلې او په خپلو خولو يې د هغه جرمونو اعتراف اوکړو چې هر يو جرم يې د سزاي مړت او عمرې قيد نه کم نه وو۔ د هغه ځامنو باندې د عالمي د مرگ دعوي وه خو د عالمي د پوست مارتېم نه پس چې د هغه ميډيکل رپورټ راغی نو په هغه کښې د هغه مرگ د گوزار نه ، نه بلکه د هارټ اټيک په وجه شوي وو۔ پوليس به کله کله چکرو هو ، چائې شربت به يې اوکړل ، جيبونه به يې ډک کړل او واپس به لاړل ، لس اته ورځې پس د هغوي بي بي اې اوشوه او په رومبي پيشي کښې کنفرم شوه ۔ بيا به ښه ډاډه په کلي کښې پرانستې تنی اونچه بریت گرځيدل او ځاي په ځاي به يې اخ تيخ کوو۔ د انسان ژوند هم عجيبه دے ۔ هغه د چا خبره چې کله درياب او کله کرياب ، يو وخت داسې وو چې د شهباز خان دا دواړه ځامن او د هغه لور د کلي د خلقو د مخالفت په وجه د کوره بهر ته نشو وتلې ټولو ترينه گيره اچولې وه او لارې يې ورته نيولې وې ۔ شهباز خان د خلقو د يرې نه ځان پسې د حجرې گيت بند کړې وو او هغوي کتابونه په لاس ولاړ وو ۔ هغه عالمي ته د مدد خواست اوکړو او هغه پرې هم هډو اوچ اونه خوړل د هغوي مقابلې ته اووتو ، خپل ځان او ځامن يې د هغوي د تحفظ د پاره قرباني ته تيار کړل ۔ د هغوي په وجه او د هغوي د حفاظت په وجه هغوي بچ شو او ځان او ځامن يې د ټول کلي دشمنان کړل ۔ اوس د هغوي هغه محافظ هغوي په خپله مړ کړو او د هغه په مرگ غرتيدل ۔ د عالمي د مرگ په وجه په کلي باندې د هغوي رعب

پريوتو او داسې پريوتو چې بيا به کور په کور او کوڅه په کوڅه د الله يار خان او د باز خان قيصي او قصيدې وې ۔ گل دين کاکا خو د هغوي په صفت نه مړيدو ۔ هغه د شمشاد په بت او مسکين د کبابو په کړهي خو څو ځله دا خبره راواچوله چې ”عالمي عقرب خو تيره کړه د تورو خاورو لاندې شو خو د دې ځامنو به يې څه کيږي ، توبه خدايه توبه ، هغه د چا خبره چې مېړي ته خداي په قهر شي نو وزرې ورکړي ۔ عالمي ته چې خداي په قهر شو نو ځامن يې ورکړل ۔ يو ترينه لاړو ليونې شو ، دوه ترينه لاړل جيل ته ، دې ترينه لاړو هديرې ته او ښځه ترينه لاړه ميرې ته ۔ اوبې ته گوره ورته عملي جانې ، په خپله به يې وي چې خان ، خان وي او غريب ، غريب وي ، اوس ټينگ شه ورته ۔ شهباز خان درياب دې درياب او د مونږ غريب خلق د درياب گنگځړي يو۔ د درياب چپو سره کله يو ځاي پريو څو کله بل ځاي ۔“ د عالمي د ښځې هيڅ پته نه لگيده ۔ ”چاوي بارې ته تلې ده چاوي ميرې ته تلې ده ، چاوي باجوړ ته خپلې پلارگني له تلې ده ۔ د عالمي خپلو تربورانو او عزيزانو به هم هغوي پسې گډې وډې خبرې کولې ۔ د شهباز خان د ځامنو کيس مياشت يوه نيمه کښې فيصله شو او دواړه بري شو ۔ د هغوي د بریت په خوشحالي کښې شهباز خان د يوې لومې پارټۍ بندوبست اوکړو ۔ د علاقې ټولو لويو لويو خانانو ته يې بلنه ورکړه ۔ د هغه ځامنو پکښې د شپې د پاره د ډمو پروگرام اوکړو ۔ د ډمو سره سره د شراب وکباب پروگرام هم اوشو ۔ هلته د

عالمی د خلويښتۍ شپه وه خو د هغه په کور کښې څوک نه وو. د هغه ښځه گل خوبان معلومه نه ده چې د چا په درلو غړیده او دلته د کلی په لومړۍ ډاگ کښې د ډمو د گونگروگانو شپنگار او د دوکړو ډنگار وو. ډموله دلرې لرې نه خلق راغلی وو او د لومړۍ دایرې په شکل چاپیره ناست وو. الله یار خان، باز خان او د هغوی بچه پارتی په مستۍ او خشنګۍ د میدان په یو سر او بل سر گرځیدل. په ناسته، ولاړه او روانه روانه کښې به د شرابو بوتلې الوتې تکه خورلې کیدې او عجیبه عجیبه مستۍ کیدې، الله یار خان او باز خان چې به په مستۍ راغلل نو ډمو سره به په گډا شو. چې یو به گډیدو نو بل به پرې روپۍ شیندلې او چې بل به گډیدو نو هغه به دغه کار وو. د ډمو تماشې ته د کوټو په چټونو ښځې هم ولاړې وې. د ډمو د شپنگ او د دوکړې ډنگ سره د هر چا سر په گډا او خوله په خندا وه. د مستۍ نشه یې د بادو په اس سوره وه او په سر پرته هره ټوپۍ کړه. شپه پخیده او د سرود خوند او مزه زیاتیده. د عیش و نشاط په دغه مجلس کښې د مټینو لاسونه د یو بل په اوږو پراته وو. ټول د ځان نه به خبر وو که څوانان او که زاړه وو. په دغه ناخبرۍ کښې به کله کله تماش بین هم په ځان پوه نشو، میدان ته به یې ټوپ کړې او د الله یار خان په ډله کښې به د ډمو سره په گډا شو. دا گرما گرمی لاشروع وه چې یو ځایسته ځوان، چې سپینې جامې یې اغوستې وې، سپین خادري د ځان نه تاؤ کړې وو او سپین غټ پټکی یې په سرتړلې وو په

مستۍ مستۍ میدان ته راغی، د بجلۍ په رڼا کښې صفا ښکاریده چې د هغه په مخ لانه سره وو او نه شنه. د هغه د سپین مخ په اننگو کښې د بجلۍ رڼا او په غټو غټو سترگو کښې یې څلا ښکاریده. هغه په راتلو سره کلاشن کوف د خادر نه را اوویستلو او مسکې شو. باز خان چې هغه ته اوکتل نو هغه له ورغۍ د لاس نه یې اونیوو او ځان سره یې په گډا کړو. هغه د هغه د خاطرې کلاشن کوف لاندې کړو او یو پیر یې اووهو. په دویم پیر کښې هغه کلاشن کوف اوچت کړو ډیر په تیزی سره یې د هغه سینې ته اونیوو او د گولو بخی یې پرې تیره کړه په دیکښې د یو غاړې نه اواز اوشو "تښتۍ خلقه طالبان راغلل". دې اواز سره میدان گډوډ شو. ډمو او ډمانو هم منډه کړه او هغوی سره الله یار خان هم. هغه باندې د روستو نه یو زبردست برست او چلیدو او گولۍ د هغه په ملا اولگیدلې. باز خان او الله یار خان په میدان کښې راپریوتل او په وینو کښې رنگ بنگ په خاورو کښې لوغړیدل او په دغه لوغړیدلو لوغړیدلو کښې دواړو ساه ورکړې. دوه مړه په میدان کښې پراته وو خو څوک یې د اوچتولو نه وو. تماش بینو منډې وهلې او هریو "دوه خپلې دوه پردۍ کړې او وې یې خدایه ما سیلۍ کړې" او لاړل اووتل. په دغه خلقو کښې د الله یار خان او باز خان قاتل هم اووتو.

د هغوی د مرگ خبر په سترگه رپ کښې خور شو. سحر چې د هغوی د جنازې اعلان اوشو نو قبر له څوک نه تلل ځکه چې ځای په

ځائے کاغذونه غور ځیدلے وو چی ”که چا دوی له قبرونه اوویستل ، یایی د دوی جنازه اوکړه یایی د دوی پخ کړے ډوډی اوخوړه نو د هغوی به هم دا حال وی“ - لاشونه د مرده ځانے نه راوړے شوی وو خو قبرونه تیار نه وو - شهباز خان ته چی پته اولگیده نو د پولیس په ذریعه یې د کلی د جمات یوے غاړے ته په خپلونو کرانو قبرونه اوویستل خو د جنازے د پاره ملا نه ملاویدو - دلرے لرے ځایونو نه میلمانه راغلی وو او په دے انتظار وو چی څوک خو به مخکښے شی - په ټول کلی یو گل دین کاکا وو چی هغه به د شهباز خان د نوکرانو سره میلمنو ته وړاندے ، روستو کیدو - چی ملا رانه غی - نو د شهباز خان په وینا گل دین کاکا مخکښے شو او په هغه ځائے یې د جنازے امامت اوکړو چرته چی دے گډے شوی وې او چرته چی د هغوی وینې لا پرته وې -

گل دین کاکا ډیر سر کښی وو چی په ټول کلی کښی صرف یو هغه ته د ډوډی د مشرۍ ویلے شوی وو - هغه د دے راز نه عملی ماما هم خبر نه کړو او په خپل زړه کښی خوشحالیدو چی د شهباز خان په نظر کښی هغه او صرف هغه د کار سرے هم دے او قابل اعتماد هم - دے د پاره یې هغه یې د جنازے امامت ته هم مخکښے کړو او د دیگونو مشرۍ یې هم ورکړو - دے د پاره هغه د کور نه تیار راغله وو او ځان سره د پلاستیک یوه غټه گوتۍ هم راوړے وه - ډوډی لا شروع نه وه خو د هغه نه نور صبر نه کیدو - رومبی شروع پرے هغه اوکړه - ځان ته یې د روژو نه علاوه د گوتے گوتے خیزونه په مجمعه کښی واچول او

ښه درزی وړکړو - چی ښه موږ شو نو بیایې د واسکت د جیب نه گوتۍ را اوویستله ، هغه یې ډکه کړه او کور ته روان شو - میلمانه هم په منډه وو او د هغوی د خدمت هم څوک نه وو - تر ناوخته پورے شهباز خان د خلقو د راتلو انتظار کوو خو چی څوک رانه غلل نو د هغه په وینا کولالانو ډک دیگونو وارول او خپې یې سپکې کړے -

د شهباز خان د ځامنو د مرگ نه د عالمی ښځه گل خوبان هم شپه په شپه خبر شوه - هغه سحر په خره پاڅیده ، نمونځ یې اوکړو او د ځامنو ملاقات له جیل ته لاړه - د ملاقات په دوران کښی هغه خپلو ځامنو ته د پلار د قاتلانو د مرگ ذکر اوکړو - هغوی د مور په خبره خوشحاله نشو بلکه دے خبر سره د هغوی روځی خرے شوی - مور ترینه په حیرانتیا تپوس اوکړو ”ولے بچو! تاسو د پلار د قاتلانو په مرگ خفه یې -

ناصر خان :- نه مورے ، د هغوی په مرگ خفه نه یو - خفه په دے یو چی زموږ خوا پرے یخه نشو مونږ به بدل د چانه اخلو ؟

گل خوبان :- نه ځویه ته ، تاسو دے خدای په خیر را اویاسی دا ډیره هغوی له خدای خپله سزا ورکړه -

سجاد خان :- مورے خلق څه وائی چی دا مری چا اوکړل ؟ څه پته یې لگی ؟ گل خوبان :- هاؤ ځویه ، خلق وائی چی دا طالبانو کړی دی -

ناصر خان :- مورے زموږ خو هډو چا تپوس اونکړو - هډو څوک ملاقات له رانه غلل -

گل خوبان :- دا گيله د چانه مه کوه بچې - په توده زمکه څوک خپه نه اړدی - هر سره اوبه پوکي او ځان ساتي -

سجاد خان :- مورې چې کله کلي ته لاړه شي نو کریم خان کاکا ته اووايه چې زمونږ په فصل او پوله پتي خيال کوي -

د سجاد خان د خبرې سره هغه په خپل خيال کښې خپلې لوتې لوتې جنگي کښې اودريده او خپل تاله شوي فصل ته يې کتل - د شهباز خان د سړو خوشماشي او د هغوی مستي ته يې کتل - هغه منظر ته يې کتل چې د هغوی په څارو پري واچولې شو او په ډب ډوب کور ته اوشړلې شو - د هغه کله د کور نه بهر او غورځولې شوه او د هغه خاوند د باز خان په گوزار را او پرکيدو د سره د هغه په سترگو کښې غټې غټې اوبنکې راغلې خو بهيديدو ته يې پرې نښودې ځکه چې هغه ته د خپلو اوبنکو د قيمت پته وه - سجاد خان د فصل په باره کښې د کریم خان ذکر کړې وو خو هغه په دې حيرانه وه چې هغه ته څه اوواي؟ دا چې فصل خو ټول تاله شو، زمکه لاړه د بل شوه او جنگي لاړه توتې توتې شوه - هغه لا په دغه خيالانو کښې گرځيده چې هغه ورته اووې -

سجاد خان :- ته کوم خوا لاړې مورې؟ تاته ويم کنه؟

گل خوبان :- هن، هاو - بالکل به ورته اوويم څويه - دا غم مه کوه -

ناصر خان :- مورې يو کار بل هم اوکړه - سيد عالم ته اووايه چې زمونږ د غوايانو جوړه او مښه خرڅه کړي او د وکیل بندوبست راله

اوکړي -

دې سره گل خوبان بيا په خپل خيال کښې لاړه او د غوايانو د جوړې اولنگې مښې سره اودريده - يو ځل يې بيا په سترگو کښې اوبنکې راغله خو زريې هغه اوچې کړې او وې وئيل :- ښه بچې ډيره ښه ده - څه بچوزه درنه څم، خداي مو خوشحاله ساته، بيا به راشم - (هغه په ډکو سترگو د هغوی نه روانيږي) -

درېمه برخه

د ځامنو د مرگ نه پس شهباز خان ډيرې يواځې شوې وو - يواځې به په حجره کښې پروت وو او زړه به يې خوړو البته کله کله ورله ناظر يا نوکر راغی او د کلي او زميندارو متعلق خبرې به اوشوې - د عالمي د مرگ نه پس اکر چه څه خلق د الله يار خان او د باز خان ډيرې نه د هغوی په پرې کښې شامل وو خو د زميندارو اکثريت ترينه خفه وو ځکه چې هغوی ته پته وه چې د عالمي غوندې تابعدار سره هغه ته ښه نشو نو د هغوی د پاره خو ډيره گرانه ده - عالمي د شهباز خان او د هغه د ځامنو د پاره څه څه نه وو کړې؟ د هغه په اوږو دغه دواړه لومې شوي وو او د هغه په وجه تردې حده رارسيدلي وو او هغه سره يې څه اوکړل هغه يې اووهلو او مړيې کړو - کله کله به شهباز خان ته هم د هغه قرباني مخکښې شوې خو دغه قرباني به هغه يوه په يوه ټولې رد کړې او ځان سره به يې اووئيل دا د وخت وخت خبرې دي -

د الله يار خان او باز خان مرگ سره د هغه سوچ هم گډوډ شوې وو او

ڪله ڪله به په گڏوڏو سر شو - دغه حال د هغه د ٻڻڻي سلمیٰ بيگم هم وو - هغوی لا د ڄامنو په مرگ زړونه خوږل چې د پاس نه پرے يو بل غم راغی. او هغه دا چې هغه ته يو گمنام خط په گوتو ورغی. چې په هغه ڪښي د هغه نه د يو ڪروڙ روپو، د سل جريبه زمڪي او د حيات د بنگلي مطالبه شوي وه - هغه چي خط اولوستلو نو يخه اوبه پرے توي شوي - هغه لا په دغه سوچ ڪښي وو چې د حيات آباد تانې د موبائيل پوليس سکواڊ راغی، هغه يي په گاڏي ڪښي کينو او ځان سره بوتلو - چې هلته اور سيدو نو ايس ايچ او ته پيش شو - د عليک سليک نه پس شهباز خان هغه ته اووے ”صیب څنگه موياد ڪړم“ - ايس ايچ او :- ته لا مونږ هير ڪړي نه يي بلکه هر وخت مونږ ته يادي خوفي الحال م د تعزيت د پاره راغوستي يي - په اخبار ڪښي م ستا د ڄامنو د مرگ په سلسله ڪښي يو فيچر د نظره شوي وو نو ما وي چي دعا ورته او ڪړم - خداي دے هغوی له جنتونه ورکړي اوتاله دے خداي د صبر او نيک کارونو توفيق درکړي آمين -

شهباز خان :- مهرباني صيب، ډيره مهرباني -

ايس ايچ او :- گوره شهباز خانه، ماتاته ويلے وو چي جوړه اوکړه، جوړه ڪښي دے خير دے خوتاڌ جوړے په ځائے د هغوی فصل تاله ڪړو او هغه مشر غريب دے مړ ڪړو -

شهباز خان :- هغه صيب په هارت اتيک مړ شوي دے -

ايس ايچ او :- ماته هر څه معلوم دي شهباز خانه، خو چپ ڪښي خير

دے - او د هغه په بدل ڪښي ستا دوه څلمي ڄامن لارل - شهباز خان :- صيب، ماسره د ظلم د پاسه ظلم ڪيري، ڄامن يي راله هم مړه ڪړل او اوس رانه د يو ڪروڙ روپو، د سل جريبه زمڪي او د حيات آباد د بنگلي مطالبه کوي -

ايس ايچ او :- روپي، خورويي، دي، چي هم شڪري دے هم پي، دي خو په زمڪه او بنگله څه کوي -

شهباز خان :- په زمڪه هغوی يو دارالعلوم او هاسٽيل جوړه ول غواړي او بنگله هغوی د جينکو د مدرسي د پاره غواړي -

ايس ايچ او :- دا خو ډيره ٻڻه خبره ده - ورکړه، دا هر څه ورکړه - تاله خداي ډير څه درکړي دي - چي په بدويي لگوي په نيکه لاره ڪښي ولے نه ورکوي - او ستا پاتے څوک دي؟ دغه يوه جيني؟ ته خو هغه ته هم لور نه بلکه دشمنه وائے ځکه چي ستا خبره يي نه ده منلے. د هغه څه اوشو؟ څه پته يي اولگيده که نه؟

شهباز خان :- نه صيب، هيڅ پته يي نه ده لگيدلے -

ايس ايچ او :- عدنان کلي ڪښي دے؟

شهباز خان :- د ځائے، ځائيري نه يي خبر نه يم البتہ دومره راته پته ده چي هغه ليونے شوي دي -

ايس ايچ او :- اينے ته گوره کنه - مادرته ويلے وو چي جوړه ورسره اوکړه دا هلک بے گناه دے او خبره دے حد له راغله چې په وهلو وهلو دے هغه غريب ليونے ڪړو -

شهباز خان: هغه مانه دے لیونے کړې خپل عمل لیونے کړې دے -

ایس ایچ او: اوس دے خټه خیال دے؟

شهباز خان: زړه په زړه ده صیب - هغه نه بغیر بل هیڅوک نشی کیدے -

(یوسپاهي راځي او ایس ایچ او ته وائي) ”صیب یوه زنانه تاسو سره لیدل غواړي“

ایس ایچ او: راځي دے -

شهباز خان: صیب که خټه د پرې خبره وې نو زه به درنه لاړ شم -

ایس ایچ او: نه، ته کینه، د پرې خبره نشته -

یوه جینۍ پرون په سر د ایس ایچ او دفتر ته راځي - هغه ته سلام کوي او هغه ته مخامخ د هغه میز ته اوږېږي او هغه له یو کاغذ ورکوي -

ایس ایچ او: دا خټه دی؟

جینۍ: تاسو یې لږ اولولۍ سر -

ایس ایچ او: (کاغذ لولي) ”دا خو د کوټ میرج د آرډر نقل دے -

جینۍ جی سر، دغه نقل دے او اصل دا دے ماسره دے -

ایس ایچ او: تا تو حید سره واده اوکړو؟ ته عنبرین یې؟

عنبرین: جی سر، مونږ واده له قانوني شکل ورکړو - دا نقل تاسو

خپل ریکارډ کښې کیږدي -

ایس ایچ او: او عدنان؟ هغه پاته شو؟

عنبرین: عدنان؟ څوک عدنان؟ ښه ښه هغه زما ډرائیور؟ هغه سره زما د واده هیڅ خبره نشته -

ایس ایچ او: د هغه نه خبریې، هغه خو تا پسې لیونے شوے دے -

عنبرین: دا خو ډیر ښه اوشو چی هغه لیونے شو -

ایس ایچ او: ولې څنگه؟

عنبرین: لیونی سره به څوک خټه واده اوکړي -

ایس ایچ او: دا تو حید هلک څوک دے او خټه کاروبار کوي؟

عنبرین: دا هلک، نه دے سر، دا د پنځوسو کالو سرې دې او د دوو پنځو خاوند دے -

ایس ایچ او: دے خټه کاروبار کوي؟

عنبرین: هم دا کاروبار کوي - زما غوندې بے اسرې جینکۍ گوري،

واده ورسره اوکړي خټه موده ورسره تیره کړي او بیا یې خرڅه کړي -

ایس ایچ او: خرڅه یې کړي؟ خټه مطلب؟ ته چی وائي دوه ښځه یې شته -

عنبرین: زه دروغ نه وایم سر - دوه ښځه یې شته خو د هغوی خبرې

روانې دي - یوه پنجاب ته تلونکې ده او بله تیراه ته - زه به یواځې پاته شم -

ایس ایچ او: تاسره به څه کوي -

عنبرین: هم هغه، خټه چی نورو سره کوي -

ایس ایچ او: او ته بیا هم ده سره په واده خوشحاله یې -

عنبرين :- خوشحاله نه یم خو بله لاره ۾ نشته -

ايس ايچ او :- ولې عدنان ؟ هغه خوشه ڪنه ؟

عنبرين :- يوخو دا چي هغه ليونے دي - بله دا چي هغه زما پلارته قابل قبول نه دے -

ايس ايچ او :- ستا په وجه هغه خومره به عزته شو، خومره اووهله شو او په دغه وهلو وهلو ڪنبي لاروليونے شو -

عنبرين :- بيا خو زما په مور، پلار د هغه دليونتب زيرے پکار دے -

ايس ايچ او :- د هغوی نه زياته خوشحاله خوته يي، ڪه داسے نه ده -

عنبرين (د عدنان په خيال ڪنبي لاره شي) هن، خه، هاو بالڪل هم داسے ده -

ايس ايچ او :- تا په خپل انجام سوچ ڪرے دے ؟

عنبرين :- هاو، ڪرے ۾ دے، تباھي، بربادي، ذلت اورسوائی. خودا خيزونه ما د پاره خه نوې نه دي - دا خيزونه د هغے وخت نه شروع شوی دي چي زه د ڪوره اووتم او اوس خود دے سره عادت شوم -

ايس ايچ او :- غلطي تا اوکړه او سزا هغه ته ورکړے شوه دا ولے ؟

عنبرين :- ماته پته ده چي هغه به گناه دے خوزمونږ په معاشره ڪنبي دا هم خه نومه خبره نه ده - گناهگار پاته شي او سزا اڪثر به گناه ته ملاويږي -

ايس ايچ او :- راوتے هغه پسې وي او واده توحيد سره ڪوے، ولے ؟

عنبرين :- زه واقعي هغه پسې راوتے ووم خو هغه ته زما دراوتو هيڻ

معلومات نه وو - دا ٽول ڪار خورجي ڪرے دے - ما دا هر خه د هغے په وينا اوکړل - ڪوم سرے چي ماپسي راغله وو هغه د تابش ورکروو - هغه زه تابش له بوتل نه غوښتل او ما هم دا نه غوښته چي زه دے هغه له لاره شم - زه چي د هغه د اخلاق نه متاثره شوم نو هغه سره ۾ د واده نيت اوکړو -

ايس ايچ او :- هغه ڪوم تاثر وو چي ته يي هغه سره په واده مجبور ه ڪرے -

عنبرين :- خبرے ڏيرے دي خو د ٽولو نه لويه خبره داده چي هغه د تابش د پنجه نه بچ ڪرم - تابش يو بد ڪرداره او بداخلاق سرے وو -

ايس ايچ او :- تاته د هغه د ڪردار خه معلومات دي ؟ ستا هغه سره تعلق وو ؟

عنبرين :- مان هغه ليدلے وو او نه ۾ ورسره تعلق وو خو د هغه او د خورجي د قتل په ورځ ما هغه او د هغه ڪردار اوليدو او د هغه خبرے ۾ ووريدے -

ايس ايچ او :- ته د هغه د قتل په ورځ هغه سره وي ؟

عنبرين :- زه هغه سره نه ووم مونږ ورته پت ولاړ وو او د هغوی ٽولے خبرے مو اوريدے -

ايس ايچ او :- تاسره بل څوک وو ؟

عنبرين :- ماسره توصيف وو -

ايس ايچ او :- دے نه معلومه شوه چي دغه دواړه قتله تاسو ڪري دي -

عنبرين :- هاڻ صيب دغه دواڙه قتلہ مونڙ ڪري دي ۔

ايس ايڇ او :- ستا بيان ريكارڊ ڪيري چي بيا منڪره نشي ۔

عنبرين :- ماته پته ده سر ، چي ٽيپ ريكارڊر آن دے ۔

ايس ايڇ او :- او تہ بيا هم اعتراف جرم ڪوے ۔

عنبرين :- دغه دواڙه قتلہ جرم نه بلکه د معاشرے تطهير دے ۔

ايس ايڇ او :- داسے دے ولے اوڪرل ۔

عنبرين :- خورجي زما ٽول ژوند تباه ڪرو ۔ که ما داسے نه وے ڪري نو

داسے ڏيرے پيغله به لکه زما رسوا شوے وے ۔

ايس ايڇ او :- تاچي د عدنان سره د واده وعده ڪري وے ، هغه پاتے شوه ۔

عنبرين :- ماخو درته مخڪنبي اووے سر چي په هغه زما مور ، پلار

خوشحاله نه دي ۔

ايس ايڇ او :- ته چي توحيد سره واده ڪوے نو توصيف سره به خة

ڪوي ۔

عنبرين :- توحيد او توصيف دواڙه روڻه دي ۔ د توصيف د ناگهاني

مرگ نه پس ما مجبوراً توحيد ته غاڙه ڪينبوده ۔

ايس ايڇ او :- تا عدنان سره د واده وعده ماته ڪري ؟ (عنبرين چپ پاتے

شي) چپ ولے يي ۔ جواب راکړه ۔ (شهباز خان ته اشاره ڪوي) دا سرے

پيڙن ۽ څوک دے ؟

عنبرين :- دا شهباز خان دے ۔

ايس ايڇ او :- دے ستا پلار نه دي ؟ تہ داسے هم ويلے شي چي ”دا زما

پلار دے“

عنبرين :- دے واقعي زما پلار دے خو پلار داسے نه وي ۔ د دہ په وجه زہ

درپه در شوم ۔ رسوا شوم او ذليله شوم ۔ د دہ په وجه زہ تانہ ڪنبي ولاڙه

يم ۔ د دہ په وجه زہ ڪچھرو ڪنبي گرڻم ۔ د دہ په وجه زہ د پردو سپرو

محتاجه شو ۔ د دہ په وجه زما عزت غير محفوظ شو ۔ د دہ په وجه زہ

يو داسے بازاری سري سره واده ته جوڙه شوم چي د هغه د نوم نه هم

ماله ڪرکه راڻي ۔ د زما واده يو داسے سري سره ڪول غوڻتل چي نه

هغه ما ليدلے وو او نه يي زه ليدلے ووم ۔ د دہ په وجه عالمي بابا خپله

لور زما ڏولي ڪنبي واچوله ، د دہ د عزت د پارہ او دہ هغه سره خة

اوڪرل هغه يي مي ڪرو ۔ د هغه ڄامن يي په جيل ڪنبي بنديان ڪرل ۔

د دہ په وجه زما دوه گلوڻه روڻه لاڙل او د تورو خاورو لاندے شو ۔ د زما

د عزت محافظ او وهلو او په دغه وهلو وهلو ڪنبي ليونے شو (هغه لا

لگيا وه چي بهر په تانہ ڪنبي شور شو ۔ يو سرے دننه راتلل غواڙي

خو د گيت سنتري يي دننه نه پريږدي ۔ ايس ايڇ او چي دا هنگامه

اوليده نو يو سپاهي ته يي اووے) سنتري ته وايه چي دغه سرے

راپريږدي ، په وينو او خاورو ڪنبي ڪڪريو هلڪ د ايس ايڇ او دفتر ته

راڻي ، د راتلو سره هغه ايس ايڇ او ته سلام ڪوي او ورتر غاڙه ووڻي

”صيب سلام عليکم ! جک جوڙ ، تڪڙه ، خوشحاله ، تازه يي صيب ،

په بدن څنگه يي ، صحت دے څنگه دے ، بال بچ او ڪلڀ اولس دے

څنگه دے ۔ خة تڪليف خو درته نشته ، که خة اخوا ديخوا وي نو اواز

کوه، هر وخت تابعداريم، ستا دې په خداي قسم وي چي ما خپل خدمت کښې هير نه کړې. اوې خان، بيگاه او نن ټوله ورځ م په زړه راوريډې او ما وې چي انشاء الله سحر وختي به ورسره ملاقات کوم. زه وختي راروان شوم وو خو په لاره کښې واړه راپسې شو په کانو يې ويشتلم او چغې يې وهله چي ”ليونې راغې. ليونې“ چي د هغوي نه م ځان خلاص کړو او تاله راغلم نو دلته دغه سنترې دننه نه پريښودم. وې يې ته دننه نشې تلې، ماورته وې ولي نشم، په ټوله لار راغلم او دغلته نشم تلې، دا خو صيب ماته بيخي ليونې ښکاري. (د ايس ايچ او د لاس نه پرې اوپاسي) اوې صيب يوه خبره به درته بله اوکړم، ليونې په خپله دې او ماته ليونې وائي. دې د نوکري نه مات کړه صيب، لرم کړه، زمانه دې خوښ، ليونې دې.

ايس ايچ او: (خاندې) ښه عدنانه ته څه وائې؟ (د عدنان نوم سره عنبرين هغه ته په څير څير گوري، سترگي يې ډکې شي او مخ ترينه واړه وي)

عدنان: زما يو رپورټ اوليکه صيب چي عنبرين زما ده اوزما به وي، او شهباز خان ته اووايه چي مټ دې خلاص او توره دې تيره.

ايس ايچ او (شهباز خان ته گوته نيسي) دا سره پيژنې څوک دې. عدنان: دا نه پيژنم صيب.

ايس ايچ او (عنبرين ته گوته نيسي) دا جينې پيژنې، دا څوک ده؟ عدنان: پيژنم يې نه، خو وړې يې د عنبرين بي بي دي، داسې ده که

نه.

ايس ايچ او: اوه مائي ګاډ.

عدنان (عنبرين ته گوري) ته عنبرين يې. رشتيا رشتيا به وائې چي ته عنبرين يې. که دروغ دې اووې نو بيا تاسره زما کچي.

عنبرين: هاؤزه عنبرين يم.

عدنان (په برق برق خاندې او د خولې لارې يې په وخکو راځي) ماوې چي ته عنبرين يې. دروغ خوم نه دي ويلې کنه (شهباز خان ته وائي) ته اووايه مشره انصاف په تا، خبره م رشتيا شوه که نه، (عنبرين ته) ماوچې ته عنبرين يې. ته چرته وي عنبرين ستا په لټون خو زما خپې ماته شوم. ستا ماسره کچي ده که مټي. څه چي څو مړې دلته څه کوم (عنبرين په خپله لوپټه د هغه د ځاورو چخو ډکې سترگي پاکوي، د هغه د مخ او سرتازه وينه اوچوي). ”دلته بيا رانشې، دې پردو سړو کښې څه کوم؟ اوې تا د مرغې. جاله ليدلې ده؟ ماليدلې ده په جاره کښي. دوه وړې وړې اګي. دي پکښې. اوې. هلته په جاره کښې تکه سرې سرې بيرې دي. (عدنان هغه د مټ نه نيسي) ”څه چي څو مړې، راځه، راځه (عنبرين د ايس ايچ او د ميز نه د کورټ ميرج آرډر نقل راخلي. نقل او اصل دواړه يو ځائې کوي، دواړه پوتې پوتې کوي او د ردې ټوکري ته يې اولي. بيا هغه د لاس نه نيسي او په مړو خپو د دفتر نه روانيږي، عدنان په تلو تلو کښي وائي ”لاړو درنه صيب، سلام عليکم، لاړو درنه مشره سلام عليکم.

هين هين“ (خاندی) - چي هغوی بهراوځي نو ايس ايچ او شهباز خان ته وائي “ اودے ليدل شهباز خانه ! ستا لور تانه پيژني څکه چي تا هغه اونه پيژنده - ستا دشمن تانه پيژني څکه چي هغه ليونے شو - لږ سوچ اوکړه ، لږ فکر اوکړه - ستا د تباهي يوه بله مرحله هم را روانه ده او هغه دا چي ستا لور د تابش او خورجي د قتلونو اقبال جرم اوکړو او د هغه بيان ريکارډ شو - اوس د دغه ليوني له مخه ما هغه گرفتاره نه کړه خو تر څو ؟ هغه د قانون د گرفت نه نشي خلاصيدے - که نن نه وي نو صبا ، که صبا نه وي نو بله ورځ - اوس هم که ته هغه بچ کول غواړے نو په هغه دعوي اوکړه او د دعوي نه پس ورسره جوړه اوکړه -

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆☆☆

☆

شپږسم باب

د ناصر خان او سجاد خان کيس په سيشن کورټ کښي چليدو - په هغوی گڼ شميره کيسونه او دفعي لگيدے چي په هغه کښي د هر جرم دفعه شامله وه - د بحث په ورځ د هغوی له خوا د ملک مشهور وکیلان راغلي وو چي په هغه کښي د سپريم کورټ هغه وکیل هم شامل وو چا چي د آئين پاکستان خاکه تياره کړے وه - هغه سره معاونين د پيښور د هائي کورټ دوه وکیلان هم وو ، سيشن جج چي هغه اوليدل نو د هغوی په مخکښي ورته خپل ځان د عدالت په کرسی ډير سپک ښکاره شو - هغه ورته د کرسی نه پاڅيدو خو مشر وکیل هغه په کرسی کينولو او ورته يې اووے ” چي ته کرسی پرېږدے نو فيصله به څوک کوي “ دے سره هغه په کرسی کيناستو او د مقدمي سماعت شروع شو - په هغوی باندے چي کوم الزامونه لگيدلي وو - په هغه کښي ځيني د هغوی د پيدائش نه مخکښي شوي وو - ځينے داسے وو چي هغه وخت کښي د هغوی عمرونه د دوو او څلورو کالو تر مينځه وو - ځينے پکښي داسے وو چي د هغه ملزمان نيول شوي او په هغوی کيس چليدو - ځينے پکښي داسے وو چي د عدالت په ريکارډ کښي د هغه نومونه نه وو پوليس هغوی داده کړي وو هغوی خپله اقبال جرم کړے وو - سرکاري وکیل په دے باندے زور اچولے وو ” چي هغوی جرم نه دے کړے نو اقبال جرم يې ولے کوو “ مشر وکیل مسکے شو او د هغه نه يې تپوس اوکړو ” ولے صيب ، ستا

زمونږ د پوليس په کارکردگي کښې څه شک دے؟ زه تا د يو شپې د پاره دوی ته حواله کوم نو ته گوره، دا د کوم جرمونو اقبال چی دوی کړې دے، د دے نه په خو چنده زیات به ته اوکړې - دا خو صیب زمونږ د پوليس کمال دے، دے سره سرکاری وکیل مسکے شو او د فائل پاڼه یې واروله - مشر وکیل به په یو یو کیس بحث کوو او سیشن جج به په مسکا مسکا هغه خارجه وو، چی ټول کیسونه ختم شو نو په اخره کښې یې په ابتدائی کیس یعنی د شهباز خان د میښې د غلا د کیس په باره کښې د تانیدار نه تپوس اوکړو ”د شهباز خان د میښې د غلا دعوی هم په دوی ده“ تانیدار په سینه لاس کیښودو ”بالکل جی“ مشر وکیل ورته اووے ستا په سرکاری کوارتر کښې چې کومه میښه ولاړه ده دا د شهباز خان نه ده؟ هغه سترگه خکته کړې خو په خوله یې هیڅ اونه وې - سیشن جج د هغه د جواب انتظار اوکړو خو چې هغه جواب ورنکړو نو دغه کیس یې هم خارج کړو -

وکیلانو په مسکا مسکا د جج صیب شکریه ادا کړه او د عدالت نه بهر اووتل -

دویمه برخه

چې د ناصر خان او سجاد خان کاغذی کارروائی ختمه شی نو هغوی او مور یې په یو اوږد موټر کښې کینی او کلی ته روان شی - چې گاډې

د مین روډ نه کوز شی او مخکښې لکه د قاسم او علی بیګ د سپکونو سنگهم ته اورسی نو گاډې د کاکي خیل په طرف روان شی - ناصر خان ډرائیور ته وائی - استاذ لار دے غلطه کړه - گاډې دے بل لاس ته راواړه وه - ته د طوطی خیل په ځای کاکي خیل ته روان یې - ډرائیور:- په دے حالت کښې به طوطی خیل ته څنگه لاړ شی - خلق به درپورے خاندی - ماسره به دمه اوکړی - اوبه لامبی، جامے به بدلې کړی، سرڅنه به اوکړی، چائے، شربت به اوڅکی، ځان سر به وسله واخلي او په خپله لاره به ځی - داسے مونه ده خوبڅخه ده؟

ناصر خان:- خبره دے بده نه ده استاذ خو مونږ دانه غواړو چې زمونږ په وجه تاته تکلیف اورسی -

ډرائیور:- زما د تکلیف غم مه کوه زوره، ماته هیڅ تکلیف نشته -

سجاد خان:- یره استاذ خوشحاله اوسے، خداي دے مه خرابه وه -

کاکي خیل د دغه سنگهم نه دومره لرے نه وو - چی هغوی مخ اړه وو راړه وو نو په کاکي خیل کښې وردننه شوی وو - گاډی په حجره کښې اودریدو - چی هغوی د گاډی نه کوز شو نو هغوی یې بیل بیل واش

رومزه ته اولیږل او د هغوی مور ته یې اووے ”راځه مورے ته هم لږه دمه شه بیا به دوی سره یو ځای ځی - څه ته مونږ کره ورشه -

گل خوبان:- ښه بچی، ډیره ښه ده -

دریمه برخه

ناصر خان او سجاد خان په ترم اوبو اولامبل، د مودو مودو کویلے خیرے

يې د ځان نه اوتوگلو، ځانونه يې ټيک ټاک کړل، صفا جامه يې واغوستې او واره په واره بهر را اووتل - د کمال خبره دا ده چې د هغوی جامه د ډرائيور د روغۍ راستۍ په وجه د هغوی په بدنونو بالکل صحی راغله - چې کله هغوی سټ شو نو بيا په ډائننگ روم کښې لگيدلې د چايو ميز ته کيناستل - هغوی چائے څکله او ډرائيور د هغوی سروس کوو - چې چائے او څکله شوه نو هغوی يوې بله ځانسته کمرې ته بوتلې شو - ډرائيور هغوی ته په مسکا اووې "که خفه کيږې، نه نو دې بالختونو ته به غمه ډډې واچوی، او ښه په ارام اوډه شۍ - د ماښام ډوډۍ به هم دلته اوخوړۍ نو بيا به ځۍ -"

ناصر خان :- سجاد خان ته گوري او وائې "يره سجاد خان، خبره خو بده نه ده، لږ ساه صورت مو په ځائے شۍ او لږ ارام به هم اوکړو - سجاد خان :- ډيره ښه ده لالا، هم داسې م خوبه ده "دې سره ډرائيور بهر اوځۍ - لږه شيبه پس هغه يو ماشوم څوم په غيږ واپس راځۍ - ناصر خان چې د هغه په غيږ کښې ماشوم اووینی نو د هغه نه تپوس کوي، "استاذ دا ماشوم څوک دې؟ دا دې څوم دې؟ ماشاء الله، خداي دې د نظره نه کړې دا خو ډير ځانسته دې بالکل ستا غوندې دې -"

ډرائيور :- هاؤ کنه صيب - دا زما څوم دې څکه زما غوندې دې (هغه د ناصر خان خواله راځي او وائې) "ماما له چاچۍ ورکړه - ماما ته سلام اوکړه -"

ناصر خان هغه له لاس ورکوي او هغه ښکلوي، بيا يې سجاد خان له راولي او ورته وائې "ماما له چاچۍ ورکړه، ماما ته سلام اوکړه، سجاد خان هغه ښکلوي او وائې "ماشاء الله، ډير ځانسته ماشوم دې، خداي دې درته لومړۍ کړې" - بهر په غولۍ کښې يو ښکلې ځوان، غټ پټکۍ په سر او کلاشن کوف په لاس گرځي راگرځي او کله کله هغوی ته اوگوري - د ناصر خان او سجاد خان سترگې چې په هغه اولگي نو دواړه د هغه حسن ته حيران شۍ -

ناصر خان د ډرائيور نه تپوس کوي "استاذ دا هلک څوک دې چې کلاشن کوف په لاس بهر ولاړ دې" -

ډرائيور :- (مسکې شۍ) "داتاسو اونه پيژندو؟ دا هغه طالب دې چې ستاسو د پلار په سر کښې يې دوه کسان د هغه په لاره اوليرل -

ناصر خان او سجاد خان (په حيرانتيا) اوه، دا هغه ځوان چې زمونږ د پلار بدل يې اخستې دې - دده خو لاسونه د ښکلولو دي" - دې سره

هغوی دواړه پاڅي د کمرې نه بهر اوځۍ - څلمې چې هغوی اووینی نو کلاشن کوف څنگ ته واچوي او هغوی له راروانیږي - ناصر خان

هغه له خوره غيږ ورځي خو هغه ورله د غيږ په ځائے لاس ورکوي - ناصر خان د هغه لاسونه ښکلوي او هغه هم د ناصر خان لاسونه

ښکلوي - هغه بيا سجاد خان له لاس ورکوي او دواړه د يو بل لاسونه ښکلوي - ډرائيور هغه ته گوري او وائې "راځه کمره کښې کينه"

هغه په خوله هيڅ نه وائې، د څنگ نه کلاشن کوف رااوباشي او د

ناصر خان غاړې ته يې اچوی - بيا د سر نه پټکي کوزوی د ناصر خان په سريې اړدې او غلې غونې وائي "زما کار ختم شو، نور کار ستاسو دے" گل خوبان هغوی ته پټه ولاړه وه او د هغوی تماشه يې کوله - ناصر خان او سجاد خان لاثه ويل غوښتل چې په دیکبڼۍ د هغوی مور راغله او په مسکايې هغوی ته اووے "دا څوک دی بچو! دا مو اوپیژنده؟ داستاسو خور بخت بی بی ده - دا ډرائیور استاذ ستاسو اوځے گوهر کاکي دے او دا ماشوم ستاخوړیې دے" دے سره د ناصر خان او سجاد خان سترگے د اوبښکو نه ډکے شی خو دا معلومه نه وه چې دا اوبښکے د خوشحالی دی او که د خفگان؟ خو چې کله ناصر خان د هغے په سرتور سر د مینه لاس کینودو نو ټول په ژړا شو - دے نه پس ناصر خان د هغے په سر لوپټه واچوله او یو ځل يې بيا د هغے لاسونه ښکل کړل - دغه رنگے سجاد خان هم څو څو ځله د هغے لاسونه ښکل کړل - ناصر خان هغے نه معافی او غوښته او وئیل "بخت بی بی تا چې کوم کار او کړو دا مونږ نشو کولے - تا ز مونږ سترگې خلقو ته اوچتی او ځان ته خکته کړے -

بخت بی بی :- نه لالاجی داسے مه وایه، زه ستاسو د خپو خاورے یم - ماخپل فرض ادا کړو چې زما د پلار روح خوشحاله شی - او د شهباز خان په زړه کښې دا رانشی چې د عالمی کورنۍ ختمه شوه -

ناصر خان :- بخت بی بی تر اوسه زما دا خیال چې ښځه ښځه وی او سرپے سرپے وی - ښځه یو کمزورے او بے وسه بنیادم دے او سرپے توانا او

طاقت وو - ښځه، بزدله او یریدونکے وی او سرپے، بهادر او دلیری خونه، داسے نه ده - ښځه، ښځه هم وی او مور هم، ښځه خور هم وی او رور هم وی - ښځه کمزورے هم وی او طاقتوره او بهادر هم - تا ز مونږ د پلار روح خوشحاله کړو او مونږ بدقسمته داسے پاتے شو - نن نه پس ته ز مونږ خور نه بلکه روریې، په عمر کښې کشر او په مړانه کښې د ټولو نه مشر -

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆☆☆

☆☆☆☆

☆☆☆

☆

اوولسم باب

شهباز خان چې د ناصر خان او سجاد خان د خلاصيدو نه خبر شو نو هم په هغه ورځ فالج اووه لږو، دگوهر کاکي گادې په پل تير شو کاکي خيل ته لاړو او د شهباز خان گادې په پل وراوختو هسپتال ته لاړو - هغه سره په گادې کښې يوه ښځه وه او بله خدمتگاره - د هغه په زړه ډيرې خبرې وې او هغه څه ويل غوښتل خو ژبه يې نه گرځيده او د زړه خبرې يې په خوله نه راتلې - چې هغه په هسپتال کښې داخل شو نو ښځه ترينه کور ته راغله او خدمتگاره يې ورسره پرېښوده -

هلته عنبرين او عدنان د حيات آباد تانې پوليس اونيول - عنبرين يې د تابش او خورجی په کيس کښې په حوالات کښې بنده کړه او عدنان يې پاگل خانې ته اوليرلو - گوهر کاکي چې د عدنان نه خبر شو نو هغه يې د پاگل خانې نه اوويستلو او د پنډۍ په سې ايم ايچ هسپتال کښې يې داخل کړو - د هغه د خدمت د پاره يې خدمتگاره اوليرله او په خپله اسلام آباد ته لاړو - هلته به يې خپله ډيوټي هم کوله او د هغه خبر به يې هم اخستو - د عدنان تهستونه شروع وو او د هغه د بيمارۍ په شخيص کښې ډاکتران لگيا وو چې هغه عنبرين پسې هم خپله منډه، ترپه شروع کړه - چې کله هغه جيل ته شوه نو بيا ئې زړو وکيلانو سره خبره اوکړه - هلته د عدنان د بيمارۍ مکمل تشخيص اوشو او هغه ته اوويلې شو چې په سر د گوزار په وجه د هغه په مغزو کښې زخم راغلي دي - گوهر کاکي چې د هغه د مغزو د زخم خبره

ووریده نو پریشان شو او ډاکتر ته يې اووے -

گوهر کاکي :- دا زخم به ښه شی ؟ زما مطلب دی چې ستاسو اميد شته -

ډاکتر :- دغه سر تيفيکيت خو نشو درکولې البته مونږ پر اميده يو -

گوهر کاکي :- ډاکتر صيب، د اپريشن ضرورت خو نشته ؟

ډاکتر :- نه، فی الحال خو څه داسې خبره نشته - مونږ کوشش کوو

چې دغه Damaged veins يعنی زخمی رگونه په انجکشنو سره

تيک شي - دعا ورته کوي چې د اپريشن نه بچ شي - بهر حال زه پر

اميده يم - تينک يو - دی سره ډاکتر د هغه نه روان شو - د گوهر کاکي

په ذهن يو لوی بوجه وو - يو خوا د عدنان د ژوند او مرگ مسله وه بل

خوا د عنبرين د مرگ او ژوند مسله وه، هغه په دې دواړو مسلو کښې

داسې انختې وو چې خپل دفتری کار هم ترينه پاتې وو او چې کله به دفتر

ته لاړو نو هله به د کړسې نه پاڅيدو چې د هفتو هفتو کار به يې ختم

کړو - دی د پاره به هغه کله کله ټوله ورځ او ټوله شپه خوږه خو خپل

کار به يې ختموو، د هغه د مصروفیانو متعلق په کور کښې هيچا ته

علم نه وو البته پلار ته يې د عنبرين او د عدنان د کيسونو خبره کړې وه

- هغه سره به يې کله بلمشافه او کله په موبائيل صلاح کوله او د هغه

نه به يې مشوره اخسته - په دې دومره موده کښې هغه نه عنبرين سره

ملاقات کړې وو او نه يې د هغه کيس ستهې کړې وو، البته د هغه

وکيلانو سره به يې د هغه د کيس متعلق خبرې کولې -

ناصر خان او سجاد خان سره چې د هغوی د گرفتاری په ورځ کومه وسله نیولې شوې وه - نو د هغوی د بریت په وجه یې سیشن کورټ له د هغه د واپسې درخواست ورکړې وو - په رومبې پیشې کښې د هغه درخواست منظور شو او عدالت د وسلې د واپسې آرډر اوکړو - گوهر کاکي هغه آرډر تانه کښې ورکړو او دواړه کلاشن کوفې یې سره د کارتوسو کورته راوړې - ناصر خان او سجاد خان د حجرې په کتونو کښې پراته وو بالختونو ته یې ډډې وهلې وې سجاد خان سترگې پټې کړې او ناصر خان اوسید رحیم کاکي خپلو کښې خولې ورکړې وې چې د گوهر کاکي گاډې حجرې ته دننه شو - هغه د گاډی نه کوز شو ، د هغوی وسلې یې د گاډی نه را واخستې او هغوی له یې ورکړې - ناصر خان چې خپلې وسلې ته اوکتل نو د ډیرې خوشحالی نه یې خوله وازه او تختیده - چې دا یې اوکړل نو کورته لاړو ، یوه پیالی چائې ئې اوڅکله ، خپل اوده ماشوم جوهر کاکي یې ښکل کړو - بهر حجرې ته لاړو ، په گاډی کښې کیناستو او پښې ته روان شو - گل خوبان خپلو ځامنو ته د شهباز خان د ظلم او جبر ټوله قیصه ټکې په ټکې کړې وه - د هغوی د فصل تاله کیدل ، د هغوی د څاروو د جنگی وړانیدل ، د هغوی په څاروو پری اچول ، د هغوی کډه د کور نه بهر غورځیدل ، په عالمی د کونداغ گوزار کیدل او د هغه د مرگ ټولې خبرې هغه اوکړې - په ژړا کښې هغه اووې چې ”زما نیمه کډه بهر پرته وه ، نیمه په کور کښې وه ، او ستاسو پلار پټی سترگې په زمکه

پروت وو - چې د شهباز خان ځامن او د هغه اشرگندی لاړل نو د کلی خلق راغلل - ماوې گینې ستاسو پلار په هوشه دے - یوڅو کسانو چې د هغه نبض اوکتو نو خپلو کښې یې پس پسې اوکړل او بهر اووتل - لږه شیبه پس د جمات په لود سپیکر کښې د هغه د مرگ او د جنازې اعلان اوشو - ماچي دا ووریدل نو بیا په ځان نه یم پوه شوې خو چې سترگې م اوغړولې نو زه دلته پرته ووم ، کډه م دلته پرته وه او څاروی م کاکي خان د پالنه د پاره په خپلو زمیندارو تقسیم کړی وو - ستاسو په پلار کفن کاکي خان اچولې دے او ستاسو د پلار بدل په یواځې سربخت بی بی اخستې دې چې نه ترینه زه خبر ووم او نه گوهر کاکي خو چې کله یې بدل واخستو او واپس راغله نو ماله یې مبارکی راکړه - دے نه علاوه یې د طالبانو له خوا ځائې په ځائې کاغذونه غورځولې وو چې که چا دې مړو له قبرونه اووېستل ، د دوی جنازه یې اوکړه یا د دوی پخ کړې ډوډی یې اوخوړه نو د هغوی به هم دغه حال وی لکه د دوی چې وو - یو څو ورځې پس یې شهباز خان له یو خط اولیږو چې په هغه کښې د هغه نه د سل جریبه زمکه ، د حیات آباد د ښگلې او د یو کروړ روپو مطالبه شوې وو - هغه دا غوښتل چې شهباز خان اعصابی طور سره مفلوج کړی او داسې واقعی اوشو -

دویمه برخه

په کومه ورځ چې عدنان جین کیدو په هغه ورځ د عنبرین د کیس پیشې هم وه کیس هغه وکیلانو ته سپارلې وو او هغوی له یې خپل

فيس ورکړې وو نو په دیکښې د هغه د موجودګۍ څه خاص ضرورت نه وو۔ هغه شپه په اسلام آباد کښې اوکړه او سحر چې سې ايم ايچ ته ورغی۔ نو عدنان جين شوی وو او د هغه انتظار يې کوو۔ گوهر کاکي هغه او خپله خدمتګاره په ګاډي کښې کينول او پېښور ته روان شو۔ چې کچهری ته ورغی۔ نو گوهر کاکي، عدنان او خپله خدمتګاره په ګاډي کښې پرېښودل او په خپله عدالت ته ورغی۔ د عنبرين په کيس وکيلانو بحث کوو۔ دې کيس د پاره وکيلانو ډيره تياري کړې وه۔ د خپل ملک د ډيسائډو کيسونو نه علاوه د هندوستان، بنگله ديش، يورپ او امريکې د ډيسائډو کيسونو حوالې يې ورکولې سيشن جج وې چې دا وکيلان دی که پيريان۔ چې د کوم کيس متعلق هغه اوریدلې هم نه وو د هغه فيصلې يې ورته په کتابي شکل کښې په ګوته کړې۔ د هغوی مخکښې هغه ته خپله مطالعه ډيره کمه ښکاره شو او لکه د ناصر خان او سجاد خان د کيس يې هغه بری کړه۔ گوهر کاکي چې د وکيلانو د چاڼې، شربت نه فارغ شو نو بيا يې د کاغذی کارروائی انتظار کوو۔ لږه شيبه پس هر څه مکمل شو او هغه د هر څه نه به غمه شو بيا عنبرين له ورغی۔ او هغه ته يې اووے ”راځی جی چې څو۔ عنبرين هغه ته د شکرې د اوښکو په ډکو سترگو اوکتل او وے وئيل ”تاسو خو زما ډير لوی خدمت اوکړو، بلکه زما ژوند دې په بيعه واخستو۔ لږ راته ځان اوښايه چې ته څوک يې او چا راليرلے؟

گوهر کاکي (مسکې شی) ”زه چې د چا د مخه راغلی يم هغه په ګاډي کښې ناست دے او ستا انتظار کوی... راځی جی... پليز“ عنبرين په زړه او خوږه چې د هغه پلار شهباز خان په خپلو کړو ستومانه دے دا سرې هغه راليرلے دې او په خپله په ګاډي کښې ناست دے زما انتظار کوی چې ګاډي ته ورغلل نو حيرانه شوه چې هلته د هغه پلار نه بلکه د هغه لیونے مئين عدنان ناست وو۔ عدنان ته هم د هغه د کيس معلومات نه وو۔ هغه هم د عنبرين په ليدو حيران شو او داسے حيران شو لکه چې خوب وینی او په خوب کښې ورته عنبرين ولاړه ده۔ هغه او د گوهر کاکي خدمتګاره د ګاډي نه کوز شو او هغه سره يې روغ جوړ اوکړل۔ د گوهر کاکي د خوشحالی انتها نه وه۔ نن هغه دومره خوشحاله وو چې د خوشحالی نه يې سترګے د اوښکو ډکے وی۔ هغه خدمتګارے ته اووے ”ته راځه مخکښې کينه او دغه دواړه لیونی خپلو خبرو ته پريږده“ دے سره هغه بيا مسکے شو او ګاډي له يې خپه ورکړه۔ ګاډي روان وو۔ عنبرين د عدنان سر په خپل غيږ کښې ايښی وو، کله به يې د هغه اوښکے او چولے او کله خپلې۔ چې ګاډي د طوطی خيل او کاکي خيل سنگهم ته اورسيدو نو گوهر کاکي ګاډے کاکي خيل ته تاؤ کړو۔ عنبرين په هيبت اووے ”تاسو چی لاره غلطه کړه۔ طوطی خيل ته دا بله لاره تلے ده۔

گوهر کاکي :- ماته پته ده بی بی خو په داسے حال کښې به تاسو کلی او کورته څنگه لاړ شی۔ زما په کور کښې به لږ دمه شی، کپړے به

بدلي کړي، يوه پيالي پيالي چائے به اوڅکي، بيا به مو په گاډي کښې کينوم او کلي ته به مو اورسوم -

عنبرين :- نو، نو - ما پليز دلته کوزه کړه -

گوهر کاکي :- ولې بي بي په مادي خه شک دے ؟

عنبرين :- نه صيب، ته زما د پاره د نيکي فرشته يې - تاخو زمانه د اجل فرشته اوښلے ... که ته نه وي نو زما سزاي موت يقيني وو -

گوهر کاکي :- نو بيا ولي بي بي جي په ما اعتبار نه کوي -

عنبرين :- زاړه زخمونه م مه تازه کوه پليز، دا لويه قيصر ده خو بس دغه کلي او دغه خلق په ما ښه نه لگي -

گوهر کاکي :- دغه کلي کښې خوزه هم اوسيدو بي بي - زما د خاطر په پليز -

عنبرين O.k,go on - (گوهر کاکي گاډي روان کړي) -

گوهر کاکي :- بي بي جي داسي خه خبره ده چې د دغه کلي او د دغه خلقو نه نفرت کوي -

عنبرين :- ټولو نه، نه بلکه د يو سړي نه، د يو کس نه ؟

گوهر کاکي :- د يو کس خير دے بي بي دے خو ما وې که د دغه کلي د ټولو خلقو نه نفرت کوي -

عنبرين :- نه، نه، صرف د يو کس نه -

گوهر کاکي :- بي بي جي زه د دغه کلي اوسيدونکي يم او دغه ټول خلق زه پيژنم - هغه څوک دے چې تاسو ترينه نفرت کوي -

عنبرين :- هغه گوهر کاکي دے ؟

گوهر کاکي :- اوه، گوهر کاکي، هغه واقعي قابل نفرت دے خو بي بي جي داسي خه خبره ده چې ستاسو تر مينځه يې ورانے راوستې دے -
عنبرين :- ته د وراني خبره کوي، د هغه د لاسه خوزه تباہ شوم، ذليله شوم رسوا شوم، که ستا غوندے فرشته د انسان په شکل کښې زما مدد له نه وه راغلي نو اوس به زه پهنسي گهاټ ته رسيدلے ووم -

گوهر کاکي :- هر خه الله کوي بي بي جي - انسان خو صرف يوه وسيله ده (هغه گاډي حجرے ته دننه کوي ... چې گاډي اودروي نو هغه ترينه کوزيږي - هغوی ته کړکي لري کوي او ورته وائي "راځي - بي بي جي - راځي" -

هغوی ټول چې کور ته ننوځي نو د کور ټول خلق هغوی له راپاڅي -
عنبرين چې گل خوبان، ناصر خان، سجاد خان او بخت بي بي اوويني -
نو حيران حيران گوهر کاکي ته گوري او هغوی چې عنبرين او عدنان اوويني نو هغوی دوی ته حيران حيران گوري - ټول يو بل له غاږي ورکړي - د گوهر مور نايله بيگم گوهر ته وائي "گوهره، دا دوه مفروران دے د کومے راپيدا کړل ؟

د گوهر د نوم په اوریدو سره عنبرين هغه ته په حيرانتا گوري او وائي "ته گوهر کاکي يې ؟ گوهر کاکي مسکے شي او وائي "جي زه گوهر کاکي يم خو هغه ستا گوهر کاکي نه يم بلکه د بخت بي بي گوهر او د جوهر کاکي پلاريم" -

عنبرين هغه ته په مړو سترگو گوري او وائي ”ته انسان نه بلکه... (ټول د هغه خوله ته گوري) ... ته انسان نه بلکه... فرشته يې“۔

نائله بيگم (خاندی) يه لورې دومره په سريې مټه خيژه وه گوري بيا به ترينه ځان روک شي۔

عنبرين :- نه مورې نه ، انسان داسې نشي کيدې۔ ماده سره څه کړي وو او ده ماسره څه اوکړل۔ ما چې چاته د خپل سر دشمن ويلے ، هغه زما د سر محافظ اوختو ، آئي ايم سوري گوهر ، آئي ايم رييلي سوري۔ ما معاف کړه گوهره ، ماتاسره ډير زياتے کړے دے۔

گوهر کاکی هغه ته په ډکو سترگو گوري ، د هغه په سر لاس اړدي او وائي۔ Take it easy please

عنبرين : زه درنه يو ځل بيا معافي غواړم۔ ما معاف کړه پليز۔ گوهر کاکی :- عنبرين زه ستا په مينه او ستا په وفا فخر کوم۔ تا چې د مينے او وفا کوم مثال قائم کړو دا د ټولو پيغلو د پاره د لارے يو مثال دے۔ زه ستا د مينے تقدس ته سلام پيش کوم (هغه په تندۍ لاس اړدي) يوه خدمتگاره راځي او هغوی ته وائي ”چائے تياره ، ډائننگ روم ته راځي۔“

گوهر کاکی :- د چائے څکلو نه مخکې يوه صلاح کوو تاسو ټول کينۍ (ټول کينۍ او د هغه خوله ته گوري) ”ما په خپل زړه کينې يوه فيصله کړې ده او زه اميد کوم چې تاسو ټول به ماسره په دے متفق

يې۔ فيصله دا ده چې د عنبرين او عدنان واده زر تر زره اوشي۔ (ټول خاندی او خوشحاليږي)۔

عدنان د مور د اوږدې نه سر او چتوی او وائي ”واه هبۍ۔ واه ، ماته پته هم نشته او واده کيږي۔ زه دے واده ته تيار نه يم۔

عنبرين (د هغه نه غوږ راکاږي) زه به تانه غوږونه اوباسم (ټول خاندی)۔

گوهر کاکی :- بڼه نو د دوی د واده نيټه ستاسو په صلاح دا شوه چې دا صباڼے اتوار نه بلکه راتلونکے اتوار د دوی د واده نيټه شوه۔

عدنان :- صباڼے اتوار ولے نه ؟ (ټول خاندی)

گوهر کاکی :- عنبرين بې بي ته هم څه اووايه کنه۔

عنبرين :- هاؤ ، ضرور ، د واده نه مخکې زه د خپل شهيد بابا په قبر د گلونو سهره اچول غواړم (دے سره ټول په ژړا شي او چغے وهي۔ د هغوی ژړا ، انگولا لاشروع وی چې د کلی د جمات په لود سپيکر کښی اواز راشي۔ ”يو اعلان ووري۔ د طوطی خيل شهباز خان په حق اورسيدو ، صبا لس بجے به يې په لويه هديره کښې جنازه وی۔ انالله وانا اليه راجعون۔

عنبرين په ډکو سترگو ټولو ته گوري او د گل خوبان په غيږ کښې سر اړدي۔

ختم شو